உ

சிவமயம்.

பத்தாந்திருமுறை யென்னும்

திருமந்திரம் மூவாயிரம்

அறுபத்துமூன்று நாயனமாரு ளொருவராகிய

திருமூலநாயனாரியற்றியது.

இஃது,

சொ - சண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால்

சிவஞானபோதயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.
சாவஜித்து ௵ ஆவணி ௴

திருமூலநாயனார் சரித்திரம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி திருவந்தாதி. ருசு-வது, செ

குடிமன்னுசாத்தனூர்க் கோக்குலமேய்ப்போன குரம்பைபுக்கு, முடிமன்னுகூனற் பிறையாளனைநன்னை முழுதமிழின், படிமன்னுவேதத்தின் சொற்படியேபர விட்டெனுச்சி, யடிமன்னவைத்தபிரான் மூலனாகின்ற வங்கணனே (ருசு)

உமாபதி சிவாசாரியார்

திருத்தொண்டர் புராணசாரம். ருச - வது, செ.

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற்சேர்வார் காவிரிசூழ் சாத்தனூர் கருதுமூலன், பயிலாநோ யுடனிறந்த துயரநீங்க பசுக்களுக்காக வுடலிற் பாய்ந்தபோத, வயலாகப் பண்டையுடலருளானமேவி யாவடுதண் டுறையணுகி கொருபாவாக, குயிலாரு மரசடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலை குறுகினாரே. (ருச)

திருமந்திரம் பத்தாவது திருமுறை என்பதற்கு

திருமுறைகண்டபுராணம். உக - வது செ.

ஆகவளர் திருமுறையே ழருட்டிருவா சகமொன்று, மோகமெறி திருவிசைப்பா மாலைமுறை யொன்றுசிவ, போகமிகு மந்திரமா முறையொன்று புகழ்பெறவே, பாகமிகுந் திருமுறைகள் பத்தாக வைத்தார்கள். (உக)

திருமூலர் திருநக்ஷத்திரம்

ஐப்பசி ஸ்ரீ அச்வினிநக்ஷத்திரம்.

திருமூலநாயனார் இம்மூவாயிரச்செய்யுளன்றி வயித்தியத்தில் கஉ௦ - ரு000 - என்னுங் கோர்வைகளையுஞ் செய்திருக்கின்றனர்.

இப்போது அச்சிட்டிருக்கும்
சிவஞானபோதயந்திரசாலை
புத்தகங்களின் விபரம்

சிவஞானபோத விருத்தியுரை	௧ - ௫ - 0
திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவிருபஃது, உண்மைவிளக்கம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, கொடிக்கவி, உண்மைநெறி விளக்கம், போற்றிப்பஃறொடை, சங்கற்ப நிராகரணம், இவற்றினுரை.	௧ - ௪௨ - 0
சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷவுரை	௧ - ௮ - 0
சிவப்பிரகாச வியாக்கியானம்.	௧ - ௮ - 0
திருமூலர் திருமந்திரம்	0 - ௪௨ - 0
இலிங்கபுராணம்	௧ - ௮ - 0
கூர்மபுராணம்	௨ - ௮ - 0
விநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம், திரிபுரை அகவல், திரிபுரைதோத்திரம், காமாட்சியம்மன் அகவல், விநாயகர் அகவல், கந்தர் சஷ்டி கவசம்	0 - 0 - ௬
சௌந்தரி - யானந்தலகரி மூலம்	0 - 0 - ௬
அபிராமி யந்தாதி.	0 - 0 - ௬
கந்தரநுபூதி மூலமும் - உரையும்	0 - 0 - ௬
சரஸ்வதிதோத்திரம், சரஸ்வதியந்தாதி	0 - 0 - ௩
ஆத்திசூடி கொன்றைவேந்தன் மூலம்	0 - 0 - ௪
௸ உரை.	0 - 0 - ௬
வாக்குண்டாம் மூலம் - உரையும்,	0 - ௧ - 0
நல்வழி ௸ ௸	0 - ௧ - 0
சமஸ்கிருத சிவஞானபோத சவியாக்கியானம் ஆகம உதாரணங்களுடன்	0 - ௫ - ௩
சித்தாந்த சாராவளி வியாக்கியானம்.	

சிவமயம்

அதிகாரவகராதி.

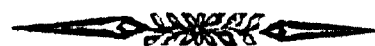

உ

சிவமயம்.

திருமூலநாயனார்

திருமந்திரம் - ௩௲.

விநாயகர் காப்பு.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
யிந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

போற்றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனை, நாற்றிசைக்
கும்நல்ல மாதுக்கு நாதனை, மேற்றிசைக் குட்டென் றிசைக்
கொரு வேந்தனுமாய், கூற்றுதைத் தானையான் கூறுகின் றேனே.

ஒன்றவன் றானே யிரண்டவ னின்னருள், னின்றனன் மூன்
றினு ணான்குணர்ந் தானைந்து, வென்றனன் ஆறு விரிந்தன னேழும்
பர், சென்றவன் றானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே (௨)

ஒக்கநின் றானை யுலப்பிலி தேவர்கள், நக்கனென் றேத்திடு நா
தனை நாடொறும், பக்கநின் றாரறி யாத பரமனைப், புக்குநின்
றுன்னியான் போற்றிசெய் வேனே. (௩)

அகலிடத் தாமெய்யை யண்டத்து வித்தைப், புகலிடத்
தெம்மெய்யைப் போதவிட் டானைப், பகலிடத் தும்மிர வும்ப
ணிந் தேத்தி, யிகலிடத் தேயிருள் நீங்கிநின் றேனே (௪)

சிவனொடொக்குந் தெய்வந் தேடினு மில்லை, யவனொடொ
ப் பாரிங்கி யாவரு மில்லை, புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மி
ன்னுந், தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே. (௫)

அவனை யொழிய வமரரு மில்லை, யவனன்றிச் செய்யு மரு
ந்தவ மில்லை, யவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை, யவனன்
றி யூர்புகு மாறறி யேனே (௬)

முன்னையொப் பாயுள்ள மூவர்க்கு மூத்தவன், றன்னையொப் பாயொன்று மில்லாத் தலைமகன், றன்னையப் பாவெனி லப்பனு மாயுளன், பொன்னையொப் பாகின்ற போதகத் தானே.

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன், ஞாயினு மீச னருளறி வாரில்லை, சேயினு நல்ல னணியனல் லன்பர்க்குத், தாயினு நல்லன் றாழ்சடை யோனே. (அ)

பொன்னாற் புரிந்திட்ட பொற்சடை யென்னப், பின்னாற் பிறங்க விருந்தவன் பேர்நந்தி, யென்னாற் றொழப்படு மெம்மிறை மற்றவன், றன்னாற் றொழப்படு வாரில்லை தானே. (௯)

தானே யிருநிலந் தாங்கிவிண் ணாய்நிற்குந், தானே சுடுமங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந், தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந், தானே தடவரைத் தண்கட லாகுமே. (௰)

அடலும் புடையுமெம் மாதியைத் தேர்க்கிற், பயலும் பெருந்தெய்வ யாதுமொன் றில்லை, முயலு முயலில் முடிவுமற் றாங்கே, பெயலு மழைமுகிற் பேர்நந்தி தானே. (௧௧)

கண்ணுத லானொரு காதலி னிற்கவு, மெண்ணிலி தேவ ரிறந்தா ரெனப்பலர், மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களு, மண்ண லிவனென் றறியகி லார்களே (௧௨)

மண்ணளந் தானம லரோன் முதற்றேவ, ரெண்ணளந் தின்ன நினைக்கிலா ரீசனை, விண்ணளந் தான்றன்னை மேலளந் தாரில்லை, கண்ணளந் தெங்குங் கடந்துநின் றானே. (௧௩)

கடந்துநின் றான்கம லமல ராதி, கடந்துநின் றான்கடல் வண்ணனெம் மாயன், கடந்துநின் றானவர்க் கப்புற மீசன், கடந்துநின் றெங்குங் கலந்துநின் றானே (௧௪)

ஆதியு மாயர னாயுட லுணின்ற, வேதியு மாய்விரிந் தாரந்திருந் தாரருட், சோதியு மாய்ச்சுருங் காததோர் தன்மையு, நீதியு மாய்நித்த மாகிநின் றானே (௧௫)

கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை, மாது குலாவிய வாணுதற் பாகனை, யாது குலாவி யமரருந் தேவருங், கோது குலாவிக் குணம்பயில் வாரே. (௧௬)

காய மிரண்டுங் கலநது கொதிககினு, மாயங் கத்தூரி யது
மிகு மவவழி, தேசங் கலநதொரு தேவனென றெண்ணினு, மீ
ச னுறவுக கெதிரிலலை தானே (௧௭)

அதிபதி செய்த வளகை வேநதனை, நிதிபதி செய்த நி
றைதவ நோககி, யதுபதி யாதரித தாககம தாககி, யிதுபதி கொ
ளெனற வெமபெரு மானே (௧௮)

இதுபதி யேலங கமழபொழி லேழு, முதுபதி செயதவன
மூதறி வாளன, விதுபதி செய்தவன மெய்ததவ நோககி, யது
பதி யாக வமருகின றானே. (௧௯)

முடிவு பிறபபையு முன்னே படைத்த, வடிக ளுறையு மரா
னெறி நாடி, விடியு முழககமு மீச ருநவங், கடிமலராக குனற
மலையது தானே (௨௰)

வானப் பெருஙகொண்டன மாலயன வானவ, ரூனப பிற
வி யொழிககு மொருவனைக, கானக களிறு கதறப பிளநதவெ
ங, கோனைப புகழுமின கூடலு மாமே (௨௧)

மனததி லெழுகினற மாயநன னாட, னினைததத தறிவ னெ
னில்தா நினைககில, னெனககிறை யனபில னெனப ரிறைவன, பி
ழைககநின றாரபககம் பேணிநின றானே. (௨௨)

வலலவன வனனிக கிறையிடை வாரண, நில்லென நிறபி
தத நீதியு ளீசனை, யிலலென வேண்டா மிறையவர தமமுத, ல
லலும பகலு மருளுகின றானே. (௨௩)

போறறிசைதது மபுகழந தெம்புனி தனனடி, தேறறுமி
னனறுஞ சிவனடிக கேசெலவு, மாறறிய தெனறு மயலுறறுச
சினதனை, மாறறிநின றாரவழி மனனிநின றானே. (௨௪)

பிறபபிலி பிஞஞகன பேரரு ளாள, னிறபபிலி யாவாககு
மினப மருளுந, துறபபிலி தனனைத தொழுமின றொழுதான,
மறபபிலி மாயா விருததமு மாமே. (௨௫)

தொடரநதுநின றானைத தொழுமின றொழுதார், படரநது
நின றானபரி பாரக முற்றுங, கடநதுநின றானகம லம்மலா
மேலே, யுடநதிருந தானடிப புண்ணிய மாமே. (௨௬)

சந்தி யெனத்தக்க தாமரை வாண்முகத், தந்தியி னீச னருண்மக னேயென்று, நந்தியை நாளும் வணங்கப் படுமவர், புந்தியி னுள்ளே புகுந்துநின் றானே (௨௭)

இணங்கிநின் றானெங்கு மாகிநின் றானும், பிணங்கிநின் றான்பின்முன் னாகிநின் றானு, முணங்கிநின் றானம ராபதி, நாதன, வணங்கிநின் றார்க்கே வழித்துணை யாமே. (௨௮)

காணநில் லாயடி யேற்குற வாருள்ள, நாணநில் லேனுன்னை நான்றழு விக்கொள்ளக், கோணநில் லாத குணத்தடி யார்மனத், தாணிய ளாகி யமர்ந்துநின் றானே. (௨௯)

வானின் றழைக்கு மழைபோ லிறைவனுந், தானின் றழைக்குந் தழல்கொல் லென்று தயங்குவா, ரானின் றழைக்கு மதுபோ லென்னந்தியை, நானின் றழைப்பது ஞானங் கருதியே (௩)

மண்ணகத் தானொக்கும வானகத் தானொக்கும், விண்ணகத் தானொக்கும வேதகத் தானொக்கும், பண்ணகத் தின்னிசை பாடலுற் றானுக்கே, கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே.

தேவர் பிரானம பிரான்றிசை பத்தையு, மேவு பிரான்விரி நீருல கேழையுந், தாவு பிரான்றன்மை தானறி வாரில்லை, பாவு பிரானருட் பாடலு மாமே (௩௨)

பதிபல வாயது பண்டிவ் வுலகம், விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை யுணரார், துதிபல தோத்திரஞ் சொல்லவல் லாரு, மதியிலா நெஞ்சினுள் வாடுகின் றாரே. (௩௩)

சாந்து கமழுங் கவரியின் கந்தம்போல், வேந்த னமரர்க் கருளிய மெய்ந்நெறி, யார்ந்த சுடரண்ண லாயிர நாமமும், போந்து மிருந்தும் புகழ்வென் றானே (௩௪)

ஆற்றகி லாவழி யாகு மிறைவனைப், போற்றுமின் போற்றிப் புகழுமின் புகழ்ந்திடில், மேற்றிசைக் குங்கிழக் குத்திசை யெட்டொடு, மாற்றுவ னப்படி மாட்டமு மாமே. (௩௫)

அடியனை நந்தியை யாரா வமுதினை, யொப்பிலி வள்ளலை யூழி முதல்வனை, யெப்பரி சாயினு மேத்துமி னேத்தினால், லப்ப பி சீச னருள்பெற லாமே. (௩௬)

நானுநின் றேத்துவ னாடொறு நந்தியைத், தானுநின் றான்றழற் போலொருத்த மேனியன், வானுயர் நின்றதோர் மதிபோலுட னுளனுயிர், தானின்ற நீக்க யுயிர்க்கின்ற வாறே (௩௭)

பிதற்றொழி யேன்பெரி யானரி யானைப், பிதற்றொழி யேனிற வாவுரு வானைப், பிதற்றொழி யேனெங்கள் போநந்தி நானைப், பிதற்றொழி யேன்பெரு மைத்தவன் றானே (௩௮)

வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத், தீத்தவோ யங்கே நிற்கின்ற தேவனை, யேத்தியு மெம்பெரு மானென்ன றிறைஞ்சியு, மாத்தருள் செய்தீச னருள்பெற லாமே (௩௯)

குறைந்தடைந் தீசன் குரைகழ லாடு, நிறைந்தடை செம்பொனி னேரொளி யொக்கு, மறைஞ்சிடு செய்யாது வாழ்த்தவல்லார்க்குப், புறஞ்சடு செய்யான் புகுந்துநின் றானே.

சினஞ்செய்த நஞ்சுண்ட தேவர் பிரானைப், புனஞ்செய்த நெஞ்சிடை போற்றவல்லார்க்குக், கனஞ்செய்த வானுநற் பாகனு மங்கே, யினஞ்செய்த மானைப்போ லிணங்கிநின் றானே.

போயரன் றன்னைப் புகழ்வார் பெறுவது, நாயக னாண்முடி செய்ந்து வேந்தலரு, மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராகினும், வேயன தோளிக்கு வேந்தொன்றுந் தானே (௪௨)

அரனடி சொல்லி யரற்றி யழுது, பரனடி நாடியே பாவிப்ப நாளு, முரனடி செய்தங் கொதுங்கவல் லார்க்கு, நிரனடி செய்து நிறைந்துநின் றானே. (௪௩)

போற்றியென் பாரம ராபுனி தன்னடி, போற்றியென் பா ரசுராபுனி தன்னடி, போற்றியென் பாரமனி தாபுனி தன்னடி, போற்றியென் னன்புள் விளங்கவைத் தேனே (௪௪)

விதிவழி யல்லதிவ் வேலை யுலகம், விதிவழி யின்பம் விருத்தமு மில்லை, துதிவழி நித்தலுஞ் சோதிப் பிரானும், பதிவழி

காட்டும் பகலவ னாமே. (௪௫)

அந்திவண் ணாவரனே சிவனே யென்று, சிந்தைசெய் வண்ண மிருந்தடி யார்தொழு, முந்திவண் ணாமுதல் வாபர னேயென், றுந்திவ வண்ணமென் மனம்புகுந் தானே. (௪௬)

மனையி லிருந்தவர் மாதவ ரொப்பர், நினைவி லிருந்தவர் நேசத்து நிற்பர், பனையு ளிருந்த பருந்தது போல, நினையாத வர்க்கில்லை நின்மலன் பந்தானே. (௪௭)

அடியார் பரவு மமரர் பிரானை, முடியால் வணங்கி முதல்வனை முன்னிப், படியா ருருமம் பரம்பர னெந்தை, விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே. (௪௮)

பரைபசு பாசத்து நாதனை யுள்ளி, வரைபசு பாசத் தொருங்கவல் லார்க்குத், திரைபசு பாசச் செழுங்கடல் நீந்திக், கரைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே (௪௯)

சூடுவ னெஞ்சிடை வைப்பன் பிரானென்று, பாடுவன் பன்மலர் தூவித் தொழுதுநின், றாடுவ னாடி யமரர் பிரானென், று, நாடுவ னுன்னை யறிவது தானே. (௫௦)

வேதச்சிறப்பு

வேதத்தை விட்ட வறமில்லை வேதத்தி, னோதத் தகுமற மெல்லா முளதர்க்க, வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற, வேதத்தை யோதியே வீடுபெற் றார்களே. (௧)

வேத முரைத்தானும் வேதிய னாகிலன், வேத முரைத்தானும் வேதா விளங்கிட, வேத முரைத்தானும் வேதியர் வேள்விக்காய், வேத முரைத்தானு மெய்ப்பொருள் காட்டவே (௨)

இருக்குரு வாமெழில் வேதத்தி னுள்ளே, யுருக்குணர் வாயுணர் வேதத்து ளோங்கி, வெருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லுங், கருக்குரு வாய்நிறை கண்ணனு மாமே. (௩)

திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப், பெருநெறி யாய பிரா

ளை நினைந்து, குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடு, மொருநெறி
யொன்றாக வேதாந்த மோதுமே (௪)

ஆறங்க மாய்வரு மாமறை, யோதியைக், கூறங்க மாகக்
குணம்பயில் வாரில்லை, வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம்,
பேறங்க மாகப் பெருக்குகின் றாரே. (௫)

பாட்டு மொலியும் பறக்குங் கணிகையா, ராட்ட மருந்த
வனியின் மாட்டாத, வேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவ, ரீ
ட்டிடஞ் சென்றிக லனுற் றாரே (௬) ஆ. ௫௬.

ஆகமச்சிறப்பு.

அஞ்சன மேனி யரிவையோர் பாகத்த, னஞ்சொ டிருபத்
து மூன்றுள வாகமம், அஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரு, மஞ்சா
முகத்தி லருட்பொருள் கேட்டதே (௧)

அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகம மெண்ணி லிருபத்தெ
ண் கோடி நூறாயிரம், விண்ணவ ரீசன் விழுப்ப முரைத்தனர்,
கண்ணிநின் றப்பொரு ளேத்துவ னானே. (௨)

பண்டித ராவார் பதினெட்டுப் பாடையுங், கண்டவர் கூ
று கருத்தறி வாரென்க, பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டிய
பாடையு, மண்ட முதலா னரன்சொன்ன வாறே (௩)

அண்ண லருளா லருளுந் திவ்யாகமம், விண்ணி லமரர் த
மக்கும் விளங்கரி, தெண்ணி லெழுபது கோடிநூ றாயிர, மெ
ண்ணிலு நீர்மே லெழுத்தது வாகுமே. (௪)

பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி யுலகிற், றரனாய் சிவதன்மந்
தானேசொல் காலத், தரனா யமரர்க ளர்ச்சிக்கு நந்தி, யுரனாகி
யாகம மோங்குகின் றானே. (௫)

சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவ, முவமா மகேச ருரு
த்திர தேவர், தவமால் பிரமீசர் தம்மிற்றாம் பெற்ற, நவவாக
மமெங்க ணந்தி பெற்றானே (௬)

பெற்றநல் லாகமங் காரணங் காமிக, முற்றநல் வீர முயர்

வா தளஞ்சிந் தியம், மற்றவ்வியாமள மாகுங்கா லோத்திரந், துற்றநற் சுப்பிரஞ் சொல்லு மகுடமே. (எ)

அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகமம், மெண்ணிலி கோடி தொகுத்திடு மாயினு, மண்ண லறைந்த வறிவறி யாவிடி, னெண்ணிலி கோடியு நீர்மே லெழுத்தே. (அ)

மாரியுங் கோடையும் வார்பனி தூங்கநின், றேரியு நின்றங் கிளக்கின்ற காலத்து, வாரிய முந்தமி ழும்முட னேசொல்லிக், காரிகை யார்க்குக் கருணைசெய் தானே. (கூ)

அவிழ்க்கின்ற வாறு மதுக்கட்டு மாறுஞ், சிமிட்டலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாறுந், தமிழ்ச்சொல் வடசொல் லெனுமிவ் விரண்டு, முணர்த்து மவனை யுணரலு மாமே (க0) ஆக கக.

குருபாரம்பரியம்

நந்தி யருள்பெற்ற நாதரை நாடிடி, னந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி, மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கிரம, ரென்றிவ ரென்னோ டெண்மரு மாமே (க)

நந்தி யருளாலே நாதனாம் பேர்பெற்றோம், நந்தி யருளாலே மூலனை நாடினோம், நந்தி யருளாவ தென்செயு நாட்டினில், நந்தி வழிகாட்ட நானிருந் தேனே. (உ)

மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்க, னிந்திரன் சோமன் பிரம னுருத்திரன், கந்துருக் காலாங்கி கஞ்ச மலையனோ, டிந்த வெழுவரு மென்வழி யாமே (௩)

நால்வரு நாலு திசைக்கொன்று நாதர்கள், நால்வரு நானாவி தப்பொருள் கைக்கொண்டு, நால்வரு நான்பெற்ற தெல்லாம் பெறுகென, நால்வருந் தேவராய் நாதரா னார்களே. (௪)

மொழிந்தது மூவர்க்கு நால்வர்க்கு மீச, னொழிந்த பெருமை யிறப்பும் பிறப்புஞ், செழுஞ்சுடர் மூன்றொளி யாகிய தேவன், கழிந்த பெருமையைக் காட்டகி லானே. (௫)

எழுந்நீர் பெய்யினு மெட்டுத் திசையுஞ், செழுந்த ணிய
செயமென்ன தண்ணல், கொழுந்தன பவளக் குளிர
மேயாடே, யழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. (௬)
ஆக ௭௨

திருமூலர் வரலாறு.

நந்தி யிணையடி நான்றலை மேற்கொண்டு, புந்தியி னுள்ளே
புகப்பெய்து போற்றிசெய், தந்தி மதிபுனை யரனடி நாடொறுஞ்,
சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்பலுற் றேனே. (௧)
செப்புஞ் சிவாகம மென்னு மப்பேர்பெற்று, மப்படி நல்கு
மருணந்தி தாள்பெற்றுத், தப்பிலா மன்றிற் றனிக்கூத்துக் க
ண்டபின், னொப்பி லெழுபதுகோடி யுகமிருந் தேனே (௨)
இருந்தவக் காரணங் கேளிந் திரனே, பொருந்திய செல்
வப் புவனா பதியை, யருந்தவச் செல்வியைச் சேவித் தடி
யேன் பரிந்துடன் வந்தனன் பத்தியி னாலே. (௩)
சதாசிவந் தத்துவ முத்தமிழ் வேதம், மிதாசனி யாதிருந்
த காலம், மிதாசனி யாதிருந் தேன்மன நீங்கி, யுதாசனி
னோடுணர்ந் தோமால் (௪)
மாலாங்க னேயிங் கியான்வந்த காரணம், நீலாங்க மேனி
நேரிழை யாளொடு, மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்,
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந் தேனே. (௫)
நேரிழை யாவா ணிரதிச யானந்தப், பேருடை யாளென்,
பிறப்பறுத் தாண்டவள், சீருடை யாள்சிவ னாவடு தண்டுறை
சீருடை யாள்பதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே. (௬)
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச், சேர்ந்திருந்
தேன்சிவ னாவடு தண்டுறை, சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியி னீ
ழற், சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னாமங்க ளோதியே (௭)
இருந்தேனிக் காயத்தே யெண்ணிலி கோடி, யிருந்தே னி
ராப்பக லற்ற விடத்தே, யிருந்தே னிமையவ ரேத்தும் பதத்
தே, யிருந்தேனென் னந்தி யிணையடிக் கீழே. (௮)

பின்னைநின றென்னே பிறவி பெறுவது, முன்னைநன் றாக முயல்தவஞ் செய்கிலீர், என்னைநன றாக விறைவன படைத்த னன, றன்னைநன றாகத தமிழ்செய்யு மாறே. (௯)

ஞானத தலைவிதன னநதி நகர்புக்கு, வூனமி லொனபது கோடி யுகநதனுள், ஞானபபா லாட்டி நாதனை யர்சசிதது, யானு மிருநதேனற போதியின கீழே. (௧0)

செல்கின்ற வாறறி சிவமுனி சித்தசன, வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கோர் முனிவராயப, பலகின்ற தேவா சுராநரர் தம்பா, லொலகின்ற வானவழி யூடுவந தேனே. (௧௧)

சித்தததி னுளளே சிறக்கின்ற நூல்களி, லுத்தம மாகவே யோதிய வேதத்தி, னொத்த வுடலையு முள்ளநின றுபபதி, யத்த னெனக்கிங் கருளா லளித்ததே (௧௨)

நானபெறற வினபம பெறுகவிவ வையகம், வானபற்றி நின்ற மறைபபொருள சொலலலவு, மூனபற்றி நின்ற வுணர்வுறு மநதிரந, தானபறறப் பற்றத தலைபபடுந தானே (௧௩)

பிறபபிலி நாதனைப போநநதி தனனைச, சிறபபொடு வானவா சென்றுகை கூப்பி, மறபபிலா நெஞ்சினுள மநதிர மாலை யுறைபபொடு கூடிநின றோதலு மாமே (௧௪)

அஙகி மிகாமைவைத தானுடல் வைத்தா, னெங்கு மிகாமைவைத தானுல கேழையுந, தஙகி மிகாமைவைத தானறமிழ் சாததிரம, பொஙகி மிகாமைவைத தானபொரு டானுமே.

அடிமுடி காணபா ரயனமா லிருவர், படிகண டிலர்மீண டும பாரமிசைக கூடி, யடிகண டிலனென றசசுதன சொல்ல முடிகண்ட னெனறயன பொய்மொழிந தானே. (௧௬)

பெற்றமு மானு மழுவும பிரிவறற, தற்பரன கற்பனை யுகுஞ் சராசரத, தற்றமு நஙகி யடியேன சிரததினி, னறபத மும்மளித தானெஙக ணநதியே. (௧௭)

ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு வத்தினை, மாயத்தை மாமாயை தனனில் வரும்பரை, யாயத்தை யசசிவன றனனை யகோ

சர, வியந்தை முற்றும் விளங்கியிட் டேனே. (௧௮)

விளங்கிப் பரமாகு மெய்யருஞானச் சோதி, யளப்பில் பெ
ருமைய ளானந்த நந்தி, துளக்கறு மானந்தக் கூத்தனசொற
போந்து, வளப்பிற கயிலை வழியில்வந் தேனே. (௧௯)

நந்தி யருளாலே மூலனை நாடிப்பின், னந்தியருளாலே ச
தாசிவ னாயினே, னந்தி யருளாலேமெய்ஞ் ஞானத்து நண்ணி
னே, னந்தி யருளாலே நானிருந் தேனே. (௨௰)

இருக்கி லிருக்கு மெண்ணிலி கோடி, யருக்கின்ற மூலத்து
ளங்கே யிருக்கு, மருக்கனுஞ் சோமனு மாரழல் வீச, வுருக்கி யு
ரோம மொளிவிடுந் தானே. (௨௧)

பிதற்றுகின் றேனென்றும் பேர்நந்தி தன்னை, யிபற்றுவ
னெஞ்சத் திரவும் பகலு, முயற்றுவ னோங்கொளி வண்ணனெ
ம் மானை, யியற்றிகழ் சோதி யிறைவனு மாமே (௨௨) ஆ-கஉ

அவையடக்கம்.

ஆரறி வாரெங்க ளண்ணல் பெருமையை, யாரறி வாரிந்த
வகலமு நீளமும், பேரறி யாத பெருஞ்சுட ரொன்றதின், வேர
றி யாமை விளம்புகின் றேனே. (௧)

பாடவல் லார்நெறி பாட வறிகிலே, னாடவல் லார்நெறி
யாட வறிகிலே, னாடவல் லார்நெறி ஞான மறிகிலேன், றேடவ
ல் லார்நெறி தேடகில் லேனே. (௨)

மன்னிய வாய்மொழி யாலு மதித்தவ, ரின்னிசை யுள்ளோ
யெழுகின்ற வீசனைப், பின்னை யுலகம் படைத்த பிரமனு, முன்னி
யவனை யுணரலு மாமே (௩)

தத்துவ ஞான முரைத்தது தாழ்வரை, முத்திக் கிருந்த மு
னிவருந் தேவரு, மொத்துடன் வேறா யிருந்து துதிசெய்யும, ப
த்திமை யாலிப் பயனறி யாரே. (௪) ஆ-கசு

திருமந்திரத் தொகைச்சிறப்பு

மூல னுரைசெய்த மூவாயிரந் தமிழ், ஞால மறியவே நந்தி
யருளது, காலை யெழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின், ஞாலத் தலை
வனை நண்ணுவ ரன்றே. (௧)

வைத்த பரிசே வகைவகை நன்னூலின், முத்தி முடிவிது
மூவா யிரத்திலே, புத்திசெய் பூர்வத்து மூவாயிரம் பொது
வைத்த சிறப்பு தருமிவை தானே. (௨) ஆ கoo.

குரும—வரலாறு

வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மார்க்கத்தின், முந்தி யுதிக்
கின்ற மூலன் மடவரை, தந்திர மொன்பது சார்வுமூ வாயிரஞ்
சுந்தர வாகமச் சொன்மொழிந் தானே. (௧)

கலந்தருள் காலாங்கர் தம்பாற் கோரர், நலந்தரு மன்னி
ய தேவர்நா தாந்தர், புலங்கொள் பரமா னந்தர் போகதேவர்,
நிலந்திகழ் மூலர் நிராமயத் தோரே (௨) ஆ க0உ.

திரிமூர்த்திகளின் சேட்டகனிட்ட முறைமை

அளவி லிளமையு மந்தமு மீறு, மளவியல் காலமு நாளு
முனிவற, நாலில்லாச் சங்கரன் றன்னடி யார்சொல், லளவில்
பெருமை யரியயற் காமே. (௧)

ஆதிப் பிரானு மணிமணி வண்ணனு, மாதிக் கமலத்து மலர்
மிசை யயனுஞ், சோதிக்கில் மூன்றுந் தொடர்ச்சியி லொன்
றென்றோரா, பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றார்களே (௨)

ஈச னிருக்கு மிருவினைக் கப்புறம், பீச முலகிற் பெருந்தெ
ய்வ மானது, வீச னதுவிது வென்பார் நினைப்பிலார், தூசு பி
டித்தவர் தூரறிந் தாரகளே (௩)

சிவமுதல் மூவரோ டைவர் சிறந்த, வவைமுத லாறிரண்
டொன்றொடொன் றானது, மவைமுதல் விந்துவு நாதமு மோங்க
ச், சவைமுதற் சங்கரன் றன்பெயர் தாமே. (௪)

பயனறிந் தவவழி யெண்ணு மளவி,லயனொடு மானமக க
னனிய மிலலை, நயனஙகள மூனறுடை நந்தித தமராம், வயன
பெறு வீரவ வானவ ராலே. (௫)

ஒலககளு சூழந்த வுலப்பிலி தேவர்கள்,பாலொத்த மேனி
ப் பணிந்தடி யேனறொழு, மாலுக்கு மாதிப பிரமற்கு மொப்பு
ன், ஞாலத்து நமமடி நலகிடென றானே. (௬)

வானவ ரொன்று மனித ரியவரென்றுந,தேனமர் கொன்றை
சசிவனரு ளல்லது, தானமாந் தோருந் தனிததெயவ மறறில
லை, யூனமாந் தோரை யுணாவது தானே. (௭)

சோதித்த பேரொளி மூனறைந் தெனநின்ற, வாதிக்கு
ளாவ தறிகிலா தாக, ணீதிக்க ணீச னெடுமா லடவென்று,
பேதித்தவாப பிதறறுகின றாரோ (௮)

பரத்திலே யொன்று முளளாய்ப் புறமாகி, வரத்தினு ள
மாயவ ருயய ளுகித, தரத்தினு டானபல தனமய ளுக்கி, க
ரத்தினு ளொன்று கழிவுசெய தானே. (௯)

தானொரு கூறு சதாசிவ னெமமிறை, வானொரு கூறு மரு
வியு மஙகுளன, கோனொரு கூறுட லுள்ளின றுயிர்க்கின்ற,
தானொரு கூறு சலமய னாமே (௧௦)

ஆக அதிகாரம் - ௧ - இ - பாடல் - ௧௧௨.
சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றும்.

முதற்றந்திரம்.

உபதேசம்

விணணின றிழிந்து வினைக்கீடாய மெய்கொண்டு,தணணி
னற தாளைத தலைககாவல் முனவைதது, வுணணின றுருக்கி
யொ ரொப்பிலா வானநதக, கணணின்று காட்டிக களிம்பறுத
தானே. (௧)

களிம்பறுத தானெங்கள் கணணுதல் நந்தி, களிம்பறுத

ஞானருட் கண்விழிப் பித்தக, ளிம்பனு காத கதிரொளி கா டிட, பனிவகிற பவளம பதித்தான பதியே. (௨)

பதிபசு பாச மெனபபகா மூனதிற், பதியினைப் போறபசு பாச மனாதி, பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம், பதியணு கிறபசு பாச நிலாவே. (௩)

வேயி னெழுஙகனல் போலேயிம மேனியுங், கோயி லிருந்து குடிகொண்ட கோனநதி, தாயினு மும்மல மாற்றித தூயவெ ளனூர, தேயம தாயெழுஞ சூரிய னுமே. (௪)

சூரிய காநதமுஞ சூழபஞசும போலவே, சூரிய காநதி சூழபஞசைச சுட்டாச, சூரியன சந்நிதி யிரசுடு மாறு போ, லாரியன றோறறமு னறற மலஙகளே. (௫)

மலஙகளைந தாமென மாறறி யருளித, தலஙகளைந தான ற் சதாசிவ மான, புலஙகளைந தானட பொதுவினு ளநதியே, கலஙகளைந தானு னனபநதா னறிகரே (௬)

அறிவைம புலனுட னேநான தாகி, நெறியறி யாதுற்ற நீ ராழமபோல, வறிவறி வுளளே யழிநதது போலக, குறியறி விப பான குருபர னுமே (௭)

ஆமேவு பாலைப் பிரிசகினற வனனம்போற், றாமே தனிமூன றிற றனனை சுவிநதநத, தீமேவு பலகர ணஙகளு ளுறறன, தா மே பிறபபெரி சோநதவிந தாமே (௮)

வித்தைக கெடுத்து வியாககிரத தேமிகச, சுத்த துரியம பிறநது தடககற்று, வொத்தட் புலனுயி ரொனறுயுடமபொடு, செததிட டிருபபர சிவயோ கியர்களே (௯)

சிவயோக மாவது சித்தசித தனறு, தவயோகத தூடபுக குத தனனொளி தாய, தவபோகஞ சாராத வனபதி போக, க வயோக நநதி தனககளித தானே (௧௦)

அளிததா னுலகெஙகுந தாருண வுணமை, யளித்தா னமர ரறியா வுலக, மளிததான திருமனறு ளாடுந திருததா, ளளித

தான பேரின்பத் தருள்வெளி தானே (கக)

வெளியில் வெளிபோய் விரவிய வாறும், அளியி லளிபோ யடங்கிய வாறும், ஒளியி லொளிபோ யொடுங்கிய வாறுந், தெளியு மவரே சிவசித்தர் தாமே (கஉ)

சித்தர் சிவலோக மிங்கே தெரிசித்தோர், சத்தமுஞ் சத்த மனமுந் தழுவினோர், நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பரர், முத்தர்தம் முத்தி முதல்முப்பத் தாறே (கங)

முப்பது மாறும் படிமுத்தி யேணியா, யொப்பிலா வானந்தத் துள்ளொளி புக்குச், செப்ப வரிய சிவங்கண்டு தானெறி ஙிங், தப்பிச் சாக வமரந் திருந்தாரே (கச)

இருந்தார் சிவமாகி யெங்குந் தாமாகி, யிருந்தார் சிவன்செய லியாவையு நோக்கி, யிருந்தார் முக்காலத் தியல்பைக் குறித்தங், கிருந்தா ரிழவுவ தெய்திய சோம்பே (கரு)

சோம்ப ரிருப்பது சுத்த வெளியிலே, சோம்பர் கிடப்பது சுத்த வொளியிலே, சோம்ப ருணர்வு சுருதி முடிந்திடஞ், சோம்பர்கண் டாரச் சுருதிக்கட் டூக்கமே. (கசு)

தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமுந் தம்முளே, தூங்கிக்கண் டார்சிவ யோகமுந் தம்முளே, தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமுந் தம்முளே, தூங்கிக்கண் டார்நிலை சொல்வதெவ் வாறே.

எவ்வாறு காண்பா னறிவு தனக்கெல்லை, யவ்வா றருள்செய்வா னாதியா னந்தன், மொவ்வாத மூன்று மொருமைக்கண் வாடுஞ், செவ்வானிற் செய்ய செழுஞ்சுடர் மாணிக்கம் (கஅ)

மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய், மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமா, யாணிப்பொன் மன்றினி லாடுந் திருக்கூத்தைப், பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றாரோ. (ககூ)

பெற்றா ருலகிற் பிரியாப் பெருநெறி, பெற்றா ருலகிற் பிறவாப் பெரும்பயன், பெற்றா ரம்மன்றிற் பிரியாப் பெரும்பேறு, பெற்றா ருலகுடன் பேசாப் பெருமையே. (உ0)

பெருமை சிறுமை யறிந்தெம்பிரான்போ, லருமை யெளிமை யறிந் தறிவாரா,ரொருமையுள ளாமைபோ லுள்ளைந் தடக்கி, யிருமையுங் கேட்டிருந் தார்புரை யற்றே (௨௪)

புரையற்ற பாலினு ணெய்கலந் தாற்போற், றிரையற்ற சிந்தைநன் ஞானிய னெனசெப்பு, முரையற் றுணர்வோ ருடம்பிங் கொழிந்தாற், கரையற்ற சோதி கலந்தசத் தாமே. (௨௫)

சத்த முதலைந்துந் தனவழித் தானசாரிற், சித்துக்குச் சித்தன்றிச் சேர்விடம் வேறுண்டோ,சுத்த வெளியிற் சுடரிற் சுடர்சேரு, மத்த மிதுகுறித் தாண்டுகொ ளப்பிலே. (௨௬)

அப்பினிற் கூர்மை யாதித்தன் வெம்மையா, லுப்பெனப் பேர்பெற் றுருச்செய்த தவ்வுரு, வப்பினிற் கூடிய தொன்றாகு மாறுபோற், செப்பினிற் சீவன் சிவத்து ளடங்குமே (௨௭)

அடங்குபே ரண்டத் தணுவண்டஞ் சென்றங், கிடங்கொண்ட தில்லை யிதுவன்றி வேறுண்டோ, கடந்தொறு நின்ற வுயிர்கரி காணிற், றிடம்பெற நின்றான் றிருவடி தானே. (௨௮)

திருவடி யேசிவ மாவது தேரிற், றிருவடி யேசிவ லோகஞ் சிந்திக்கிற், றிருவடியேசெல் கதியது செப்பிற், றிருவடி யேதஞ்ச முட்டெளி வார்க்கே. (௨௯)

தெளிவு குருவின் றிருமேனி காண்டல், தெளிவு குருவின் றிருநாமஞ் செப்பல், தெளிவு குருவின் றிருவார்த்தை கேட்டல், தெளிவு குருவுருச் சிந்தித்த றானே. (௩௦)

தானே புலனைந்துந் தன்வச மாயிடுந், தானே புலனைந்துந் தன்வசம் போயிடுந், தானே புலனைந்துந் தன்னில் மடைமாறும், தானே தனித்தெம பிரானறனைச் சந்தித்தே. (௩௧)

சந்திப்பது நந்தி தன்றிருத் தாளிணை, சந்திப்பது நந்தி செய்ய திருமேனி, வந்திப்பது நந்தி நாமமென் வாய்மையாற், புந்திக்குள் நிற்பது நந்திபொற் போதமே. (௩௨)

போதந் தருமெங்கள் புண்ணிய நந்தியைப், போதத்தனில்

வைத்துப் புண்ணிய ராயினார், நாதனடைந்தா னயனைக் கனிக
ழ்ந்தேதங் கதிதந்திடப் போயடைந் தாவினைந்தே. (கூ)

ஆ. ௱சஉ

யாக்கைநிலையாமை

மண்ணொன்று கண்டீ ரிருவகைப் பாத்திரந், திண்ணென்
றிருந்தது தீவினை சேர்ந்தது, விண்ணின்று நீர்விழின் மீண்டு
மண்ணானாற்போ, லெண்ணின்றி மாந்த ரிறக்கின்ற வாறே. (க)

பண்டம்பெய் கூரை பழகி விழுந்தக்கா, லுண்டவப் பெ
ண்டிரு மக்களும் பின்செலார், கொண்ட விரதமு ஞானமு மல்
லது, மண்டி யவருடன் வழிநட வாறே. (உ)

ஊரெலாங் கூடி யொலிக்க வழுதிட்டுப், பேரினை நீக்கிப் பி
ணமென்று பேரிட்டுச், சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச்
சுட்டிட்டு, நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே. (ங)

காலு மிரண்டு முகட்டல கொன்றுள, பாலுள பருங்கழி
முப்பத் திரண்டுள, மேலுள கூரை பிரியும் பிரிந்தபின், ஓலையான்
மேய்ந்தவ ரூடுவரி யாரே. (ச)

சீக்கை விளைந்தது செய்வினை மூட்டிற்ற, வாக்கை பிரிந்த
வலகு பழுத்தது, மூக்கினிற் கைவைத்து மூட்டை யெடுமென்று,
போயக, கா... கைப்பலி காட்டிய வாறே. (ரு)

அடப்பண்ணி வைத்தா ரடிசிலை யுண்டார், மடக்கொடி
யாரொடு மந்தணங் கொண்டா, ரிடப்பக்க மேயிறை நொந்த
தே யென்றார், கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே. (சு)

மன்றத்தே நம்பிக்கு மாட மெடுத்தது, மன்றத்தே நம்பி
சிவிகைபெற் றேறினான், மன்றத்தே நம்பிமுக் கோடி வழங்கி
னான், சென்றத்தா வென்னத் திரிந்திலன் றானே. (எ)

வாசந்தி பேசி மணம்புணர்ந் தப்பதி, நேசந் தெவிட்டி நி
னைப்பொழி வார்பின்னை, யாசந்தி மேல்வைத் தமைய வழுதி
ட்டுப், பாசந்திச் சுட்டுப் பலியட்டி னார்களே. (அ)

கைவிட்டு நாடிக் கருத்தழிந்த தச்சற, செய்யட்டிச் சோறுணுமைவரும போயினூர், மையிட்ட கண்ணுளுரு மாடு மிருக்கவே, மெய்விட்டுப் போக விடைகொள்ளு மாறே. (௯)

பந்தற் பிரிந்து பண்டாரங் கட்டற்ற, ஒன்பது வாசலு மொக்க வடைத்தன, துன்புறு காவலர் தூரிசவா மேவமே, லன்புடையாரக ளழுதகன் றாரகளே (௧௦)

நாட்டுக்கு நாயக னம்மூரத் தலைமகன், காட்டுச் சிவிகை யொன்றேறிக் கடைமுறை, நாட்டார்களாப் பின்சொல்ல முன்னே பறைகொட்ட, நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாறே (௧௧)

முப்பது முப்பது முப்பத் தறுவருஞ், செப்ப மதிலுடைக் கோயிலுள் வாழ்பவர், செப்ப மதிலுடைக் கோயில் சிதைந்தபின், ஒப்ப வனைவரு மோட்டெடுத் தாரே (௧௨)

மதுவூர் குழலியு மாடு மனையு, மிதுவூ ரொழிய விமானமு மேற்ப, பொதுவூர் புறஞ்சுடு காட்டது நோக்கி, மதுவூர் வாங்கி யோவைத் தகன் றாரகளே. (௧௩)

வைச்சகல் வுற்றது கண்டு மனிதர்கள், அச்சக லாமைதன் னாடி மருப்பொருள், விச்சது வாட்டபின் னறடாவுறு மற்றவ, ரெச்சக லாநின்ற திரைக்கின்ற வாறே (௧௪)

ஆக்கை யெழுச்சுற்றும் பெண்டிரு மக்களும், மூர்க்கத்துறை காலே யொழிவா ரொழிந்தபின், வேர்த்தலை போக்கி விறகிட் டெரிமூட்டி, நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே (௧௫)

வளத்திடை முற்றத்தோர் மாநில முற்றுங், குளத்தின்மண் கொண்டு குயவன் வனைந்தான், குடமுடைந் தாலவை யோடென் றுவைப்ப, ருடலிறந் தாலிதைப் போதும்மை யாரோ

ஐந்து தலைப்பரி யாறு சடையன, சந்தவை முப்பது சார்வு பதினெட்டுப, பந்தலு மொன்பது பந்தி பதினைந்து, வெந்து கிடந்தது மேலறி யோமே (௧௭)

அத்திப் பழமு மறைக்கிரை நீக்கித்தங், குத்தி யுலைப் பெய்து கூழிட்டு வைத்தனர், அத்திப் பழத்தை யறைக்கீரை வி

த்துணைக், கத்தி யெடுத்தவர் காடுபுக் காரே. (௧௮)

மேலு முகட்டில்லை கீழும் வடிம்பில்லை, காலு மிரண்டு மு
கட்டல கொன்றுண்டு, வோலையான் மேய்ந்தவ ரூடு வரியாமை,
வேலையான் மேய்ந்ததோர் வெள்ளித் தளிகையே (௧௯)

கூடங் கிடந்தது கோலங்க ளிங்கில்லை, யாடு மிலையமு ம
ற்ற தறுதலா ர, பாடுகின்றார் சிலர் பன்னி யழுதிட்டுத், தேடி
வே தீயினிற் றீட்டவைத் தார்களே. (௨௦)

முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினில், விட்டது தானிலை
யேதொன்று மேழைகாள், பட்டது பார்மணம் பன்னிரண் டாண
டின்றி, கெட்ட தெழுபதிற் கேட்டறி யீரே (௨௧)

இடிஞ்சி லிருக்க விளக்கெரி கொண்டான், முடிஞ்ச தறி
யார முழங்குவர் மூடர், விடிஞ்சிரு ளாவ தறியா வுலகம், படி
ஞ்சு கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே (௨௨)

மடல்விரி கொன்றையன் மாயன் படைத்த, வுடலு முயி
ரு முருவந் தொடராம, விடர்படாக் கேழு நரகிற் கிடப்ப, கு
டர்பட வெந்தமர் கூப்பிடு மாறே (௨௩)

குடையுங் குதிரையுங் கொற்றவா ளுங்கொண், டிடையு
மங் கால மிருந்து நடுவே யுடையு மணிந்தறை போகும் போது,
அடையு மிடம்வல மாறுயி ராமே. (௨௪)

காக்கை கவரிலென் கண்டார் பழிக்கிலென், பாற்றுளி
பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென், தோற்பையு ணின்று தொ
ழிலறச் செய்தூட்டுங், கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனவிக் கூட்
டையே (௨௫)

அ. ௪

செல்வ நிலையாமை

அருளு மரசரு மானையுந் தேரும், பொருளும் பிறர்கொள
வப் போவதன் முன்னம், தெருளு முயிரொடுஞ் செல்வனைச்
சேரின், மருளும் பினையவன் மாதவ மன்றே. (௧)

இயக்குறு திங்க ளிருட்பிழம் பொக்குந், துயக்குறுஞ் செ
ல்வத்தைச் சொல்லவும் வேண்டா, மயக்கற நாடுமின் வானவ
ர் கோனைப், பெயற்கொண்டர்பா லப் பெருஞ்செல்வ மாமே

தன்னது சாயை தனக்குத வாதுகண், டென்னது மாடெ
ன்றிருப்பார்க ளேழைக, ளுன்னுயிர் போமுட லொக்கப் பிற
ந்தது, கண்ணது காணொளி கண்டுகொ ளீரே. (௩)

ஈட்டிய தேன்பூ மணங்கண் டிரதமுங், கூட்டிக் கொண
ர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடு, மோட்டித் துரந்திட் டதுவ
லியார்கொளக், காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாறே ( )

தேற்றத் தெளிமின் றெளிந்தீர் கலங்கன்மி, னாற்றுப் பெ
ருக்கிற் கலக்கி மலங்காதே, மாற்றிக் களைவீ ரறிவுடை யீர்செ
ல்வப்பற்றற்க, கூற்றன் வருங்கால் குதிக்கலு மாமே (௫)

மகிழ்கின்ற செல்வமு மாடு முடனே, கவிழ்கின்ற நாயி
லைச் செல்லுங் கலமதுபோ, லவிழ்கின்ற வாக்கைக்கோர் வீடு
பேறாகச், சிமிழொன்று வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே (௬)

வாழ்வு மனைவியு மக்க ளுடன்பிறந், தாரு மளவே தனக்
கெய்ப்பில் வைப்பென்பரு ள, மேவு மதனை விரிவுசெய் வார்கட்கு
க், கூவுந் துணையொன்று கூறலு மாமே (௭)

வேட்கை மிகுந்தது மெய்கொள்வா ரிங்கில்லை, பூட்டுந் தறி
யொன்று போம்வழி யொன்பது, நாட்டிய தாய்தமர் வந்து
வணங்கிடவே, காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே (௮)

உடம்பொ டுயிரிடை விட்டோடும் போது, வடும்பரி சொ
ன்றில்லை யண்ணலை யெண்ணுமின், விடும்பரி சாய்நின்ற மெய்ந்ம
ன் றூதோ, சுடும்பரி சத்தையுஞ் சூழகி லாரே (௯) ஆக கஎச.

இளமை நிலையாமை

கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே, வீழக்கண்டுந் தே
றார் விழிலா மாந்தர், குழக்கன்று மூத்தெரு தாய்ச்சில நா
ளில், விழக்கண்டுந் தேறார் வியனுல கோரே. (௧)

ஆண்டு பலவுங் கழிந்தன வப்பனைப், பூண்டுகொண் டாரும் புகுந்தறி வாரில்லை, நீண்டன காலங்க ணீண்டு கொடுக்கினுந், தூண்டு விளக்கின் சுடரறி யார்களே. (௨)

தேய்ந்தற் றொழிந்த விளமை கடைமுறை, யாய்ந்தற்ற பின்னை யரிய கருமங்கள், பாய்ந்தற்ற கங்கைப் படர்சடை நந்தியை, யோர்ந்தற்றுக் கொள்ளு முயிருள்ள போதே. (௩)

விருப்புவர் முன்னென்னை மெல்லியன் மாதர், கரும்பு தகர்த்துக் கடைகொண்ட நீர்போ, லரும்பொத்த மென்முலை யாயிழை யார்க்குக், கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயுமொத் தேனே.

பாலன் விளையன் விருத்த னெனநின்ற, காலங் கழிவன கண்டு மறிகிலார், ஞாலங் கடந்தண்ட மூடறுத் தானடி, மேலுங் கிடந்து விரும்புவ னானே. (௫)

காலை யெழுந்தயா நித்தலு நித்தலு, மாலை படுவது மவாளூட கழிவதுஞ், சாலுமவ் வீசன் சலவிய னாகிலு, மேலை வினைப் பயவாக் கினபஞ்செய் தானே. (௬)

பருவூசி யைந்துமோர் பையினுள் வாழும், பருவூசி யைந்து பறக்கும் விருத்தம், பருவூசி யைந்தும் பணித்தலைப் பட்டாற், பருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாறே. (௭)

கண்ணனுங் காய்கதி ரோனு முலகினைப், புண்ணின் றுணக்கின்ற தொன்று மறிகிலார், விண்ணுறு வாரையும் வினையுறு வாரையு, மெண்ணுறு முப்பதி லீர்ந்தொழிந் தாரே. (௮)

ஒன்றிய வீரெண் கலையு முடனுறை, நின்றது கண்டு நினைக்கிலர் நீதர்கள், கன்றிய காலன் கருக்குழி வைத்தபின், சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. (௯)

எய்திய நாளி லிளமை கழியாமை, யெய்திய நாளி லிசைவினா லேத்துமி, னெய்திய நாளி லெறிவ தறியாம, லெய்திய நாளி லிருந்துகண் டேனே. (௰) ஆக கஅக.

உயிர் நிலையாமை.

தழைக்கின்ற செந்தளிர்த் தன்மலர்க் கொம்பில், விழைக்கின்ற தெல்லா மிறக்கின்ற கண்டும், பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மானடி யேத்தா, ரழைக்கின்ற போதறி யாரவர் தாமே (௧)

ஐவர்க் கொருசெய் விளைந்து கிடந்தது, வைவரு மச்செய்யைக் காத்து வருவர்க, ளைவர்க்கு நாயக னோலை வருதலா, லைவரு மச்செய்யைக் காவல்விட் டாரே (௨)

மத்தளி யொன்றுள தாள மிரண்டுள, வத்துளே வாழு மரசரு மஞ்சுள, வத்துளே வாழு மரசன் புறப்பட்டான், மத்தளி மண்ணாய் மயங்கிய வாறே. (௩)

வேங்கட நாதனை வேதாந்தக் கூத்தனை, வேங்கடத் துள்ளே விளையாடு நந்தியை, வேங்கட மென்றே விரகறி யாதவர், தாங்கவல் லாருயிர் தாமறி யாரே (௪)

சென்றுணர் வான்றிசை பத்துந் திவாகர, னன்றுணர் வாலளக் கின்ற தறிகிலார், நின்றுணர் வாரிந் நிலத்தின் மனிதர்க, ளொன்றுணர் வாரிற் புணர்க்கின்ற மாயமே (௫)

மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட பட்டிகை, பீறு மதனைப் பெரிதுணர்ந் தாரில்லை, கூறுங் கருமயிர் வெண்மயி ராவது மீறும் பிறப்புமொ ராண்டெனு நீரே (௬)

துடுப்பிடு பானைக்கு மொன்றே யரிசி, யடுப்பிடு மூன்றிரண் டுலைசேர் கொள்ளி, யடுத்தெரி யாமற் கொடுமின் னரிசி, விடுத்தன நாட்களு மேற்சென் றனவே. (௭)

இன்புறு வண்டிங் கினமலர் மேற்போ, யுண்பது வாசம துபோ லுயிர்நிலை, யின்புற நாடி நினைக்கிலு மொன்றொளி, துன்புற நின்ற கருத்துணில் லானே. (௮)

ஆம்விதி நாடி யறஞ்செய்ம்மி னந்நிலம், போம்விதி நாடிப் புனிதனைப் போற்றுமின், நாம்விதி வேண்டுமென் றெனச்சொல்லின மாநுட, ராம்விதி பெற்ற வருமைவல் லார்க்கே. (௯)

அவ்வியம் பேசி யறங்கெட நில்லன்மின், வெவ்விய னாகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின், செவ்விய னாகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு, தவ்விக்கொ டுண்மின் றலைப்பட்ட போதே (௯)
ஆ. ௧௯௬

கொல்லாமை

பற்றாய நற்குரு பூசைக்கும் பன்மலர், மற்றோ ரணுக்களைக் கொல்லாமை யொண்மலர், நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமுஞ் சித்தமு, முற்றாரு மாவி யமர்ந்திட முச்சியே. (௧)

கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை, வல்லடிக் காரர் வலிக்கயிற் றாற்கட்டிச், செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை, நில்லிடு மென்று நிறுத்துவர் தாமே (௨) ஆ. ௧௯௮.

புலால் மறுத்தல்

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை, யெல்லாருங் காண வியமன்றன் றூதுவர், செல்லாகப் பற்றிய தீவாய் நரகத்தின், மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே. (௧)

கொலையே களவுகட் காமம்பொய் கூறல், மலைவான பாதக மாமவை நீக்கித், தலையாஞ் சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந்தோர்க், கிலையா மிவைஞான னந்தத் திருத்தலே. (௨) ஆ. ௨௦௦

பிறன்மனை நயவாமை

ஆத்த மனையா ளகத்தி லிருக்கவே, காத்த மனையாளைக் காமுறுங் காளையர், காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல், ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே (௧)

தரித்து வளர்த்ததோர் தேமாங் கனியை, யருத்தமென் றெண்ணி யறையிற் புதைத்துப், பொருத்த மிலாத புளிமாங் கொம்பேறிக், கருத்தறி யாதவர் காலற்ற வாறே (௨)

பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதகை யாரு, மிருள்

கொண்ட மினவெளி கொண்டுநின் றேரு, மா கொண்ட மா தாமயமுறு வார்களை, மருளகொண்ட சிந்தையை மாறறுகில் லாரே (௫) ஆ ௨0௩.

மகளிரிழிவு

இலைநல்ல வாயினு மெட்டி பழுத்தாற், குலைநல்ல வாங்கனி கொண்டுண லாகா, முலைநல்ல வாயவொண்டு முறுவல்செய் வார்மே ல், விலைநறு நெஞ்சினை வைத்துகொள் ளீரோ. (௧)

மனைபுகு வாரவ மனைவியை நாடிற், சுனைபுகு நீர்போற் சுழித்துடன் வாங்குவ, கனவது போலக் கசிந்தெழு மின்பம், நனவது போலவு நாடவொண் ணாதே. (௨)

இயலுறும் வாழ்க்கை யிளம்பிடி மாதர், புயலுறும் புல்லிற் புணர்ந்தவ ரேயினு, மயலுறு வானவர் சார விரும்பார், அயலுறப் பேசியகன்றொழிந் தாரே (௩)

வையகத் தேமட வாரொடுங் கூடியென், மெய்யகத் தோருமை யைத்தக விதிபறு, வையகத் தேநரும் பாலமின சாறு கொண, மெய்யகத் தேபொரும பாவ பறு வாமே. (௪)

கோழை யொழுக்கங் குளமூடு பாசியிற், றாழ நடுவா ரளப்புறு வாகிலர், தாழ்ந் தடக்கைத் தடுக்கதில் லாவிடிற், பூழை நுழைந்தவர் போகின்ற வாறே. (௫) ஆ ௨0௮

நல்குரவு

புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை, யடையப் பட்டார்களு மன்பில ரானார், கொடையில்லை கோளில்லை கொண்டாட்ட மில்லை நடையில்லை நாட்டி லியங்குகின் றார்கட்கே.

பொய்க்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருதென், றக்குழி தூர்க்கு மருமப ணடைந்தேன், ரக்குழி தூர்த்து மிறைவனை யேத்துமி, னக்குழி தூரு மழுக்கற்ற போதே. (௨)

கற்குழி தூரக் கனமுக தேடிய, ரக்குழி தூர்க்கை யாவ

ர்க்கு மரியது, வக்குழி தூர்க்கு மறிவை யறிந்தபி, னக்குழி தூ
ரு மழுந்தகி றவனே. (௩)

தொடர்ந்தெழுஞ் சுற்ற வினையிலுந் தீய, கடந்தோ ரா
வி கழி யான முன்னே, யுடைந்தொரு காலத் துணர்விளக் கே
ற்றிச, தொடர்ந்துநின் றவ்வழி தூங்குக லாமே. (௪)

அறுத்தன வாறினு மானின மேவி, யறுத்தன ரைவரு மொ
னையிலி தனைய, மொறுத்தன வல்வினை யொன்றல்ல வாழ்வை,
வெறுத்தன னீசனை யேயடி நின்றே (௫) ஆ. உ௰௩

அக்கினிகாரியம்

வளையில் விழுப்பொருளா யானு நிலனுங், கிளையுந் திசை
பெறு தேவர் குழாமும், விளையம பொருட்டிய வேத முதல்வா, ய
ளை விலா வந்தனை யாற்றி வேட்கிலே (௧)

அகுதி வேட்கு மருமறை யந்தணர், போகதி சாடிப் புற
க்குத்த நணுறுயா, காயத்தி வேதத் தலைப்படு மெய்ந்நெ
றி, தாமறி வாலே தலைப்படு வாரே (௨)

அனைத்தனை யந்தண ராயிய ராவந்தி, அனைத்தனை வைத்தத்தி
லுடம்பொரு ளான, வினைத்தனை யாமத்த யங்கும் பொழுது, அ
னையனை யாயத்தோர் தாய்நெறி யாமே. (௩)

போதிரண் டோதிப் புரிந்தருள் செய்திட்டு, மாதிரண் டா
கி மகிழ்ந்துட னேநிற்குந், தாதிரண் டாகிய தன்னாம் பரவை
கள், வேதிரண் டாகி வெறிக்கின்ற வாறே. (௪)

செய்ந்நின் றெரிய செடுத்ஞ்சுட ரொன்று, மைந்நின் றெரியு
ம் வளையுறி வார்கட்கு, மைந்நின் றவிழ்தரு மத்தின் மாமென
றது, செய்கின்ற செல்வ மதியது வாமே (௫)

பாழி யகலு மெரியுந் திரிபோலும், ஊழி யகலு முறுவினை
நோய்பல, வாழிசெய் தங்கி யுதிக்க வலைவிழும், வீழிசெய் த
ங்கி வினைசுடு மாமே. (௬)

பெருஞ்செல்வங் கெட்டென்று முன்னே படைத்த, வருஞ்
செல்வந் தந்த தலைவனை நாடு, வருஞ்செல்வத் தின்பம் வரவி
ருந் தெண்ணி, யருஞ்செல்வத் தாருந்தி வெட்கநின் றாரோ (௭)
ஒக்கட ராளை புலப்பிலி நாதனை, யொண்கட ராகியென
னுள்ளத் திருக்கின்ற, கண்கட ரோனுல கேழுங் கடந்தவ, த
னைக்கட ரோமத் தலைவனு மாமே. (௮)
ஓமத்து ளங்கியி னுள்ளூரா னெம்மிறை, யீமத்து ளங்கி யி
ரதங்கொள வானுளன, வேமத்து ளங்கி விளைவு வினைக்கடற்,
கோமத்து ளங்கி குரைகட றீனே (௯)
அங்கி நிறுத்து மருந்தவ ராரணைத், தங்கி யிருக்கும் வகை
யருள் செய்தவ, னெங்கு நிறுத்தி யிளைப்பய பெருமபதி, பொங்
கி நிறுத்தும் புகழுது மாமே (௧௦) ஆ. உ௨௩.

அந்தணரொழுக்கம்

அந்தண ராவோ ரறுதொழில் பூண்டுளோர், செந்தழ
லோம்பி முப்போது நியமஞ்செய், தந்தவ நற்கரு மத்து நின் று
நங்கிட்டுச், சந்தியு மோதிச் சடங்கறுப் போர்களே (௧)
வேதாந்தங் கேட்க விரும்பொடு முப்பதப், போதாந்த
மான பிரணவத் துள்புக்கு, நாதாந்த வேதாந்த போதாந்த
நாதனை, யீதா மேனுகண் டின்புறு வோர்களே. (௨)
காயத் திரியே கருத்துச் சாவித்திரி, யாய்தற குணப்பா மந்
திர மாவுன்னி, நேயத்தே ரேறி நினைவுற்று நேயத்தாய், மா
டத்துட் டோயா மறையோர்க டாமே. (௩)
பெருநெறி யான் பிரணவ மோர்ந்து, குருநெறி யாலுரை
கூடிநல் வேதத், திருநெறி யான கிரியை யிருந்திச், சொரூப
ம தானோர் துகளில்பார்ப் பாரே. (௪)
சத்திய முந்தவந் தானவ னாதலு, மெய்த்தகு மிந்திரிய மீ
ட்டியே வாட்டலு, மொத்த வுயிருட னுண்டா புணர்வுற்றப்,
பெத்த மறுத்தலு மாகும் பிரமமே. (௫)

வேதாந்தங் கேட்ட விரும்பிய வேதியர், வேதாந்தங் கே
ட்டுந்தம வேட்கை யொழிந்திலர், வேதாந்த மாவது வேட்கை
யொழிந்திடம், வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே

நூலுஞ் சிகையு நுவலிற பிரமமோ, நூலது காறபாச நு
ண்சிகை கேசமாம், நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமாம,
நூலுடை யந்தணர் காணு நுவலிலே. (௭)

சத்திய மின்றித் தனிஞானந் தானின்றி, பொத்த விடை
யமவிட டோரு முணர்வின்றிப், பத்தியு மின்றிப் பரனுண்மை
யின்றிப் பூணூ, பித்தேறு மூடர் பிராமணர் தாமன்றே (௮)

திருநெறி யாகிய சித்தசித் தின்றிக், குருநெறி யாலே கு
ருபதஞ் சேர்ந்து, கரும வியமாதி கைவிடுகை காணுந், துரிய
சமாதியாக தூய்மறை யோர்க்கே (௯)

மறையோ ரவரே மறையவ ராறும், மறைமேயார்தம் வே
தாந்த வாய்மையிற் றூய்மை, குறையோ தல மறறுளன கோ
லாகலமென, றறிவோர் மறைதெரிந் தந்தண ராமே (௧௦)

அந்தணமை பூண்ட வருமறை யந்தத்துச், சிந்தைசெய ய
ந்தணர் சேருஞ் செழும்புவி, நந்தா விம்லை நரபதி நன்றுகு,
மந்திரு சத்திய மாகுதி பண்ணுமே (௧௧)

வேதாந்த ஞானம் விளங்கி விதிமேலோர், நாதாந்த போ
தனுஞ்சிய போகத்துப், போதாந்த மாம்பரன பாற்புகய புக்க
தால், நாதாந்த முத்தியுஞ் சித்தியு நண்ணுமே (௧௨)

ஒன்று மிரண்டு மொடுங்கிய காலத்து, நன்று மிருந்து நல
மபல பேசினுட, வென்று விளங்கும் விகிர்தனை நாடியோர், சென
று வணங்குந் திருவுடை யோரே (௧௩)

தானே விடும்பற் றிரண்டுந் தரித்திட, நானே விடைப்பட்டு
மேதானை நாடாது, பூமேவு நான்முகன புண்ணிய போக
னு, மோமேவு மோமா குதியவி புணபவே. (௧௪) ஆ. ௨௯௭.

இராசதோடம்.

கல்லா வரசனுங் காலனு நேரொப்பர், கல்லா வரசனிற் காலன் மிகநல்லன், கல்லா வரச னறமோரான் கொல்லென்பான், நல்லாரைக் காலனணுககி லானே. (௧)

நாடோறு மன்னவ னாட்டிற் றவநெறி, நாடோறு நாடி யவனெறி நாடானேல், நாடோறு நாடு கெடுமூட னண்ணும், நாடோறுஞ் செல்வ நரபதி குன்றுமே (௨)

வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன், வேட நெறிநிற்போர் வேடமெய் வேடம், வேட நெறிநில்லாத் தம்மை யிறையவன், வேடநெறி செய்தால் வீடது வாகுமே ()

மூடங் கெடாதோர் சிகைநூல் முதற்கொளின், வாடும் புவியும் பெருவாழ்வு மன்னனும், பீடொன் றிலவாகு மாதலாற் போதந்தனாக, ஆடம்பர நூற் சிகையறுத் தாலன்றே (௪)

ஞானமில் லார்வேடம் பூண்டிந்த நாட்டிடை, ஞானிகள் போல நடிக்கின்ற வர்தம்மை, ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து, ஞான முண்டாக்குத லாநெறி நாட்டிற்கே. (௫)

ஆவையும் பாவையு மற்றற வோரையுந், தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங், காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவனேல், மேலு மறுமைக்கு மீளா நரகமே. (௬)

திறந்தரு முத்தியுஞ் செல்வமும் வேண்டின், மறந்து மறநெறி யோசற்றால் வேண்டுஞ், சிறந்தநீர் ஞாலஞ் செய்தொழில் யாவையு, மறைந்திடின் வேந்தனுக் காறிலொன் றாமே (எ)

வேந்த னுலகை மிகநன்று காப்பது, வாய்ந்த மனிதர்க ளவ்வழி யாகிற்பர், பேர்ந்திவ் வுலகைப் பிறர்கொள்ளத் தாங்கொளார், பாய்ந்த புலியன்ன பாவகத் தானே. (அ)

கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப், பால்கொண்டு சோமன முகம்பற்றி யுண்ணாதோர், மால்கொண்டு தேறல் யுண்ணு மருளரை, மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன் கடனே. (௯).

தத்தஞ் சமயத் தகுதிநில் லாதாரை, யத்தன் சிவன்சொன்ன வாகம நூனெறி, யெத்தண் டமுஞ்செயு மம்மையி லிம்மைக்கே, மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே. (௧0)

ஆ ௨௪௩.

வானச்சிறப்பு.

அமுதூறு மாமழை நீரத னாலே, யமுதூறும் பன்மரம் பார்மிசைத் தோற்றுங், கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை, யமுதூறு காஞ்சிரை யாங்கது வாமே (௧)

வரையிடை நின்றிழி வானீ ரருவி, யுரையில்லை யுள்ளத் தகத்தினி லூறு, நுரையில்லை மாசில்லை நுண்ணிய தெண்ணீர்க், கரையில்லை யெந்தை கழுமணி யாறே (௨) ஆ ௨௪௫.

தானச்சிறப்பு

ஆர்க்கு மிடுமி னவரிவ ரென்னன்மின், பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின், வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை யுண்ணன்மின், காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம றிமினே (௧) ஆ ௨௪௬.

இகதாரக்கிதம்.

தாமறி வாரண்ணல் றாள்பணி வாரவர், தாமறி வாரறந் தாங்கினின் றாரவர், தாமறி வார்சில தத்துவ ராவர்கள், டாமறி வார்க்குத் தமர்பர னாமே (௧)

யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை, யாவர்க்கு மாம்பசு விற்கொரு வாயுறை, யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி, யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே. (௨)

அற்றுநின் றாருண்ணு மூணே யறனென்னுங், கற்றன போதங் கமழ்பவர் மானுட, குற்றநின் றாரொரு கூவற் குளத்தினிற், பற்றிவத் துண்ணும் பயனறி யாரே. (௩)

அழுக்கினை யோட்டி யறிவை நிறையீர், தழுக்கிய நாளிற்
றருமமுஞ் செய்யீர், விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பர
ந்து, விழிக்கவந் தென்செய்வீ ரேழைநெஞ் சீரே (௪)

தன்னை யறியாது தானல னென்றுநிற்கு, மிளமை யறி
யா திளையரென றோராது, வன்மையின் வந்திடுங் கூற்றமும் வரு
முன்னந், தன்மைய நல்ல தவஞ்செய்யு நீரே (௫)

ஈரந்தான வழிமுதற் சுற்றமு மில்லை, யிரந்தான வழிமு
தலன்பமு மில்லை, மறந்தான வழிமுதல் தந்திலனீச, னரந்
தா னறியு மனவறி வாரே (௬)

கன்றவரு செய்பவதஞ் செய்தவ தவவழி, மாலறெ
ய்ய மாக பதிசெரு பணிசர்க, ஞானநெய வ மாக வுயிரகசிவை ப
ல்லுயிர், காணசெய்வ மௌனம் நடனமுரு வானே (௭)

திகைச்சுர விணைகட் டோவுறு மோரணி, மிலப்பினறி சுகு
ரு பெருவழி யுனாடு, சிலசெருந் தனைகருமை சேதுவ் புதன்மேல,
விளக்குந் தவமற மேறறிவை யாரோ (௮)

பறந்து வாய்நின்ற படிறினைப் பாரமிசை, யற்ற முறையா
னறநெறி கல்லது, யுற்றாக லாமொன்று நீந்து வேடுவை,
மறந்தனல் வைத்து வழிகொள்ளு மாறே. (௯) ஆ உ௬௯.

அறஞ்செயான் றிறம்

எட்டி பழுத்த விருங்கனி வீழ்ந்தன, வொட்டிய நல்லற
ஞ்செய்யா தவர்செல்வம், வட்டிகொண் டீட்டியே மண்ணின்
முகத்திட்டுப், பட்டப் பதகர் பயனறி யாரே (௧)

ஒழிந்தன காலங்க ளூழியும் போயின, கழிந்தன கற்பனை
நாளுங் குறுகிப், பிழிந்தது போலத்தம் பேரிட ராக்கை, யழி
ந்தது கண்டு மறமறி யாரே, (௨)

அறமறி யாரண்ணல் பாத நினைவுந், திறமறி யார்சிவ லோ
க நகர்க்கும், புறமறி யார்பலர் பொய்மொழி கேட்டு, மறமறி
வார்பகை மன்னிநின் றாரே (௩)

இருமலுஞ் சோகையு மீளையும் வெப்புந், தருமஞ் செய்யா தவர்தம்பால தாகு, முருமிடி நாக முரோணி கழலை, தருமஞ் செய்வார்பக்கந் தாழ்கி லாவே (௪)

பரவப் படுவான் பரமனை யேத்தா, ரிரவலர்க் கீதலை யாயி னும்பரா, காசநிற்கே கீராட்டுங் காவை வளர்க்கா, நரகத்தி னிற்றிரோ நன்னெஞ்சி னீரே. (௫)

வழிநடப் பாரின்றி வானோ ருலகங், கழிநடப் பார்நடப் பாரு, மழிநடக் குமவினை மாற வோட்டிட், டொழிநடப் பார்வினை யோங்கிநின் றாரே. (௬)

அவிழ்ந்தவ ரீசனைக் கழலடி காணடா, தவிழ்ந்தவ ரீசனை நற்ககந் தானவா, மலிந்தவர் மாளுந் துணையென தின்றி, மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே (௭)

இன்ப மிடரென் றிரண்டுற வைத்தது, முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது, வின்பத்துக் கண்டு மிகிலாப் பேதைகள், அன்பிலார் சிந்தை யறமறி யாரே (௮)

கெடுவது மாவது கேடில் புகழோ, னடுவல்ல செய்தின் பாட்டவொட்டார், விடுவது மேவது மெண்ணுமின் விண்பய, படுவது செய்யிற் பசுவது வாமே (௯)

செல்வங் கருதிச் சிவாயலர் வாழ்வென்று, புல்லறி வாளைப் போற்றிப் புலர்வார்கள், இல்லங் கருதி யிறைவனை யேத்து, மின்னறிவில்லற வெய்த விற்குறி யாமே. (௰) ஆ. உ௬௧

அன்புடைமை

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலா, ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலா, ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி, னன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே. (௧)

பொன்னைக் கடந்திலங் கும்புலித் தோலினன், மின்னிக் கிடந்து மிளிரு மிளம்பிறை, துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி யாடிக், குப், பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே. (௨)

என்பே விறகா விறைச்சி யறுத்திட்டுப், பொன்போற் க
னலிற் பொரிய வறுப்பினு, மன்போ டுருகி யகங்குழை வார்க்க
ன்றி, யென்போன் மணியினை யெய்த வொண்ணாதே (௩)

ஆர்வ முடையவர் காண்ப ரரன்றனை, யீர முடைய
வர் காண்ப ரிணையடி, பார முடையவர் காண்பார் பவந்த
ன்னைக், கோர நெறிகொடு கொங்குபுக் காரே. (௪)

என்னன் புருக்கி யிறைவனை யேத்துமின், முன்னன் புருக்
கி முதல்வனை நாடுமின், பின்னன் புருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியு
ந், தன்னன் பெனக்கே தலைநின்ற வாறே. (௫)

நானொரு காலஞ் சயம்புவென் றேத்தினும், வானொரு
காலம் வழித்துணை யாய்நிற்கும், தேனொரு பாதிமுத் தோன
ற்றுடையானை, யுருகு மனத்தினை யுணர்வினை (௬)

முன்படைத் தின்பம் படைத்த முதல்வனை, யன்பனைத்
தெய்வப் பெருமானை யறியார், அன்புடைத் திருக்கை யகலிடம்
வழியிலி, தன்புடைத் தாயாற் கலிட்டத னே (௭)

கருத்துறு செம்பொன் செய்காய முதிர்ச்சோதி, யிருத்திய
மனத்துறு மிறையவன் னேருறியு, மருத்திய வீசனை யாரும
யெண்ணுவ், விருத்தி கொடுத்திட் டிளையா மேலே (௮)

சீர்த்திழுங் குருசுரபி யுமை யருசெயதவன், வையத்த பரிச
றிக தேயு மளிர்க, வீசனையுமே வையப வெருமை பிராமெயவ
து நசகியே மணாளனை கடிதுடே (௯)

அன்பினுள் ளானபுரா ணுறுவா யுள்ளான, முனபிறு ரளா
ளமுனி யாகும் பிரானவ, னன்பிறு ராகி யமரு மரும்பொ
ற, ளன்பினுள் ளார்க்கே யினாந்த வாமே. (௰) ஆ ௩௦௪

அன்புசெய்வாரை யறிவன் சிவன

இகழ்ந்ததும பெற்றது மீசனறியு, முகந்தருள் செய்திடு
முத்தம நாதன, கொழுந்தனைபு செய்தருள கூரவல்லார்க்கு,
மழுந்தனைபு செய்யு மருந்தது வாமே. (௧)

இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செய்தவன், றுன்பப் பிறவி
த் தொழில்பல வென்னினும், அன்பிற் கலவுசெய் தாதிப் பிரா
னவைத்த, முன்பப் பிறவி முடிவது தானே. (௨)

அன்புறு சிந்தையி னேயொழு மவ்வொளி, யின்புறு கன
னியோ டேற விசைத்தனன், துன்புறு கண்ணிமைய தாடொந் தட
கறு, நன்புறு சிந்தையை நாடுமி னீரே (௩)

புணர்ச்சியு ளாயிழை மேலன்பு போல, வுணர்ச்சியு ளாங்
கே யொடுங்கவல் லார்க்கு, குணர்ச்சி யில்லாது குலாவி யுலா
வி, யணைத்தலு மின்ப மதுவிது வாமே (௪)

உற்றுநின் றாரொடு மத்தகு சோதியைச், சித்தர்க ளென்
றுந் தெரிந்தறி வாரில்லை, பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார்
தொழ, முத்தி கொடுத்தவா முன்புநின் றானே. (௫)

கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றையி னானடி, கண்டேன் க
ரியுரி யான்றன் கழலிணை, கண்டேன் கமல மலருறை வானடி,
கண்டேன் கழலதெ னன்பினு ளானே. (௬)

நம்பனை நாளு விதப்பொரு ளாகுமென, றும்பரி லவா
னவரோடு தலைவனை, யின்பனை யின்பத் திடைநின் றிரதிக்கு,
முன்பனை யாரு மறியகி லாரே. (௭)

முன்பு பிறப்பு மிறப்பு மறியாதா, ரன்பி லிறைவனை யாமா
தி யோமென்ப, ரின்பப் பிறப்பு மிறப்பு மிலாததி, யன்பி ல
வனை யறியகி லாரே. (௮)

ஈச னறியு மிராப்பக லுந்தன்னைப், பாசத்துள் வைத்து
ப் பரிவுசெய் வார்களைத், தேசுற் றறிந்து செயலற நிருத்தி,
யீசனவ் தெமயிடை யீட்டிநின் றானே. (௯)

விட்டுப் பிடிப்பதென் மேதரு சோதியைத், தொட்டுத்
தொடர்வன் றலையாப் பெருமையை, யெட்டுமென் றுருயிரா
ய்நின்ற வீசனை, மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே. (௧௦)

ஆ. உ௩௪.

கல்வி.

குறிப்பறிந் தேனுட லுயிரது கூடிச், செறிப்பறிந் தேன்
மிகு தேவர் பிரானை, மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான,
கறிப்பறி யாமிகு கல்விகற் றேனே. (௧)

கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக்,கற்றறி வாளர் கருத்தி
லோர் கணுண்டு, கற்றறி வாளர் கருதி யுரைசெய்யுங், கற்ற
றி காட்டக கயலுள வாக்குமே. (௨)

நிற்கின்ற போதே நிலையுடை யான்கழற், கற்கின்ற செய்
யின் கழிந்தறும் பாவங்கள், சொற்குன்ற லின்றித் தொழுமி
ன் றொழுதபின, மற்றொன் றிலாத மணிவிளக் காமே (௩)

கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்றார்,பல்லி யுடை
யார் பாம்பரிந் துண்கின்றார், செல்வியுங் காலையு மேத்து மிறை
வனை, வல்லியுள வாகிநிற் காயமு மாமே. (௪)

துணையது வாய்வருந் தூயநற் சோதி,துணையது வாய்வரு
ந் தூயநற் சொல்லாந், துணையது வாய்வருந் தூயமலர் கந்த
ங், துணையது வாய்வருந் தூயநற் கல்வியே. (௫)

நூலொன்று பற்றி நுனியேற மாட்டாதார், பாலொன
று பற்றினாற் பண்பின பயன்கெடுங், கோலொன்று பற்றினாற்
கூடாப பறவைகள்,மாலொன்று பற்றி மயங்குகின றாரே (௬)

ஆய்ந்துகொள் வார்க்கர னங்கே யெளிப்படுந், தோய்ந்த
நெருப்பது தூயமணி சிந்திடு, மேய்ந்த விளமதி யெட்டவல்
லாகத்து, வாய்ந்த மனமல்கு நூலேணி யாமே. (௭)

வழித்துணை யாய்மருந் தாயிருந் தார்முன,கழித்துணையா
ங்கற் றிலாதவர் சிந்தை, பொழித்துணை யாமும்பா ராமுலகே
மும், வழித்துணை யாம்பெருந் தன்மைவல் லானே. (௮)

பற்றது பற்றிப் பரமனைப் பற்றுமின, முற்றது வல்லா
முதல்வ னருள்பெறில், கிற்ற விரகிற் கிளரொளி வானவர், கற்
றவர் பேரின்ப முற்றுநின் றாரே. (௯)

கடலிடை யானமலை யானைந்து பூதத், துடலிடை யான்பல வூழிதொ றூழி, யடல்விடை யேறு மமரர்க ணாத, விடமுடை யார்நெஞ்சத் தில்லிருந் தானே. (௧0) ஆ. ௨௧௧.

கேள்விகேட்டமைதல்

அறங்கேட்டு மந்தணை ராய்மொழி கேட்டு, மறங்கேட்டும் வானவர் மந்திரங் கேட்டும், புறங்கேட்டும் பொன்னுரை மேனியெம மீசன, திறங்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே (௧)

தேவர் பிரானறனைத் திவ்விய மூர்த்தியை, யாவ ரொருவ ரறியா ரறிந்தபின், ஓதுமின் கேண்மி னுணர்மி னுணர்ந்தபி, னோதி யுணர்ந்தவ ரோங்கிநின் றாரே (௨)

மயன்பணி கேட்பது மாநந்தி கேட்பி, னயன்பணி கேட்ப தரன்பணி யாலே, சிவன்பணி கேட்பவர் தேவரு மாவர், பயன்பணி கேட்பது பற்றது வாமே. (௩)

பெருமா னியல்பென்று பேசி யிருக்குந், திருமா னுடர்பின்னைத் தேவரு மாவ, ரருமா தவர்க்கு மகிழ்ந்தருள் செய்யு, மருமா தவத்தெங்க ளாதிப் பிரானே (௪)

ஈச னருளு மிறப்பும் புறப்பையும், பேசி யிருந்து பிதற்றி மகிழ்வெய்தி, நேசமு மாகு நிகழொளி யாயநின்று, வாச மலர்க்கந்த மன்னிநின் றானே (௫)

விழுப்பங் கெழுமிய மெய்நின்ற ஞானத், தொழுக்கமு ணிக்கை யுணர்கின்ற போது, வழுக்கி விடாவிடில் வானவர் கோனு, மிழுக்கின்றி யெண்ணிலி காலம தாமே. (௬)

சிறியா ரணற்சோற்றிற் றேக்கிடு மாபோற், செறிவா லனுபோகஞ் சித்திக்கு மென்னிற், குறியாக தொன்றைக் குறியா தார தமமை, யறியா திருந்தா ரவரவ ரன்றே. (௭)

உறுதுணை யாவ துயிரு முடம்பு, முறுதுணை யாவ துலகு

று கேள்வி, செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிந்தை, பெறுதுணை கேட்கிற் பிறப்பில்லை தானே. (௮)

புகழநின் றார்க்கும் புராணனெம் மீச, னிகழநின் றார்க்கு மிடும்பைகள் கிட்டா, மகிழநின் றாதியை யோதி யுணரார்க்குக், கழிய நின் றார்க்கொரு கற்பசு வாமே. (௯)

வைத்துணர்ந் தானமனத் தோம்பிவாய் பேசி, யொத்துணர்ந் தானுரு வொன்றொடொன் றொவ்வா, தச்சுழன் றாணி கலங்கினு மாதியை, நச்சுணர்ந் தார்க்கே நணுகலு மாமே. (௰)

ஆ ௩௰௪.

கல்லாமை

கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை, வல்லா ரெனிலருட் கண்ணான மதித்துளோர், கல்லாதா ருண்மைபற் றுநிற்பர் க ரேருங், கல்லாதார் பேரின்பங் காணுகி லாரே. (௧)

வல்லார்க ளென்றும் வழியொன்றி வாழ்கின்று, நல்லாத வர்க ளறிவு பலவென்பர், றெல்லா விடத்து முளனெங்க ளெம் மிறை, கல்லா தவர்கள் கலப்பறி யாரே. (௨)

நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து, நில்லாக் குரம்பை நிலையென் றுணர்கிலர், எல்லா வுயிர்க்கு மிறைவனே யாயினு, கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணாதே. (௩)

கில்லேன் வினைத்துய ராக்கு மயலானேன், கல்லேன ரனெறி யறியாத் தகைமையின், வல்லேன் வழங்கும் பொருளே மனத்தினுட், கல்லேன் கழிபரின் றுடலக் லேனே. (௪)

நில்லாது சீவ னிலையன் றெனவெண்ணி, வல்லா ரறத்துந் தவத்துளு மாயினார், கல்லா மனிதர் கயவ ருலகினிற், பொல்லா வினைத்துயர் போகஞ்செய் வாரே. (௫)

விண்ணினி னுள்ளே விளைந்த விளங்கனி, கண்ணினி னுள்ளே கலந்தங் கிருந்தது, மண்ணினி னுள்ளே மதித்த மதித்தி

னீ, ரெண்ணி யெழுதி யிளைத்துவிட் டாரே. (௬)

கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாது, கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடாக் காட்சி, கணக்கறி துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்கும், கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே (௭)

கல்லாத மூடரைக் காணவு மாகாது, கல்லாத மூடர்சொற் கேட்கக் கடனன்று, கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லா ராங், கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே (௮)

கற்றுஞ் சிவஞான மில்லாக் கலதிகள், சுற்றமும் விடார் துரிசறார் மூடர்கள், மற்றும் பலதிசை காணா மதியிலோர், கற்றன்பி னிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே (௯)

ஆதிப் பிரானம ராக்கும பரஞ்சுடர், சோதி யடியார, தொடரும பெருந்தெய்வ, மோதி யுணரவல் லோமென்பருண், ணின்ற, சோதி நடத்துந் தொடர்பறி யாரே. (௧௦) ஆ ௬௧௧.

நடுவுநிலைமை.

நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமு மில்லை, நடுவுநின் றார்க்கு நரகமு மில்லை, நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரு மாவர், நடுவுநின் றார்வழி நானுநின் றேனே. (௧)

நடுவுநின் றானல்ல கார்முகில் வண்ண, னடுவுநின் றானல்ல நான்மறை யோதி, நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவோர், நடுவுநின் றார்நல்ல நம்பனு மாவரே. (௨)

நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவர், நடுவுநின் றார்சிலர் தேவரு மாவர், நடுவுநின் றார்சிலர் நமபனு மாவர், நடுவுநின் றாரொடு நானுநின் றேனே. (௩)

தோன்றிய வெல்லாந் துடைப்பன வன்றிவ, ரேன்றுநின் றாரொன்று பீச வினையடி, மூன்றுநின் றார்முதல் வன்றிரு காமத்தை, நான்றுநின் றார்நடு வாகிநின் றாரே. (௪) ஆ ௬௨௬.

கள்ளுண்ணாமை.

கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறுந் தேராக், கழுநீர் வி
டாய்த்துத்தங் காயஞ் சுருக்கு, முழுநீர்க்கள் ளுண்போர் மு
றைமை யகன்றோர், செழுநீர்ச் சிவன்றன் சிவானந்தத் தே
றலே (க)

சித்த முருக்கிச் சிவமாஞ் சமாதியி, லொத்துச் சிவானந்
த மோவாத தேறலைச், சுத்த மதுவுண்ணச் சிவானந்தம் விட்டி
டா, நித்த லிருத்தல் கிடத்தல்கீழ்க் காலே. (உ)

காமமுங் கள்ளுங் கலதிகட் கேயாகு, மாமல முஞ்சம
யத்துள் மயலுறும், போமதியாகும் புனித னிணையடி, யோமய
வானந்தத் தேற லுணர்வுண்டே. (ங)

வாமத்தோர் தாமு மதுவுண்டு மாள்பவர், காமத்தோர்
காமக்கள் ளுண்டே கலங்குவ, ரோமத்தோ ருள்ளொளிக் குள
ளே யுணர்வார்கள், நாமத்தோ ரன்றே நணுகுவர் தாமே. (ச)

உள்ளுண்மை யோரா ருணரார் பசுபாசம், வள்ளன்மை
நாத னருளினில் வாழ்வுறார், தெள்ளுண்மை ஞானசிவயோ
கஞ் சேர்வுறார், கள்ளுண்ணு மாந்தர் கருத்தறி யாரே. (ரு)

மயக்குஞ் சமய மலமன்னு மூடர், மயக்கு மதுவுண்ணு
மாமூடர் தேரார், மயக்குறு மாயையின் மாமாயை வீடு, மய
க்கற றொளியின் மயக்குறு மன்றே (சு)

மயங்குந் தியங்குங்கள் வாய்மை யழிக்கு, மியங்கு மடவா
ர்தம் மின்பமே யெய்தி, முயங்கு நயங்கொண்ட ஞானத்து மு
ந்தா, ரியங்கு மிடையறா வானந்த மெய்துமே. (எ)

இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து, பராக்கற வானந்தத்
தேறல் பருகா, விராப்பக லற்ற விறையடி யின்பத், திராப்பக
ல மாயை யிரண்டிடத் தேனே (அ)

சத்தியை வேண்டிச் சமயத்தோர் கள்ளுண்பர், சத்தி ய
ழிந்தது தம்மை மறத்தலால், சத்திச் சிவஞானந் தன்னிற் றலை

ப்பட்டுச், சத்திய ஞானவா னந்தத்திற் சார்தலே. (௯)

சத்த னருடனிற் சத்தி யருளுண்டாகு, சத்தி ருடனிற் சத்த னருளுண்டாகு, சத்தி சிவமா மிரண்டுந்தன் னுள்ளைக் கச், சத்தியு மெண்சித்தித் தனமையு மாமே. (௧௦)

தத்துவ நீக்கி மருணீக்கித் தானாகி, பொய்த்தவ நீக்கிமெய்ப் போகத்துட் போக்கியே, மெய்த்த சுகமுண்டு விட்டுப் பரானந்தச், சித்திய தாகுஞ் சிவானந்தத் தேறலே. (௧௧)

யோகிகள் கால்கட்டி யொண்மதி யானந்த, போக வமுதைப் புசித்தவ ரெண்சித்தி, மோகியா களுண்டு மூடராய மோகமுற், றுரு மதத்தா லழிவழி தாரே. (௧௨)

உணர்ணா ரமுத முறுமூ றலைத்திறந், தெண்ணா குரவ ளினையடித் தாமரை, நண்ணா சமாதியி னாடினி ரானலது, கணன்ற ருடசென்று காலவழி காணுமே. (௧௩)

௧—தந்திர அதிகாரம் - உசு - பாடல் - உஉச

முதற்றந்திர முற்றும்.

ஆ பாயிர முட்பட வதிகாரம்

௩௩ - இ - திருமந்திரம் — ௩௩௯.

இரண்டாந்தந்திரம்.

அகத்தியம்.

நடுவுநில லாதிவ் வுலகஞ் சரிந்து, கெடுகின்ற தெம்பெருமானென்ன வீச, னடுவுள வங்கி யகத்திய நீபோய், முடுகிய வையத்து முன்னிரோ னருளே. (௧)

அங்கி யுதயம் வளர்க்கு மகத்திய, னங்கி யுதயஞ்செய் மேல்பா லவனொடு, மங்கி யுதயஞ்செய் வடபாற் றவமுனி, யெங்கு மளங்கொள் ளிளங்கொளி தானே. (௨)

பதிவலியில் வீரட்டமெட்டு.

கருத்துறை யந்தகன் றன்போ லசுரன், வரத்தி னுலகத்
துயிர்களை யெல்லாம், வருத்தஞ்செய் தானென்று வானவர்
வேண்டக், குருத்துயர் சூலங்கைக் கொண்டு கொன்றானே.

கொலையிற் பிழைத்த பிரசா பதியைத், தலையைத் தடிந்தி
ட்டுத் தானங்கி யிட்டு, நிலையுல குக்கிவன் வேணுமென் றெண்
ணித், தலையைப் பரித்திட்டுச் சந்திசெய் தானே. (௨)

எங்கும் பரந்து மிருநிலந் தாங்கியுந், தங்கும் படித்தவ
ன் றாளுணர் தேவர்கள், பொங்குசினத்து ளயன்றலை முன்னு
ற, வங்கச் சதனை யுதிரங்கொண் டானே (௩)

எங்கும் கலந்துமென் னுள்ளத் தெழுகின்ற, வங்க முதல்
வ னருமறை யோகிபார், பொங்குஞ் சலந்தரன் போர்செய்ய
நீர்மையி, னங்கு விரற்குறித் தாழிசெய் தானே. (௪)

அப்பணி செஞ்சடை யாதி புராதனன், முப்புரஞ் செற்ற
ன னென்பர்கள் மூடர்கள், முப்புர மாவது மும்மல காரிய,
மப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே (௫)

முத்திக் கொளுவி முழங்கெரி வேள்வியு, ளத்தி யுரியர
னாவ தறிகிலார், சத்தி கருதிய தாம்பல தேவரு, மத்தியி னுள்ளெ
ழுந்தன்று கொலையே (௬)

மூலத் துவாரத்து மூளு மொருவனை, மேலைத் துவாரத் தி
ன் மேலுற நோக்கிமுற், காலுற்றுக் காலனைக் காய்ந்தங்கி யோ
கமாய், ஞாலக் கடவூர் நலமா யிருந்ததே. (௭)

இருந்த மனத்தை யிசைய விருத்திப், பொருந்திய லிங்க
வெளியது போக்கித், திருந்திய காமன் செயலழித் தங்கண், கருந்
தவ யோகங் கொறுக்கை யமர்ந்ததே. (௮) ஆ. ௧௦.

இலிங்கபுராணம்.

அடிசேர்வ னென்னவெம் மாதியை நோக்கி, முடிசேர் ம

லமக ஞர்மக ளாகித், திடமா தவஞ்செய்து தேவரறியய், ப
டியார வாசிதுதப் பதுதிசெய் தானே. (க)

திரிகின்ற முப்புரஞ் செற்ற பிரானை, யரியனென் றெண்
ணி யயாவுற வேண்டாம், புரிவுடை யாளர்க்குப் பொய்யல னீ
சன, பரிவொடு நின்று பரிசறி வானே. (உ)

ஆழி வலங்கொண் டயனமா லிருவரு, மூழி வலஞ்செய்ய
வொண்சுட ராதியு, மாழி கொடுத்தன னச்சுதற கவவழி, வா
ழிபபிரமற்கும வாளகொடுத் தானே. (௩)

தாஙகிய விருபது தோளுந தடவரை, யோஙக வெடுதத
வ வொப்பில் பெருவலி, யாஙகு நெரித தமரரவென றழைதத
பின, நீஙகா வருளசெய்தா னெமலன் றானே. (௪)

உறுவ தறிதண்டி யொணமணற் கூட்டி, யறுவகை யானே
ந்து மாட்டததன் றாதை, செறுவகை செய்து சிதைப்ப முனிந
து, மறுமழு வால்வெட்டி மாலைபெற் றானே. (௫)

ஓடிவந தெல்லா மொருஙகிய தேவாகள், வாடி முகமும்
வருததததுத தானுஞ்சென்று, நாடி யிறைவா நமவென்று கும்பி
ட, வேடில் புகழோ னெழுகவென் றானே. (௬) ஆ கசு.

தக்கன்வேள்வி.

தக்கை பிரானவெகுண் டான்றக்கன் வேள்வியை, வெங்
தழ லூடே புறப்பட்ட விண்ணவர், முந்திய பூசை முடியார்
முறைகெட்டுச், சிந்தின ரண்ணல் சினஞ்செய்த போதே. (க)

சந்திசெய் கண்டெழு கின்றரி தானு, மெந்தை யிவனல
யாமே யுலகினிற், பந்தஞ்செய் பாசத்து வீழ்ந்து தவஞ்செய்ய,
வந்தயி லானு மருள்புரிந் தானே. (உ)

அப்பரி சேயய ஞுபதி வேள்வியு, ளப்பரி சங்கி யுதிசய
மாகிலு, மப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலக், தப்பரி சேசிவ னு
ழிகதின் றானே. (௩)

அப்பரி சேயயன் மால்முதற் றேவர்க,ளப்பரி சேயவ ரீ கிய காரணை, மபபரி சங்கியு நாளுமுளை ளிட்ட, வப்பரி சாகி ய லகந்திருக தானே. (ச)

அலகதிருந் தானென் றமரர் ததிப்பக்,குலகதருங் கீழுங்கி கோளுற கோககிச, சிவந்த பரமிது சென்று கதுவ, வுலகத பெ ருவழி யோடிவக் தானே. (ரு)

அரிபிரமன றகக னருகக ளுடனே, வருமதி வாலை வனனி கல் லிகதிரனை, சிரமுக நாசி சிறந்தகை தோளதா, னரனருளி னறி டழிததகல் லோரே. (சு)

செவிமகதிரஞ சொல்லுஞ செய்தவத் தேவர், விதிமகதி ரததி னடிககளைக கோலிற, செவி மந்திரஞ் செய்து தாமுற கோககுங, குவி மகதிரங்கொல் கொடியது வாமே. (எ)

கல்லாா கவகுண மொனபது மினபுரப், பல்லா ரமரா ப ரிகதருள செய்கென, வில்லால் வளைகய விளங்கொளி கொற் றவன, பொல்லா வசுரர்கள பொனறும் படிககே. (அ)

தெளிகதார் கலங்கினு நீகலங காதே, யளிகதாங் கடைவ தெந் மாதிப் பிரானை, விளிகதானத தககனவ வேளவிபை வீ யச், சுளிகதாது கருளசெயத் தூய்மொழி யானே (கூ) ஆ உரு.

பிரளயம.

கருவரை மூடிக் கலக்கெழும் வெள்ளத், திருவருங் கோ வென நிகல விறைவ, னொருவனு நீருற வோங்கொளி யாகி, பு ருவரை யாய்நின றருளபுரிக தானே, (க)

அலைகட லூடறுத் தண்டத்து வாரோர், தலைவ னெனும் பெயா தானறலை மேற்கொண, டுலகா ரழற்கண் டுள்வீழா தோ டி, யலைவாயில் வீழாம லஞ்சலென றனே. (உ)

தண்கடல் விட்ட தமரருந் தேவரு, மெண்கடல் சூழெழும் பிரானென நிறைஞ்சுவர், விணகடல் செய்தவர் மேலெழுக் தம்

புறம், கண்கடல் செய்யுங் கருத்தறி யாரே. (ரு)

சமைக்க வல்லானைச் சயம்புவென றேத்தி, யமைகக வல்லாரிவ் வுலகத் துளாரே, இமைதத தெண்ணீரிற் கடலொலி யோசை, மிகைக்கொள வங்கி மிகாமைவைத தானே. (அ)

பணபழி செய்வழி பாடுசென றப்புறங், கண்பழி யாத கமலத திருக்கின்ற, நணபழி யாளனை நாடிச்சென ரச்சிரம், விணபழி யாது விருத்திக்கொண டானே. (கு) ஆ ருக.

சக்கரப்பேறு.

மால்போ தகனென்னும் வண்மைக்கிங் காங்காரங், கால்போதங் கைவிரேகு டதரச சக்கர, மேல்போக வெள்ளி மலையம ராபதிப், பாரபோக மேழும படைத்துடை யானே. (க)

சக்கரம பெற்றுநற் றுமோதரன றானுஞ், சக்கரந் தனனைத் தரிக்கவொண ணாமையால், மிக்கரன றனனை விருப்புட னர்ச்சிக்கத், தக்கநற சததியைத் தானகூறு செய்ததே. (உ)

கூறது வாகக் குறித்துநற் சக்கரங், கூறது செய்து கொடுத்தனன மாலுக்குக், கூறது செய்து கொடுத்தனன சததிக்குக், கூறது செய்து தரிததனன கோலமே. (ரு)

தக்கனறன வேள்வி தகர்த்தநல் வீரர்பாற், றக்கனறன வேளவியிற றுமோதரன றானுஞ், சக்கரந் தனனைச் சசிமுடி மேல்விட, வக்கி யுமிழ்ந்தது வாயுங்கரத்திலே. (ச) ஆ ருச

எலும்புங்கபாலமும்.

எலும்புங் கபாலமு மேந்தி யெழுந்த, வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி, யெலும்புங் கபாலமு மேந்தில ராகி, லெலும்புங் கபாலமு மிற்றுமண் ணாமே. (க) ஆ ருரு.

அடிமுடி தேடல்.

பிரமனு மாலும்பிரானேநா னென்னப், பிரமன்மா றங்க
டம்பேதமை யாலே, பரம னனலாய்ப் பரந்துமுன் னிற்க
வரனடி தேடி யரற்றுகின் றாரே. (௧)

ஆமே ழுலகுற நின்றவெம் மண்ணலுந், தாமே ழுலகிற்
றழற்பிழம பாய்நிற்கும், வானே ழுலகுறு மாமணி கண்டனை,
நானறிந் தேனவ னாண்மையி னாலே (௨)

ஊனா யுயிரா யுணர்வங்கி யாய்முன்னஞ், சேணாய்வா னோ
ங்குந் திருவுரு வேயண்டத், தாணுவு ஞாயிறுந் தண்மதி யுங்கட
ந், தாண்முழு தண்டமு மாகிநின் றானே. (௩)

நின்றா னிலமுழு தண்டத்து மொண்ணிய, னன்றே யவன்வடி
வஞ்சின ராய்த்தது, சென்றா ரிருவர் திருமுடி மேற்செல, நன்
றாங் கழலடி காணவொண் ணாதே. (௪)

சேவடி யேத்துஞ் செறிவுடை வானவர், மூவடி தாவெ
ன் றானு முனிவரும்,பாவடி யாலே பதஞ்செய் பிரமனுந், தாவ
டி யிட்டுத் தலைப்பெய்து மாறே (௫)

தானக் கமலத் திருந்த சதுமுகன், றானக் கருங்கட லூ
ழித் தலைவனு, மானத்தி னுள்ளே யுயிர்போ லுணர்கின்ற, தான
ப் பெரும்பொருட் டன்மைய தாமே. (௬)

ஆலிங் கனஞ்செய் தெழுந்த பரஞ்சுடர், மேலிங்ஙன
வைத்ததோர் மெய்ந்நெறி முன்கண்ண, மாலிங் கனஞ்செய் து
லகம் வலம்வருங், கோலிங் கமைஞ்சருள் கூடலு மாமே. (௭)

வாள்கொடுத் தானை வழிபட்ட தேவர்க, ளாள்கொடுத்
தெம்போ லரனை யறிகில, ராள்கொடுத் தின்பங் கொடுத்துக்
கோளாகத், தாள்கொடுத் தானடி சாரகி லாரே. (௮)

ஊழி வலஞ்செய்தங் கோரு மொருவற்கு, வாழிச் சது
முகன் வந்து வெளிப்படும், வீழித் தலைநீர் விதித்தது தாவெ
ன, வூழிக் கதிரோ னொளியைவென் றானே. (௯) ஆக ௪௪.

சர்வசிருஷ்டி.

ஆதிபொ டந்த மிலாத பராபரம், போதம தாகப் புணரும் பராபரை, சோதி யதனிற் பரசதோன்றத தோனறுமாக, தீதில் பரையதன பார்ப்சமு காதமே. (க)

காதததில் விநதுவு காதவிக தக்களில், தீதற் றகம்வநத சிவனசததி பெனனவே, பேதித்து ஞானங கிரியை பிறததலால், வாதிதத வித்தையில வநதெழும விநதுவே. (உ)

இல்லது சததி யிடககனி லுண்டாகிக, கல்லொளி போலக் கலநதுள ளிருநதிடும, வல்லது வாக வழிசெய்த வப்பொருள, சொல்லது சொல்லிடிற் றுராதி தூரமே. (ங)

தூரததிற சோதி தொடாநதொரு சததியாய, யாரவத தாக மனைநதொரு விநதுவாய்ப், பாரச் சதாசிவம் பாரமுத லெநதுக்கு, மார்வததச சததியோ ராவதது மாணுமே. (ச)

மாவினக்கன் வாருகி வாரி வளநதனிற், காவினக ணிருங் கலநது கடினமாய்த், தேனினக ணைநதஞ் செறிகநைநது பூதமாய்ப், பூவின்க ணின்று பொருநதும் புவனமே. (ரு)

புவனம் படைபபா னொருவ னொருததி, புவனம் படைப் பார்குப் புத்திரரானவர், புவனம படைப்பானும பூமிசை யானுய், புவனம படைப்பானப் புணணியன றானே. (சு)

புணணிய னநதி பொருந்து மூலகெகுரு, மண்ணியல் பாகி வளாநதிடுஞ் சத்தியுக், கணணியல் பாகித் தரணி முழுதுமாய், கண்ணியல பாகிக கலநதெழும் பூவிலே. (எ)

நீரகத் தினபம் பிறக்கு நெருப்பிடை, காயத்திற் சோதி பிறக்குமக காறறிடை, யோர்வுடை நல்லுயிர்ப் பாத மொலி சததி, நீரிடை மண்ணி னிலைபிறப் பாமே. (அ)

உணடில கேழு முமிழ்ந்தா னுடனாகி, யண்டத் தமரர் தலைவனு மாதியுங், கண்டச் சதுமுகக் காரணன் றன்னொடும், பண்டிவ் வுலகம் படைக்கும் பொருளே. (கூ)

ஓங்கு பெருங்கட லுள்ளுறு வானொடும், பாங்கார் கயிலை
ப்பராபரன் றானுட, னீங்கு கமல மலரமிசை மேலய, னாங்குயி
ர வைகரு மதவுணர் தானே. (க0)

காரண னன்பிற் கலந்தெங்கு நின்றவன, நாரண னின்ற
நடுவட லாய்நிற்கும, பாரண னன்பிற பதஞ்செய்யு நான்முக,
னாரண மாயுல காயமர்ந் தானே. (கக)

பயனெளி தாம்பரு மாமணி செய்ய, நயனெளி தாகிய ந
ம்பனென் றுண்டு, வயனொளி யாயிருந் தங்கே படைக்கும, ப
யனெளி தாம்வய னாகெளி தேனே. (கஉ)

போகமும வரவும புனித னருளாபுரிக, தாக்கமுஞ் சிந்தை
ய தாகின்ற காலத்து, மேகமு மிகநின்ற வெட்டுத் திசையொடு
ந, தாகமுங் கலைகளுந் தயாபரன் றானே. (கங)

நின்றுயி ராக்கு நிமலனென் றானுயி, ரொன்றுயி ராக்கு
மளவை யுடலுற, முன்றுயி ராக்கு முடற்குந் துணையதா, நன
றுயிராய பரனே நடுவுநின் றானே. (கச)

ஆகின்ற தன்மையி லக்கணி கொன்றையன், வேகின்ற செ
ம்பொனின மேலணி மேனியன, போகின்ற சீவன புகுந்திட
லாயுள, னாகின்ற தன்மைசெய் யாண்டகை யானே. (கரு)

ஒருவ னொருத்தி விளையாட லுற்று, இருவர் விளையாட்டு
மெல்லாம் விளக்கும், பருவங்க டோறும் பயன்பல வான, தி
ருவொன்றிற் செய்கை செகமுற்று மாமே. (கசு)

புகுந்தறி வானபுவ னுபதி யண்ணல் புகுந்தறி வான்புரி
சக்கரத் தண்ணல், புகுந்தறி வான்மலர் மேலுறை புத்தேள, பு
புகுந்தறி யும்முழக் காகிநின் றாரே. (கஎ)

ஆணவச் சத்தியு மாமதி லவருங், காரிய காரண வீசர்க
டைமுறை, பேணிய வைந்தொழி லால்விந்து விற்பிறந், தாண
வ நீங்கா தவரென லாகுமே. (கஅ)

உற்றமுப் பாலொன்று மாயா ளுதயமா, மற்றைய மூன்று

மா மாயோ தயம்விந்து, மெற்றவ ளுதம் பரையிற் பிறந்தவா
ற், மூற்ற பரசிவன ஞெல்லினை யாட்டிதே. (சகூ)

ஆகாய மாதி சதாசிவ ராதிபெண, போகாத சத்தியு-
போகதுடன போக்தனர், மாகாய வீச னரணமால் பிரமனு,
மாகாயம் பூமியுங் காண வளிதகலே. (ரு௦)

அளியாா முக்கோணம் வயிந்தவுங் தனனி, வளியாா தி
ரிபுரை யாமவ டானே, யளியார் சதாசிவ மாகி யமைவா, ள
ளியாா கருமங்க ளாகதுசெய் வாளே. (ருக)

வாரணி கொங்கை மனோன்மணி மங்கலி, காரண காரிய
மாகக் கலந்தவள், வாரணி யாரணி யானவம மோகினி,பூரணி
போதாதி போதமு மாமே. (ருஉ)

நினறது தாளுய் நிறைந்த மகேசுரன், சென்றங் கியங்கி
யரன்திரு மாலவன, மனறது செய்யு மலர்மிசை மேவய, னெ
ன்றிய ராக விசைநதிருந் தானே. (ருங)

ஒருவனு மேயுல கேழும் படைத்தா,னொருவனு மேயுல கே
ழு மளககா, னொருவனு மேயுல கேழுங கடந்தா, னொருவனு
மேயுட லோடுயிா தானே. (ருச)

செந்தா மரைவண்ணன றீவண்ண னெம்மிறை, மஞ்சாா
முகில்வண்ணன மாயஞ்செய் பாசததுக, கொந்தார் குழலிபா
கூடிய கூட்டத்து, மைந்தா் பிறவி யமைந்துநின் றனே. ()

தேடுந திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிா, கூடும் பிறவிக கு
ணஞ்செயத மாநந்தி, யூடுமலர்தம தளாதநி னுண்ணினறு,
நாடும் வழககமு நானறிக தேனே. (ருசு)

ஓராய மேயுல கேழும் படைத்தது, வோராய மேயுல கே
ழு நடப்பது, யோராய மேயுல கேழு மிறப்பது, வோராய மே
யுட லோடுயிர் தானே. (ருஎ)

நாத னொருவனு நல்ல விருவருங், கோது குலத்தொடு கூ
ட்டிக குழைத்தன, ரேது பிணியன திசையு மிருவருங், காதி யி
வனே யருளுகின றனே. (ருஅ)

அப்பரி சென்பத்து நானகுறா ருயிர, மெய்ப்பரி செய்தி விரிகதயி ராய்நிற்கு, மப்பரி சேசெதனறு புகலு மனிதர்க, ளப் பரிசேயிருந் தொடங்கின ருரே. (உக)

ஆதித்தனை சந்திர னங்கியெனப் பலா, போதித்த வாறொ லி பொரய்கெரி நீரபுவி, வாதித்த சதகாதி வாககு மனறிக, ளோ தற்ற மாயையின் விகதுவி னுற்ரதே. (உஉ) ஆ. எச.

திதி

புகுந்துநின் றனவெளி யாயிரு ளாகிட், புகுந்துநின் றன்பு க ழாயிகழ வாகிப, புகுநதுநின ருனுட லாயுயி ராகிப, புகுநதுநி ன ருனபுகநி மனனிநின ருனே. (க)

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குக, தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிர்குக, தானே கடனமலை யாதியு மாய்நிற்குக, தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே. (உ)

உடலா யுயிரா யுலகம தாகிக, கடலாய்க் கார்முகி னீாபொ ழி வானு, யிடையா யுலபபினி யெங்குகநா னுகி, யடையாா பெ ருவிழி யணணனின ருனே. (ங)

தேடுக திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர், கூடு மரபிற் குண ஞசெய்து மாககதி, யூடு மவாதம துளளதறு ளேநினறு, காடு ம வழக்கமு நானறிக தேனே. (ச)

தாளொரு காலக் தனிசசுட ராய்நிற்குக், தாளொரு கால் சுணட மாருத மாய்நிற்குக், தாளொரு காலக் தண்மழை யாய் நிற்குக, தாளொரு காலநதன் மாயனு மாமே. (ரு)

அனபு மறிவு மடக்கமு மாய்நிறகு, மின்பமு மின்பக் கல வியு மாய்நிற்கு, முன்பொரு காலமு மூழியு மாய்நிற்கு, மன்புற வைகதி னமாக நின் றனே. (சூ)

உற்று வினைவா னவனே யுலகினைப், பெற்று வினைவா னவ னே பிறவியைச், சுற்றிய சாலுங் குடமுஞ் சிறிதுளை, மற்று மவனே வினையவல் லானே. (எ)

உள்ளுயிர்ப் பாயுட லாகிநின் றார்கநதி, வெள்ளுயி ராகும் வெளியா னிலங்கொளி, யுள்ளுயிரக் கும்முணா வேயுட லுடப ரந், தௌளுயி ராவண்ணந் தாங்கிநின் றானே. (அ)

தாங்கருந் தன்மையுந் தானவை பல்லுயிர், வாங்கிய காலத்து மற்றோர் பிறிதில்லை,யோங்கி யெழுமைக்கும் யோகாந்த மவ்வழி, தாங்கிநின் றானுமத் தாரணி தானே. (கூ)

அணுகின்றுஞ் சேயவ னங்கியிற் கூடி, நணுகினு ஞானக கொழுந்தொன்று நல்கும், பண்ணியினும் பார்மிசைப் பல்லுயிரா கித், தண்ணியினு மனனுட லண்ணல்செய் வானே (கo) ஆ. அச.

சங்காரம்.

அங்கிசெய் தீச னகலிடஞ் சுடடது, அங்கிசெய் தீசன் இலங்கை யறச் சுட்டது, அங்கிசெய் தீச னசுரரைச் சுட்டது, அங்கி யவ் வீசர்க்குக் கையம்பு தானே. (க)

இலயங்கண் மூன்றினு மொன்றுநற் பாக்த, நிலயன திழி க்தமை நின்றுணர்ந் தேனு, ஞாலத்துந் மெல்லரி போலு முலக, மலைத்தந்த மாநிலந் தானவெந் தனுவே. (உ)

பதஞ்செயும் பாரும் பனிவரை யெட்டு, முதஞ்செயு மேழுகட லோத முதலாக, குதஞ்செய்யு மங்கி கொளுவி யாகாசம, விதஞ்செயு நெஞ்சின விடைப்பிலலை தானே. (௩)

கொண்டல் வரைநின் றிழிந்த குலக்கொடி, யண்டத்து ளூறி யிருந்தெண் டிசையாதி, யொன்றின பதஞ்செய்த வோமென்ற வடபுறக, குண்டத்தின மேலங்கி கோலிக்கொண் டானே (௪)

நித்த சங்கார முறக்கத்து நீண்மூடம், வைத்த சங்கார முஞ் சாக்கிரா தீதமாஞ், சுத்தசங் காரந் தொழிலற்ற கேவலம், முய்த்தசங் காரம் பரனரு ளுண்மையே. (௫)

நித்தசங் கார மிரண்டுட லீவுதல், வைத்தசங் காரமு மா
யாசங் காரமாகுஞ், சுத்தசங் கார மனாதீதந் தோய்வித்த, லு
ய்த்தசங் காரஞ் சிவனரு ளுண்மையே. (௬)

நித்தசங் காரங் கருவிடர் நீக்கிறு, லொத்தசங் கார மு
டலுயி ரீவுதல், வைத்தசங் காரங் கேவல மானமாயுக், குப்
தசங் காரஞ் சிவமாகு முண்மையே. (௭)

நித்தசங் காரமு நீடிளைப் பாற்றுதல், வைத்தசங் காரமு
மனறு மனுதியிற, சுத்தசங் காரமுந் தோயாப் பரனருள, வை
த்தசங் காரமு நாலா பதிக்கிலே. (அ)

பாழே முதலா யெழும்பயி ரவ்விடம், பாழே யடங்கி
னுடலைப்பா ழாகாவாம், வாழாச்சங் காரத்தின மாலைய
ன செய்தியாம், பாழாம பயிரா யடங்குமப் பாழிலே (௯)

நியமவைத்த தாமங்கள சேரும வினைதனை, மாயம்வைத்
தாலவை வைத்த வனுபதி யொன்றுண்டு, காயமவைத்த தானங்கலந்
தெங்கு நினைப்பதோ, ராயமவைத்த தாயுளர் வாரவைத்த தானே.

ஆக ௧௪.

திரோபாவம்.

உள்ளத் தொருவனை யுள்ளுறு சோதியை, யுள்ளம்விட்
டோரடி நீங்கா வொருவனை, யுள்ளமு நானு முடனே யிருக்
கினு, முள்ள மவனை யுருவறி யாதே. (௧)

இன்பப் பிறவி படைத்த விறைவனுந், துன்பஞ்செய் பா
சத் துயருள் ளடைத்தனன், றன்பிற கொருவி யிசைந்துறு தோ
ற்றலைச, முன்பிற் றொழுவி முடிகுவ தாக்குமே. (௨)

இறையவன் மாதவ னின்பம் படைத்து, மறையவன் மூவ
ரும் வந்துடன் கூடி, யிறையவன் செய்த விரும்பொறி யாக்கை,
மறையவன் வைத்த பரிசறி யாரே. (௩)

காண்கின்ற கண்ணொளி காதற்செய் யீசனை, யாண்பெண்
ணலியுரு வாய்நின்ற வாதியைப், பூண்பணி நாவுடை நெஞ்ச மு
ணர்ந்திட்டுச், சேண்படி பொய்கைச் செயலணை யாரே (௪)

தெருளு முலகிற்குந் தேவர்க்கு மின்ப மருளு மவகைசெ
ய்யு மாதிப பிரானுஞ், சுருளுஞ் சுடருறு நூலெவரு சுடரு, மிரு
ளு மறநின் றிருட்டறை யாமே (௫)

அரைகின்ற றருக்குமங்கங் களோசை, புரைகின்ற வா
ரையு மொன்றொடொன் றெவ்வாப, பரக்கு முருவமும பாரக
க் தாளுயக், கரகின்ன றவைசெய்த காண்டகை யானே. (௬)

ஒளித்துவைத் தென்னுள் ளுறவுணர்ந் தீசனை, வெளிப்பட்
டு நின்றருள் செய்திடு மீண்டே, களிப்பொழிந் தாதனமை பெ
றனும் பெருமை, வெளிப்பட் டிறைஞ்சிடும் வேட்சியு மாமே.

நின்றது தானுப நிறைந்த மகேசுரன் சென்றங் கியங்கு
மயன்திரு மாலவ, னன்றது செய்யு மலாமிசை மேலய, னென
றிவராகி யிசைந்திருந் தானே (அ)

ஒருங்கிய பாசத் துள்ளுத்தம சித்த, னிருங்களா மேலிருந்
தின்புற நாடி, வருங்களை யோரா வகையினிற் கங்கை, யருங்
களை பேறு தழுக்கத்து வாமே (௯)

மனனொன்று தானபல நற்கல மாயிடு,முன்னின்ற யோ
கி னெல்லா மொருவனே, சனனொன்று தானபல காணுந் த
லைக்காணு, வுன்னாலு மவ்வண்ணமாகிநின் றானே (௧௦) ஆக ௧௱௪

அநுக்கிரகம்

எட்டுத் திசையு மடிக்கின்ற காற்றவன், வட்டத் திரைய
னல் மாநில மாகாச, மொட்டி யுயிர்நிலை யென்னுமிக் காயப்
பை, கூட்டி யலிழுக்கின்ற கண்ணுதல் காணுமே. (௧)

உச்சியி லோங்கி யொளிதிகழ் நாதத்தை, நச்சியே யின

பயங்கொள் வார்க்கு நமனில்லை, விச்சும் விரிசுடர் மூன்று மூல
குகருந, நைச்ச மவனே சமைக்கவல் லானே. (௨)

குசவனை திருத்தகையி லேற்றிய மண்ணைக், குசவன் மனத்
துற்ற தெல்லாம் வனைவனை, குசவனைப் போலெங்கள் கோனந்
தி வேண்டி, லசைவில் உலக மதுவிது வாமே. (௩)

விடையுடை யானவிகா தனமிகு பூதப், படையுடை யா
ன்பரி சேயுல காக்குங்,கொடையுடை யானகுண மேருவை மா
குன்ற, சடையுடை யான்சிந்தை சாரநின் றானே. (௪)

உகந்துநின் றேபடைத் தானுல கேழு, முகந்துநின் றேப
டைத் தானபல வூழி, யுகந்துநின் றேபடைத் தானைந்து பூத,
முகந்துநின் றேயுயி ரானபடைத் தானே. (௫)

படைத்துடை யானபண் டுலகங்க ளேழும், படைத்து
டை யானபல தேவரை முன்னே, படைத்துடை யானபல சீ
வரை முன்னே, படைத்துடை யானபர மாகிநின் றானே. (௬)

ஆதி படைத்தனனைம்பெரும் பூதங்க, ளாதி படைத்த
ன ஞயபல் ஊழிக, ளாதி படைத்தன னெண்ணில் தேவரை,
யாதி படைத்தவை தாங்கிநின் றானே. (௭)

அகன்று னகலிட மேழுமொன் றாகி, யிவன்று னெனநின்
றெளியனு மல்லன, சிவனுன பலபல சீவனு மாகி, நவின்று
லுலகுறு நம்பனு மாமே. (௮)

உண்ணின்ற சோதி யுறநின்ற வோருடல், விண்ணின றம
ரர் விரும்பும் விழுப்பொருண்,மண்ணின்ற வானோர் புகழ்திரு
மேனியன, கண்ணின்ற மாமணி மாபோ தகமே. (௯)

ஆருமறியாதவ வண்டத் திருவுருப், பார்முத லாகப் பயி
லுங் கடத்திலே, நீரினிற் பால்போல நிற்கின்ற நேர்மையைச,
சோராமற் காணுஞ் சுதமறிக தேனே. (௧௦) ஆ. ௧௧௪.

கர்ப்பக்கிரியை.

ஆக்குகின் றான்முன் பிரிந்த விருபத்தஞ், சாக்குகின் றான
வ னாதியெம் மானாயி, ராக்குகின் றான்கர்ப்பக் கோளகை யுள்
ளிருந், தாக்குகின் றானவ னாவ தறிந்தே. (௧)

அறிகின்ற மூலத்தின் மேலங்கி யப்புச், செறிகின்ற ஞான
த்துச் செந்தாள் கொளுவிப், பொறைநின்ற வின்னுயிர்ப் போ
க்குறை காட்டிப், பறிகின்ற பத்தெனும் பாரஞ்செய் தானே. (௨)

இன்புறு காலத் திருவர்முன் பூறிய, துன்புறு பாசத் துய
ர்மன்னி வானுள்ள, பண்புறு காலமும் பார்மிசை வாழ்க்கையு,
மன்புறு காலத் தமைத்தொழிந் தானே (௩)

கருவை யொழிந்தவர் கண்டநால் மூவேழ், புருட னுடலி
ல் பொருந்துமற் றோரார், திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்த,
துருவ மிரண்டாக வோடி விழுந்ததே. (௪)

விழுந்தது லிங்கம் விரிந்தது யோனி, யொழிந்த முதலைந்
து மீரைந்தொ டேறிப், பொழிந்த புனல்பூதம் போற்றுங் கர
ண, மொழிந்த நுதலுச்சி யுள்ளே யொளித்தே. (௫)

பூவின் மணத்தைப் பொருந்திய வாயுவுந், தாவி யுலகிற் ற
ரிபித்த வாறுபோன, மேவிய சீவனில் மெல்லினை வாயுவு,
கூவி யமிழுங் குறிக்கொண்ட போதே. (௬)

போகின்ற வெட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டு, மூழ்கின்ற மு
த்தனு மோனபத்து வாய்த்தது, நாகமு மெட்டிட்ட ஞாலு புரவியும,
பாகனை விடாவிடிற் பன்றியு மாமே. (௭)

ஏற வெதிராகக் கிளையவன் றானாகு, மாற வெதிர்க்கி லரி
யவன் றானாகு, நேரொக்க வைக்கி லிதாபோதத் தானாம், பே
ரொத்த மைந்தனும் பேரர சாமே. (௮)

ஏயங் கலந்த விருவர்தஞ் சாயத்துப், பாயுங் கருவு முரு
வா மெனப்பல, காயங் கலந்தது காணப் பதித்தபின், மாயங்
கலந்த மனோலய மானதே. (௯)

கெற்பத்துக் கேவல மாயாள் கிளைகூட்ட, நிற்குந் துரியம் பேதித்து கிளைவெழு, வுறபுறு காமிய மெட்டாதல் மாயேயனு, சொறபுறு தூய்மறை வாகநின்ற சொல்லே. (க0)

எண்பால் மிடைந்த ராமபு வரிகட்டிச், செம்பா லிறை சதித் திருந்த மனைசெய்து, வினபா லுயிர்நிலை செய்த விறையோயுகு, மண்பா லொருவனை நாடிநின் றேனே. (கக)

பதஞ்செய்யும் பாலவனை யான் மேனிப் பகலோ, விதஞ்செய்யு மோதுட லெங்கும் புகுந்து, குதஞ்செய்யு மங்கியின் கோடங் தணிப்பான, விதஞ்செய்யு மாறே விதிதொழிந் தானே.

ஒழிபல செய்யு வினையுற்ற நாளே, வழிபல் நீராடி வைத்தழு வாங்கிப, பழிபல செய்யினற பாசக் கருவைச, சுழிபல வாங்கிச் சுடாமல் வைத்தானே. (கங)

சுக்கில நாடியிற் றோன்றிய வெள்ளியு, மக்கிர மத்தே தோன்றுமவ் வியோனியுட், புக்கு மெனவிரற் புறப்பட்டு நால்வி, ரலக்கர மெட்டுமனை சாரந்த வாமே (கச)

போகத்து ளாங்கே புகுந்த புனிதனுங், கோசத்து ளாகங் கோணாக்க கொடைத்தொழி, லேகத்து ளாங்கே யிரண்டெட்டு மூனைறைந்து, மோகத்து ளாங்கொரு முட்டைசெய் தானே. (கரு)

பிண்டத்தி லுற்று பேசப் புவனைதும், பிண்டத்து ளூடே பிராணனு மர்த்தது, வண்டத்தி னுள்ளுறு சீவனு மவ்வகை, யண்டத்து நாதத் தமாகநின்ற தானே. (கசு)

இலைப்பொறி யேற்றி யெனதுட லீசன், றுலைப்பொறி யிற்கரு வைத்துட னூட்டி, நிலைப்பொறி முப்பத்து நீர்மை கொணர்வி, புலைப்பொறி யொன்பதி லொன்றுசெய் தானே. (கஎ)

இனபுற் றிருந்தவ ரிபவித்து வைத்தமண், டின்பக கலசம் மனைவா னொருவனே, யொன்பது நீர்ச்சால் கலசம் பதினெட்டு, வெந்தது சூளை விளைந்தது தானே. (கஅ)

அறியீருடம்பினி லாகியவாறும், பிறியீரதனிற் பெரு
குங் குணங்கள், செறியீ ரவற்றினுட் சித்திகளெட்ட, தறிகீ
ராகத்தினு ளானது பிண்டமே. (௧௯)

உடல்வைத்த வாறு முயிர்வைத்த வாறு, மடைவைத்த
வொண்பது வாய்தலும் வைத்தத, திடம்வைத்த தாமரைச் செ
வ்வியுளங்கி, கடைவைத்த வீசனைக் கைகலந் தேனே. (௨௰)

கேட்டுநின்றேனெங்குங் கேடில் பெருஞ்சுடர், மூட்டுகின்
றன்முதல் யோனி மயமவன, கூட்டுகின் றனகுழம் பின்கரு
வையுரு, நீட்டுகின் றுகத்து நேர்பட்ட வாறே (௨௧)

பூவுடன் மொட்டுப் பொருந்த வலர்ந்தபின், காயுடைத்
தீபங் கலந்து பிறந்திடு, நீரிடை நின்ற குமிழி நிழற்றுப், பாரு
ட லெங்கும் பரந்தெடும் பற்றுமே (௨௨)

எட்டினு ளைந்தாகு மிந்திரியங்களுங், கட்டிய மூன்று க
ரணமு மாய்விடு, மொட்டிய பாச வுணர்வென்னுங் காயப்பை,
கட்டி யவிழ்ந்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. (௨௩)

கண்ணுத லாமங் கலந்துடம் பாயிடப், பண்ணுதல் செய்
து பசுபாச நீக்கிட, வெண்ணிய வேத மிசைத்த பரம்பினை, ம
னமுத லாக வகுத்துவைத் தானே. (௨௪)

அருளல்ல தில்லை யரனவ னின்றி, யருளில்லை யாதலி னொ
லோ ருயிர்க்குத், தருகின்ற போதிரு கைத்தாயர் தம்பால, வ
ருகின்ற நன்பு வகுத்திடுந் தானே. (௨)

வகுத்த பிறவியின மாதுகல் லாளுக், தொகுத்திருள் நீங்
கிய சோதி யவனும், பகுத்துணர் வாகிய பல்வகை யெங்குட,
வகுத்துளனு நின்றதோர் மாண்பது வாமே (௨௬)

மாண்பது வாக வளர்கின்ற வன்னிபைக், காண்பது வா
ண்பெண் ணலியெனுங் கற்பனை, பூண்பது மாதா பிதாவழி
போலவே, யாம்பதி செய்தானச் சோதிதன் னுண்மையே. ()

ஆண்மிகி லாணாகும் பெண்மிகிற் பெண்ணாகும், பூணிரண் டொத்துப் பொருந்தி லலியாகுந், தாண்மிகு மாகிற் றரணி முழுதாளும், பாண்வச மிக்கிடிற் பாய்ந்தது மில்லையே. (௨௯)

பாய்ந்தபின் னஞ்சோடி லாயுளு நூறாகும், பாய்ந்தபின் னாலோடில் பாரினி லெண்பதாம், பாய்ந்திடும் வாயு பகுத்தறிந் தவ்வகை, பாய்ந்திடும் யோகிக்குப் பாய்ச்சலு மாமே. ()

பாய்கின்ற வாய்வு குறையிற் குறளாகும், பாய்கின்ற வாயு விளைக்கின் முடமாகும், பாய்கின்ற வாய்வு நடுப்படிற் கூனாகும், பாய்கின்ற வாய்வு மாதர்க்கில்லை பார்க்கிலே (௩௰)

மாதா வுதர மலமிகின் மந்தனாம், மாதா வுதரஞ் சலமிகின் மூகையா, மாதா வுதர மிரண்டொக்கிற் கண்ணில்லை, மாதா வுதரத்தில் வந்த குழவிக்கே. (௩௧)

குழவியு மாணாம் வலத்தது வாகில், குழவியும் பெண்ணா மிடத்தது வாகில், குழவி யிரண்டா மபான னெதிர்க்கில், குழவி யலியாகுங் கொண்டகா லொக்கிலே. (௩௨)

கொண்டகால் வாயு விருவர்க்கு மொத்தெழில், கொண்ட குழவியுங் கோமள மாயினுங், கொண்டகால் வாயு விருவர்க்குங் குழறிடில், கொண்டது மில்லையாங் கோல்வளை யாட்கே. ()

கோல்வளை யுந்தியிற் கொண்ட குழவியுந், தாய்வளை யுள்ளே தயங்கிய சோதியாம், பால்வளர்ந் துள்ளே பகலவன் பொன்னுருப், போல்வளர்ந் துள்ளே பொருந்துரு வாமே. (௩௪)

உருவம் வளர்த்திடு மொண்டிங்கள் பத்திற், பருவம தாகவே பாரினில் வந்து, மருவி வளர்த்திடு மாயையி னாலே, யருவம தாவதிங் காரறி வாரே. (௩௫)

இட்டா ரறிந்தில ரேற்றவர் கண்டிலா, தட்டா னறிந்து மொருவர்க் குரைத்திலன், பட்டாங்கு சொல்லும் பரமனு மங்குளன், கெட்டேனெம் மாயையின் கீழ்மைசெய் வாறே. (௩௬)

இன்புறு நாடி யிருவருஞ் சந்தித்துத், தன்புறு பாசத்திற் றோன்றி வளர்ந்தபின, முன்புற நாடி நிலத்தினமுன் றோன்றிய, தொன்புற நாடிநின் றோதலு மாமே. (௩௭)

குயிற்குஞ்சு முட்டையைக் காக்கைதன் கூட்டிட்டா, லயிர்ப்பின்றிக் காக்கை வளர்க்கின் றதுபோ,லியக்கில்லை போக்கில்லை யேனென்ப தில்லை, மயக்கத்தா லாக்கை வளர்க்கின்ற வாறே. (௩௮)

முதற்கிழங் காய முளையாய் முளைப்பி, னதற்புத லாய்ப வ மாய்நின் றளிக்கு, மதற்கது வாமன்ப மாவது போல, வதற்கது வாய்நிற்கு மாதிப் பிரானே. (௩௯)

ஏனோர் பெருமைய னாகிலு மெம்மிறை, ஞானே சிறுமையு ளுட்கலந் தாங்குளன, வானோ ரறியு மளவல்ல மாதேவன, றானே யறியுந் தவத்தினி னுள்ளே. (௪௦)

பரத்திற் பதித்து பதிசுத்தற் காய, முருத்தரித் திவ்வுட லோங்கிட வேண்டிற, றிரைகட லுப்புத் திரண்டது போலத், திரித்தும் பிறக்குந் திருவரு ளாலே. (௪௧) ஆ கருரு.

மூவகையாருயிர்வர்க்கம்.

சத்தி சிவனவிளை யாட்டா லுயிராக்கி, யொத்த விருமா யா கூட்டத் திடையூட்டிச, சுத்தம தாகுந் துரியம் பிரிவித் துச், சித்தம் புகுந்து சிவமய மாக்குமே. (௧)

விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரள யாகலத், தஞ்ஞானர் மூவருந் தாங்கு சகலத்தின,அஞ்ஞானர் மூவரு மாகும் பதினமராம், விஞ்ஞான ராதிகள் வேற்றுமை தானே. (௨)

விஞ்ஞானர் கேவலத் தாரது விட்டவ, ரஞ்ஞான ரட்டவித் தேசராஞ் சார்ந்துளோ, ரெஞ்ஞான மேழ்கோடி மந்திர நாயகர, மெய்ஞ்ஞான ராணவம் விட்டுநின் றாரே. (௩)

இரண்டாவ தில்முத்தி யெய்துவ ரத்தனை, யிரண்டாவ து ளோ ரிருமல பெத்தர், இரண்டாகு நூற்றெட்டு ருத்திர ரெ ன்பர், முரண்சேர் சகலத்தர் மும்மலத் தாரே. (௪)

பெத்தத்த சித்தொடு பேண்முத்திச் சித்தது, வொத்தி ட்டிரண்டின் மூடுறுவர் சித்துமாய், மத்தத்து மும்மலம் வா ட்டுகை மாட்டாதார், சத்தத்த மிழந்து சகலத் துளாரே (௫)

சிவமாதி யைவகைத் திண்மலஞ் செற்றோ, ரவமாகாச் சி த்தா முத்தாந்தத்து வாழ்வார், பவமான தீர்வோர் பசுபாச மற்றோர், நவமான தத்துவ நாடிக்கொண் டாரே (௬)

விஞ்ஞான ராணவ கேவல மேவுவ, ரஞ்ஞானர் மாயை யிற் றங்கு மிருமல, ரஞ்ஞான ரச்சக லத்தரா சகலராம், விஞ் ஞான ராதிக ளானபாவே றுயிர்களே. (௭)

விஞ்ஞான கன்மத்தர் மெய்யகங் கூடிய, வஞ்ஞான கன மத்தி னாசுவா யோனிபுக, கெஞ்ஞான மெய்தீண்டி யேயிட ரிட்டுப்போய், மெஞ்ஞான ராகிச் சிவமேவ லுண்மையே. (௮)

ஆணவத் துற்ற வவித்தா நனவற்றோர், காணிய விந்துவா நாத சகலாதி, யாணவ மாதி யடைந்தோ ரவரன்றே, சேணு யா சத்திசிவதத் துவ மாமே. (௯) ஆக ௧௯௪.

பாத்திரம்.

திலமத் தனையே சிவஞானிக் கீந்தால், பலமுத்தி சித்தி பு ரபோக முந்தரும், நிலமத் தனைபொன்னை நின்மூடர்க் கீந்தா ல, பலமுமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே. (௧)

கண்டிருந் தாருயி ருண்டிடுங் காலனைக், கொண்டிருந் தா ருயிர் கொள்ளுந குற்றத்தினை, நன்றுணர்ந் தார்க்கருள் செய் திடுகாதனை, சென்றுணர்ந் தார்சிலர் தேவரு மாமே. (௨)

கைவிட்டி லேன்கரு வாகிய காலத்து, மெய்விட்டி லே ன்விகிர் தன்னடி தேடுவன், பொய்விட்டு நானே புரிசடை யா னடி, நெய்விட் டிலாத விடிஞ்சிறு மாமே. (௩)

ஆவன வாவ வழிவ வழிவன, போவன போவ புகுவ புகுவன, காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்தந்த கண்டவை, ஏவன செய்யு மிளங்கிளை யோனே. (௪) ஆ ௧௬௮.

அபாத்திரம்.

கோல வறட்டைக் குனிந்து குளகிட்டுப், பாலைக் கறந்து பருகுவ தேயொக்குஞ், சீலமு நோன்பு மிலாதவர்க் கீந்தது, காலங் கழிந்த பயிரது வாமே. (௧)

ஈவது யோக வியம நியமங்கள், சார்வ தறிந்தன்பு தங்கு மவர்க்கன்றி, யாவ தறிந்தன்பு தங்கா தவர்க்கீவ, பெரும் பிழை யென்றுகொள் ளீரே (௨)

ஆமா றறியா ரதிபஞ்ச பாதகர், தோமாறு மீசற்குந் தூய குரவர்க்குங், காமாதி விட்டோர்க்குந் தரத் தகும்பொன்னைப், போமா நரகிற் புகாமைபோதங் கறகவே. (௩)

மனமிலை யாதகனை மாதன மீயின், மன்னவ லிவனென்ன றஞ்சலி யதகரு, யெண்ணவனி யிறைஞ்சாதார்க் கீசவிருவரு, நரணுவ ரேழா நரகக் குழியிலே. (௪) ஆ ௧௭௨.

தீர்த்தம்.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளபல தீர்த்தங்கள், மெள்ளக் குடைந்துநின் றாடார் வினைகெடப், பள்ளமு மேடும் பரந்து திரிவரே, கள்ள மனமுடைக் கல்வியி லோரே. (௧)

தளியறி வாளர்க்குத் தண்ணிதாய்த் தோன்றுங், குளியறி வாளர்க்குக் கூடவு மொண்ணான், வளியறி வாளர்க்கு வாய்க்கிலும் வாய்க்கும், தெளியறி வாளர்தஞ் சிந்தையு ளானே.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுணரு மொருவனைக், கள்ளத்தி னூருங் கலந்தறி வாரில்லை, வெள்ளத்தை நாடி விடுமவர் தீவினைப், பள்ளத்தி லிட்டதோர் பத்தலு ளாமே. (௩)

அறிவா ரமரர்க ளாதிப் பிரானைச், செறிவா னுறைபதஞ் சென்று வலங்கொண்டு, மறிவார் வளைக்கை வருபுனற் கங்கைப், பொறிவார் புனைமுடிக் கப்புண்ணிய ராமே. (௪)

கடலிற் கொடுத்தக் குளத்தினிற் காண்ட, லுடலுறத் தேடுவார் தம்மையொப் பாரிலா, திடமுற்ற நந்தி திருவரு ளாற்சென, றுடலிற் புகுந்தமை யொன்றறி யாரே. (௫)

கலந்தநீ ருடம்பிற் கறுக்குவ, கலந்தநீ ருடம்பிற் சிவக்குவ, கலந்தநீ ருடம்பில் வெளுக்குங், கலந்தநீர்நிலங் காற்றது வாமே. (௬) ஆக ௧௭௮.

திருக்கோயிலழிவு.

தாபர லிங்கம் பறித்தொன்று தாபித்தா, லாவதன் முன்னே யரசு நிலைகெடுஞ், சாவதன் முன்னே பெருநோ யடுத்திடு, ங்காவலன் பேர்நந்தி கட்டுரைத் தானே. (௧)

கட்டுவித் தாமதிற் கல்லொன்று வாங்கிடில், வெட்டுவிக் குமபி டேகத் தரசனை, முட்டுவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும், வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ணவ னாணையே. (௨)

ஆற்றருநோய்மிக் கவனி மழையின்றிப், போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர், கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயிற் களானவை, சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடிற் றானே. (௩)

முன்னவ னார்கோயில் பூசைகண் முட்டிடின், மன்னாக் குத்தீங் குள வாரி வளங்குன்றுங், கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி, யென்னரு நந்தி யெடுத்துரைத் தானே. (௪)

பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்றனை யர்ச்சித்தாற், போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம், பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமு மாமென்றே, சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே. (௫) ஆக ௧௮௩.

அதோமுகதரிசனம்.

எம்பெருமானிறை வாமுறை யோவென்று, வம்பவிழ் வா
னோ ரசுரன வலிசொல்ல, வம்பவள மேனி யறுமுகா போயவ
ா, தமபகை கொல்லெனற தற்பரன் றானே. (௧)

அண்டமொ டெண்டிசை காங்கு மதோமுகங், கண்டகு
கறதத கறுததறி வாரில்லை, யுண்டது நஞ்செனு றுணாப்ப ரு
ணாவிலோா, வெண்டலை மாலை விரிசடை யோற்கே (௨)

செய்தா னறிவன் செழுங்கடல் வட்டத்துப், பொய்யே
யுணாதநுப் புகலு மனிதர்கள், மெய்யே யுணாககில் விணோ
ர் தொழச்செய்வன, மைதாழ்ந் திலங்கு மிடறுடை யானே ()

நந்தி யெழுந்து நடுவுற வோங்கிய, செந்தீ கலந்துட சிவ
னென நிறகு, முநதிக் கலந்தங் குலகம் வலம்வரு, மந்தி யிறை
வ னதோமுக மாமே. (௪)

அதோமுகங் கீழண்ட மான புராண, னதோமுகந் தன
னொடு மெங்கு முயலுரு, சதோமுகத தொண்மலாக் கண்ணிப
பிரானு, மதோமுக னூழித் தலைவனு மாமே. (௫)

அதோமுக மாமல ராயது கேளு, மதோமுகத் தாலொரு
நூறாய் விரிந்து, வதோமுக மாகிய வந்தமில் சததி, வதோமுக
மாகி யமாந்திருந தாளே. (௬) ஆ கஅ௬.

சிவநிந்தை.

தெளிவுறு ஞானத்துச் சிந்தையி னுள்ளே, யளிவுறு வார
ம ராபதி நாடி, யெளிய னென நீசனை நீச ரிகழில், கிளியொன
று பூனையிற் கிழந வாகுமே. (௧)

முளிந்தவர் வானவர் தானவ ரெல்லாம், விளிந்தவர் மெ
ய்நின்ற ஞான முணாரா, ரளிந்தமு தறிய வாதிப் பிரானைத்,
தளிநதவாக கல்லது தாங்கவொண ணாதே. (௨)

அப்பகை யாலே யசுரருந் தேவரு, நற்பகை செய்து நடு வே முடிந்தனர், எப்பகை யாகிலு மெய்தா ரிறைவனைப், பொ ய்ப்பகை செய்யினு மொன்றுபத் தாமே. (௧)

போகமு மாதர் புலவி யதுநினைந், தாகமு முள்கலந் தங் குள ராதலில், வேதிய ராயும் விகிர்தனு மென்கின்ற, நீதியுளீ ச னிடைமொழி வாரே (௨) ஆ. ௧௬௩.

குருநிந்தை.

பெற்றிருந் தாயையும் பேணா கயவர்க, ளுற்றிருந் தாரை யுளைவன சொல்லுவா, கற்றிருந் தாரவழி யுற்றிருந் தாரவா, பெற்றிருந் தாரன்றி யாரபெறும பேறே. (௧)

ஓரெழுத் தொருபொரு ளுணரக் கூறிய, சீரெழுத் தாள ரைச் சிதையச் செப்பினோ, ரூரிடைச் சுணங்களாய்ப் பிறந்தங் கோருகம், பாரிடைக் கிருமியாய்ப் படிவர் மண்ணிலே (௨)

பத்தினி பத்தாகள் தத்துவ ஞானிகள், சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவ, ரத்தமு மாவியு மாண்டொன்றின மாய ந்திடுஞ், சத்திய மீது சதாநந்தி தானே. (௩)

மந்திர மோரெழுத் துரைத்த மாதவா, சிந்தையி னொந் திடத் தீமைகள் செய்தவா, நூறுப சுணங்களாய்ப் பிறந்து நூ றுரு, வந்திடும் புலையராய் மாய்வா மண்ணிலே. (௪)

ஈசனடியா ரிதயங் கலங்கிடத், தேசமு நாடுஞ் சிறப்பு மழிந்திடும், வாசவன் பீடமு மாமன்னா பீடமு, நாசம தாகு மே நமநந்தி யாணையே. (௫)

சனமார்க்கச் சற்குரு சந்நிதி பொய்வரி, னனமார்க்க மு ன்னுறு ஞானமுந் தங்காது, தொனமார்க்க மாய துறையும றந்திடும், பனமார்க்க முங்கெடும் பஞ்சமு மாமே. (௬)

கைபபட்ட மாமணி தானிடை கைவிட்டு, வெய்ப்பட்ட

கல்லைச் சமடபோல் விதிபோனாருங், கைப்பட்ட செய்பா ரயி ரகத்தானாக, கைப்பிட்டினை யான போனாருங் கனமின்றா யிச்சொப்பமே. (எ) ஆ ௨௦௧.

மயேசுரநிந்தை.

ஆண்டா னடியவ ரார்க்கும் விரோதிக, ளாண்டா னடிய வ ரையமேற் றுண்பவ, ராண்டா னடியாரை வேண்டாது பே சினோர், தாந்தாம் விழுவது தாழ்வா நரகமே. (க)

ஞானியை நிந்திப் பவனு நலனென்றே, ஞானியை வந் திப் பவனுமெய் நல்வினை, யான கொடுவினை தீரவா ரவனவயம், போன பொழுதே புகுஞ்சிவ போகமே. (உ) ஆ ௨௦௨.

பொறையுடைமை.

பற்றிநின் றார்நெஞ்சிற் பல்விதா னொன்றுண்டு, முற்றிக் கி டந்து முகத்தையு நாவையுந், தெற்றிக் கிடந்து சிதைக்கின்ற சி ந்தையுள், வரமு தொழுவது மாசமை யாமே. (க)

ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த வுலப்பிலி தேவர்கள், பாலொத்த மே னியன் பாதம் பணிந்துய்ய, மாலுக்கு மாதி பிரமற்கு மன்னவ ன, ஞாலத் தியாமிக நல்லனென் றானே. (உ)

ஞானம் விளைக்கவா நம்பிட மன்னவர், சேனை வளைந் து திசைதொறுங் கைதொழ, வூனை விளைத்திடு மும்பர்தம் மாதி யை, யேனை விளந்தரு ளெட்டலு மாமே. (௩)

வல்வகை யாலு மனையிலு மன்றிலும், பல்வகை யாலும் ப யிற்றிப் பதஞ்செய்யுங், கொல்லையி னின்று குதிகொள்ளுங் கூத் தனுக், கெல்லை யிலாத விலயமுண் டாமே. (௪) ஆ ௨௦௩.

பெரியோரைத் துணைக்கோடல்.

ஓடவல் லார்தம ரோடு நடாவுவன், பாடவல் லாரொலி பார்மிசை வாழுவன், தேடவல் லார்க்கருள் தேவர் பிரானொடு

டெவ், கூடலன் லாரடி கூடுவன் யானே. (௧)

தாமிடர் பட்டுத் தளிர்போற் றயங்கினு, மாமனத் தவக
வபுலைத்த இலையாகு, நீயிடர் பட்டிருந் தேனசெயவாய் செ
ருசமே, போமிடத் தென்னொடும் போதுகண் டாயே. (௨)

அறிவா ரமரர் தலைவனை நாடிச், செறிவார் பெறுவா
சிவதத் துவத்தை, னெறிதான மிகமிக நின்றருள் செய்யும், பெ
ரியா ருடனகூடல் பேரின்ப மாமே. (௩)

தார்சடை யானறன் றமரா யுலகினிற், போர்புக ழாலெ
க்கை பொன்னடி சேருவா, வாயடை யாவுள்ளந் தோவார்க க
ருளசெய்யுந், கோவடைந் தந்நெறி கூடலு மாமே. (௪)

உடையா னடியா ரடியா ருடனபோய்ப், படையா ரழன
மேனிப் பதிசென்று புக்கேன, கடையார நின்றவா கண்டறி வி
ப்ப, வுடையான வருகென வோலமென றாரே (௫)

அருமைவல் லானகலை ஞாலத்துட் டோன்றும், பெருமை
வல்லோனபிற விச்சுழி நீந்து, முரிமைவல் லானுணர்ந் துழியி
ருக்கும், இருமைவல் லாரொடு சேர்ந்தனனி யானே (௬)

ஆ அதிகாரம்-௨௫-க்கு திருமந்திரம்-௨௧௨.

இரண்டாந்தந்திர முற்றும்

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுட்பட - அதிகாரம்-௫௮-க்குக்
கூடிய திருமந்திரம்—௫௪௮.

மூன்றாந் தந்திரம்.

அட்டாங்க யோகம்.

உரைத்த வவற்கரி பொன்று மூடிய, நிரைத்த விராசி நி
ரைமுறை யெண்ணிப், பிரைச்சத மெட்டும் பேசிய ஞதி, நிரைத்
த வியம நியமஞ்செய் தானே. (௧)

செய்த வியம நியமஞ் சமாதிசென், றுய்யப் பராசத்தி யுத்தர பூருவ, மெய்த்த கவச நியாசங்கண் முத்திரை, யெய்த்த வுரைசெய்ய வினிநின்ற தானே (௨)

அந்நெறி யிந்நெறி யென்னாதட் டாங்கத், தந்நெறி சென்று சமாதியி லேநின்மின், நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தி லேகலாம், புன்னெறி யாகத்திற் போக்கில்லை யாகுமே (௩)

இயம நியமமே யெண்ணிலா வாதனம், நயமுறு பிராணா யாமம்பிரத் தியாகாரஞ், சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி, யயமுறு மட்டாங்க மாவது மாமே (௪) ஆக ௪

இயமம

எழுந்தி பெய்யினு மெட்டுத் திசையுஞ், செழுந்தணி யங்கள் செயமினென் றண்ணற், கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே, யழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. (௧)

கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலா னெண்குணன், நல்லா னடக்க முடையா னடுச்செய்ய, வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம், மில்லா னியமத் திடையினின் றானே (௨)

ஆக ௨

நியமம.

ஆதியை வேதத்தி னப்பொரு ளானானைச், சோதியை யங்கே சுடுகின்ற வங்கியைப், பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யோடுடன், நீதி யுணர்ந்து நியமத்த னாமே (௧)

தூய்மை யருளூண் சுருக்கம் பொறைசெம்மை, வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்றிவை, காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை, நேமி யீரைந்து நியமத்த னாமே (௨)

தபஞ் சபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ், சிவன்றன் வி

ரகமே சித்தாந்தக் கேள்வி, மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொ லலீரைந்து, நியமமல செய்யி னியமத்த னாமே (௫) ஆ ௬

ஆசனம்.

பங்கய மாதி பரந்தபல் லாசன, மங்குள வாமிரு நாலும வற்றுள், சொங்கில்லை யாகச் சுவத்திக மெனமிகத், தங்க விருப்பத் தலைவனு மாமே (௧)

ஓரணை பாத மூருவின் மேலேறிட், டார வலித்ததன் மேல்வைத் தழுத்தியே, சீர்திகழ் கைக ளதனைத்தன் மேல்வைக்கப், பார்திகழ் பத்மா சனமென லாகுமே (௨)

துரிசில் வலக்காலைத் தோன்றவே மேல்வைத்து, அரிய முழந்தாளி லங்கைகள் நீட்டி, யுருசி யொடுங்கி யுடம்புசெவ் வேயிருத், திடப், பரிசு பெறுமது பத்திரா சனமே (௩)

ஒக்க வடியிணை யூருவி லேறிட்டு, முக்கி யுடலை முழங்கைதனி லேற்றித், தொக்க வறிந்து துளங்கா திருந்திடிற், குக்குட வாசன மாமே (௪)

பாத முழந்தாளிற் பாணிகள் நீட்டி, யாதர வோடும்வா யங்காந் தழகுறக், கோதி னயனம் கொடிமூக்கி லுற்றிடச், சீர்திகழ் சிங்கா தனமெனச் செப்புமே (௫)

பத்திரங் கோமுகம் பங்கயங் கேசரி, சொத்திரம் வீரஞ் சுகாதன மோரேழு, முத்தம மாமுது வாசன மெட்டெட்டுப், பத்தொடு நூறு பலவா சனமே (௬) ஆ ௧௫

பிராணாயாமம்

ஐவர்க்கு நாயக னவ்வூர்த் தலைமகன், உய்யக்கொண் டேறுங் குதிரைமற் றொன்றுண்டு, மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்குங் கொடாதுபோய்ப், பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடுந் தானே (௧)

ஆரிய நல்ல குதிரை யிரண்டுள, வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாரில்லை, கூரிய நாதன் குருவி னருள்பெற்றால், வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே (௨)

புள்ளினு மிக்க புரவியை மேற்கொண்டாற், கள்ளுண்ண வேண்டாந் தானே களிதரும், துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சோம்பு தவிர்ப்பிக்கு, முள்ளது சொன்னோ முணர்வுடை யோருக்கே (௩)

பிராணன் மனத்தொடும் போகா தடங்கிய, பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிறப் பில்லை, பிராணன் மடைமாறிய பேச்சறி வித்துப், பிராண மடைபெறு பெற்றுண வீரே (௪)

ஏறுதல் பூரக மீரெட்டு வாமத்தா, லாறுதல் கும்பக மறுபத்து நாலதில், ஊறுதல் முப்பத் திரண்டதி ரேசக, மாறுத லொன்றின்கண் வஞ்சக மாமே (௫)

வளியினை வாங்கி வயத்தி லடக்கில், பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாந், தெளியக் குருவின் திருவருள் பெற்றால், வளியினும் வேட்டு வளியனு மாமே (௬)

எங்கே யிருக்கினும் பூரி யிடத்திலே, யங்கே யதுசெய்ய வாக்கைக் கழிவில்லை, யங்கே பிடித்து விட்டளவுஞ் செல்லச், சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே. (௭)

ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங், காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை, காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக், கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே (௮)

மேல்கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப், பாலா மிரேசகத் தாலுட் பதிவித்து, மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே, யாலால முண்டா னருள்பெற லாமே (௯)

வாமத்தி லீரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே, யேமுற்ற முப்பத் திரண்டு மிரேசித்துக், காமுற்ற பிங்கலைக் கண்ணாக விவ்விரண், டோமத்தா லெட்டெட்டுக் கும்பிக்க வுண்மையே. (௰)

இட்டது அவவீ டிளகா திரேசிததுப, புட்டிப படததச நா
டியும பூரிததுக, கொட்டிய பிராண னபானனுங குமபிததூ, நட
— மிருகக நமனில்லை தானே (கக)

புறபபடடுப புககுந திரிகினற வாயுவை, நெறிபபட வுள
ளே நினமல மாககி, லுறுபபுச சிவககு முரோமங கறுககும, பு
றப்பட்டுப் போகான புரிசடை யோனே. (கஉ)

கூட மெடுததுக குடிபுகக மஙகைய, ரோடுவா மீளுவா ப
ன்னிரண டஙகுல, நீடுவ ரெணவிரற கணடிபபா நாலவிரற, கூ
டிக கொளிறகோல வஞசெழுத தாமே (கங)

பன்னிரண டானைககுப பகலிர வுளளது, பனனிரண டா
னையைப பாக னறிகிலன, பனனிரண டானையைப பாக னறிந
தபின, பனனிரண டானைககுப பகலிர விலலையே (கச)

ஆக உக.

பிரத்தியாகாரம்.

கணடுகண டுளளே கருததுற யோஙகிடிற், கொண்டுகொ
ண டுளளே குணமபல காணலாம், பணடுகந தெஙகும டனழும
னற் தேடியை, யினறுகண டிஙகே யிருககலு மாமே (க)

நாபிககுங கீழே பனனிரண டங்குலந, தாபிககு மநதிரந
தன்னை யறிகிலா, தாபிககு மநதிரந தனனை யறிநதபின, கூவி
கதொண டீசன குடிபுகுந தானே (உ)

மூலத திருவிரல் மேலுககு முன்னினற, பாலிதத யோனி
க கிருவிரற கீழநினற, கோலிதத குண்டலி யுள்ளே செழுஞசு
—ர, ஞாலதது நாபிககு நால்விரற் கீழே. (ங)

நாசிக் கதோமுகம பனனிரண் டஙகுல, நீசித்தம வைத
து நினையவும் வல்லையோ, மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப
பெய்தும், தேகததுக் கேலாறுஞ் சிதைவில்லை யாகுமே. (ச)

சோதி யிரேகைச் சுடரொளி தோன்றிடிற், கோதில் பரா
னந்த மென்றே குறிக்கொண்மின், னோதிக் கழிகண்டதே நில
வொளி யெய்திடு, மோதுய துணர்வுட னுன்மத்த மாமே (௫)

மூலத் துவாரத்தை முக்கார மிட்டிரு, மேலைத் துவாரத்
தின் மேன்மனம் வைத்திரு, வேலொத்த கண்ணை வெளியி
விழித்திரு, காலத்தை வெல்லுங் கருத்திது தானே. (௬)

எருவிடும் வாசலி ரண்டுவிரன் மேலே, கருவிடும் வாசலி ருவி
ரற் கீழே, யுருவிடு சோதியை யுள்கவல் லார்க்குக், கருவிடு
சோதி கலந்துநின் றானே (௭)

ஒருக்கா லுபாதியை யொண்சோதி தன்னைப், பிரித்துணர்
ர வந்த வுபாதிப் பிரிவைக், கரைத்துணா வுன்னல் கரைதலு
ணேர்ந்தக்கல், பிரத்தியா காரப் பெருமைய தாமே (௮)

புறப்பட்ட வாயுப் புகவிடா வண்ணந், திறப்பட்ட சிச்ச
யறு சோதனூட னின்று, முறப்பட்டு நின்றது வுள்ளமு மங்கே
புறப்பட்டுப் போகான் பெருந்தகை யானே (௯)

குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந் தோன்றும், வெறுப்பிருள் நீ
ங்கி விகிர்தனை நாடுஞ், சிறப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென றுணரி
ல், அறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே (௧௦) ஆ. ௬௯

தாரணை

கோணு மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி, வீணுத் த
ண்டூடே வெளியுறத் தானோக்கிக், காணுக்கண் கேளாச் செவி
யென் றிருப்பார்க்கு, வாணா ளடைக்கும் வழியது வாமே (௧)

மலையார் சிரத்திடை வானீ ரருவி, நிலையாரப் பாயு நெடு
நாடி யூடுபோய்ச், சிலையார் பொதுவிற் றிருநட மாடுந், தொ
லையாத வானந்தச் சோதிகண் டேனே. (௨)

மேலை நிலத்தினுள் வேதகப் பெண்பிள்ளை, மூல நிலத்தி

எழுகின்ற மூர்த்தியை, யேயல வெழுபபி யிவனுடன சநதிகக
ப, பாலனு மாவான பாரநதி யாணையே (௩)

கணடவாச லைசகடடிக ளாலை யெழுபபி, யிடைவாச லேறு
க்கி யினிது ளிருததி, மடைவாயிற கொசகுபோல வநதித திரு
பபா, ருடையாம லூழி யிருககலு மாமே (௪)

கலநத வுயிருடன காலம றியில, கலநத லையாது காலி
னொருசசகங, கலநத வுயிரது காலது கடடிக, கலநத வுயிருட
ன காலமு நிறகுமே (௫)

வாயதிற வாதாா மனததிலோா மாடுணடு,வாயதிறப பா
ரே ளியிட டுப பாசசுவா, வாயதிற வாதாா மதியிடடு மூட டு
வா, சோயதிற வாவிடிற கோமைழயு மாமே. (௬)

வாழலு மாமபல காலு மனததிடை, போழகின்ற வாயு
புறபபடாப பாசசுறி, லேழசா லோக மிரணடு பெருவாயதல,
யாழி பெரியதோா பளளி யறையிலே (௭)

நிரமபிய வீரைநதி லைநதினை போறு, விராஙகி விழிநதிரு
ந தெனசெய்வை பேதாய, வரமபினுட கோலி வழிசெயகு வா
ாககுக, குரஙகிணைக கோடடைப பொதியலு மாமே (௮)

முனனம வநதன ரெலலா முடிததனா, பினனை வநதவ
ாக கெனன பிரமாண' முனனூறு கோடி யுறுகதி பேசிடி, லெனன
ணமாய மிடிசரை நிறகுமே. (௯)

அரிதத வுடலை யைமபூதத தில்வைததுப், பொருதத வை
ம்பூதளு சததாதி யிறபோநது, தெரிதத மனுதி சததாதி யிற
செல்லத, தரிதநது தாரணை தற்பரத தோடே. (௧0) ஆ ௬௯.

தியாநம்

வருமாதி யீரெட்டுள வந்த தியாநம், பொருவாத புந்தி
புலனபோக மேவ, லுருவாய சத்தி பரத்தியாந முன்னுங,
குருவாய் சிவதியாநம் யோகததிற் கூறே. (௧)

கண்ணாக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துட், பண்ணா
க்கி நின்ற பழம்பொரு ளொன்றுண்டு, வண்ணாக்கி னானே ய
கண்ட வொளிகாட்டிப், புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த
வாறே (உ)

ஒண்ணா நயனத்தி லுற்ற வொளிதன்னைக், கண்ணாரப் பா
ர்த்துக் கலந்தங் கிருந்திடில், விண்ணாறு வந்து வெளிகண் டி
டவோடிப், பண்ணுமணி யேறுது பாக்கலு மாமே. (௩)

ஒருபொழு துன்னா ருடலோ டுயிரை, யொருபொழு துன்
னா ருயிருட் சிவனை, யொருபொழு துன்னார் சிவனுறை சிந்தை
யை, யொருபொழு துன்னார் சந்திர பூமியே (௪)

மனத்து விளக்கினை மானபட வேற்றிச், சினத்து விளக்
கினைச் செல்ல நெருக்கி, யனைத்து விளக்குந் திரியொக்கத் தூ
ண்ட, மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே (௫)

எண்ணாயி ரத்தாண்டு போக மிருக்கினுங், கண்ணா ரமு
தினைக் கண்டறி வாரில்லை, யுண்ணாடி யுள்ளே யொளிபெற நோக்
கிற், கண்ணாடி போலே கலந்திருந் தானே (௬)

நாட்ட மிரண்டு நடுமூக்கில் வைத்திடில், வாட்டமு மில்
லை மனைக்கு மழிவில்லை, யோட்டமு மில்லை யுணர்வில்லை தா
னில்லை, தேட்டமு மில்லை சிவனவ னாமே (௭)

நயன மிரண்டு நாசிமேல் வைத்திட், டுயர்விழா வாயுவை
யுள்ளே யடக்கித், தயரற நாடியே தூங்கவல் லார்க்குப், ப
யனிது காயம் பயமில்லை தானே. (௮)

மணிக்கடல் யானை வளர்குழல் மேகம், மணிவண்டு தும்பி
வளைபே ரிகையாழ், தணிந்தெழு நாதங்க டாமிவை பத்தும்,
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண் ணாதே. (௯)

கடலொடு வேகக் களிறொடு மோசை, யடவொடு மவ்வி
னை யண்டாண் டத்துச், சுடர்மன்னு வேணு சுரிசங்கி னோசை,
திடமறி யோகிக் கல்லாற் றெரி யாதே. (௰)

ராச வியல்பு மிமையவ ரீட்டமும, பாச மிரங்கப் பரந்து
யி ராய்நிற்கு, மோசை யதனமணம போல விடுவதோ, ரோ
சையு மீச னுணரவல் லாருககே (௧௧)

நாத முடியிலே நல்லா ளிருப்பது, நாத முடிவிலே நல
யோக மிருப்பது, நாத முடிவிலே நாட்ட மிருப்பது, நாதமு
டிவிலே நஞ்சுண்ட கண்டனே (௧௨)

உதிக்கின்ற வாறினு முள்ளங்கி யைந்தும், துதிக்கின்ற தே
சுடைத் தூங்கிரு ணீங்கி, பதிக்கின்ற வைவருந் தொடுங்க
ச, கதிக்கொன்றை யீசன சழறசேர லாமே (௧௩)

பளளி யறையிற பகலே யிருளில்லை, கொளளி யறையிற
கொளுந்தாமற காககலா, மொளளி ஏறியிலோ ரோசனை நீளி
து, வெளளி யறையில விடிவில்லை தானே. (௧௪)

கொணட விரதங குறையாமற றன்னெறிந, தணடே
ஞேடித தலைபபட்ட யோகிககு, மணடல மூன்றினு மொகக
வளாநதபின, பிணடமு மூழி பிறியா திருககுமே (௧௫)

அவவவா மணடல மாமபரி சொனறுணடு, வவவவர் ம
ணடலத தவவவா தேவரா, மவவவா மணடல மவவவாக
கேவரி, லவவவா மணடல மாயமற றோககே (௧௬)

இளைககின்ற நெஞசத திருட்டறை புளளே, முளைககின
ற மணடல மூன்றினு மொனறித, துளடபெரும பாசத தருவி
டொகி, விளைபபின்றி மாககழி யேறறம தாமே. (௧௭)

மூக்குணை மூடற வாயுவை மூலத்தே, சிக்கென மூடித தி
ரிததுப பிடித்திடடுத, தகக வலமிட நாழிகை சாதிகக, வைக
கு முயிராங்கில வானவர் கோனே (௧௮)

நடலிதத நாபிககு நால்விரன மேலே, மடலித்த வாணி
க் கிருவிர லுளளே, கடலித திருந்து கருதவல் லார்கள, சட
லத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே. (௧௯)

அறிவா யசத்தென னுமாறு றகனறு, செறிவான மாயை சிதைத்தருளாலே, பிறியாத பேரருளாயிடும் பெற்றி, நெறியான வன்பா நிலையறிந் தாரே (உ0) ஆ௨ சுக

சமாதி

சமாதி யமாதியிற் றானசொல்லக் கேட்கிற், சமாதி யமாதியிற் றொன்றடுஞ் சித்தி, சமாதி யமாதியிற் றங்கினோர்க் கன்றே, சமாதி யமாதித் தலைப்படுந் தானே (க)

விந்துவு நாதமு மேருவி லோங்கிடிற், சந்தியி லான சமாதியிற் கூடிடும், பந்த மிலாத வறிவி னருட்பொருள், சுந்தரச சோதியுந் தோன்றிடுந் தானே (உ)

மனமன மெங்குண்டு வாயுவு மங்குண்டு, மனமன மெங்கில்லை வாயுவு மங்கில்லை, மனமனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பார்க்கு, மனமனத் துள்ளே மனோலய மாமே. (ங)

விண்டலர் கூபமும் விஞ்சத் தடவியுங், கண்டுண்டா வாகக் கருதி யிருப்பார்கள், சென்று வெளியிற் செழுங்கிரி யத்திடை, கொண்டு குதிரைக் குசைசெற்றுத் தானே (ச)

மூல நாடி முகக்கட் டலகுச்சியு, ஞாலு வாச னடுவு ளிருப்பிர்கள், மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின், காலன் வாராதை கருவிலு மில்லையே (ரு)

மண்டல மைந்து வரைகளு மீராறு, கொண்டிட நிற்குங் குடிகளு மாறெண்மா, கண்டிட நிற்குங் கருத்து நடுவாக, வுண்டு நிலாவிடு மோடும் பதத்தையே (சு)

பூட்டொத்து மெய்யிற் பொறிப்பட்ட வாயுவைத், தேட்டற்ற வன்னிலஞ் சேரும் படிவைத்து, நாட்டத்தை மீட்டு நயனத் திருப்பார்க்குத், தோட்டத்து மாம்பழந் தூங்கலு மாமே. (எ)

உருவறி யும்பரி சொன்றுண்டு வானோர், கருவரைப் பற்றி

ச் சடைநந்தமு துண்டா, ரருவனை யேறி யமுதுண்ண மாட்டா
ர், திருவனை யாமனந் தீரந்தற்ற வாறே (அ)

நம்பனை யாதியை நான்மறை யோதியைச், செம்பொனி
னுள்ளே திகழ்கின்ற சோதியை, யன்பினை யாக்கி யருத்தியொ
டொத்திட்டுப்போய்க், கொம்பேறிக் கும்பிட்டுக் கூட்டமிட் டாரோ ()

மூலத்து மேலது முச்சது ரத்தது, காலத் திசையிற் கலக்
கின்ற சந்தியில், மேலைப் பிறையினுள் நெற்றிநே ரின்ற, கோ
லத்தின் கோலங்கள் வெவ்வேறு கொண்டதே (௧௦)

கற்பனை யற்றுக் கனல்வழி யேசென்று, சிற்பனை யெல்
லாஞ் சிருட்டித்த பேரொளிப், பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி
யோடுற்று, தற்பர மாசத் தகுந்தண் சமாதியே (௧௧)

தலைப்பட் டிருந்திடத் தத்துவங் கூடும், வலைப்பட் டிருந்
திடு மாதுநல் லாளும், குலைப்பட் டிருந்திடுங் கோபம கலும், நி
லைப்பட் டிருந்திடுந் தூங்கவல் லார்க்கே (௧௨)

சோதித் தனிச்சுட ராய்நின்ற தேவனு, மாதியு முண்ணி
ன்ற தேவனு மாகுமா, லாதிப் பிரமன் பெருங்கடல் வண்ணனு,
மாதி யடிபணிந் தன்புறு வாரே (௧௩)

சமாதிசெய் வார்க்குத் தகுமபல யோகஞ், சமாதிகள்
வேண்டா மிறையுட னேகிற், சமாதிதா னில்லைத் தானவ னாகி
ற், சமாதியி லெட்டெட்டுச் சித்தியு மெய்துமே () ஆ. அங

அட்டாங்கயோகப்பேறு.

இயமம்.

போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி, யாதுகந் தாரமரா
பதிக் கேசெல்வ, ரோதுகந் தானிவ னென்றருள் செய்திடு, மா
துகந் தாடிடு மால்விடை யோனே. (௧)

நியமம

பறறிப் பததனபு வைததுப் பரனபுகழ, சறறிருந தாங கே கருது மவர்கடகு, முறறெழுந தாஙகே முனிவ ரெதாவர த, தெறறுஞ சிவபதஞ சோதலு மாமே (௨)

ஆசனம

வருநதித் தவஞசெயது வானவா கோவாயத, திருநதம ராபதிச செலவ னிவனெனத, கருநதண முழவங குழலு மிய மப, விருநதினப மெயதுவ ரீச னருளே (௩)

பிராணாயாமம.

செமபொற் சிவகதி சென றெயதுங காலததுக, கும்பத் த ரா குழாமவந தெதிாகொளள, வெமபொற றலைவ னிவனு மெனசசொலல, வினபக கலவி யிருககலு மாமே (௪)

பிரததியாகாரம.

சேருறு காலந திசைநினற தேவாக, ளாரிவ னெனன வாரு மவனெனன, வேருறு தேவாக ளெல்லா மெதிாகொளள க, காருறு கணடனை மெயகணட வாறே (௫)

தாரணை

நல்வழி நாடி நமனவழி மாறறிடுஞ, சொல்வழி யாளா சுருங்காப பெருஙகொடை, யில்வழி யாள ரிமையவ ரெணடி சைப, பல்வழி யெயதினும பாரவழி யாகுமே. (௬)

தியானம்

தூங்கவல் லாாககுந துணைபேழ புவநமும், வாங்கவல் லாககும வலிசெய்து நினறிடுந, தேங்கவல் லார்க்குந திளைககு மமுதமுந, தாஙகவல லார்கட்குந் தனவிட மாமே. ()

சமாதி.

காரிய மான வுபாதியைத் தான்கடந், தாரிய காரண மேழுந்தன பாலுற, வாரிய காரண மாயத் தவத்திடைத், தாரிய ல்தற்பரஞ் சேர்தல் சமாதியே. (௮) ஆ. கக.

அட்டமாசித்தி
பரகாயப்பிரவேசம்

பண்ணிநின் றெண்டிசையும் பரமனை நாடித், தண்ணிநின் றெண்டி
சையுந் தொழுதெம பிரானை, யண்ணிநின்ற டிசையு மட்டமா சி
த்தத, தண்ணிநின்ற டிசைசசென்று தாபித்த வாறே (௧)
பரிசறி வானவா பணபனடியெனத, தரிசற நாடியே தூ
வெளி கண்டே, னரிய தெனக்கில்லை யட்டமா சித்தி, பெரிதரு
ட செய்து பிறப்பறுத தானே (௨)

குரவ னருளிற குறிவழி மூலப், டணாயின மணமிகு சங்க
டடம பாரத்தத, தெரிக்ரு சாமபவி கேசரி சேரப, பெரிய சி
வசதி பேறெட்டாஞ் சித்தியே (௩)
காயாதி பூதங்கலைகால மாயையி, லாயாதகல வறிவொ
ன றறுகிலே, யோயாப பதியத னுணமையைக கூடினால், வீ
யாப பரகாய மேவலு மாமே (௪)
இருபதி னாயிரத தெண்ணூறு பேத, மருவிய கனம மாம
ந்த யோகங, தருமிவை காய வுழைப்பாகுந தானே, யருமிரு
நானகா யடங்குமா சித்திகளே (௫)
மதிதனி லீராறாய் மன்னுங் கலையி, னுதய மதுநா லொழி
யவோ ரெட்டுப, பதியு மீராறாண்டு பற்றற பார்க்கிற, திதமா
ன வீராறு சித்திக ளாமே. (௬)
நாடும் பிணியால் நஞ்சனஞ் சூழ்ந்தக்கால், நீடுங் கலைகல்
வி நினைபேதை கூரஞானம், ¹டொன்றி னல்வா யாசசித்தி பே
தத்தி, னீடுந் தூரங்கேட்டல் நீண்முடி வீராறே (௭)
ஏழா னதிற்சண்ட வாயுவின் வேகியாந், தாழா நடைபல
யோசனை சாரந்திடுஞ், சூழான வோரெட்டிற் றோன்றா நரை
திரை, தாழான வொன்பதிற் றனபர காயமே. (௮)
ஈரைந்திற பூரித தியான வுருத்திர, னேரொன்று பன
னொன்றி லீராறு மெண்சித்தி, சீரொன்று மேலேழ கீழேழ் பு

விச்சென்று, வோரொன்று வியாபியாய நிற்றலீ ராறே. (௯)

தானே யணுவுஞ் சகத்துந்தன் னுண்மையு, மானுக கக்கனமும் பரகாயத் தேகமுந், தானாவ தும்பர காயஞ்சேர் தன்மையு, மானுத வுண்மையும் வியாபியு மாமெட்டே (௰)

தாங்கிய தன்மையுந் தானணுப் பல்லுயி, வாங்கிய காலத்து மற்றோர் குறையில்லை, யாங்கே யெழுந்தோ மவற்றுள்ளெழுந்துமிக, கோங்கிய வாமுத்தி முந்திய வாறே (௧௧)

முந்திய முந்நூற் றறுபது காலமும், வந்தது நாழிகை வானமுத லாயிடச், சிந்தைசெய் மண்முதற் றேர்ந்தறி வாரவல், முந்தியு ணின்று வுதித்தெழு மாறே (௧௨)

சித்தந் திரிந்து சிவமய மாகியே, முத்தந் தெரிந்துற்ற மோனர் சிவமுத்தா, சுத்தம் பெறலாக வைந்திற் றடக்கற்றோ, சித்தம் பரத்திற் றிருநட்டத் தோரே. (௧௩)

ஒத்தவிவ் வொன்பது வாயுவு மொத்தன, வொத்தவிவ் வொன்பதின் மிக்க தனஞ்செய, னொத்தவிவ் வொன்பதி லொக்க விருந்திட, வொத்த வுடலு முயிரு மிருந்ததே (௧௪)

இருக்குந் தனஞ்செய னொன்பது காலி, லிருக்கு மிருநூற் றிருபத்து மூன்று, யிருக்கு முடலி லிருந்தில வாகி, லிருக்கு முடலது வீங்கி வெடித்ததே (௧௫)

வீங்குங் கழலை சிரங்கொடு குட்டமும், வீங்கும் வியாதிகள் சோகை பலவதாய், வீங்கிய வாதமுங் கூனு முடமதாம், வீங்கு வியாதிகள் கண்ணின் மருவியே (௧௬)

கண்ணில் வியாதி யுரோகந் தனஞ்செயன், கண்ணிலிவ் வாணிகள் காச மவனல்லன், கண்ணினிற் கூர்மன் கலந்திலனாதலாற், கண்ணினிற் சோதி கலந்தது மில்லையே (௧௭)

நாடியி னோசை நயன மிருதயந், தூடி யளவுஞ் சுடாவிடு சோதியைத், தேவரு ளீசன் றிருமால் பிரமனு, மோவற நின்றங் குணர்ந்திருந் தாரகளே. (௧௮)

ஒன்பது வாசலுடையதோர் பிண்டத்து, ளொன்பது நா
டி யுடையதோ ரோரிடம், மொன்பது நாடி யொடுங்கவல் லார்க
ட்கு, வொன்பது வாச லுலைநல வாமே (க௯)

ஓங்கிய வங்கிக் கீழொண் சுழிசெல்ல, வாங்கி யிரவி
மதிவழி யோட்டத், தாங்கி யுலகங்க ளேழுந் தரித்திட, வாங்
கது சொன்னோ மறிவுடை யோர்க்கே (உ௦)

தலைப்பட்ட வாறண்ண றையலை நாடி, வலைப்பட்ட பா
சத்து வன்பிணை மான்போ, லுலைப்பட்ட நாடியைத் தூவழி செ
ய்தால், விலைக்குண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாமே (உக)

ஓடிச்சென் றங்கே யொருபொருள் கண்டவர், நாடியி
னுள்ளாக நாத மெழுப்புவர், தேடிச்சென் றங்கே தேனை மு
கந்துண்டு, பாடியு ணின்ற டகைவரைக் கட்டுமே (உஉ)

கட்டிட்ட தாமரை ஞாளத்தி லொன்பது, மட்டிட்ட க
ன்னியர் மாதுடன் சேர்ந்தனர், தட்டிட்டு நின்று தளங்கனி
கூடிப்போய், பொட்டிட்டு நின்றது பூரண மானதே (உ௩)

பூரண சத்தி யெழுமூன் றறையாக, வேரணி கன்னிக ளெ
ழுநூற் றறுசாயினர், நாரண னான்முக னாதிய வைந்துக்குங்,
காரண னாகிக் கலந்து விரிந்ததே (உ௪)

விரிந்து குவிந்து விளைந்த விமங்கை, கரந்து ளெழுந்து
கரந்தங் கிருக்கிற், பரந்து குவிந்து பார்முதற் பூத, மிரைந்
தெழு வாயு விடத்தி லொடுங்கே (உ௫)

இடையொடு பிங்கலை யென்னு மிரண்டு, மடைபடு வாயுவு
மாறியே நிற்கும், தடையவை யாறெழுந் தண்சுட ருள்ளே, மி
டைவளா மின்கொடி தன்னி லொடுங்கே (உ௬)

ஒடுங்கி யொருங்கி யுணர்ந்தங் கிருக்கின், மடங்கி மடங்கி
டும் வாயு வகனும், மடங்கி மடங்கிடு மன்னுயி ருள்ளே, நட
ங்கொண்ட கூத்தனை நாடுகின் றேனே. (உ௭)

நாடியி னுள்ளே நாதத் தொலியுடன், தேடி யுடன்சென்
றாத திருவினைக் கைக்கொண்டு, பாடியு ணின்ற பகைவரைக் க
ட்டிட்டு, மாடி லொருகை மணிவிளக் கானதே (உக)

அணுமாதி சித்திக ளா... ...றி, லணு வி லணுவின் பெ
ருமையி ...ளாமை, யிணுகாத வேகார பரகாய மேவ, லணுவ
த் தினையெங்குந் தானாத லென்றெட்டே (உ௬)

எட்டாகிய சித்தி யோரெட் டியோகத்தாற், கிட்டாப்
பிராணன செய்தாற சிடைத்திடு, மொட்டா நடுநாடி மூலத்
கனற்பானு, விட்டான மதியுண்ண வுமவரு மேலதே (௩0)

சித்திக ளெட்டன்றிச் சேரெட் டியோகத்தாற, புத்திக
ளானவை யெல்லாம புலப்படுஞ், சித்திக ளெண்சித்தித் தானா
ந திரிபுரைச், சத்தி யருட்ரத் தானுள வாகுமே, (௩க)

அணுமா

எட்டிவை தன்னோ டெழிற்பரங் கைகூடப், பட்டவர்
சித்தர பரலோகஞ் சேர்தலா, லிட்டம துள்ளே யிருக்கல் ப
ரகாட்சி, யெட்டு வரப்பு மிடந்தானின் றெட்டுமே (௩உ)

மந்தர மேறு மதிபானுவை மாற்றிக், கந்தாய்க் குழியிற
கசட்ற வல்லார்க்குத், தந்தினற் நற்காமிய லோகஞ்சார் வா
ரச்கு, மந்த வுலக மணுமாதி யாமே (௩௩)

முந்திடு வைத்து முப்பங்கிலோ ராண்டி, லணிந்த ...
ணுமாகை தானு மிவனுந, தணிந்தவப் பஞ்சினுந் தானொய்ய
தாகி, மெலிந்தங் கிருந்திடும் வெல்லயொண் ணாதே. (௩௪)

லகுமா.

ஆகின்ற வத்தனி காயகி தன்னுடன், போகின்ற தத்துவ
மெங்கும் புகலதாய்ச், சாய்கின்ற காலங்க டன்வழி நின்றிட
ன, மாய்கின்ற வையாண்டின் மாலகு வாகுமே. (௩௫)

மாலகு வாகிய மாயனைக் கண்டபின், சூலொளி யாகித் தழைத்தங் கிருந்திடும், பாலொளி யாகிப் படர்ந்தெங்கு நின்றது, மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே (௩௬)

மகிமா.

மெய்ப்பொருட் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன், நற்பொரு ளாகிய தத்துவங் கூடிடக், கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு மோராண்டின், மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே (௩௭)

ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டபின், போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையா, மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றபின், தானின்ற காலங்க டன்வழி யாகுமே (௩௮)

தன்வழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமுந், தன்வழி மீதாகத் தழைத்திடும் வையகந், தன்வழி யாகத் தழைத்த பொருளெல்லாந், தன்வழித் தன்னரு ளாகிநின் றானே. (௩௯)

பிராத்தி.

நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன், கண்டன பூதப் படையா னவையெலாங், கொண்டவை யோராண்டில் கூட விருந்திடில், விண்டது வேநல்ல பிராத்திய தாகுமே. (௪௦)

கரிமா.

ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டபின், பாகின்ற பூவிற் பரப்பவை காணலா, மேகின்ற காலம் வெளியுற நின்றது, யோகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே. (௪௧)

போவதொன் றில்லை வருவது தானில்லை, சாவதொன் றில்லை தழைப்பது தானில்லை, தாமத மில்லை தமரகத் தின்னொளி, யாவது மில்லை யறிந்துகொள் வார்க்கே. (௪௨)

அறிந்த பராசத்தி யுள்ளே யமரிற், பறிந்தது பூதப் படையவை யெல்லாங், குறிந்தவை யோராண்டு கூட விருக்கில், விரிந்தது பரகாய மேவலு மாமே. (௪௩)

பிராகாமியம்.

ஆன விளக்கொளி யாவ தறிகிலர், மூல விளக்கொளி முன்னே யுடையவர், கான விளக்கொளி கண்டுகொள் வார்கட்கு, மேலை விளக்கொளி வீடெளி தாகின்றே. (சச)

ஈசத்துவம்.

நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன், கண்டன பூதப் படையவை யெல்லாங், கொண்டவை யோராண்டு கூடி யிருந்திடிற், பண்டை யவ்வீசன தத்துவ மாகுமே. (சரு)

ஆகின்ற சந்திரன் றன்னொளி யாயவ, னாகின்ற சந்திரன் றட்பமு மாயிடு, மாகின்ற சந்திரன் றன்கலை கூடிடி, லாகின்ற சந்திரன் றானவ னாகுமே. (சசா)

தானே படைத்திட வல்லவ னாயிடுந், தானே யளித்திட வல்லவ னாயிடுந், தானே சங்காரத் தலைவனு மாயிடுந், தானே யிவனெனுந் தன்மைய னாகுமே (சஎ)

தன்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள், பன்மைய தாகப் பரந்த வைம்பூதத்தை, வன்மைய தாக மறித்திடி லோராண்டின், மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே. (சஅ)

வசித்துவம்.

மெய்ப்பொரு ளாக விளைந்தது வேதெனி, னற்பொரு ளாகிய நல்ல வசித்துவங், கைப்பொரு ளாகக் கலந்த வுயிர்க்கெல்லாந், தற்பொரு ளாகிய தன்மைய னாகுமே (சகூ)

தன்மைய தாகத் தழைத்த பகலவன், மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின், பொன்மைய தாகப் புலன்களும் போயிட, நன்மைய தாகிய நற்கொடி காணுமே. (ருo)

நற்கொடி யாகிய நாயகி தன்னுட, னக்கொடி யாக மறிந்திடி லோராண்டு, பொற்கொடி யாகிய புவனங்கள் போய்வருங், கற்கொடி யாகிய காமுக னாமே. (ருக)

காமரு தத்துவ மானது வந்தபின், பூமரு கந்தம் புவ

ளம தாயிடு, மாமரு வுன்னிட மெய்திடு மானரூய், காமரு வு
ட்டொளி காயக மானதே. (௫௨)

காயக மாகிய கலவொளி கண்டபின், றுயக மாகத் தழை
த்தங் கிருந்திடும், போயக மான புவனங்கள் கண்டபின், பே
யக மாகிய பேரொளி காணுமே. (௫௩)

பேரொளி யாகிய பெரியவவ் வேட்டையும், பாரொளி யா
கப் பதைப்பறக் கண்டவன், றூரொளி யாகத் தரணி முழுது
மா, மோரொளி யாகிய காலொளி காணுமே (௫௪)

காலோ டுயிருங் கலக்கும வகைசொல்லி, லலது வக்
கொடி நாயகி தன்னுடன, காலது வையைஞ் ஞாற தொருபத்து மூ
வுறையுங், காலது வெண்மண்டிக் கொண்டவிவ வாறே. (௫௫)

ஆறது வாகு மமிர்தத் தலையினு, ளாறது வாயிர முன்னூ
ற்றொ டஞ்சுள, வாறது வாயிர மாகு மருவழி, யாறது வாக
வளர்ப்ப திரண்டே (௫௬)

இரண்டினின் மேலே சதாசிவ நாயகி, யிரண்டது கால்
கொண் டெழுவகை சொல்லி, லிரண்டது வாயிர மைம்பத்தோ
டொன்றாய்த, திரண்டது கால மெடுத்தது மஞ்சே. (௫௭)

அஞ்சுட னஞ்சு முகமுள நாயகி, யஞ்சுட னஞ்சது வாயு
த மாவது, வஞ்சது விறை யிரண்டது வாயிர, மஞ்சது கால
மெடுத்தளு மொனரே (௫௮)

ஒன்றது வாகிய தத்துவ நாயகி, யொன்றது கால்கொண்
டேர்வகை சொல்லிடி, னொன்றது வென்றிகொ ளாயிர மாயிர,
மொன்றது கால மெடுத்துளு முன்னே. (௫௯)

முன்னெழு மக்கலை நாயகி தன்னுடன், முன்னுறு வாயு மு
டிவகை சொல்லிடின், முன்னுறு மைம்பதோ டொன்றுட ன
ஞ்சமாய், முன்னுறு வாயு முடிவகை யாமே. (௬௰)

ஆறின்று மக்கலை நாயகி தன்னுடன், ஒவ்வொரு வாயு வளப்ப

ஆ சொல்லிடி, லாய்வருமைஞ்ஞூற்று முப்பதோ டொன்பது, வாய்வரு வாயு வளப்புள விருந்ததே (௬௧)

இருந்தி யாகிய வெந்தை யிடத்து, விருந்தி வாயு வியங்கு நெறியி, லிருநூற்று முப்பத்து மூன்றுட னஞ்சா, யிருந்தி வாயு வியங்கு மெழுந்தே. (௬௨)

எழுகின்ற சோதியுண் ணாயகி தன்பா, லெழுகின்ற வாயு விடமது சொல்லி, லெழுநூற் றிருபத்தோன பானந்தி காலா, யெழுந்துட னங்கி யிருந்ததிவ் வாறே. (௬௩)

ஆறது கால்கொண் டிரதம விளைத்திடு, மேழது கால்கொண் டிரட்டி யிறக்கிட, வெட்டது கால்கொண் டிடவகை யேற நடி, லொன்பது மாநில மொத்தது வாயுவே (௬௪)

சந்திரன் சூரியன் றற்பரன் றானுவிற, சந்திரன் றானுந் தலைப்படுந் தன்மையைச், சந்தியி லேகண்டு தானுஞ் சகமுகத், தந்திச் சமாதி யுடைடொளி யோகியே. (௬௫)

அணங்கற்ற மாத லருஞ்சன நீவல், வணங்குற்ற கல்வி மாஞான மிகுத்தல், சிணுங்குற்ற வாயர் சித்திதூரக் கேட்டல், நுணங்கற் றிரோதல்கால் வேகத்து நந்தலே. (௬௬)

மரணஞ் சிறைவிடல் வண்பர காய, மிரணஞ்சேர் பூமியி னந்தோர்க் களித்த, லரணன் றிருவுரு வாதன்மூ வேழாங், கரணுறு கேவலக் கணைகறிந் தோனே. (௬௭)

ஓத மொலிக்கு முலகை வலம்வந்து, பாதங்க ளோவ நடந்தும் பயனில்லை, காதலி லண்ணலைக் காண வினியவர், காத லிருந்த நகரறி வோரே. (௬௮)

மூல முதல்வேதா மாலரன் முன்னிற்கக், கோலிய வைம்முகன் கூறப் பரவிந்து, சாலப் பராநாதம் விந்துத் தனிநாதம், பாலித்த சத்தி பரைபரன் பாதமே. (௬௯)

ஆதார யோகத் ததிதேவொ டொன்றும், பிறாதந் தற்பரை மேவும் பரனொடு மேதாதி யீரெண் கலைசெல்லு மீதொளி,

யோதாவ சிந்த மிதானந்த யோகமே. (எ0)

மதியமு ஞாயிறும் வந்துடன் கூடித், துதிசெய் பவரவா தொல்வா னவர்கள், விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்கட்குப், பதியது காட்டும் பரமனின் றானே (எக)

கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானவர், மட்டவிழ் தாமரை யுள்ளே மனஞ்செய்து, பொட்டெழக் குத்திப் பொறியெழத் தண்டிட்டு, நட்டிடு வார்க்கு நமனில்லை தானே (எஉ)

ஆக கசுரு.

கலைநிலை

காதல் வழிசெய்த கண்ணுத லண்ணலைக், காதல் வழிசெய்து கண்ணுற நோக்கிடிற், காதல் வழிசெய்து கங்கை வழிநருங், காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே. (க)

காக்கலு மாகுங் கரணங்க ளனைத்தையுங், காக்கலு மாகுங் கலைபதி னாறையுங், காக்கலு மாகுங் கலந்தநல் வாயுவுங், காக்கலு மாகுங் கருத்துற நில்லே. (உ)

நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு, சிலைபெற நின்றது தீபமு மொதங்கச, கலைவழி நின்ற கலப்பை யறியில், மலைவறி வாகும் வழியிது வாமே (ங)

புடையொன்றி நின்றிடும் பூதப் பிரானை, மடையொன்றி நின்றிட வாய்த்த வழியிற், சடையொன்றி நின்றவச் சங்கர நாதனை, விடையொன்றி லேறியே வீற்றிருந் தானே. (ச)

இருக்கின்ற காலங்க ளேது மறியார், பெருக்கின்ற காலப் பெருமையை நோக்கி, யொருக்கின்ற வாயு வெளிப்பெற நிற்கத், தருக்கொன்றி நின்றிடுஞ் சாதக னாமே (ரு)

சாதக மானவத் தன்மையை நோக்கியே, மாதவ மான வழிபாடு செய்திடும், போதக மாகப் புகலுறப் பாச்சிறல், வேதக மாக விளைந்து கிடக்குமே, (சு)

சிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று, நடந்தது தானே யுள்ளொடி நாடி நோக்கிப், படர்ந்தது தானே பங்கய மாகத், தொடர்ந்தது தானேயச் சோதியு ளின்றே. (எ)

தானே யெழுந்தவத் தத்துவ நாயகி, யூனே வழிசெய்தெம் மூளை யிருந்திடும், வானோ ருலகீன்ற வம்மை மதித்திடத், தேனே பருகிச சிவாலய மாகுமே (அ)

திகழும் படியே செறிதரு வாயு, வழியும படியை யறிகில ராரு, மழியும் படியை யறிந்தபி னந்தி, திசழுகின்ற வாயுவைச சேர்தலு மாமே (கூ)

சோதனை தன்னிற் றிரிசறக் காணலா, நாதனு நாயகி தன்னிற் பிரியுநாள், சாதக மாகுங் குருவழிப் பட்டு, மாதன மாக மதித்துசகொள வீரே. (கம)

ஏராறு காறகொண் டெழுந்த புரவியைப், பேராமற கட்டிப் பெரிதுண வல்லீரோ, வீரா யிரமு நிலமா யிரததாண்டும, பேராது காயம் பிரானந்தி யாணையே. (கக)

ஓசையி லேழு மொளியினை கணைந்து, நாசியின் மூன்று நாவி லிரண்டுந், தேசியுந் தேசனுந தன்னிற் பிரியுநாண், மாசறு சோதி வகுத்துவைத தானே. (கஉ) ஆ௲ களஞ.

சரீரசித்தியுபாயம்

உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர், திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டா, ருடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே, யுடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே. (க)

உடம்பினை முன்ன மிழுக்கென றிருந்தே, னுடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டே, னுடம்புளே யுத்தமன் கோயிற் கொண் டானென், றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே.

சுழித்துக் கொண்டேவே ஏத்திக் கழியும், கற்றி மலத்தை க் கமலத்தைப் பூரித்து, ஆற்றிக் கொள்ளுக்கு முபாய மறிவார்க்,

கழற்றித் தவிர்ந்திட லஞ்சன மாமே. (௩)

அஞ்சனம் போன்றுட லையறு மந்தியில், வஞ்சக வாத மறுமத் தியானத்திற், செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறு, நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே. (௪)

மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள, வேன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குல, நான்றவிழ் முட்டை யிரண்டையுங் கட்டியிட், டூன்றி யிருக்க வுடலழி யாதே. (௫)

நூறு மறுபது மாறும் வலமவர, நூறு மறுபது மாறு மிடம்வர, நூறு மறுபது மாறு மெதிரிட, நூறு மறுபது மாறும் புகுவரே (௬)

சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதிதான், மத்தியா னத்திலே வாக்கியங் கேட்கலாந், தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும் வெளிப்படுஞ், சத்தியஞ் சொன்னோஞ் சதானந்தி யாணையே ()

இறந்ததிறம் விந்து இகழு மகார, முரப்பற வேயினைக் தோன்று சகார, மறிப்பது மந்திர மன்னிய நாத, மரப்பற யோகிக் கறநெறி யாமே. (௮)

உந்திச் சுழியி னுடனேர் பிராணனைச், சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந் திரத்தினான், முந்தி முகட்டி னிறுத்தி யபானனைச், சிந்தித் தெழுப்பச் சிவனவ னாமே. (௯)

மாறு மலக்குகந் தனமே லிருவிரற், கூறு மிலிங்கத்தின் கீழே குறிக்கொண்மின், ஊறு வுடம்பிடை யண்ணாவு மங்குளன், கூறு வுபதேசங் கொண்டது காணுமே. (௰)

கீல நிரனுடை கேரிழை யாளொடுஞ், சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப்பார்க்கு, ஞால மறிய நரைதிரை மாறிடும், பாலனு மாவர் பராநந்தி யாணையே (௧௧)

அண்டஞ் சுருங்கி லதற்கோ ரழிவில்லை, பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராண னிலைபெறு, முண்டி சுருங்கி யுபாயம் பலவுள, கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே. (௧௨)

பிண்டத்து ளூற்ற பிழக்கடை வாசலை, யண்டத்து ளூற்று வடுத்தடுத் தேகிடில், வண்டிச் சிக்கு மலர்க்குழன் மாதரார், கண்டிச் சிக்குநற் காயமு மாமே. (கசு)

சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுன் சீறி, யழலு மிரந்த து ளங்கியு ளீசன், கழல்கொ டிருவடி காண்குறி லாங்கே, நிழ லினுந் தெற்றினு நிற்றலு மாமே. (கஎ)

கானகண்ட வனனியு நாலு கலையே மூன், றாங்கண்ட வாயு வுஞ் சரீர முழுதொடு, மூன்கண்டு சொண்ட வுணர்வு மருந்தாக, மான்கன்று நினறு வளர்கின்ற வாரே. (கஅ)

அருஞ் சமவேத சத்தியை யனபுர, நீகொள்ளி னெல்லின ளாகின்ற நேர்மையடைப, பாருடபெதிட் பல்கோடி களத்திரு ளூழகொணட மந்திரந் தன்னொடு மொடுங்கே. (ககூ) ஆ. சகூக

காலசக்கரம்.

மதிவட்ட மாக வரையஞ்சு நாடி, யிருவிட்டிங் கோ றமர்ந்தவ ரூர், பதிவட்டத் துண்ணின்று பாலிக்கு மாறு, மது விட்டுப் போமாறு மாயலுற் றேனே. (க)

உற்றறி வைந்து முணர்ந்தறி வாறேழுங், கற்றறி வெட்டுங் கலந்தறி வொன்பதும், பற்றிய பத்தும் பலவகை நாழிகை, யற்ற தறியா தழிகின்ற வாறே. (உ)

அழிகின்ற வாண்டவை யையஞ்சு மூன்று, மொழிகின்ற முப்பது மூன்றொன்ப தாகுங், கழிகின்ற காலறு பத்திரண் டென்ப, தெழுகின்ற வீரைம்ப தெண்ணற் றிருந்தே. (ங)

திருந்து தினமத்தி னத்தினத் தோடுமின், திருந்தறி நாளொன் றிரண்டெட்டு மூன்று, பொருந்திய நாளொரு புக்கறி நோக்கி, வருந்துத லின்றி மனைபுக லாமே. (ச)

மனைபுகு கின்ற மனைத்திடை நாடி, யெனைவிரு பத்தஞ்சு மீரா றதனூர், தனையறிந் தோரெட்டுத் தச்சறி யாறு, வினையறி யாது விளங்கிய காலே. (ரு)

நாலுங் கடந்தது நால்வரு நாலஞ்சு, பாலங் கடந்தது ப
த்திப் பதினஞ்சு, கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு மூவிரண்,
டாலங் கடந்ததொன் றாறறி வாறே. (௬)

ஆறு மிருபது மையஞ்சு மூன்றுக்குந், தேறு மிரண்டு மிரு
பத்தொ டாறிவை, கூறு மதுபோன்றி னுக்கிரு பத்தேழு, வே
று பதியங்க ளனவிதித் தானே. (௭)

விதித்த விருபத்தெட் டொடு மூன்றறை யாகத், தொகு
த்தறி முப்பத்து மூன்று தொகுமின, பதித்தறி பதசெட்டுப்
பாரா திகழு, துதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின முறையே ()

முறைமுறை யாய்ந்து முயன்றில ராகி, லிறையிறை யா
ர்க்கு மிருக்க வரிது, வரையது காரண மற்றொன்று மில்லை, ப
ரையறை யாது பணிந்து முடியே. (௯)

முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்க, ரிடிஞ்சி லிருக்க வி
ளை கெரி கொண்டு, கடிந்தனன மூளக் கதுவவல் லார்களு, நட
நத்திடும் பாரினி னண்ணலு மாமே. (௰)

நண்ணுரு சிறுவிர லுணுக மூன்றுசகும், பின்னிய மார்பி
டைப் பேராம லொத்திடு, சென்னியின மூன்றுகளுஞ் சேர
வே நினைந்திடி, லுன்னி யணைந்திடு மோவிய தானே. (௧௧)

ஓவிய மான வுணர்வை யறிமின்கள், பாவிக ளிதனை ப
யனறி வாரில்லை, தீவினை யாமுடன மண்டல மூன்றுக்கும், பூ
வி லிருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே. (௧௨)

தண்டுட னோடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு, மண்டல மூன்
று மகிழ்ந்துட லொத்திடுங், கண்டவர் கண்டனர் காணார் வி
னைப்பயன், பிண்டம் பிரியப் பிணங்குகின் றாரே. (௧௩)

பிணங்கி யழிந்திடும் பேறது கேளீ, யணங்குள ளுதித்த
நூறு விரியின், வணங்குட னேவந்த வாழ்வு குலைந்து, சுணங்க
னுக்காகச் சுழல்கின்ற வாறே. (௧௪)

சுழல்கின்ற வாறின் றுணைமலர் காணான், றழலிடைப் புக்

கிடேக் தன்னு விலாமற், கழல்கண்டு போம்வழி காணவல் லார்க்குக, குழல்வழி நின்றிடுங் கூத்தனு மாமே. (௧௫)

கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர், சாத்திரந் தனைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள், பார்த்திருந் துள்ளே யநுபோக நோக்கிடி, லார்த்தனு மாகி யலர்ந்திரு மொனறே. (௧௬)

ஒன்றில் வளர்ச்சி யுலப்பில சேனிலி, நன்றென்றி மூன்றுக்கு நாளது சென்றிடுஞ், சென்றிடு முப்பதுஞ் சேர விருந்திடிற், குன்றிடைப் பொன்றிகழ் கூத்தனு மாமே (௧௭)

கூத்தவ ரொன்றிடு கூர்மை யறிந்தநு, கேத்துவர் பதினி லெண்டிசை தோன்றிடப், பார்த்து மகிழ்ந்து பதுமமை நோக்கிடிற், சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்த லாமே (௧௮)

சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்து நின்றவர், சாத்துட லாயிரங் கட்டுறக் காண்பர்கள், சேர்த்துட லாயிரஞ் சேர விருந்தவர், மூத்துடன் கூடி யுகமது வாமே. (௧௯)

யுகங்கோடி கண்டு மொசிவற்றின்று, வகங்கோடி கண்டுள யலறக் காண்பர்கள், சிவங்கோடி விட்டுச் செறிய விருந்தவ், குகங்கோடி கண்டங் குயறுரு வாரே (௨௦)

உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிப், பயனுறு வார்பலர் தாமறி யாமற், செயலுறு வார்சிலர் சிந்தை யிலாமற், கயலுறு கண்ணியைக காணகி லாரே. (௨௧)

காணகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்கள், நாணகி லாதார் நயம்பேசி விடுவர்கள், காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெல்லாங், காணகி லாமற் கழிகின்ற வாறே. (௨௨)

கழிகின்ற வப்பொருள் காணகி லாகார், கழிகின்ற வப்பொருள் காணலு மாகுங், கழிகின்ற வுள்ளே கருத்துற நோக்கிற், கழியாத வப்பொருள் காணலு மாமே. (௨௩)

கண்ணன் பிறப்பிலி காணகி யாயுள்ளே, பெண்ணுரு விலையுட னேகாந்த மாயிடும், விண்ணென் றிருக்குஞ் சிவகதி யா

கீழ்ரு, னென்றும் பதமிது காடவல் லார்கட்கே. (உச)

நாடவல் லார்க்கு நமனில்லை கேடில்லை, நாடவல் லார்க ளரபதி யாய்நிற்பர், தேடவல் லார்க டெரிசுத பொருளிது, கூடவல் லார்கட்குக் கூறலு மாமே. (உரு)

கூறும் பொருளி தகார வுகாரங்க, டேறும் பொருளிது சிகாரமு னின்றிடக், கூற மகாரங் குழல்வழி யோடிட, மா று மமர்பதி மண்ணலு மாமே. (உசு)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில, ரண்ண லிருப்பிட மாய்ந்துகொள் வார்களுக், கண்ண லழிவின்றி யுள்ளே யமர்ந்திடு, மண்ணலைக் காணி லவனிவ னாகுமே (உஎ)

அவனிவ னாகும் பரிசறி வாரில்லை, யவனிவ னாகும் பரிசது கேணீ, ரவனிவ னோசை யொளியினு ளொன்றிடு, மவனிவ ன வட்டம தாகிநின் றானே (உஅ)

வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடு மும்முளே, சிட்ட விருப்பிடஞ் சேர வறிகிலீ, ரொட்டி யிருந்துள் ளுபாய முணர்ந்திடக், சட்டி யிருப்பிடங் காணலு மாகுமே. (உகூ)

காணலு மாகும் பிரம னரியென்று, காணலு மாகுங் கரகண்ட னீசனைக், காணலு மாகுஞ் சதாசிவ சத்தியுங், காணலு மாகுங் கலந்துடன் வைத்ததே. (௩0) ஆ. உஉக)

ஆயுள்பரீட்சை.

வைத்தகை சென்னியி னேரிதாய்த் தோன்றிடி, லுத்தம மிக்கிடி லோரா றிங்களா, மத்த மிருத்திட் டிரட்டிய தாயிடி, லித்த லுயிர்க்கொரு திங்களி லோசையே. (க)

ஓசையு மீசனு மொக்கு முணர்வினைகண், ணாசையிரதை வரீசனை யுள்குவ, னோசை மிறந்தவர் நெஞ்சினு ளீசனு, மோசை யுணர்ந்த வுணர்விது வாமே. (உ)

இமையழிகின்ற வாயுவை நோக்கிடி, லுமே லுறைக்கின்

றாண்மை யளிந்திடிற், பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்திடு
ம், தாமே புவிக்குத் தலைவனு மாமே. (௩)

தலை விடம்வலஞ் சாதிப்பா ரில்லை, தலை விடம்வல
மாயிடிற் றையற், றலை விடம்வலந் தன்வழி யஞ்சிற், றலை
விடம்வலந் தன்வழி நாரே. (௪)

ஏறிய வாறிலி லெண்பது சென்றிடு, தேறிய வேழிற் சி
ரச்சும் வகையெண்ணி, லாறொரு பத்தா யமர்ந்த விரண்டை
யுந், தேறியே நின்று தெளியிய் வகையே (௫)

இவ்வகை யெட்டு மிடம்பெற வோடிடி, லவ்வகை யொ
ன்பதே யென்ன வறிகலாஞ், செவ்வகை யொன்பதுஞ் சேர
வே நின்றிடின், மூவ்வகை யாமது முப்பத்து மூன்றே. (௬)

மும்மூன்று மொன்று முடிவுற நின்றிடி, லெண்மூன்று நா
லு மிடவகை யாய்நிற்கு, மைம்மூன்று மோடி யகலவே நின்றி
டிற், பன்மூன்றொடீரா று பார்க்கலு மாமே. (௭)

பார்க்கலு மாகும் பகல்முப் பதுமாகி, லார்க்கலு மாகும
வ வாறிரண் டுள்ளிட்டுப் போக்கலு மாகும் புகலுற வொன்றெ
னிற், றேக்கலு மாகு மிருந்திய பத்தே. (௮)

ஏயிரு நாளு மியல்புற வோடிடிற், பாயிரு நாளும் பகைய
ற நின்றிடு, தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடி, லாயுரு வா
மென நாளக்கலு மாமே. (௯)

அஞ்சும் வகைநாலு மவ்வழி யோடிடில், விளக்கு மொருநா
லு மெய்ப்பட நிற்கும், துளக்கும் வகையைத் துய்நெறி யோ
டிற், களக்க மறமூன்றிற் காணலு மாமே. (௧௦)

காணலு மாகுங் கருதிய பத்தோடிற், காணலு மாகுங் க
லந்த விரண்டையுங், காணலு மாகுங் கலப்பற மூன்றுந்தேற்,
காணலு மாகுங் கருத்துற வொன்றே. (௧௧)

கருது மிருபதிற் காணலு மாகுங், கருதிய வையைந்திற்

காண்பது மூன்றுங், கருது மிருப துடனாறு காணிற், கருது மி
ரண்டெனக் காட்டலு மாமே. (கஉ)

காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழில, காட்டலு மாகுங்
கலந்தெழு மொன்றெனிற, காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தே
டிடிற், காட்டலு மாகுங் கலந்தவி ரைந்தே (கங)

ஈரைந்து மைந்து மிருமூன்று மெட்டுக்கும், பாரஞ்சி நின்
ற பசைபத்து நாளாகும், வாரஞ்செய் கின்ற வகையாறு
சாமாகி, யோரஞ்சொ டொன்றென் றெண்ணொன்று நாளே.()

ஒன்றிய நாள்க ளொருமுப்பத் தொன்றாகிற், கன்றிய நா
ளுங் கருத்துற மூன்றுக்குஞ், சென்றுயி ரோரெட்டுஞ் சேரவே
நின்றிடின், மன்றியல் பாகு மனையி லிரண்டே. (கரு)

மனையினி லொன்றுகு மாதமு மொன்றுஞ், சுனையினி லொ
ன்றுகு தோங்கித் தனதுநி, வினையற வோங்கி வெளிசெய்து
நின்றாற், றனையுற நின்ற தலைவனு மாமே. (கசு)

ஆரு மறியா ரளக்கின்ற வன்னியை, யாரு மறியா ரளக்கி
ன்ற வாயுவை, யாரு மறியா ரழிகின்ற வப்பொரு, ளாரு மறி
யா வறிவறிந் தேனே (கஎ)

அறிவது வாயுவொ டைந்தறி வாய, தறிவா யதுதானு ல
குயி ரத்தின, பிறிவுசெய் யாவகை பேணியுண் ணாடிற், செறிவ
து நின்று திகழு மதுவே. (கஅ)

அதுவரு ளும்மரு ளான துலகம், பொதுவரு ளும்புக ழா
ளர்க்கு நாளு, மதுவரு ளுமமலா மங்கையர் செல்வி, யிதுவரு
ள் செய்யு மிறையவ ளாமே. (கக)

பிறப்பது சூழ்ந்த பெருந்தகை நந்தி, குறிப்புது கூடிய
கோலக் குரம்பை, பழுப்புதி யாவது பற்றறும் பாச, மழுப்படி
செய்வார்க் ககலு மதியே. (உ0) ஆ. உகக

வாரசாரம்.

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனிட, மொள்ளிய மந்த னிரவிசெவ் வாய்வலம், வள்ளிய பொன்னே வளருமபி றையிடந, தெள்ளிய தேய்பிறை தானவல மாமே (க)

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனமூன றுந், தள்ளியிடத்தே தயங்குமே யாமாகி, ளொள்ளிய காயத்துக் கூனமி லெயென்ன, வள்ள னமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே. (உ)

செவ்வாய் வியாழஞ் சனிஞாயி றேபென்னு, மிவ்வா றறிகின்ற யோகி யிறைவனே, யொவ்வாத வாயு வலத்துப் புரிய விட, டவ்வா றறிவார்க்கவ் வானந்த மாமே. (ங)

மாறி வருமிரு பானமதி வெய்யவ, னேறி யிழியு மிடைபிங் கலையிடை, யூறு முயிரநடு வேயுயி ருக்கிரந, தேறி யறிமின றெரிந்து தெளிந்தே. (ச)

உதித்து வலத்திடம் போகின்ற போது, வதிர்த்தஞ்சி போமத லாமகன் றூரு, முயிர்த்தது வேமிக வோடிடு மாகி, லுதித்த விராசி யுணர்ந்துகொ ளூறறே. (ரு)

நடுவு நில்லாம லிடம்வல மோடி, யடுகின்ற வாயுவை யடங் கவன் கூடி, யிடுகின்ற வாறுசென றின்பணி சேர, முடிகின்ற தீபத்தின் முன்னுண் டென் றூனே. (சு)

ஆயும பொருளு மணிமலர் மேலது, வாயு விதமும் பதினு றுளவலி, போயம மனத்தைப் பொருகின்ற வாதார, மாயுவு நாளு முகூர்த்தமு மாமே. (எ) ஆ உசஅ.

வாரசூலம்.

வாரத்திற் சூலம் வரும்வழி கூறுங்கா, னேரொத்த திங்கள் சனிகிழக் கேயாகும், பாரொத்த செய்புந் துத்திரம் பாநுநா, ளேரொத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே. (க)

தெக்கண மாகும் வியாழத்திச் சேர்திசை, யக்கனி சூலு

மூ மாமிடம் பின்னாகிற், றக்கமூ மில்லை வலமுன்னே தோன்றிடின், மிக்கது மேல்வினை மேனமேல் விளையுமே. () ஆ உரு

கேசரியோகம்.

கட்டக் கழன்றுகீழ் நான்று வீழாமல், அட்டத்திற் கட்டி யடுப்பை யங்கோலி, விட்டதைப் பூட்டி மேற்பையைத் தாட்கோத்து, நட்ட மிருக்க நமனில்லை தானே. (க)

வண்ணா னொலிக்குஞ் சதுரப் பலகைமேற், கண்ணாறு மோழை படாமற் கரைகட்டி, விண்ணாறு பாய்ச்சிக் குளத்தை நிரப்பினு, லண்ணாந்து பார்க்க வழுக்கற்ற வாறே (உ)

இடக்கை வலக்கை யிரண்டையு மாற்றித், துடிக்கையா லுய்ப்பாரகத்துச் சோரவும் வேண்டா, முடக்கைக்கீழ் நீக்கி யுணரவல் லார்கட், கிறக்கவும் வேண்டா இருக்கலு மாமே. (௩)

ஆய்ந்துரை செய்யி லமுதநின் றூறிடும், வாய்ந்துரை செய்யும் வருகின்ற காலத்து, நீந்துரை செய்யி னிலாமண் டலமதாய்ப், பாய்ந்துரை செய்தது பாலிக்கு மாறே (௪)

நாவி னுனியை நடுவே சிவிறிடிற், சீவனு மங்கே சிவனு முறைவிடம், மூவரு முப்பத்து மூவருந் தோன்றுவர், சாவது மில்லை சதகோடி யூனே (௫)

ஊனூறல் பாயு முயர்வரை யுச்சிமேல், வானூறல் பாயும் வகையறி வாரில்லை, வானூறல் பாயும் வகையறி வாளர்க்குத், தேனூற லுண்டு தெளிதலு மாமே. (௬)

மேலை யண்ணாவின் விரைந்திரு காலிடிற், காலனு மில்லை கதவு திறந்திடும், ஞால மறிய நரைதிரை மாறிடும், பாலனு மாவான் பராநந்தி யாணையே. (௭)

நந்தி முதலாக நாமேலே யேறிட்டுச், சந்தித் திருக்கிற் றரணி முழுதாளும், பந்தித் திருக்கும் மகரோர மெனியாக்கச், சிந்தித் திருப்பவர் தீவினை யாளரே. (௮)

தீவினை யாடத் திகைத்தங் கிருந்தவர், நாவினை நாடி னமறுக் கிடமில்லை, பாவினை நாடிப் பயனறக் கண்டவர், தேவினை யாடிய தீங்கரும் பாமே. (௯)

தீங்கரும் பாகவே செய்தொழி லுள்ளவ, ராங்கரும் பாக வடையகா வேறிட்டுக், கோங்கரும் பாவிய கோனை நிமிர்த்திட, வூனகரும் பாகியே யூனீர் வருமே. (௰)

ஊனீர் வழியாக வுண்ணாவை யேறிட்டுத், தேனீர் பருகிச சிவாய நமவென்று, கானீர் வருவழி கங்கை தருவிக்கும், வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே. (௧௧)

வாய்ந்தறிந் துளளே வழிபாடு செய்தவர், காய்ந்தறி வாக்க ளருளை பொழிந்திடும், பாய்ந்தறிந் துள்ளே படிக்கதவொன்றிட்டுக், கூய்ந்தறிந் துளளுறை கோயிலு மாமே. (௧௨)

கோயிலி னுள்ளே குடிசெய்து வாழபவர், தாயினு நல்லா தாணி முழுதுக்குங், காயினு நல்லவா காய்ந்தவர் தம்முளுந, தீயினுந தீயரத் தீவினை யாளர்க்கே. (௧௩)

தீவினை யாளர்தஞ் சென்னியி லுள்ளவன, பூவினை யாளர்கட் பொறபதி யானவன, பாவினை யாளர்தம் பாவகத் துள்ளவன, மாவினை யாளர்தம மதியிலு ளானே. (௧௪)

மதியி னெழுங்கதிர் போலப பதினாறு.ப்ப, பதிமனை நாலுநூற் றிருபத்து நாலாய்க், கதிமனை யுள்ளே கனைகள யரப்பியெதிர்மலை யாம விருந்தவன் றானே. (௧௫)

இருந்தனன் சத்தியு மக்கலை சூழ, விருந்தனள் கன்னியு மநநடு வாக, விருந்தனள் மாமனை முகநிலவார, விருந்தனடா னு மமுதம் பொழிந்தே. (௧௬)

பொழிந்த விருவெள்ளி பொன்மலை யுச்சிக்கு வழிந்து ளிருந்த வகைமுகலக்குக், கழிந்தது போதக மூக்க வல்லார்க்குக், கொழுந்தது வாகுங் குருவுமன் றானே. (௧௭)

குணமது வாகிய கோமள வல்லி, மணமது வாக மகிழ்
ந்திருக்கின்ற, றணமது வாகிய தத்துவ ஞான, மிணமது வா
க விருந்தனன் ருனே. (௧௮)

இருந்த பிராணனு முள்ளே யெழுமாம், பரிந்தவிதத் தன்
டே வண்டம் பரிய, விரிந்தவப் பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்,
மலர்ந்தது மண்டலம வாழலு மாமே. (௧௯)

மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யானதைக், கண்ட
சத் தங்கே கருதியே கிழக்கட்டிற, பண்டகத் துள்ளே பசலே
யொளியாகக், குண்டலக் காதனுங் கூதத்தொழிந் தானே (௨௰)

ஒழிகின்ற வாயுவு முள்ளே யமருங், கழிகின்ற வாயுவுங்
காக்கலு மாகும், வழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப், பழிகி
ன்ற காலத்துப் பையச்சற் றீரே (௨௧)

பையினி னுள்ளே படிக்கத வொன்றிடின், மெய்யினி னுள
ளே விளங்கு மொளியதாங், கையினுள வாயு கதித்தங் கெழு
ந்திடின், மையணி கோயில் மணிவிளக் காமே. (௨௨)

விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ வுன்னி, நலங்கிடுங் கண்ட
த்து நாபியி னுள்ளே, வணங்கிடு மண்டலம வாயத்திடக் கும்பி
ச, சுணங்கிட நின்றவை சொல்லலு மாமே (௨௩)

சொல்லலு மாயிரு மாகத்து வாயுவுஞ், சொல்லலு மாகு
மண்ணீரக் கடினமுஞ், சொல்லலு மாகு மிவையஞ்சுங் கூடி
டிற், சொல்லலு மாந்தூர தரிசனந் தானே. (௨௪)

தூர தரிசனஞ் சொல்லுவன் காணலாங், காராருங் க
ண்ணி கடைஞான முட்பெய்தி, யோராருந் தீபத் தெழிற்சங்
கை வைத்திடிர், பாரா ருலகம் பகன்முன்ன தாமே (௨௫)

முன்னெழு நாபிக்கு முன்னால் விரற்கீழே, பன்னெழு வே
தம் பகலொளி யுண்டென்ன, நன்னெழு நாதத்து நற்றீபம
வைத்திட்ட, தன்னெழு கோயிற் றலைவனு மாமே. (௨௬)

ஆக ௨௭௬,

பரியங்கியோகம்.

பூசுவ னவெல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய, வாச நறுங்குழன் மாலையுஞ் சாத்திய, காயக் குழலி கலவி யொடுங்கலந், தூசித் துளையுறத் தூங்காது போகமே. (௧)

போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு, மோகத்தை வெள்ளியு மீளும் வியாழத்தில், ஆகத்த மெனமுத்து மாறு நற் சூதனுக, தாதிற் குழைந்து தலைகண்ட வாறே (௨)

கண்டனுங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து, மண்டலங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும, வண்டியை மேறகொண்டு வானீ ருருட்டிட்ட, தணடொரு காலுந் தளராது வங்கமே.

அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தத்துவ, மங்கத்தில் விந்து வருகின்ற போகத்துப், பங்கப் படாமற் பரிகரித் ததந்தம் மைத், தங்கிக் கொடுககத் தலைவனு மாமே. (௪)

தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி ஞானத், தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி போகந், தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே, தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யஞ்சே. (௫)

அஞ்சு கடிகையி லாருங் கடிகைமேற், றுஞ்சுவ தொன்றத் துணைவி துணைவன்பா, னெஞ்சு நிறைந்தது வாய்கொளா தென்றது, பஞ்ச கடிகை பரியங்கி யோகமே. (௬)

பரியங்கி யோகத்துப் பஞ்ச கடிகை, யரியவில் வியோக மடைந்தவர்க் கல்லது, சரிவளை முன்கைச்சிச் சந்தனக் கொங் கை, புருத் தழுவ வொருவர்க் கொண்ணாதே. (௭)

ஒண்ணாத யோகத்தை யுற்றவ ராரென்னில், விண்ணார்ந்த கங்கை விரிசடை வைத்தவன், பண்ணா ருமுறையாய் பஞ்ச கடிகையி, லெண்ணு மெனவெண்ணி யிருந்தா ளிருந்ததே. (௮)

வய்ந்த பிராய மிருபது முப்பதும், வாய்ந்த குழலிக்கு மன்னர்க்கு மானந்த, மாய்ந்த குழலியோ டைந்து மலர்

திடச, சோர்ந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே. (௯)

வெள்ளி யுருக்கிப் பொன்வழி யோடாமுன், கள்ளத் தட்டானார் கரியிட்டு மூடினார், கொள்ளி பறியக் குழல்வழி யே சென்று, வள்ளிய னாவி லடக்கிவைத் தானே. (௧௦)

வைத்த விருவருந் தம்மின் மகிழ்ந்துடன், சிந்தங் கலங் காது[illegible]ய்கின்ற வானந்தம், பத்து வகைக்கும் பதினெண் கணத்துக்கும், வித்தக னாயிற்கும் வெங்கதி ரோனே. (௧௧)

வெங்கதி ருக்குஞ் சனிக்கு மிடைநின்ற, நங்கையைப் புல்கிய நம்பிக்கோ ரானந்தந், தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளி தாழாமுன்னந், திங்களிற் செவ்வாய்ப் புகைத்திருந் தானே (௧௨)

திருத்தப் புகுந்து திருத்தல்செய் வார்க்குக், கருத்தழ காலே கலந்தங் கிருக்கில், வருத்தமு மில்லையா மங்கை பங்க றருந், துருத்தியுள் வெள்ளியுஞ் சோரா தெழுமே (௧௩)

எழுகின்ற தீயினமுன் னேகொண்டு சென்றிட்டால், மெழுகுரு கும்பரி செய்திடு மெய்யபை, யுழுகின்ற தில்லை யொளியை யறிந்தபின், விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே (௧௪)

வெளியை யறிந்து வெளியி னடுவே, யொளியை யறியி லுளிமுறி யாமே, தெளிவை யறிந்து செழுந்தியாலே, வெளியை யறிந்தனன் மேலறி யேனே (௧௫)

மேலான தலத்திம் விரிந்தவ ராமெனின், மாலான திசைமுகன் மாநந்தி யாயவர், நாலா நிலத்தி னடுவான வப்பொருளை, மேலா யுரைத்தனர் மின்னிடை யாளுக்கே. (௧௬)

மின்னிடை யாளுமின் னாளுங் கூடடித்துப், பொன்னிடை வட்ட[illegible]ளே புகப்பெய்து, தன்னொடு தன்னைத் தலைப்பெய்த வல்லீரேன், மண்ணிடைப் பல்லூழி வாழலு மா[illegible]கே. (௧௭)

வாங்க விருதலை வாங்கலில் வாங்கிய, வீங்க வலிக்கும விரகறிவாரில்லை வீங்கவலிக்கும் விரகறி வாளரு, மோங்கிய தனனை யுதம் பண்ணிஞரே. (கஅ)

உதமறிந் தங்கே யொருசுழிப் படடாற், ககமறிந் தங்கே கபாலங் கறுககு, மிதமறிந் தெனறு மிருப்பா ளொருத்தி, பத மறிவ தும்முளே பாரகடிக தாளே. (க௯)

பாரில்லை நீரில்லை பஙகய மொனறுண்டு, தாரில்லை வேரி ல்லை தாமரை பூத்தது, ஊரில்லை காணு மொளியது வொனறு ணடு, கீழில்லை மேலில்லை கேளவியிற் பூவே. (உ0) ஆ உகக.

அமரிதாரணை

உடலிற் கிடந்த வுறுதிக குடிநீரக, கடலிற சிறுகிணற் றேற் றமிட்டா லொக்கு, முடலி லொருவழி யொனறுக் கிறைக்கி, லடலைப் படாதுயிர் நாட்டலு மாமே (க)

தெளிதரு மிந்தச சிவநீர் பருகி, லொளிதரு மோராண்டி லூனமொன றில்லை, வளியுறு மெட்டின மனமு மொடுங்கு, களிதருங் காயங் கனகம தாமே (உ)

நூறு மிருபது மாகுஞ் சிவநீர், மாறு மிதற்கு மருந்தி ல்லை மாந்தர்க, டேறி யிதனைத் தெளியுச்சி யப்பிடின, மாறு மி தற்கு மறுமயி ராமே. (ங)

கரையரு கேநின்ற கான லுவரி, வரைவரை யென்பர் மதி யிலா மாந்தர், நுரைதிரை நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு, நரைதிரை மாறு நமனுமங் கில்லையே. (ச)

அளக நனனுத லாயோ ரதிசயங் [illegible] கலந்தவி ந் நீரிலே, மிளகு நெல்லியு மஞ்சளும் [illegible] யிருளுங் கபாலமே. (ரு)

வீர் மருந்தென்று விண்ணோர் மருந்தென்று [illegible] மருக

தென்று நந்தி யருள்செய்தார், ஜோதி மருந்தென் றறிவா ரகலிடத்து, சோதி மருநதிது சொல்லவொண் ணாதே. (அ) ஆ. கூ0உ.

சந்திரயோகம்.

எய்து மதிககலை சூககததி லேறியே, யெய்தவ துல மிருவகைப் பககததுளெய்துங கலைபோல வேறி யிறஙகுமாந், துய்யது சூக்கததுக காலததி காயமே. (க)

ஆகின்ற சநதிரன சூரிய னஙகியு, ளாகின்ற வீரெட்டொ டாறிரண் டீரைந்து, ளேகின்ற வககலை யெல்லா மிடைவழி, யாகின்ற யோகி யறிநத வறிவே. (உ)

ஆமுற தாஙகலை யாதித்த சநதிர, னாறு நலஙகினா னாலங கவாகொளப, பேறுங கலைமுற்றும பெருங்கா லீரெட்டு, மாருக கதிகொள்ளு மற்றஙகி கூடவே. (ங)

பதது மிரண்டும பகலோ னுயாகலை, பத்தினோ டாறு முயர்கலை யானமதி, யொததநல் லஙகிய தெட்டெட்ட யோகலை, யத்திற னின்றமை யாயநதுகொள வீரே. (ச)

எட்டெட்ட னலின கலையாகு மீராறுட், சுட்டப் படுஙகதி ரோனுககுஞ் சூழகலை, கட்டப் படுமீரெட் டாகு மதிககலை யொட்டப் படாவிவை யொன்றொன் றாயே. (ரு)

எட்டெட்டு மீராறு மீரெட்டுந் தீககதிர், சுட்டிட்ட சோமனிற் றேனாறுங் கலையனச், சட்டப படுநதா ரகைக்கதிர் நாலுள, கட்டிட்ட தொண்ணூற்றொ டாறுங் கலாதியே. (சு)

எல்லாக் கலையு மிடையிங் கலைநடுச், சொல்லா கலைகாடி யூடே தொடர்மூன்று மெல்லா வெழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலா, னல்லோர் [illegible] நண்ணிநிற் போரே. (எ)

அங்கியிற் [illegible] கதிரவன் டாட்டத்துத், திங்கிய தாரகை யாகுஞ் சசிபாலு, மங்கியத் தாரகை யாவும் பரையொளி, தங்கு நவசக்கர மாகும் தரணிக்கே. (அ)

தரணி சலங்கனற் காற்றதத வான, மரணிய பாறு வரு ந்திங்க ளங்கி, முரணிய தாரகை முன்னிய வொன்பான், பிா ணவ மாகும் பெருநெறி தானே. (௯)

தாரகை மினனுரு சசிதேயும் பக்கததுத், தாரகை மினனு ச் சசிவளா பககத்துத, தாரகை பூவிற சகலத்தி யோனிகள், தாரகைத தாரகை தானுரு சொருபமே. (௰)

முற்பதி னஞசின முளைததுப் பெருததிடும், பிறபதி னஞ சிற பெருததுச சிறுததிடு, மபபதி னஞசு மறியவல் லார்கட்கு ச், செபபரி யானசமூல சோதலு மாமே. (௧௧)

அங்கி யெழுட பி யருவகதி ரூடத்தத, தங்குஞ் சசியாற் ருமமைமக தைநதாகிப, பொஙகிய தாரகை யாமபுலன போகக றத, திஙகள கதிரஙகி சோகினற யோகமே (௧௨)

ஒனறிய வீரெண கலையு முடலுற, நினறது கண்டு நினைக கிலா ரீதாகள, கனறிய காலன கருததுழி வைததபின், சென ரதில் வீழுவர் திகைப்பொழி யாரே. (௧௩)

அங்கி மதிகூட வாகுங் கதிரொளி, யங்கி கதிர்கூட வா கு மதியொளி, யஙகி சிவததிலிற கூடவத தாரகைத், தஙகி ய துவே சகலமு மாமே (௧௪)

ஈராறு பெண்கலை யெணணிரண் டாணகலை, பேராமற பு கருப் பிடித்துக கொடுவநது, நேராகத் தோனறு நெருப்புற வேபெய்யி, லாராத வானநத மானநத மானதே. (௧௫)

காணும பருதியின காலை யிடததிடடு, மாணு மதியதன காலை வலததிடடுப், பேணி யிவவாறு பி[illegible]மற் செய்விரே, லாணி கலஙகாதவ வாயிரத தாண்[illegible] (௧௬)

பாலிக்கு நெஞ்சம பறையோ[illegible], லாலிகரு மங்கே யமரர் பராயரன், மேலைக்கு முன்னே [illegible] யா ய்கிற்கும், காலைக்குச் சங்கு கதிரவன் றுனே. (௧௭)

கதிரவன் சந்திரன் காலமளக்கும், பொதிரவ னானே பொழிமழை நிற்கு, மதிரவ னண்டப் புறஞ்சென் றடாப்ப, வெதிரவ னீச னிடமது தானே (கஅ)

உந்திக் கமலத் துதித்தெழுஞ் சோதியை, யந்திக்கு மந்திர மாரு மறிகில, ரந்திக்கு மந்திர மாரு மறிந்தபின், றந்தைக் குமுன்னே கெழுந்தனபி றந்த தானே (கக)

ஊதிய மேது மறியா ருரைப்பினு, மோதிய மேது மறியாத லூமாக, ளாதியுமந்தமு மந்திகக வல்லிரேல், வேதிய னங்கே வெளிப்படுந் தானே (உ0)

பாம்பு மதியைத் தினலுறும் பாம்பினைத், திங்கு கதிரையுஞ் சோதித் தனலுறும், பாம்பு மதியும் பகைதீர்த் துடன் கொளீஇ, நீங்கல்கொ டானே நெடுந்தகை யானே. (உக)

அயின்றது வீழ்வள வுந்துயி லின்றிப, பயின்ற சசிவீழ பொழுதிற் றுயின்று, நயந்தரு பூரணை யுள்ள நடத்தி, வியந்தரு பூரணை மேவுஞ் சசியே (உஉ)

சசியுதிக் குமள வுந்துயி லின்றிச, சசியுதித் தகே தனதுணருந்திச, சசிசரிக் கின்றள வுந்துயி லாமற, சசிசரிப் பினகட் டன கண்டுயில் கொண்டதே (உங)

ஊழி தரியா திருக்கின்ற யோகிக, ளூழிகை யாக நமனை யளப்பாக, ளூழி முதலா யுயாவா ருலகின்ற, ரூழவல் லாரிச் சசிவன்ன ராமே (உச)

தண்மதி பானுச்சிச் சரிபூமி யேசென்று, மண்மதி காலங்கண் மூன்றும் வ[illegible] வெண்மதி தோன்றிய நாளில் விளைந்தபின. ரண்[illegible] விற்கண மிலறே. (உரு)

வளர்கின்[illegible]ன் றனகலை யாறுக, தளர்கின்ற சந்திரன் றன்கலை யாறு, மலர்ச்செழு பனனிரண் டங்குல மோடு, மலர்ந்த விழுந்தமை யாரறி வாரே. (உசு)

ஆருயிர்த் தேய்மதி நாளே யெனல்விந்து, போம்வழி யெ
ங்கணும் போகாது யோகிக்குக, கூமுற வின்மையிற் கட்டுண
ணு மூலத்தி, லோமதி யத்தினிட் டுரையுணா வாலே. (உஎ)

வேறுறச் செங்கதி ரெப்பக்கலை யாறெட்டு, கூறுற நான
கு தடாநதுற வேநிறகு, மீறிலி னனகலை யீரெநதோடு மதி
த, தாறுள கலையுளகலுவா வாமே. (உஅ)

உணாவிநதுச சோணி யுறவினன் விசும, புணாவிநது வி
சுங கதிரிற குறையி, லுணாவு முடமபு முவையொகக நிறகி, லு
ணாவு முடமபு மொருககால விடாவே (உகூ)

விடாத மனபவ னததொடு மேவி, நடாவு சிவசங்க நாத
ங கொளுவிக, கடாவிடா வைமபுலன கட்டுணணும் வீடு, ப
டாதன வினபம பருகா ரமுதமே. (௩0)

அமுதப் புலனவரு மாற்றங களைமேற், குமிழிககத தற
சுட ரைந்தையுங கூட்டிச, சமையததன் டோடித் துரிககவ
ல் லார்ககு, நமனில்லை நரகலை நாளில்லை தானே. (௩க)

உணணீ ரமுத முறுமூற லைததிறந, தெணணீ ரிணையடித
தாமரைக கேசெலத, தெணணீச சமாதி யமாநதுதீ ராநல
க், கணணுறறொரு டேசென்று கால்வழி மாறுமே. (௩உ)

மாறு மதியுமா திததனு மாறினறித, தாறு படாமல்தன
டோடே தலைப்படி, லூறு படாதுடல் வேண்டு முபாயமும்,
பாறு படாவினபம் பாரமிசைப் பொஙகுமே. (௩௩)

ஆ அதிகாரம் - உகறு - திரு[illegible] - ௩௩ரு.

மூன்றாந் தந்திரம் - [illegible]

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுட்ப[illegible]

ன் - இ - கூடிய - திருமந்திரம் - அஅங.

நாலாந்தந்திரம்.

அசபை.

போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகல் ஞானத்தை, தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி, சாற்றுகின் றேனறை யோசிவ யோகத்தை, யேற்றுகின் றேனெம் பிரானோ ரெழுத்தே. (க)

ஓரெழுத் தாலே யுலகெங்குந் தானாகி, யீரெழுத் தாலே யிசைந்தங் கிருவராய், மூவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதியை, மாவெழுத் தாலே மயக்கமே யுற்றதே. (உ)

ய தேவ ருறைகின்ற சிற்றம் பலமென்றுந், தேவ ருறைகின்ற சிதம்பர மென்றுந், தேவ ருறைகின்ற திருவம் பலமென்றுந், தேவ ருறைகின்ற தென்பொது வாமே (௩)

ஆமேபொ னம்பல மற்புத மானந்த, மாமே திருக்கூத் தநவரத் தாண்டவ, மாமே பிரளய மாகுமத் தாண்டவ, மாமே சங்கா ரத் தருந்தாண்ட வங்களே (௪)

தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத், தாண்டவ மான தனுக்கிர கத்தொழிற், றாண்டவக் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரந், தாண்டவங் கூத்துத் தமனியந் தானே. (௫)

தானே பரஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்குந், தானே யகார வுகாரமு தாய்நிற்குந், தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத், தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. (௬)

தராதல [illegible] தற்பர மாபரன், தராதலம் வெப்பு மேவா சியவா[illegible]ஞ் சொல்லிற் றுனவா சியவாகுந், தராதல யோ[illegible] பாமே. (௭)

ஆமே சிவங்க ளகார வுகாரங்க, ளாமே பரங்க ளறியா விடமென்ப, வாமே திருக்கூத் தடங்கிய சிற்பர, மாமே சிவ

கதி யானந்த மாமே. (அ)

ஆனந்த மூன்று மறிவிரண் டொன்றாகு, மானந்தஞ் சிவா ய வறிவார் பலரில்லை, யானந்த மோடு மறியவல் லார்கட்கு, வானந்தக் கூத்தா யகப்படுந் தானே. (௯)

படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார், படுவ தோங்கார பஞ் சாக் கரங்கள், படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பத்தி, மீவது கோணம் பரந்திடும் வாறே. (௧0)

வாறே சதாசிவ மாறிலா வாகமம், வாறே சிவகதி வண் டுறை புன்னையும், வாறே திருக்கூத்தா கமவசனங்கள், வா றே பொதுவாகு மனதி னமலமே. (௧௧)

அமலம் பதிபசு பாசங்க ளாகம, மமலந் திரோதாயி யா குமா னந்தமா, மமலஞ்சொல் லாணவ மாய்கை காமிய, மமல ந் திருக்கூத்தங் காடு மிடந்தானே. (௧௨)

தானே தனக்குத் தலைவனு மாய்நிற்கு, தானே தனக்கு த் தனமலை யாயநிற்கு, தானே தனக்குத் தனமய மாய்நிற கு, தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. (௧௩)

தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக் கூத்தனைத், தலைவனு மாய நின்ற சற்பாத் திரத்தைத், தலைவனு மாய்நின்ற தாதவிழ ஞா னத், தலைவனு மாய்நின்ற தாளிணை தானே. (௧௪)

இணையார் திருவடி யெட்டெழுத் தாகு, மிணையார் கழலி ணை யீரைஞ்ச தாகு, மிணையார் கழலிணை யைம்பதொன் று கு, மிணையார் கழலிணை யேழா யிரமே. (௧௫)

ஏழா யிரமா யிருபதாய் முப்பதா, யேழா யிரத்து மெழு கோடி தானுகி, யேழா யிரத்தயி ரொன்[illegible] மந்திர, மேழா யிரண்டா யிருக்கின்ற வாறே. (௧௬)

இருக்கின்ற மந்திர மேழா யிர[illegible] மந்திர மி த்திற மில்லை, யிருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவனதி[illegible], யிருக்கி ன்ற மந்திர மிவ்வண்ணந் தானே. (௧௭)

தானே தனக்குத் தகுநட்டந் தானுந், தானே யகார வுகாரம தாய்நிற்குந், தானே நீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத், தானே யுலகிற் றனிநட்டந் தானே. (௧௮)

நட்டமிரண் டொன்றே நளினம தாகு, நட்டமிரண் டொன்றே நமசெய்யுங் கூத்து, நட்டமிரண் டொன்றே நகைசெய் மந்திர, நட்டுஞ்சிவ லிங்க நலஞ்செம்பு பொன்னே (௧௯)

செம்புபொன் னாகுஞ் சிவாய நமவென்னிற், செம்புபொ னாகத் திரண்டது சிற்பரஞ், செம்புபொன் னாகும் ஸ்ரீயுங் கிரீயுமென, செம்புபொன் னான திருவம் பலமே (௨௰)

திருவம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத், திருவம் பலமாக வீராறு கீறிச், திருவம் பலமாக விருபத்தைஞ் சாகத், திருவம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாறே (௨௧)

வாறே சிவாய நமசிவா யநம, வாறே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை, வாறே யருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம், வாறே செபிக்கில் வருஞ்செம்பு பொன்னே (௨௨)

பொன்னான மந்திரம் புகலவு மொண்ணாது, பொன்னான மந்திரம் பொறிக்கின்ற சுத்தராகும், பொன்னான மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற், பொன்னாகும் வல்லாக குடம்புபொற் பாதமே (௨௩)

பொற்பாதங் காணலாம் புத்திர ருண்டாகும், பொற்பாதந் தானேயே செம்புபொன் னாயிடும், பொற்பாதங் காணத் திருமேனி யாயி[illegible]பாக நன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லுமே (௨௪)

சொல்லு[illegible]டிற் புகக்குச் சுகிக்கலா, நல்ல மடவார் நயந்துட னேவருந், சொல்லிலும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடுஞ், சொல்லுந் திருக்கூத்தின் சூக்கமுந் தானே. (௨௫)

சூக்கும மென்று யிருசெபித் தாலுமேற், சூக்கும மா
ன வழியிடைக் காணலாகு, சூக்கும மான வினைகைக் கெடுக்
கலாகு, சூக்கும மான சிவனதா னந்தமே. (உசு)

ஆனந்த மென்றென் றறைந்திட மானந்த, மானந்தம
ஆ - இ - ஊ எ - ஓமென் றறைந்திட, மானந்த மருசு மாயிடு
மானந்த, மானந்தம அம - ஹ்ரீம அம - க்ஷம - ஊம ஆகு
மே (உஎ)

மேனி யிரண்டும் விளங்காமற் மேற்கொள்ள, மேனி யிர
ண்டுமிக்கா விகாரியா, மேனி யிரண்டும ஊம - ஆம் - இ-எ-
ஒ - என்று, மேனி யிரண்டும இ - ஒ - ஊ - ஆ - எ - கூத்து
மே. (உஅ)

கூத்தே சிவாய நமசி வாயிடுங், கூத்தே - இ - ஊ - ஆ
எ ஓம - சிவாய நமவாயிடுங், கூத்தே இ - ஊ - ஆ - எ ஓம-
சிவாய நமவாயிடுங், கூத்தே இஊஆஎ ஓமநமசிவாய கோளொ
ன்றுமவாறே (உகூ)

ஒன்றிரண் டாட வோரொன்று முடனாட, வொன்றினி
ல மூன்றாட வோரேழு மொத்தாட, வொன்றினா லாடவோ
ரொன்பது முடனாட, மன்றினி லாடினான் மாணிக்கக் கூத்
தே. (௩0)

திருவம்பலச்சக்கரம்.

இருந்தவிவ் வட்டங்க ளீரா றிரேகை, யிருந்தவி ரேகை
மேலீரா றிருத்தி, யிருந்த மனைகளு மீராறு பத்தொன், றிரு
ந்த மனையொன்றி லெய்துவ னானே. (க)

தானொன்றி வாழிடந் தன்னெ[illegible]ங், தானொன்
று மந்நான்குந் தன்பே ரெழுத்தாகு[illegible]ன்று கோணந்
தன்னைத் தெழுத்தாகுந், தானொன்றி லேயொன்று மவ்வரன்
றானே. (உ)

அரகர வென்ன வரியதொன் றில்லை, யரகர வென்ன வறி
கிலர் மாந்த, ரரகர வென்ன வமரரு மாவ, ரரகர வென்ன
வறும்பிறப் பன்றே. (௩)

எட்டு நிலையுள வெங்கோ ளிருப்பிட, மெட்டினி லொன்று
மிருமூன்று மீரேழு,மொட்டிய லிந்துவு நாதமு மோங்கிடப,
பட்டது மந்திரம பானமொழி யாலே. (௪)

மட்டவிழ் தாமரை மாதுநல் லாளுட, னொட்டி யிருந்த
வுபாய மறிகிலா, விட்ட வெழுத்தை விடாத வெழுத்துடன,
கட்டவல் லாருயி காட்டவல் லாரே (௫)

ஆலய மாக வமாந்த பஞசாக்கர, மாலய மாக வமாந்த
வித் துலமபே, ராலய மாக வருகின்ற சூக்கும, மாலய மாக
வமாந்திருந் தானே (௬)

இருந்தசவ் வட்ட மிருமூன் றிரேகை, யிருந்த வதனு ளி
ரேகையைந் தாக, விருந்த வறைக ளிருபத்தைஞ சாக, விருந்
த வறையொன்றி லெய்து மகாரமே (௭)

மாகார நடுவே வளைத்திடுஞ சத்தியை, யொகாரம் வளைத
திட் டுப்பிளந் தேறி, யகாரந் தலையா யிருகண் சிகாரமாய், ந
கார வகாரநற் காலது நாடுமே. (௮)

நாடும பிரணவ நடுவிரு பக்கமு, மாடு மவர்வா யமர்ந்தங
கு நின்றது, நாடு நடுவுண் முகநமசி வாய, வாடுஞ் சிவாயநம
புறவட்டத் தாயதே (௯)

ஆயுஞ் சிவய [illegible]மசி வயந, வாயு நமசி வயய நமசிவ, வா
யுமே வயநம சி[illegible]ர, மாயுஞ் சிகாரந்தொட் டந்தந் த
டைவிலே. (௧௦)

அடைவினி லையம்ப துமையைத் தறையி, னடையு மறை
யொன்றுக வீரெழுத் தாக்கி, யடையு மகாரத்தி லந்தமாம் சுத

லு, மடைவி னெழுத்தைம்பத தொனறு மமர்ந்ததே. (௧௧)

அமர்நத வரகர வாம்புற வட்ட, மமர்நத வங்கி யாமத னுள்வட்ட, மமாந்த வசவை யாமத னுளவட்ட, மமர்நத விரே கையு மாகினற சூலமே. (௧௨)

சூலத தலையினிற ரேற்றிடுஞ் சத்தியுஞ, சூலத தலையினி ற் சூழுமோங காரததாள, சூலத திடைவெளி தோறறிடு மஞ செழுத, தாலப பதிககு மடைவது வாமே (௧௩)

அதுவாம அகார இகார உகாரம, அதுவாகி எகாரம ஒகா ரம தஞசா, மதுவாகுஞ சககர வட்டமேல வட்டம, பொது வா மிடைவெளி பொயகுமம பேரே. (௧௪)

போபெற றதுமூல மநதிரம பினனது, சோவுற்ற சககர வட்டத்துட சநதியி, னோபெற றிருநதிட நினறது சககரம, போபெற றிருநத வியல்பிது வாமே. (௧௫)

இயலுமிம மநதிர மெயதும வழியின, செயலு மறியத தெ ரிசிககு நாதன, புயலும புனலும பொருநதயஙகி மண்வின, மு டிலு மெழுதது சஞ முனனு விருநததே. (௧௬)

ஆறெட டெழுததினமே லாறும பதினலு, மேறெட டதி னாமேலே விநதுவு நாதமுஞ, சீறிட்டு நினறு சிவாய நமவென வை, கூறிடு மும்மலங கூப்பிடடுப போமே. (௧௭)

அவவை யிருபப தவளக கரததுளே, பெண்ணினல் லாளு ம பேரானக கரததுளே, யெண்ணி யிருவ ரிசைநதங கிருந்திடம், புண்ணிய வாளா பொருளறி வாரகளே. (௧௮)

அவவிட்டு வைததங கரவிட்டு மேல்வைத்து,விவவிட்டுப பார்க்கி லிவிஙகம தாய்நிற்கு, மவவிட்டு மேலே வளியுறக க ணடபின, ஞெம்மிட்டு நினற சுடர்க்[illegible] காமே. (௧௯)

அவ்வுண்டு சவவுண் டனைத்து[illegible], கவ்வுண்டு நி ற்கும் கருத்தறி வாரில்லை, கவவுணடு நிற்கும் கருத்தறி வாளர் க்குச, சவ்வுண்ட சத்தி சதாசிவன் றானே. (௨0)

அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தன னந்தியு, மஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்த பஞ்சாக்கர, மஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கர, மஞ்செழுத் துள்ளே யமர்ந்திருந் தானே. (உக)

கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடிற், கூத்த னெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினார், கூத்தனொ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பார், கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே (உஉ)

அத்திசைக் குண்ணின்ற வனலை யெழுப்பியே, யத்திசைக் குண்ணின்ற நவ்வெழுத் தோதிடு, லத்திசைக் குண்ணின்ற வந்த மறையனை, யத்திசைக் குள்ளுற வாக்கினன் றானே (உங)

தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்குறிற், றானே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடுந், தானே யளித்த மகாரத்தை யோதிடத், தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாகுமே (உச)

கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை, கல்லொளி யேயென நின்றன னிந்திரன், கல்லொளி யேயென நின்ற சிகாரத்தைக், கல்லொளி யேயெனக் காட்டிநின் றானே. (உரு)

தானே யெழுகுணந் தண்சுட ராய்நிற்குந், தானே யெழுகுண வேதமு மாய்நிற்குந், தானே யெழுகுண மவ்வது வோதிடிற், றானே யெழுந்த மறையவ னாமே. (உசு)

மறையவ னாக மதித்த பிறவி, மறையவ னாக மதித்திடக் காண்பார், மறையவ னஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெற்ற, மறையவ னஞ்செழுத் தாமது வாகுமே. (உஎ)

ஆகின்ற பாதமு மந்தவாய் நின்றிடு, மாகின்ற நாபியு ளங்கே மகாரமா, மாகின்ற சீயிரு தோளவ்வாய்க் கண்டபின், னாகின்ற வச்சுடர் யவ்வியல் பாமே. (உஅ)

யவ்வியல் பாய விருமூன றெழுத்தையுஞ், செவ்வியல் பாகச் சிறந்தன னந்தியு, மொவ்வியல் பாக வொளியுற வோங்கிடிற், பவ்வியல் பாதப் பரந்தினன் றானே. (உகூ)

பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்க்கெல்லாம், வரந்தரு மந்திரம் வாய்த்திட வாங்கித், துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போகவு, முரந்தரு மந்திர மோமென றெழுப்பே (௩.)

ஓமென் றெழுப்பித்தன் னுத்தம நந்தியை, நாமென் றெழுப்ப நடுவெழு தீபத்தை, யாமென றெழுப்பியவ் வாறறி வார்க்கண், மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே (௩௧)

ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே யெழுத்தைந்தும், பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வந்திக்கு, மாகொன்ற வையத் தொருவெழுத் துண்ணின்றகப், பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் றானே ()

பரமாய வஞ்செழுத் துண்ணடுவாகப், பரமாய நவசிம பார்க்கிலம வயஞ்சி, பரமாய சிவந்ம வாமபரந் தோதிற, பரமாய வாசி மயநமாய் நின்றே (௩௩)

நின்ற வெழுத்துக்க ளோங்கரு பூதமு, நின்ற வெழுத்துக்க ளோதரு வண்ணமு, நின்ற வெழுத்துக்க ளோதரு நின்றிடி, னின்ற வெழுத்தள்ளு நின்றன்னன் றானே (௩௪)

நின்றன சக்கர நீளும புவியெலா, மன்றது வாய்நின்ற மாயநன் னாடனைக், கண்டது வாக்க கரந்தன னந்தியுங், குன்றிடு நின்றிடு கொள்கைய னாமே (௩௫)

கொண்டவிச் சக்கரத் துள்ளே குணம்பல, கொண்டவிச் சக்கரத் துள்ளே குறியைந்துங், கொண்டவிச் சக்கரங் கூத்த னெழுத்தைந்துங், கொண்டவிச் சக்கரத் துண்ணின்ற கூத்தே

வெளியி லிரேகை யிரேகையி லத்தலை, சுளியி லுகாரமா ஞ் சுற்றிய வன்னி, நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விந்து நாதந், தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந் திரமே (௩௭)

அகார வுகார சிகார நடுவாய், வகாரமோ டாறும் வளியுடன் கூடிச், சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய, யோகார முதல்வ னுவந்துநின் றானே. (௩௮)

அற்ற விடத்தே யகாரம தாவது. வுற்ற விடத்தே யுறு பொருள் கணடிடச, செற்ற மறுதத செழுஞ்சுடர் மெயப் பொருள, குற்ற மறுததபொன போலுங் குளிகையே (௩௯)

அவ்வெனற போதினி லுவ்வெழுத தாலிததா, லுவவெ னற முததி யுருகிக கலநதிடு, மவவெனறன னுள்ளே வழிபட்ட நநதியை, யெவவணஞ் சொல்லுகே னெந்தை யியற்கையே. ()

நீரி லெழுததிவ வுலகா ரறிவது, வானி லெழுததொனறு கணடறி வாரில்லை, யாரிவ வெழுத்தை யறிவா ரறிவர்க, ளூனி லெழுததை யுணாகிலர் தாமே. (௪௧)

காலை நடுவுறக காயததி லககர, மாலை நடுவுற வைம்பது மாவன, மேலு நடுவுற வேதம விளமபிட, மூல நடுவுற முததி தந தானே (௪௨)

நாவியின கீழது நல்ல வெழுததொனறு, பாவிக ளத்தின பயனறி வாரில்லை, யோவிய ராலு மறியவொணா ததது, தேவி யுந தானுந திகழுநதிருந தானே (௪௩)

அவவொடு சவவன றரனுறற மநதிர, மவவொடு சவவெ னற தாரு மறிகில, ரவவொடு சவவெனற தாரு மறிநதபின, னவவொடு சவவு மனுதியு மாமே (௪௪)

மநதிர மொனறு மலரா லுதிபபது, வுநதியி னுளளே யுத யமபண னுநிற்குஞ, சநதிசெய் யாநிறபர் தாம தறிகிலர், நநதி தொழுதுபோ யாரததகன ஞாகளே. (௪௫)

சேவிககு மநதிரஞ செல்லுந திசைபெற, வாவிககுண மந திர மாதார மாவன, பூவுக்குண மந்திரம் போககற நோக்கிடி, லாவிக்குண் மநதிர மஙகுச மாமே. (௪௬)

அருவினி லம்பரம் மங்கெழு நாதம், பெருகு துடியிடை பேணிய விநது, மருவி யகார சிகார நடுவா, யுருவிட வூறு மூ றமந திரமே. (௪௭)

விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச், சந்திர னோடே தலை
ப்படு மாயிடி, லந்தர வானந் தமுதமவ னூறிடு, மங்குதி ம
ந்திர மாகுதி யாமே. (சஅ)

ஆறெழுத் தோது மறிவா ரறிகிலா, ரூறெழுத் தொன்றாக
வோதி யுணராரகள், வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் லார்கட
கு, மோரெழுத் தாலே யுயிர்பெற லாமே. (சகூ)

ஓத மெழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூவைஞ்சு, மாதி யெழுத்த
வை யைம்பத்தோ டொன்றென்பர், சோதி யெழுத்தி னிலையி
ரு மூன்றுள, நாத வெழுத்திடு நாடிக்கொள் வீரே (ருo)

விந்துவி லுங்குழி நாத மெழுந்திட, பந்தத் தலைவி பதி
னாறு கலைப்பதாய், சந்திர வாகரங் காலுடம் பாயினு, மந்தமு
மின்றி யைம்பத்தொன் றாமே (ருக)

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்தும்வே தங்களு, மைம்ப தெழுத்
தே யனைத்தாக மங்களு, மைம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபி
னைம்ப தெழுத்தும்போ யைஞ்செழுத் தாமே (ருஉ)

அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தன, னஞ்செழுத்
தாற்பல யோனி படைத்தன, னஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிட
தாங்கின, னஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்துநின் றானே (ருங)

கிழங்கெழு லாமகிழ் குன்றிரு நாமத்தைச், சோங்கெ
ழி யாமற ரட்டுகு மொருவற்கு, சாந்த வினைத்துயர் போ
கத் தலைவனும், போந்திடு மென்னும் புரிசடை யோனே (ருச)

உண்ணு மருந்து முலப்பிலி காலமும், பண்ணுறு கேள்வியு
ம பாடலு மாய்நிற்கும், விண்ணின் னமரர் விரும்பி யடிதொழ,
வெண்ணின் னெழுத்தது மாகிநின் றானே. (ருரு)

ஐந்தின் பெருமை யகலிட மாவது, ஐந்தின் பெருமையே
யாலய மாவது, ஐந்தின் பெருமை யறவோ ரொழுக்கமு, மை
ந்தின் வகைசெய்ய பாலனு மாமே. (ருசு)

வேரெழுத தாயவிண்ணு யபபுற மாய்நிற்கு, நீரெழுத்
தாய்நிலந் தாஙகியு மஙகுளள, சீரெழுத தாயஙகி யாயுயி ரா
மெழுத், தோரெழுத் தீசனு மொண்ணுச— ராமே (ருஎ)

நாலா மெழுததோசை ஞால முநவது, நாலா மெழுததி
னை ஞால மடஙகிறறு, நாலா மெழுததே நவி லவல் லாரகட
கு, நாலா மெழுததது நனனெறி தானே (ருஅ)

இமைநதன் னோநதிழை யெனறுளள மேவி, நடநதன ள
ஙகே நமசி வயவெனனும, பநதனை யோரும பதமது பற
றும, பெயாநதனன மாறும பிறபபறுத தேனே (ருகூ)

அமத இனிதிருந தனன மயததினை, யோமததி லேயுதம
பனனு மொருசதிதன, ஞமநமசி வயவென றிருப்பாரககு,
நேமத தலைவி நிலவிநின றனே (சுய)

பட்டம பரிசே பாமஞ் செழுததக்கி, விடட மறிநதிட டிர
வு பகலவர, நட்டம தாடு நடுவே நிலயஙகொண, டடடதே சு
பபொரு ளாகிநின றனே (சுக)

அகார முயிரே யுகாரம் பரமே, மகார மலமாய வருமுப
ப தாறிற, சிகாரஞ் சிவமாய வகாரம வடிவமா, யகார முயி
ரென றறையலு மாமே (சுஉ)

நகார மகாரஞ் சிகார நடுவாய, வகார மிரண்டும வளியு
டன கூடி, வொகார முதறகொணடொருககா லுரைககு, ம
கார முதல்வன மனததகத தானே (சுஙு)

ஐஞ்சுமா வானை யடவியுள வாழவண, வஞ்சுககு மஞ்செ
ழுத தெஙகுச மாவன, வஞ்சையுங கூடட தடுககவல் லாரகட
கே, யஞ்சாதி யாதி யகமபுக லாமே (சுச)

ஐந்து கலையி லகராதி தனனிலே, வநத நகராதி மாற்றி ம
கராதி, நநதியை மூலத்தே நாடிய பரையொடுஞ், சந்திசெய்
வார்ககுச சடங்கில்லை தானே. (சுரு)

மருவுஞ் சிவாயமே மன்னு முயிரு, மருமந்த யோகமு ஞா
னமு மாகுந், தெருளவந்த சீவனா சென்றியா ருலே, யருட்ட
ங்கி யச்சிவ மாவது வீடே (௬௬)

அஞ்சக வஞ்செழுத் துண்மை யறிந்தபின், னெஞ்சகத் து
ள்ளே நிறையும் பராபரம், வஞ்சக மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை,
தஞ்ச மிதுவென்று சாற்றுகின் றேனே (௬௭)

சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துளத் தோதச், சிவாயவொ
டவ்வே சிவனுரு வாகுஞ், சிவாயவொ டவ்வுந் தெளியவல் லா
ர்கள், சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தாரே (௬௮)

சிகார வகார யகார முடனே, நகார மகார நடுவுற நா
டி, யொகார முடனே யொருக்கா லுரைக்கு, மகார முதல்வ
ன மதித்துநின் றானே (௬௯)

நமமுத லோரைந்தி லுற்ப கருப்ப. யமமுத லைந்தி ல
டங்கிய வல்வினை, சிமமுத லுள்ளோ தெளியவல் லார்கட்குச்,
சிமமுத லாகுஞ் சதாசிவன் றானே (௭0)

நவமுஞ் சிவமு முயிர்பர மாகுந், தவமொன் றிலாதன
தத்துவ மாகுஞ், சிவமொன் றிடாதவ ராதர வாலச், சிவ
மௌனப தானு மெனுந்தெளி வுற்றதே (௭௧)

கூடிய வெட்டிரண் டுங்குவிந் தற்றி, நாடிய நந்திபை ஞா
னத்து ளேவைத்து, வாடிய வைவரு மங்குற வாவாக, டேடி
யதனைத் தெளிந்தறி யீரே (௭௨)

எட்டி மிரண்டு மினிதறி கின்றில, ரெட்டு மிரண்டு மறியா
த வேழைய, ரெட்டு மிரண்டு மிருமூன்று நான்கெனப், பட்ட
து சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே (௭௩)

எட்டு வரையின்மே லெட்டு வரைகீறி, யிட்ட நடுவு ளிறை
வ னெழுத்தொன்றிற், வட்டத்தி லேயறை காற்பத்தெட் டிட்டி

டடுச், சிட்டரு செழுத்துஞ் சபீசத் கிரமே. (எச)

தானவா சட்டா சக்கிர திருவாக, ஞானவி மூவரோ டா
ற்றவ ராகிக, ளோனைப பதினைந்தும விந்துவு நாதமுஞ், சேனை
யுஞ் செயசிவ சக்கரந் தானே (எரு)

பட்டண மாறவ மாறறும பராபரம, விட்டனர் தம்மை வி
கிதார நடவெனா, ரெட்டனை யாயிரு மீசன திறத்திற, மொட்
டுவன பேசுவ தொன்றறி யேனே (எசு)

சிவமுதல மூவரோ டையா றொடநது, வவைமுத லாதிர
ன் டொனறுடொன றாக, வவைமுதல விந்துவு நாதமு மோ
வகச, சவைமுற்ற சஙகரன றனபெயா தானே (எஎ)

விதானஞ் சகமபமாக வரைந்திடடி, நதகாா கலைபத் தொரு
நாட் டிபபின, ஞதகாரம பரவிா விடடதி கலைதொறும, பத
தாம பிரம சடஙகு பாரகத தோதிடே (எஅ)

கணடெழுந தேனசம லம்மல ருளளின—, கொணடெடுத
த தேனுடன கூடிய காலத்தா, பணபழி யாத பதியழி யே
சென்று, நணபழி பாமே நடவென லாமே (எகூ)

புவனிப வானவா பூசனைத் தாவிந்த,னெண்ணுவ ரணண லி
ணையடி மநதிா, நவெனுறுவா நணணி நழவெனனு நாமததைய,
கணணொன வுனனிக கலநதறிய ரூரே (அ0)

ஆறெழுத தாலவ வாறு சமயஙக, ளாறுக்கு நாலே யி
ருபதது நாலெனபா, சாவித திரியிற் றலையெழுத தொன்று
ள, பேதிகக வல்லாா பிறவியற் றாரகளே (அக)

எட்டினி லெட்டறை யிட்டோ ரறையிலே, கட்டிய வொா
வறெட்டாய்க் கானை நிறையிட்டுச், சுட்டி யிவற்றைப பிரண
வஞ் சூழ்நதிட்டு, மட்டி முயிாகட் குமாபதி யானுமீட்டே. ()

மமுத லவ்வொடு நாவின ரக்கியே, யம்முத லாகிய வெ

ட்டிடை யுற்றிட்டு, வும்முத லாகவே யுண்பவ ருச்சிமே, லும
முத லாயவ னாரறிந் தானே (௮௩)

நின்ற வரசம் பலகைமே னேராக, வொன்றிட மவ்விட்டு
வோலையிற் சாத்திட, வென்று மெழுத்தையுள் பூசச் சுடரிடைத்,
தன்ற வெழுத்தப்பிடத் தம்பனங் காணுமே (௮௪)

கரண விரலிப் பலகை யமன்றிசை, மரணமிட் டெட்டி
ன மகார வெழுத்திட்டு, வரணமி லிங்காயம் பூசி யடுப்பிடை,
முரணுற புதைத்திட மோகன மாகுமே. (௮௫)

ஆங்கு யடமேற்கி லேயருள் கோட்டத்திற், பாங்கு பட
வே பலாசம் பலகையிற், சாந்தரு மோட்டுற கப்பூசி விந்து
விட, வோங்காரம் வைத்திடு முச்சாடனந் தகக்க (௮௬)

உச்சியம் போதி லொளிவன்னி மூலையிற், பச்சோலை யிரப
ருச காயத்தைப் பாரித்து, முச்சிறுத்தின முதாட்டில வை
த்திடு, வைச்சபின் மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே (௮௭)

ஏயந்த வரிதார மேட்டின்மே லேபூசி, யேயந்த வகார மு
கார மெழுதிட்டு, வாயந்த கோர விலவம் பலகை வசியத்துக்க,
மேய்ந்தவைத் தெப்பதி னாயிரம் வேண்டிலே (௮௮)

எண்ணுக் கருட்டின் மேட்டின யகாரமிட், டெண்ணுப
பொன்னுளி வெழுவெள்ளி பூசிடா, வென்னுவறப் பலகை யிட
டுமேற் கேநோக்கி, யெண்ணு வெழுத்தொ டெண்ணாயிரம் வே
ண்டிலே (௮௯)

ஆர்ச்சனை.

அம்புய நீலங் கழுநீ ரணி நெய்தல், வம்பவிழ் பூகமு மாத
வி மந்தாரந், தும்பை வகுளஞ் சுரபுன்னை மல்லிகை, செண்பக
ம பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே. (௯0)

சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனங், கோங்கமழ் குங்கு மங்கற்பூரங் காரகிற, பாங்குபடப்பனி நீராற் குழைத்துவை த், தாங்கே யணிந்துநீ ராசறியு மன்போடே (௧௧)

அன்புட னேநின் றமுதமு மேற்றியே, பொன்செய் விள க்கும்புகைதீபந் திசைதொறுந், துன்ப மகற்றித் தொழுவோர் நினையுங்கா, லின்ப முடனேவந் தெய்திடு முத்தியே (௧௨)

எய்தி வழிபடி லெய்தா தனவில்லை யெய்தி வழிபடி லிந்திரன் செல்வமுன், னெய்தி வழிபடி லெண்சித்தி யுண்டா கு, மெய்தி வழிபடி லெய்திடு முத்தியே (௧௩)

நண்ணும் பிறதார நீக்கதா ரவிந்நா, மண்ணிய மைவேயத் தியமறு சந்தான, நண்ணிய பஞ்சாங்க நண்ணு நஞ்ஜமென்று, பண்ணு மனபவ னத்தொடு வைகுமே (௧௪)

வேண்டார்கள் கன்ம மிறைவனுக் காட்பட்டோர், வேண்டார்கள் கன்ம மதிலிச்சை யற்றபேர், வேண்டார்கள் கன்ம மிகுசிவ போகிகள், வேண்டார்கள் கன்ம மிகுதியோ ராய்ந் தவரே (௧௫)

அறியரு ஞானத் தெவரு மறியார், பொறிவழி தேடிப்புல ம்புகின் றார்கள், ணெறிமனை யுள்ளே நிலைபெற நோக்கி, லெறிம ணி யுள்ளே யிருக்கலு மாமே (௧௬)

இருளும வெளிபோ லிரண்டா மிதய, மருளறி யாமையு மன்னு மறிவு, மருளிவை விட்டெறி யாமை மயங்கு, மருளுஞ் சினைந்ததோ ரவர்களா மன்றே (௧௭)

தானவ னாக வவனேதா னாயிட, வானவி ரண்டி லறிவ ன சிவமாக, யோனவ னன்பிற் காலா மரபுநத், தானவ னாகு மோ ராகித்த தேவரே (௧௮)

ஓங்கார முந்திக்கீ முற்றிடு மெந்நாளு, நீங்கா வகாரமு நீள்கண்டத் தாயிடும், பாங்கார் நகாரம் பயினெற்றி யுற்றிடும்

லீங்காரும் விந்துவு நாதமே லாகுமே (௧௧)

நமவது வாசனை மான பசுவே, சிவாது சித்திர சிவமாம பதியே, நமவறவாதி நாவே தனருரு, சிவமாகு மாமோனரு சோதனைபெற வீடே (௧௨)

தெளிவரு நாளிற சிவவமு தூறு, மொளிவரு நாளிலே வாரொட்டி ஒகளு, மொளிவரு மப்பகத தோரிரண் டாசில, வெளிதரு நாதன வெளியா யிருந்தே (௧௩) ஆ ௧௩௧

நவகுண்டம்

நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்யி, னவகுண்டத் தானெழு நற்றீபந் தானு, நவகுண்டத் தானெழு நன்மைக ளெல்லா, நவகுண்ட மானவை நானுரைப் பேனே (௧)

உரைத்திடுங் குண்டத்தி னுள்ளே முக்காலு, நரைத்தெழு காற்கோண நன்மைக ளோரு, பரைத்திடு முப்புரம பாரங்கி யோடே, விரைத்திடு கண்டங்கள் மேலறி யோமே. (௨)

மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய்த வப்பொருள், காலறிந் துள்ளே கருத்துற்ற செஞ்சுடர், பாரறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றது, நானறிந் துள்ளெழு நாடிக்கொண் டேனே (௩)

கொண்டவிக் குண்டத்தி னுள்ளெழு சோதியா, யண்டங் களேழு மாக்கி யழிக்கலாம, பண்டையுள் வேதம பரந்த பரப்பெலா, மின்றுசொல் லாமெடுத் துரைத் தேனே (௪)

எடுத்தவக் குண்டத் திடம்பதி னாறிற், பதித்த கலைகளும பாவித்து நிற்கும், கதித்தன னுள்ளெழுக் கண்டுகொள் வார்க்கே, கொதித்தெழு வல்வினைக் கூட்டகி லாவே. (௫)

கூட்டமுக் கூட்டத்தி னுள்ளெழு குண்டத்து, ளாடிய வைந்து மகம்புறம் பாய்ந்திடும், பாடிய பன்னீ ரிராசியு மங்கெழு, நாடிக்கொள் வார்க்கு நற்சுடர் தானே. (௬)

நறசுடராகுஞ சிரமுகவட்டமாங், கைசசுடராகுங் கருத்துற்ற கைகளிற, மைசசுடர் மேனி பதைப்புற றிலிஙகமு, நற சுடராயெழு நல்லதென றாரே (எ)

நல்லதென றேநமக்குற்ற நாயகஞ், சொல்லதென றே சுடாமுடிப பாதமா, மெல்லநின றேவினையகிற் றாதவா, கல்லன றேயுய்ய கற்றுமலின றேயே (அ)

வினறு விரமயிறைமேவிய குணடத்துச், சொனறு விரணடு சுடாகாகந நீககெயருமப, பனறுநாகம பரநத பரசுட, னறுகத்துளளோ மிடபகொணட வாறே (கூ)

இடபகொணடோட பாத மெழுசசுட ரேக, நடபகொணட பாதஙகள நனறதகுப, சகநகொணட கையிரண டாறுந தெழுபப, முகநகொணட செஞசுடா முககண ணாகவே (க0)

முககணன றேமுமுச்சுட ராயவ, னககண்ணன றேமங்கலமு முளளவன, நிககண றுசித திகையெட்டினு ககணடவ, னெககணன றுளகு மெநதை பிரானே (கக)

எநதை பிரானுக கிருமூனறு வட்டமாய்த, தநதைதனமுனனே சணமுகந தோனறலாற, கநதன சுவாமி கலநதங கிருநதலால, மைநத விதனனன மாட்டுக கொளீரே. (கஉ)

மாட்டிய குணடத்தி னுளளெழு வேதத்து, ளாட்டிய காலொனறு மிரணடு மாகநிடும, வாட்டிய கையிரண் டொனறு படைத்தெழ, நாட்டுஞ சுரிவா நல்லொளி தானே. (கங)

நல்லொளி யாக நடநத வுலகெங்குங், கல்லொளி யாகக கலநது னிருநதிடுஞ, சொல்லொளி யாகத் தொடர்நத வுயிரெலலாங, கல்லொளி கண்ணுறு மாகிநின றாளே (கச)

நினறவிக குண்ட நிலயாறு கோணமாய்ப, பண்டையில வட்டம படைத்தெழு மாறுறுங், கொண்டவித தததுவ முளளே கலநதெழ, விண்ணுறு மெனன வெடுககலு மாமே. (கரு)

எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்றெழுத்தைக், கடுக்க முக
மிரண் டாறுகண் ணாகப், படித்தெண்ணு நாவெழு கோம
பொரு நாலு, மடுத்தெழு கண்ணு ணந்த மிலாகவே. (கசா)

அந்தமி லானுக் ககலிடந் தானில்லை, யந்தமில்லானை ய
ளப்பவர் தாமில்லை, யந்தமில லானுக் கடுத்தசொற் றானில்லை,
யந்தமில லானை யறிந்துகொள் பத்தே. (கஎ)

பத்திட்டங் கெட்டிட் டாறிட்டு நாலிட்டு, மட்டிட்ட
குண்ட மலர்ந்தெழு தாமரை, கட்டிட்டு நின்று கலந்தமெய்
யாகமும், பட்டிட்டு நின்றது பாரப்பதி பாலே (கஅ)

பாரப்பதி பாதன் பாந்தளை நாலஞ்சு, காற்பதி பஞ்ச
முகம்பத்துக் கண்களு ம, பூப்பதி பாத மிரண்டு சடாமுடி,
நாற்பத்து சோத்திர நவ்விரு பத்தைந்தே (ககூ),

அஞ்சிட்ட கோல மளப்பண வைம்பைந்து, மஞ்சிட்ட கு
ண்ட மலர்ந்தங் கிருத்தலார், பஞ்சிட்ட சோதிய பரந்தபர
ஞ்சுடர், கொஞ்சிட்ட வண்ணிமைக் கூடுத்தன முத்தியே (உ௦)

முத்தந்த சோதி முழுச்சுட ராயவன், கற்றாறு நின்றா
கருத்து ளிருந்திடும், பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூடேபோய, செ
ற்றற திருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே (உக)

சேர்ந்த கலையஞ்சுஞ் சேருமிக் குண்டமு, மார்ந்த திசைக
ளு மங்கே யமர்ந்திடும், பாய்ந்தவைம் பூதமும் பார்க்கின்ற வ
ண்ணியைக, காய்ந்தவ னொன்றுங் கலந்தவர் தாமே (உஉ)

மெய்கண்ட மாமலர் நின்ற கேழை, யுகங்கண்டு செய்த
வொருவனைச் சேருமின, செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவா
கள், பொய்கண்ட மில்லாப் பொருள்கலந் தாரே. (உங)

கலந்திரு பாத மிருகர மாகு, மலர்ந்திரு குண்ட மகார
தோர மூக்கு, மலர்ந்தெழு செம்முக மாறைக்கண் வெர்த்தி, யு
ணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம னுக்கே. (உச)

உத்தமன் சோதி யுளவொன்று பாலனாய், மத்திம னாகி மல
ர்ந்தங் கிருந்திடும், பச்சிமத் திக்கும் பரந்த குழியினை, சத்தி
மா னாகத் தழைத்த கொடியே. (௨௫)

கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்டம், மடியிரு கோண
மா யெட்டு மொக்குள், படியே ழுலகும் பரந்த சுடரை, மடி
யாது கண்டவர் மாதன மாமே (௨௬)

மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியைச், சாதன மாகச் ச
மைந்த குருவென்றும், போதன மாகப் பொருந்த வுலகாளும்,
பாதன மாகப் பரிந்தது பார்த்தே (௨௭)

பார்த்திட மெங்கும் பரந்தெழு சோதியை, யாத்திட மா
கவே யடையாக் கறிவா ரில்லை, காத்திட வுள்ளே கருதி யிருந்தவர்,
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண்ட வாறே (௨௮)

உகங்கண்ட வொன்பது குண்டமு மொக்க, வகங்கண்ட
போசியு னாடி யெழுப்பும், பயங்கண்டு கொண்டவிப் பாய
கருவொப்பச், சகங்கண்டு கொண்டது சாதக மாமே (௨௯)

சாதனை நாலு நழுனாறு வில்வயம், வேதனை வட்டம்
விளையாறு பூநிலை, போதனை போதைந்துச பொறகைய வாரணை,
நாதனை நாடி நவகோடி தானே. (௩௰) ஆக ௧௩௩

சத்திபேதம் - திரிபுரைச்சக்கரம்

மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைகரி, யோமாயை யுள்
ளொளி யோராறு கோடியிற், றாமான மந்திரஞ் சத்திதன் மூ
ர்த்திகள், ளாமா யவளாந் திரிபுரை யாங்கே (௧)

திரிபுரை சுந்தரி யந்தரி சிந்துரப், பரிபுரை நாரணி யாம
பல வண்ணத்தி, யிருள்புரை யீசி மனோன்மணி யென்ன, வரு
பல வாய்நிற்கும் மாமாது தானே. (௨)

தானா வளைந்தவமு டபுரீ தனனிடை, தானான வேழுரு வோருருத் தன்மையள், தானான பொன்செம்மை வெண்ணீ றுத தாளகலவி, தானான போகமு முத்தியு நல்குமே (௩)

நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள், பல்கும் பரவிந்து பாரண்ட மானவை, நல்கும் பரையபி ராமியகோசரி, புல்கு மருளும்ப போதந்தந் தாளுமே. (௪)

தாளணி நூபுரஞ் செம்பட் டுடுத்தாளுடை, வாரணி கொங்கை மலர்க்கனல் லாளிவள், பேரணி யங்குச பாச மெழின்முடி, காரணி மாமணிக் குண்டலக் காதிக்கே (௫)

குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள், கொண்ட வரத்தின மனுக்கோ லத்தள், கண்டிகை யாரங் கதிர்முடி மாமதி, சண்டிகை நாற்றிசை தாங்கினன் றானே (௬)

நின்ற திரிபுரை நீறு புராதனி, குன்றலின் மோகினி மாதிருக் குஞ்சிகை, நன்றறி கண்டிகை நாற்கர நீடணி, துன்றிய நற்சுந்தத் தாமரைச் சுந்தரையே. (௭)

சுத்தவம பாரத் தனுத்தி சுகோதயள், வத்துவ மாயா ளுபாசத்தி மாபரை, யத்தகை யான மனோன்மணி தாழுமா, வைத்தவக் கோல மதியவ ளாகுமே. (௮)

அவளை யறியா வமரரு மில்லை, யவளன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை, யவளன்றி யைவரா லாவதொன் றில்லை, யவளன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே. (௯)

அறிவார் பராசத்தி யானந்த மென்பா, ரறிவா ரறிவுரு வாமவ ளென்பா, ரறிவார் கரும மவளிச்சை யென்பா, ரறிவா ரபரனு மவளிடந் தானே (௧௦)

தானெங்கு மாகங் குளமையன் மாதேவி, யூனெங்கு மாய்க்கு ளுயிர்க்கா வலன, வானெங்கு மாய்க் குளேவர்ந் தும்ப பராபரம், கோவெந்து நின்றங் குறிப்ப பாரே. (௧௧)

பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலுந், தராசத்தி யாய்நி
ன்றனைமை யுணரா, வராசத்தி யூழிகண் டோளு முடனே, பு
ராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே (௧௨)

போகஞ்செய் சத்தி புரிகுழ லாளொடும், பாகஞ்செய் தா
ங்கே பராசத்தி யாய்நிற்கு, மாகஞ்செய் தாங்கே யடியவர் நா
டொறும், பாகஞ்செய் ஞானம் படர்கின்ற கொம்பே. (௧௩)

கொம்பனை யாளைக் குவிமுலை மங்கையை, வம்பவிழ் கோ
தையை வானவர் நாடியைச், செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமி
யை, நம்பியென் னுள்ளே நயந்துவைத் தேனே (௧௪)

வைத்த பொருளு மருவிய பன்மையும், பத்து முகமு
மபரையும் பராபரைச், சித்தக் கரணச் செயல்களுஞ் செய்தி
ரு, சத்தியும் வித்தைத் தலைப்பய னாமே (௧௫)

தலைவி தடமுலை மேனின்ற தையல், தொலைவிற் றவஞ்செ
ய்யுந் தூய்நெறித் தோகை, கலைபல வென்றிடுங் கன்னியென் னு
ள்ள, நிலைபெற விங்கே நிறைந்துநின் றாளே (௧௬)

நின்றவ ளேரிழை நீள்கலை போதிர, பெண்ணா ணகம்படிந்
தேழுல காதொழு, மன்று மொன்றி மனோன்மணி மங்கலி,
யொன்றென்ன வொன்றிநின் றொத்தடைந் தாளே (௧௭)

ஒத்தடங் குங்கம லத்திடை யாயிழை, யத்தனைச் செய்கி
ன்ற வாய பெரும்பதி, மத்தடை கின்ற மனோன்மணி மங்கலி
சித்தடைக் கும்வழி தேர்ந்துண ராகமே (௧௮)

உணர்ந்துட லேநிற்கு முள்ளொளி யாகி, மணங்கமழ் பூங்
குழன் மங்கையுந் தானும், புணர்ந்துட னேநிற்கும் போதருங்
காலைக், கணாந்தெழு வார்க்குக் கதிபளிப் பாளே. (௧௯)

அளியொத்த பெண்பிள்ளை யானந்த சுந்தரி, புளியுறு புன்
பழம் போலுள்ள நோக்கித், தெளியுறு சித்துச் சிவகதி காட்டி,

யொளியுற வைத்தென்னை யுய்யக்கொண் டாளே.   (உ0)

உண்டில்லை யென்றது ருச்செய நின்றது, வண்டில்லை மன்றினு மன்னி நிறைந்தது, கண்டிலர் காரண காரணி தம்மொடு, மண்டல மூன்றுற மன்னிநின் றாளே.   (உக)

நின்றா ளவன்றன் னுடலு முயிருமாய்ச், சென்றனள் சிவசத்தி சேரு பராசத்தி, யொன்றாக வென்னுட் புகுந்துணர் வாகியே, நின்றாள் பரஞ்சுட ரேடங்கை யாளே   (உஉ)

ஏடங்கை நங்கை யிறையெங்கள் முக்கண்ணி, வேடம் படிகம் விரும்பும்வெண் டாமரை, பாடுந் திருமுறை பார்ப்பதி பாதங்கள், சூடுமின் சென்னிவாய்த் தோத்திரஞ் சொல்லுமே

தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி, வாய்த்திட வேத்தி வழிபடு மாறிநூர், பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசுங்கரும், பார்த்திடும் பூமியினை யாகுமா மாதிக்கே   (உச)

ஆதி விதமிகுத் தண்டச மால்சங்கை, நீதி மலரினே னேரிழை நாமத்தைப், பாதியில் வைத்துப் பலகாற் பயில்வீரே, சோதி மிருத்துமுங் காலமுந் தோன்றுமே   (உரு)

மேதாதி யீரெட்டு மாகிய மெல்லியல், வேதாதி நூலின் விளங்கும் பராபரை, யாதார மாகியே யாயந்த பரப்பினை, நாதாதி நாதத்து நல்லரு ளாளே   (உசா)

அருள்பெற் றவர்சொல்ல வாரீர் மனிதர், பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவனா பதியார், மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருளைய, பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவ னானே.   (உஎ)

ஆனவ ராக முகத்தி பதத்தினள், ஈனவ ராக மிடிக்கு முசலத்தோ, டேனைய வேற்படை யேந்திய வெண்ணகை, யூன மறவுணர்ந் தாருளத் தோங்குமே   (உஅ)

ஓங்காரி யென்பா ளவளொரு பெண்பிள்ளை, நீங்காத பச்

சை நிறத்தை யுடையவ, ளாங்காரி யாகியே யைவரைப் பெற் றிட்டு, ரீங்காரத் துள்ளே யினி திருந் தாளே. (உக)

தானே தலைவி யெனநின்ற தற்பரை, தானே யுயிர்வித்துத் தா ய்த் தந்த பதினாறும், வானோர் தலமு மனமுநற் புத்தியுந், தா னே சிவகதி தன்னை யுமாமே. (௩௦) ஆ. கஙக.

வயிரவிமந்திரம்.

பன்னிரண் டாங்கலை யாதி பயிரவி, தன்னி லகாரமு மா தியுங் கூறிட்டுப, பன்னிரண் டாதியோ டந்தப் பதினாறுஞ், சொன்னிலை சோடச மந்தமென் றோதிடே. (க

அந்தப் பதினாறு மாகவே வயிரவி, முந்து நடுவு முடிவு மு தலாகச், சிந்தை கலந்தி லெழுகின்ற மாசத்தி, யந்தமு மா, தியு மாகின்ன ருளே (உ)

ஆகின்ற மூவரு மங்கே யடங்குவா, போகின்ற பூதம் பொ ருந்து புராதரா, சாகின்ற சாவுழி சாரார சத்தெறப், போ குந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே (௩)

புண்ணிய நந்தி புனிதன் றிருவாகு, மெண்ணிய நாட் ளிருபத் தேழ் சூழ்மதி, பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியீறு, திண்ணிய சிந்தைதன் றென்னனு மாமே. (௪)

தென்னன் றிருநந்தி சேவகன் றன்னொடும், பொன்னங் கிரியிற் பூதலம் போற்றிடும், பன்னும் பரிபடி யந்தம் பலவே, மின்னுந் திரிபுரை யோதிநின் றுளகே. (௫)

ஓதிய நந்தி யுணருந் திருவரு, ணீதியில் வேத நெறிவந் த ரைசெய்யும், போதந் திருபத் தெழுநாள் புணர்மதி, சோதி யிருதி சூலம்வந் தன்னுமே. (௬)

சூலங் கபாலங்கை யேந்திய சூலிக்கு, நாலாங் கரமுள

காகபா சாங்குச, மாலாங் கயனறி யாத வடிவுக்கு, மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே. (௭)

மெல்லியல் வஞ்சி விடமி கலைக்கியானி, சொல்லிய கிஞ்சுக நிறமன்று சேயிழை, கல்லிய லொப்பது காணும் திருமேனி, பல்லிய லாடையும் பன்மணித் தானே. (அ)

பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி, சொன்மணி குண்டலக் காதி யுமைநற் கன்னி, நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தள், பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் றாளே. (௯)

பூரித்த பூவிதழ் எட்டினுக் குள்ளேயோர், ரரரிபத் தாளுண்டங் கெண்மர் கன்னியர், பாரித்த பெண்கள் அறுபத்து நால்வருஞ், சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்களாகண் டாரே. (க0)

கண்டெ சிலம்பு வளைசங்கு சக்கரம், எண்டிசை யோகி யிறைவி பராசத்தி, யண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மருட்செல்வி, புண்டரி கத்துள்ள பூசனை யாளே. (கக)

பூசனை கந்தம் புனைமலர் மாகோடி, யோசனை பஞ்சத் தொலிவந் துரைசெய்யும், வாச மிலாத மணிமந் திர யோகந், தேசந் திகழுந் திரிபுரை காணே. (கஉ)

காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு, பூணும் பலபல பொன்னைபோலத் தோற்றிடும், பேணுஞ் சிவனும் பிரமனு மாயனுங், காணுந் தலைவிநற் காரணி தானே. (கங)

காரண மந்திர மோதுங் கமலத்துப், பூரண கும்பவி ரேசம் பொருந்திய, நாரணி நந்தி நமவென் குறைசெய்து, காரண வேதத்து லந்தரு மாமே. (க௪)

அந்த [illegible] (க௫)

உரைத்த நவசத்தி யொன்று முடிய, நிரைத்த விராசி நெடுமுறை யெண்ணிப், பிரைச்சத வெட்டு முன் பேசிய நந்தி, நிரைத்த நியதி நியமஞ்செய் தானே. (௧௬)

தாமக் குழலி தயைக்கண்ணி யுண்ணின்ற, வேமத் திருளற வீசு மிளங்கொடி, போமப் பெருஞ்சுடர் ருள்ளெழு நறும் புகை, மேவித் தழுவொடு மிண்டத் தகாமே (௧௭)

காணு மிருதய மந்திர முங்கண்டு, பேணு நமவென்று பேசு நற்றலைமேல், வேணு நடுவு மிகநின்ற வாகுதி, பூணு நடுவென்ற வந்தருஞ் சிகையே (௧௮)

சிகைநின்ற வந்தக் கவசங்கொண் டாதி, பகைநின்ற வங்கத்தைப் பாரொன்று மாறிக், நகைநின்ற நேத்திர முத்திறை சூலம், வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே (௧௯)

வருத்த மிரண்டுஞ் சிறுவிரன் மாறிப், பொருத்தி யணிவிரற் சுட்டிப் பிடித்து, நெறித்தோன்ற வைத்து நெடிது நடுவே, பெருத்த விரலிரண் டுள்புக்குப் பேசே (௨0)

பேசிய மந்திர மிகார மிரிந்துள்ளே, கூச மிலாத சகாரத்தை முன்கொண்டு, வாசப் பிராணனுடன் நேச மாகைக்கு, கூசி யவிந்து வுடன்கொண்டு கூவே (௨௧)

கூவிய சீவன் பிராணன் முகமாகப், பாவியச் சவ்வுடன் பண்ணும் யகாரத்தை, மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை, தேவி நடுவுட் டிகழுந்து நின்றதே. (௨௨)

நின்ற வயிரவி நீலி நிசாசரி; யிரண்டு மிரண்டு மொருங்கிய வுள்ளத்தச், சென்றரு ளுயர் தேவர் பிரானுக்கே, நன்றருள் ஞாலத்து நாடிநின் சார்த்தியே. (௨௩)

சார்த்திய வேதஞ் சராசர மைம்பூத, நார்த்திசை முக்கண்

நின் காமெரிருள் வெளி, தோற்று முயிர்ப்பன்மை சோதிப் பரா பரை, யாற்றலொ டாய்நிற்கு மாதி மூகல்வியே. (உச)

ஆதி வயிரஞ் கன்னித் துறைமனனி, யோதி யுணரி லுடனு யி ரீசரும், பேதை யுலகிற பிறவிக ளூசமா, மோத வுலவாத கோலமொன் ருகுமே. (உரு)

கோலக் குழலி குலாய புருவதத, னீலக் குவளை மலரன ன கணணிரு, ளாலிகரு மின்னமு தானநத சுநதரி, மேலிச சி வததை வெளிப்படுத தாளே. (உசு)

வெளிப்படு விதது விளைவறி விததுத, தெளிப்படு விதகெ ன சிநதையி னுளளே, ஏளிபபடு விததுக கதிாபபடு சோதியை யொளிப்படு விதகெனனை யுய்யககொண டாளே. (உஎ)

கொணடனள கோலங கோடி யநேகஙகள், கண்டன வொன்றொ ன கலையின கண மாலைகள, விணடனன மேலை வி ரிகதிர் மூனறையுங, தணடலை மேனின றையனல் லாளே. ()

தையனல் லாளைத தலததிற றலைவிபை, மையலை நோக் கு மனோனமனி மஙகையை, பைஙகின றேததிப் பணியின ப ணிந்தபின, வெய்ய பவமினி யேறகி லாவே (உக)

வேயன தோளி விரையுறு மெனமலா, ரேய குழலி யிளம பிறை யோதிழை, தூய சடைமுடி சூலினி சுநதரி, யேயென துளளத திவிருந தாளே (௩0)

இனியதென் மூலை யிருக்கும் குமரி, தனியொரு நாயகி தா னே தலைவி, தலிபடு விததனள சாரவு படுதது, நனிபடு வித் துளள காடியின ளுளே. (௩க)

நாடிய கன்மூனறு நடுவெழு ஞானததுக, கூடி யிருந்த கு மரி குலக்கன்னி, பாடகச் சீறடி பைம்பொற் சிலம்பொலி, பூட க மேனி புறத்திருந்தா ளே. (௩உ)

உறங்கு மளவின் மனோன்மனி வந்து, கறங்கு வளைக்கைக்
கழுத்தார புல்லி, பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயி லுமிழ்ந்தி
ட, வுறங்கலை யாவென றுபாயஞ் செய் தாளே (௩௩)

உபாய மளிக்கு மொருத்தியென் னுள்ளத், தபாய மறுக்
கெடுத் தன்பு விளைத்துச், சுவாலை விளக்குஞ் சுழியகத் தா
ளே, யவாலை யடக்கிவைத் தஞ்சலென் றாளே (௩௪)

அஞ்சொன மொழியா ளருந்தவப் பெண்பிள்ளை, செஞ்சொ
ன மடமொழி சீருடைச் சேயிழை, தஞ்சமென றெண்ணித்த
ன சேவடி போற்றுவார்க், கிஞ்சொ லளிக்கு மிறைவியென
றாரே (௩௫)

அருமி ராயு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை, காரியல்கோதையள்
காரணி காரணி, யூரு முயிரு முலகு மொடுங்கிடுங், கோரியென
னுள்ளங் குலாவிநின் றாளே. (௩௬)

குலாவிய கோலக் குமரியென் னுள்ள, நிலாவி யிருந்து
நெடுநா ளிணைந்து, முலாவி யிருந்தனள் தூய்சிமி லுள்ளே, க
லாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே. (௩௭)

கலைத்தலை நெற்றியோ ராகணணுடைக் கன்னுள், முலைத்
தலை மங்கை முயங்கி யிருக்கும், சிலைத்தலை யாய தெரிவினை
நோக்கி, யலைத்தபூங் கொம்பின னங்கிருந் தாளே. (௩௮)

இருந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவிப், பொருந்திரு
நால்விரல் புக்கனள் புங்கித், திருந்திய தாணுவில் சேர்ந்துட
னொன்றி, யருந்தவ மெய்தின ளாதியி னாளே. (௩௯)

ஆதி யநாதி யகாரணி காரணி, சோதி யசோதி சுகம்பர
கைதரி, மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி, யோதியென னு
ளத்து டனியைந் தாளே. (௪௰)

இடைந்தன ளேந்திழை யென்னுள மேவி, யமைந்தன ளங்
கேகமசிவ மென்னும், பன்றனை யோரும்பதமது பற்றும்,

பெயர்க்கனள் மற்றும் பிதற்றறுத் தாளே. (௪௧)

பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர், முயற்றியின் முத்தி யருளு முதல்வி, கயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய், முகத்தரு ணோக்கமு முன்னுள தாமே. (௪௨)

உள்ள திதயத் தெஞ்சத் தொருமூன்றுள், பிள்ளைத் தடமுளை பேசப் பிறந்தது, வள்ளத் திருவினை 'வயத்திலுண மா மாயக, கள்ள வொளியின கருத்தாகுங் கனவிலே. (௪௩)

கனவியுங் கனவி யழிந்திலள் காதலி, துனவியங் கைவ ரைப் பெற்றன டேய்மொழி, பனவிய நனனுற பகவரு மங்குள, வெனவனவிம் மாயை யிருளது தானே (௪௪)

இருளது சத்தி வெளியெம மலனால், பொருளது புண ணியர் போகத் தினபம, தெருளது சிகைதைத் தெய்வமெ ன றெனனரி, யருளது செய்யுமெம மாதிப பிரானே. (௪௫)

ஆதி யநாதியு மாய பராசத்தி, பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி, மாது சமாதி மனோன்மனி மங்கலி, யோதுமென னுள்ளத் துடனமுகிழ்ந் தாளே (௪௬)

ஓதிய வண்ணங் கலையி னுயர்கலை, யாதியில் வேதமே யா மென றறிகிலர், சாதியும் பேதமுந் தத்துவ மாயநிற்ப, னாதி யென றோதின னாவின கிழத்தியே. (௪௭)

ஆவின கிழத்திநல் லாவடு தண்டுறை, நாவின கிழத்தி நல ம்புகழ்ந் தேத்திடின், தேவின கிழத்தி திருவாஞ் சிவமங்கை, மே வுங் கிழத்தி வினைகடிந் தாளே. (௪௮)

வினைகடிந் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவித், தினையடைந் தோர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாய்நிற்பா, ளெனையடிமை கொண் ட வேந்திழை யீசன், மனைவினைத் தரண வநாதியு மாமே. (௪௯)

ஆதி யநாதி யகாரணி காரணி, வேதமு மாய்ந்தனள் வே
தியர்க் காய்நின்ற, சோதி தனிச்சுடர் சொரூபமாய் நிற்கும்,
பாதி பராபரை பன்னிரண் டாதியே. (ரு0) ஆ உசக.

பூரணசத்தி.

அளந்தே னகலிடத் தந்தமு மீறு, மளந்தே னகலிடத்
தாதிப் பிரானை, யளந்தே னகலிடத் தாளொரு பெண்ணை, மள
ந்தே னவனரு ளாய்ந்தளந் தேனே (க)

உணர்ந்திலரீசனை யூழிச் சத்தி, புணர்ந்தது பூரணம்
புண்ணியர் தங்கள், கணங்களைந் தன்னருள் செய்கின்ற கன்னி,
குணாந்த வழிகொண்டு கும்பக மாகுமே (உ)

கும்பக் களிறைந்துங் கோலொடு பாகனும், வம்பிற் றிக
ழு மணிமுடி வண்ணனு, மின்பக் கலவி யினிதுறை தையலு, மி
ன்பக் கலவியு ளாயொழிந் தாரே (ங)

இன்பக் கலவியி லிட்டெழு கின்றதோ, ரன்பிற் புதல்வ
ன் ருமெங்க ளப்பனாந், துன்பக் குழம்பிற் றுயருறும் பாசத்து,
ளொன்பிற் பராசத்தி பென்னம்மை தானே. (ச)

என்னம்மை யென்னப்ப னென்னுஞ் செருக்கற்று, வுன்
னம்மை யூழித் தலைவனு மங்குளன், மன்னம்மை யாகி மருவி
யுரைசெயும், பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே. (ரு)

தார்மே லுறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன், பார்மே லி
ருப்ப தொருருவது தானுள, பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்
தன, ளூமே லுறைகின்ற நாயகி யாணையே. (சு)

ஆணைய மாய்வருந் தாதா விருந்தவர், மாணைய மாய ம
னத்தை யொருக்கிப்பின், பாணைய மாய பரத்தை யறிந்தபின்,
ரூணைய மாய தொருதனத் தானே. (எ)

தானே யெழுந்தவித் தத்துவ நாயகி, வானே ரொழுந்து மதியை விளக்கின, டேனே ரொழுகின்ற தீபத் தொளியுடன், மானே கடமுடை மன்றறி யீரே (௮)

அறிவான மாயையு மைம்புலக் கூட்டத், தறிவான மங்கை யருளது சேரில், பிறியா வறிவறி வாருளம் பேணு, நெறியாய சித்த நினைந்திருந் தானே. (௯)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே, குரவஞ் செய்கின்ற குழலியை நாடி, யரவஞ்செய் யாம லவளுடன் றுங்கப், பருவஞ்செய் யாததோர் பாலனு மாமே (௧௦)

பாலனு மாகும் பராசத்தி தன்னொடு, மேலனு காவிந்து நாதங்கள் விட்டிட, மூலமந் தாமெனு முத்திக்கு நேர்பட, சாலவு மாயநின் றற்பரத் தானே (௧௧)

நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் றன்னொடு, நின்றறி ஞானமு மிச்சையு மாய்நிற்கு, நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நண்ணவே, மன்றனை வற்றுண் மருவிடுந் தானே. (௧௨)

மருவொத்த மங்கையுந் தானு முடனே, யுருவொத்து நின்றமை யொன்று முணராந், கருவொத்து நின்று கலக்கின்ற போது, திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தைநின் றானே (௧௩)

சிந்தையி னுள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி, விந்துவு நாதமு மாயே விரிந்தனள், சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி, யந்தமொ டாதிய தாம்வண்ணத் தாளே. (௧௪)

ஆதி யிருந்த வமுத பயோதரி, மாதி யிருக்க வழியறி வாரில்லை, சோதி யிருந்தநற் றீபத் தொளியுட, னாதி யிரங்கன ளருளுடை யார்க்கே. (௧௫)

உடையவ னங்கி யுருத்திர சோதி, விடையவ னேறி விளங்கி யிருக்குங், கடையுவர் போயினுங் கண்டவர் நெஞ்சத், துடையுது வாகிய சாதகர் தாமே. (௧௬)

தாமே லுறைவிட மற்றித மானது, பார்மே லிதழ்பதி னெட்டிரு நூருள, பூமே லுறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள், பார்மே லுறைகின்ற பைங்கொடி யாளே. (கஎ)

பைங்கொடி யாளும் பரம னிருந்திடத், தின்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம், விங்கொடி யாகி விளங்கி வருதலாற், பெண்கொடி யாக நடந்த துலகே. (கஅ)

நடந்தது வம்மலர் நாலுட னஞ்சா, யிருந்தனர் கன்னிக ளொட்டுட னொன்றாய்ப், படர்ந்தது தன்வழிப் பங்கயத் துள்ளே, தொடர்ந்தது வுள்வழி சோதி யடுத்தே. (கக)

அடுக்குந் தாமரை யாதியிருப்பிட, மெடுக்குந் தாமரை யிலக்கத் துள்ளது, மடுக்குந் தாமரை மத்தகத் தேசெல, முடிக்குந் தாமரை முச்சதி ரத்தே (௨௦)

முச்சதி ரத்தே யெழுந்த முளைச்சுட, ரெச்சதி ரத்து மிடர்பெற வோடிடக், கைச்சதி ரத்துக் கடந்த வொளிபெற, வெச்சதி ரத்து மிருந்தன டானே. (௨௧)

இருந்தன டன்முக மாறெட்டு நாலாய்ப், பரந்தன வாயு திசைதிசை தோறுங், குவிந்தன முத்தின முகவொளி நோக்கி, நடந்தது தேற லதோமுக மம்பே. (௨௨)

அமரன்ன கன்னி யரிவை மனோன்மணி, கொம்பன்ன நுண்ணிடைக் கோதை குலாவிய, செம்பொன்செய் யாக்கை செறிகமழ நாடொறு, நம்பனை நோக்கி நவிலுகின் றாளே. ()

நவிலும் பெருந்தெய்வ நான்மறைச் சத்தி, துகிலுடை யாடை நிலம்பொதி பாத, மகிலமு மண்ட முழுதுஞ்செம் மாந்து, புகழுமுச் சோதி புனையநிற் பாளே. (௨௪)

புனையவல் லாள்புவ னத்திறை யெங்கள், வினையவல் லாளண்ட கோடிக ளுள்ளே, புனையவல் லாளைம் மண்டலத் தொளி

தன்னை, புனையவல் லாளையும் போற்றியென் பேனே. (உரு)

போற்றியென் பேன்புவ னாபதி யம்மையென, ஞற்றனு
ணிற்று மருந்தவப் பெண்பிள்ளை, சீற்றங் கடிந்த திருநுதற்
சேயிழை, கூற்றந் தாக்கின்ற கொள்ளைக் கொடியையே ()

தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி, வடிவார் திரி
புரை யாமங்கை கங்கைச், செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை
யென்றென, றடியார் வினைகெடுக் காதியு மாமே. (உஎ)

மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின மென்கொடிப், பல்
லிசைப் பாவைப் பயன்தரு பைங்கொடி, புல்லிசைப் பாவை
யைப் போகத் துரந்திட்டு, வல்லிசைப் பாவை மனம்புகுந்
தாளே. (உஅ)

தாவித்த*வப்பொருட் டானவ னெம்பிரான், பாவித்த தூவ
சம படைக்கின்ற காலத்து, மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ
துடாக, தாவிக்கு மப்பொருட் டாமது தானே. (உக)

அதுவித வென்பர வனை யறியார், கதிவர நின்றதோர்
காரணங் காணா, மதுவிரி பூங்குழன் மாமங்கை நங்கை, திக
மது வுன்னார்க டோகதவா தாமே. (கூ0) ஆ. உஎக.

ஆதாரவாதேயம்.

காவித முறி லவிர்ந்தது தொண்ணூறு, காவித மூலமவை
நாற்பத்து நாலுள, பாவித முனவைப் பங்கய மூலமாய்த், தா
வித மாகித் தரித்திருந் தானே. (க)

தரித்திருந் தானவ னன்றொளி நோக்கி, விரித்திருந் தான
வன் வேதப் பொருளைக், குறித்திருந் தானவன் [illegible] யைத்து,
மறித்திருந் தானவன் மாது நல்லாளே. (உ)

மாதுநல் லாளு மணாள னிருந்திடப், பாதிநல் லாளும் பகவரு மானது, சோதிநல் லாளைத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல், வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே. (௩)

வெள்ளடை யானிரு மாமிகு மாமலர்க், கள்ளடை யாரக கமழக மாமன, மள்ளடை யானும் வகைதந்திற மாய்நின்ற, பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் ணாமே. (௪)

பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதமை, பெண ணிடை யானும் பிறந்து கிடந்தது, பெண்ணுடை யாளென பி றப்பறுத் தீர்க்கின்ற, பெண்ணுடை யாளிடைப் பேச்சற்ற வாறே (௫)

பேச்சற்ற நன்பொருள் காணும் பெருந்தகை, மாச்சற்ற சோதி மனோன்மணி மங்கையாம், காச்சற்ற சோதி கடவு ளுடன்புணர்ந், தாச்சென்ற நூல்புகுந் தாலிகுந் தானே. (௬)

ஆலிக்குங் கன்னி யருமை மனோன்மணி, பாலித் துலகிற் பரந்துபெண் ணாகும், வேலைத் தலைவியை வேத முதல்வியை, பாலித் தொருவ னுகந்துநின் றானே. (௭)

உகந்துநின் றாணம்பி பொன்னுற்ற கண்ணே, மிகந்துநின் றானம் முழைபுக நோக்கி, யுகந்துநின் றானிவ் வுலகங்க ளெல்லா, முகந்துநின் றானவ னன்றே யொருத்தே. (௮)

குத்து முலைச்சி குழைந்த மருங்கின், மெத்தி விரித்த சுண ங்கின மொழி, புத்தகச் சீறடிப் பாவை புணர்வினைத், தொ த்த கருத்துச் சொல்லகி லேனே. (௯)

சொல்ல வொண்ணாத வழற்பொதி மண்டலஞ், சொல்ல வொண்ணாத திகைத்தங் கிருப்பார்கள், வெல்லவொண் ணாத வினைத்தனி நாயகி, மல்லவொண் ணாத மனோன்மணி தானே.

தானே யிருநிலந் தாங்கிவின் ணாய்நிற்குந், தானே சுடி மங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந், தானே மழைபொழி தையலு மா

நிற்கும், தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே. (கக)

கண்ணுடை யாளைக் கலந்தங் கிருந்தவர், மண்ணுடை யாளை மனிதரிற் கூட்டொணும், பண்ணுடை யார்கள் பதைக்கப் பற திருந்தவர், விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே. (கஉ)

கண்டெண் டிசையுங் கலந்து வருங்கன்னி, பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும் விண்டெண் டிசையும் விரை மலர்க கைக்கொண்டு, தொண்டெண் டிசையுந் தொழநின்ற கன்னியே. (கங)

கன்னி யொளியென நின்றவிச் சந்திரன், மன்னி யிருக்கின்ற மாளிகை செந்நிறஞ், சென்னி யிருப்பிடஞ் சோபதி ஞாடன, பன்னி யிருப்பா பராசத்தி யாமே (கச)

பராசத்தி யென்றென்று பல்வகை யாலுந், தராசத்தி யான தலைபிர மாணி, யிராசத்தி யாமள வாகமத் தாளாகுங், குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே. (கரு)

உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி, யுணர்த்திய ராய் நிற்கு முன்னத னீசன, புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகம தாகி, யிணைந்து பரமென றிசைந்திது தானே (கசு)

இதுவப் பெருந்தகை யெம்பெரு மானும், பொதுவக் கலவியும் போகமு மாகி, மதுவக் குழலி மனோன்மனி மங்கை, யதுவக கலவியு ளாயுழி யோகமே. (கஎ)

யோகநற் சத்தி யொளிபீட தானாகும், யோகநற் சத்தி யொளிமுகந் தெற்காகும், யோகநற் சத்தி யுதர நடுவாகும், யோகநற் சத்திதா ளுத்தரந் தேரே. (கஅ)

தேர்ந்தெழு மேலாஞ் சிவன்றங்கி யோடுற, வார்ந்தெழு மாயை மந்தம தாய்நிற்கு, மோர்ந்தெழு விந்துவு நாதமு மோங்கிடக், கூர்ந்தெழு கின்றனள் கோல்வளை தானே. (கக)

தானான வாறெட்ட தாம்பரைக் குணமிசை, தானான
வாறுமீ ரேழுஞ் சமைத்தது, தானான விந்து சகமே பரமென்று,
தானும் பரவா தனையெனத் தக்கதே. (உ0)

தக்க பராவித்தை தானிருப் பானெழிற், றக்கசெழு மோ
ருத்திர ருஞ்சொல்ல சொல்லவே, மிக்கிடு மெண்சத்தி வெண்
ணீற முகக்கன்னி, தொக்கத்தை யோமிதோண் முத்தினா
யாளே. (உக)

முத்திநான் மூன்றின முடிக்கமெய்ஞ் ஞானத்தர், ளத்து
வமாயல்ல வாய சகலத்தள, வைத்த பராபர னாய பராப
ரை, சத்தியு மானந்த சத்தியுங் கொங்கே. (உஉ)

கொங்கின றகொம்பின குநமபைக குலாங்கன்னி, பொ
ங்கிய குங்குமத் தோளி பொருந்தின, எங்குச பாச மெனுமங்கி
லங்கனி, தங்கு மவளமனை தானறி வாயே. (உங)

வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மனி, பேயுங் கணமும் பெ
ரிதுடைப் பெண்பிள்ளை, யாயு மறிவுங் கடந்த வரனுக்குத், தா
யுமக ளுநற் றாரமு மாமே (உச)

தாரமு மாகுவ டத்துவ மாய்நிற்பள், காரண காரிய
மாகுங் கலப்பினள், பூரண விந்து பொதிந்த புராதனி, பார
ண வாநதிசை பத்துடை யாளே. (உரு)

பத்து முகமுடை யாளம் பராசத்தி, வைத்தன ளாறங்
க நாலுடன் றான்வேத, மொத்தன ளாதார மொன்றுடன் றோ
ன்றியே, நித்தமாய் நின்றொரு மேரிழை கூறே. (உசா)

கூறிய கன்னி குலாய புருவத்தள், சீறிய ளாயுல கேழு
ந் திகழ்ந்தவள், ஊறிய நங்கை யமுத பயோதரி, பேறுவி ராணி
பிறவறுத் தாளே. (உஎ)

பிறிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை, குறிபொன்றி நி
ன்றிடுங் கோமளக் கொம்பு, பொறிபொன்றி நின்ற புணர்ச்சி

செய் தாங்கே யறிவொன்ற நின்றனை ளாருயி ருள்ளே (௨௯)

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளிருக்கின்றவர்கள், கள்ளத்தை நீக்கிக் கலந்துடனேபுக்கிக், கொள்ளத் தவநெறி கூடிய வின்பந்து, வள்ளற் றலைவி மருட்டிப் புரிந்தே. (௩௦)

புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி, யிருந்தருள் செய்கின்ற வின்ப மறிவார், பொருந்தி யிருந்த புகல்வி பூவண்ணத், திருந்த விலக்கி யினிதிருந் தாளே (௩௧)

இருந்தனள் ளோந்திழை பென்னுளாள மேவித், திருந்து புணர்ச்சியிற் றோர்ந்துணராக் துனனி, நிரந்தர மாகிய நிரதிசய மொடு, பொருந்த விலக்கின புணர்ச்சி யதுவே. (௩௨)

அதுவிது வென்று மவாவினை நீக்கித், துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில், விதியது தன்னையும் வென்றிட லாகு, மதி மல ராளசொன்ன மண்டல மூன்றே (௩௩)

மூன்றுள மண்டல மோகினி சேரிட, மேன்றுள கிராதெழுகலை யுச்சியிற், றோன்று மிலக்குற வாகுதல மாமாயை யென்றன னேழிரண் டிந்துவோ டன்றே. (௩௪)

இந்துவி னின்றெழு நாத மிரவிபோல், வந்தபின் னாக்கின மதித்தெழுங் கண்டத்தி, லுந்திய சோதி யிதயத் தெழுமொளி, யிந்துவின் றேலுற்ற வீறது தானே. (௩௫)

ஈறது தானமுத லெண்ணிரண்டாயிர, மாறுத வின்றி மனோவசமாயெழிற, றூறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது, பேறது செய்து பிறந்திருந் தாளே (௩௬)

இருந்தன ளேந்திழை யீறதி லாகத், திருந்தியவாந்தச் செந்நெறி கண்ணிப், பொருந்து புவனங்களை போற்றிசெய் தேத்தி, வருந்த விருந்தனள் மங்கைநல் லாளே. (௩௭)

மங்கையு மாரனுந் தம்மொடு கூடிநின், றங்குலி கூடி யகம்புறம் பார்த்தனர், கொங்கைநல் லாருங் குமாரர்கள் ளைவரு

தருதனின மேவிச் சடங்குசெய் தாரே. (௩எ)

சடங்கது செய்து [illegible]புரி வ[illegible]ர்கள், கடந்தனி னுள்ளே க
ருதுவ ராகிற், றுடர்[illegible]சோதி [illegible]ழி யேறி, யடங்கி
டு மன்பின தாயிழை பாலே. (௩அ)

பாலித திருகரும் பனிமல ராறினு,மாலித திருக்கு மவற்றி
னகம்படி, சீலதனை நீக்கத திகழ்ந்தெழு மந்திர, மூலதது மே
லது முத்தது வாமே. (௩௯)

முத்து வதநதி முகநொரு மூகக்கண்ணி, சத்திச் சதி
ரி சகளி சடாகரி, பத்துக் கரதநி பராபரன் பைந்தொடி, வி
ததி யென்னுள்ள மேவிநின றுளே (௪0)

மேவிய மண்டல மூன்றுடன் கீழெரி, தாவிய கற்பகத் து
ணமதி யங்கதிர் மூவருங் கூடி மூகவ்வியாய் முனநிற்பா,
ரோவினு மேவி [illegible]ள்ளொளி யாமே (௪௧)

உள்ளொளி மூவி ரன் டோங்கிய வங்கங்கள, வெள்ளொ
ளி யங்கியின் மேவி யவரொடு, கள்ளவிழ் கோதைக கலநதுட
னேநிற்குங், கொள்ள விசுததிக கொடியமு தாமே (௪௨)

கொடியதி ரேகை குருவுள ளிருப்பப், படியது வாருமைப்
பைங்கழ லீசன, வடிவது வானதம் வநது முறையே, யிடு
முத லாறங்க மேநிழை யானே (௪௩)

ஏநிழை யாளு மிறைவாகண் மூவருங், காநதார மாறு
ம் கலைமுத லிரெட்டு, மாநதர் குளததிபு மகதிர ராயுவுஞ், சா
நதன ரேதக விருந்தனள சத்தியே. (௪௪)

சத்தியென் பாளொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை, முத்திக்
கு நாயகி யெனப தறிகிலர், பததியைப் பாழி லுகுத்தவப் பா
விகள், கத்திய நாய்போற் கதறுகின் றாரே. (௪௫)

ஆரே திருவின் திருவடி காணபார்க, ணேரே நின்றோதி நி
னையவல் லார்களுக், காரே குழலி கமல மலரன்ன, சீரேயுஞ்
சேவடி சிந்தைவைத் தாளே. (௪௬)

சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியிலே வைத்து, முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்திலே வைத்து நிந்தையில் வையா நினைவிலே வைத்துச, சந்தையில் வைத்துச் சமாதிசெய் வீரே. ()

சமாதிசெய் வார்கட்குத் தானமுத லாகிச், சிவாதியி லாருஞ் சிலைநுக லாளை, நவாதியி லாக நயந்தது வோதி, யுவாதி யவனுக குறைவில தாமே. (சஅ)

உறைபதி தோறு முறைமுறை மேவி, நறைகமழ் கோதையை நாடொறு நண்ணி, மறையுட னேநிற்கு மற்றுள்ள நானகு, மிறைதினை போதினி லெய்திட லாமே. (சகூ)

எய்திட லாகு மிருவினை யின்பயன, செய்தளிர் மேனி குமரி குலாங்கனனி, மைதவழ் கண்ணிநன மாரிதூர்க கையொடு, கைதவ மின்றிக கருததுறும வாறே. (ரு௦)

கருத்துறு காலங் கருது மனமுஞ், திருத்தி யிருந்தவை சேருநிலத்து, வொருத்திபை யுனனி யுணாநதிடு மண்மே, லிருததிடு மென்குண மெய்தலு மாமே (ருக)

ஆமைபோன றேறி யகம்படி யானென, வோமமென றோதியெம முளளொளி யாய்நிற்கு, நாமநறுங்குழற் றையலைக் கண்டபின, சோம நறுமலா சூடிநின றோரே (ருஉ)

சூடிடு மங்குச பாசந் துணைவழி, கூடி மிருவளைக் கோலக்கைக் குண்டிகை, நாடு மிருபத நன்னெடி ருததிர, மாடிடுஞ் சீபுனை யாட்க மாமே. (ருங)

ஆமயன் மாலர னீசன சதாசிவன, றுமடி சூடிநின் றெயதினர் தம்பதங், காமனுஞ் சாம னிரவி கனலுடன, சோமனும் வந்தடி சூடநின றோரே. (ருச)

சூலி மாம்பிறை சூலி கபாலினி, நீடி யிளங்கொடி நின்மலி சேரின்ப நாடி நவிலிண் ஞான முருவின், சூடி மதனவழி யிண்ட முதல்வியே. (ருரு)

அண்ட முதலா யவனி பரியந்தங், கண்டதொன் றின்றி க
ணங்குழை யல்லது, கண[illegible]ங் கடியு மாகிய காரணங், கு
ண்டிகை கோளிகை கண்டதின் றேமே. (ருசு)

ஆலமுண் டானமு தாங்கவர் தம்பகரு, சாலவஞ் செய்து
ந் தவத்தின்பந் தானவருங், கோலிவ கொயதுங் குவிந்த பத
வைமேயா, டேலவர் திண்டி யிருந்தனள மேலே. (ருஎ)

மேலா மருந்தவ மேனமேனும் வகசெய்தக, காலால் வரு
க்கிக் கழியா கணத்திடை, காலா களினனின ரேத்திநட் டுசித
ன, மேலா மெழுத்தின ளாமதி றாளே. (ருஅ)

ஆமத் தினிதிருந் தனன மயசத்தின, ளோமத்தி லேயு
மொருத்தி பொருந்தின, ளாம சமசிவ வெனநிருப பயாக்கு,
சேமத் துணைவி நிலாவிநின் றாளே (ருகூ)

நிலாமய மாகிய நீளபடிகத்தின, சிலாமய மாகுஞ் செழு
நகர ளத்தின, சுலாமய மாகுஞ் சுரிகுழற் கோதை, கலாமய
மாகக் கலந்துநின் றாளே (சுo)

கலந்துநின் றாளகனனி காதல னோடு, கலந்துநின் றாளு
யிர் கற்பனை யெல்லாங், கலந்துநின் றாளகலா ஞானங்க ளெல்
லாங், கலந்துநின் றாளசனனி காலமு மாயே (சுக)

காலவி யெங்குங் கருத்த மருத்தியுங், கூலவி யொன்று
ங் கூட விழைத்தனள், மாலினி மாகுலி மந்திர சண்டிகை,
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே. (சுஉ)

பாகம் பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி, யேக மிருதய
மீரைந்து மின்புய, மோக முகமைந்து முக்கண் முகந்தோறு,
நாக முரித்து நடஞ்செய்யு நாதர்க்கே (சுங)

நாதனு மாலோன் பதின்மருங் கூடினர், ஓதிடுங் கூட்
டங்க ளோராக துளவலை, வேதனு மீசோன் பதின்மரு மே
வினர், போதியு மந்தமு மாகிநின் றாளே. (சுச)

ஆகின்ற நாள்கலை யைம்பத் தொருவர்க, ளாகிநின் றார்க
ளெல்லாருயி ராமவ, ளாகிநின் றாளுட னாகிய சக்கரத், தாகிநின்
றானவ னாயிழை பாடே. (௬௫)

ஆயிழை யாளொடு மாதிப் பரமட, மாயதோ ரண்டவை
யாறு மிரண்டுள, வாய மனந்தோ றறுமுக மவைதனி, லேய
வரா குழலி யினிதுநின் றாளே. (௬௬)

நின்றன ணேரிழை யோடுட னேர்பட, வின்றெ னகம்ப
டி யேழு முயிர்ப்பெய் துள, துன்றிய வோரொன்ப தின்மரு
ஞ் சூழலு, ளொன்றுயா யோதி யுணர்ந்துநின் றாளே. (௬௭)

உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முள்ளே, மணந்தெழு
மாங்கதி யாகிய தாரும், குணர்ந்தெழு சூக்குமஞ் சூதியுங் கூ
டிக், கணந்தெழுங் காணுமக் காமுகை யாமே. (௬௮)

ஆமது வங்கியு மாதியு மீசனு, மாமது மண்டல மாருத
மாதியு, மேமது சீவன சிகையங் கிருண்டிடக், கோமலர்க்
கோதையுங் கோதண்ட மாகுமே. (௬௯)

ஆகிய கோதண்டத் தாகுமனோன்மணி, யாகிய வைம்பத்
துடனே யடங்கிடு, மாகும் பராபரை போடப் பரையவ, ளா
கு மயனங் கருமத்தள் தானே. (௭௦)

தாவிகழ மோகினி சாவான யோகினி, போன மயமு
டை யாரடி போற்றுவ, ரானவ ராவியி னாகிய வச்சிவர், தா
லும் பரசிவ மேலது தானே. (௭௧)

தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுட, ஞானத்த மோகினி
யம்பொற் றிருவொடு, மோனையில் வைத்தது மொழிசொரு கூறது,
வானவ யோமெனு மவ்வுயிர் மார்க்கமே (௭௨)

மார்க்கங்க ளின்ற மனோன்மணி மங்கலி, யார்க்கு மறிய வ
ரியா ளவளாகும், வாக்கு மனமு மருவியோர் ஓய்விட்ட,
சேர்க்கும் பெருமைக்குத் தன்னொலி யாமே (௭௩)

நன்னெறி யாகு நழைபுலன் மாநதர்க்குப், பின்னெறி வரு ஞம் பிராணறி வததடஞ, செனனெறி யாகுஞ சிவகதி சோவா ரகருத, தன்னெறி யாவது சன்மார்கக மாமே (எச)

சன்மார்கக மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந, துன்மார்கக மானவை யெல்லாந துரநதிடு, நனமார்க்கத் தேவரு நனனெறி யாவதுஞ், சனமார்க்கத தேவியுஞ் சததியென பாளே. (எரு)

சததியு நானுஞ சயம்புவு மல்லது, முத்தியை யாரு முதலறி வாரில்லை, யததிமேல் விததிட லததி யமுததககான, மததி யி லேற வழியது வாமே. (எசு)

அதுவிது வெனறவ மேகழி யாதே, மதுவிரி பூங்குழன மங்கைநல் லாளைப், பதிமது மேவிய பணியவல் லாரககு, விதிவழி தனனையும வெனறிட லாமே (எஎ)

வெனறிட லாகும் விதிவழி தனனையும், வெனறிட லாகும வினைப்பெரும பாசததை, வெனறிட லாகும விழைபுலன றனனையும, வெனறிடு மஙகைதன மெய்யுணர் வோரககே (எஅ)

ஓராம பதினமரு வொனறியே நினறது, பாரம பரியத்து வநத பரமிது, மாரந குழலாளு மயபதி தானுமுன, சாருப தமிது சததிய மாமே. (எகூ)

சததியி ளோடு சயமபுவு நேரபடில், விதநது விளறியே யெல்லாம் விளைநதன, வததகை யாகிய வைமபது கொருவருஞ், சிததது மேவித திருநதிடு வாரே. (அ0)

இருந்து சிவனுஞ சிலைநுத லாளும், பொருநதிய வானவர் போற்றிசெய் தேத்த, வருந்திட வவவிட மாரமு தாக, விருந தன டானங் கிளம்பிறை யெனரே, (அக)

என்று மெழுகினற வேரினை யெய்தினர், தன்றது வாகு வார் தார்குழ லாளொடு, மன்று கங்கை மதியொடு மாதவர், ... ய காரகை சோதிநின் ... (அஉ)

நின்றன ணேரிழை யாளொடு நேர்பட, வொன்றிய வுள்ளொளி யாலே யுணர்ந்தது,சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய, துன்றிடு ஞானங்க டோன்றிடுந் தானே. (௮௩)

தோன்றிடும் வேண்டுரு வாகிய தூய்நெறி, யீன்றிடு மாங்கவ ளெய்திய பல்கலை, மான்றடி கண்ணியு மாரணும வங்கெதிர் சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. (௮௪)

ஆயு மறிவுங் கடந்தணு வாரணி, மாடமதாங்கி மனோமதி யாயிடுஞ், சேய வரிவை சிவானந்த சுந்தரி, நேயம தாநெறி யாகிநின் றாளே. (௮௫)

நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யாளைப், பிறிவது செய்யாது பின்னுற நின்று, குறியது கூடிக் குறிகொண்டு நோக்கு, மறிவொடு மாங்கே யடங்கிட லாமே. (௮௬)

ஆமயன மாலரனீசனமா லாயகதி, யோமய மாகிய வொளியது மொன்றிடத், தேமய முன்ன தென்றெனை வென்றிடு, மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. (௮௭)

வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவ, ரிந்த முதலாக வெண்டிசை யோர்களுங், கொந்தணி யுங்குழ லாளொடு கோனையும், வந்தனை செய்யும வழிநவில் வீரே (௮௮)

நவிற்றுநன் மந்திர நன்மலர் தூபங், கவற்றிய கந்தங் கவர்ந்தெரி தீபம், பயிற்று முலகினிற் பார்ப்பதி பூசை, யவிக் கொண்ட சோதிக்கோ ரர்ச்சனைதானே, (௮௯)

தாங்கி யுலகிற் றரித்த பராபர, னோங்கிய காலத் தொருவ னுலப்பிலி, பூங்கிளி தங்கும் புரிகுழ லாளன்று, பாங்குடனேற்பப் பராசத்தி போற்றே. (௯0)

பொற்கொடி மாதர் புனைகுழ லேத்தவ, நற்கொடி மாதுமை யார்வந்தலைமக, ணற்கொடி மாதை நயனங்கண் மூன்றுடையவிற்கொடி மாதை விரும்பி யிருந்தே. (௯௧)

விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை, துளங்கு பராசத்தித் துங்கிரு ணீக்கக, களங்கொண் மணியுடன் காம விநோத, மு ளங்கொ ளிலம்பிய மொன்று துட்டோ. (கஉ)

தொடங்கி யுலகினிற் சோதி மனோ, னடங்கி யிருப்பதென னெம்பின பெருமை, விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங் கை, யொடுங்கி யுமையொடு மோருரு வாமே. (கங)

உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி, தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடிற், புரிவளைக் கைச்சியெம் பொன்னணி மாதை, மருவி யிறையவன மகிழவன மாயமே. (கச)

மாயம் புணாககும வளர்சடை யானடி, சாயம் புணா கருஞ் சலநதி யமலனை, காயம புணாககுங கலவியுண மாசத் தி, யாயம் புணர்க்குமவ வியோனியு மாமே (கரு)

உணர்ந்தொழிந தேனவ ளுமெங்க ளீசனைப், புணர்ந்தொ ழிந தேனபுவ ளுபதி யாரை, யணைந்தொழிந் தேனெங்க ளா தினை பாதம, பிணைந்தொழிந தேனற னருளபெற்ற வாறே.()

பெற்றுள பெருமை பெரிய மனோன்மனி, நற்று ளிறைவ னே நனபய னேயெனபர், சற்று ணறியுங் கருந்சுறி வார்கட்கு ப, பொற்று ளுலகம் புகல்தனி யாமே. (கஎ)

தனிநா யகன்றனோ டெனனெஞ்ச நாடி, யினியா ரிரு ப்பிட மேழுல கெனபர், பனியான மலர்ந்தபைம் போதுகைக் யேந்தி,கனியாய் நினைவதென காரண மம்மையே. (கஅ)

அம்மனை யம்மை யரிவை மனோனமனி, செம்மனை செய் து திருமங்கை யாய்நிற்கு, மிம்மனை செய்த வித்தில மங்கையு, மம்மனை யாதி யமர்ந்துநின றுனே. (கக)

அம்மையு மத்தனு முன்புற்ற தல்லது, வம்மையு மத்தனு

போற்றி வாரென்னை, யம்மையொ டத்தனு மியானு முடனிருந், தம்மையொ டத்தனை யானபுரிந் தேனே. (௯00) ஆடு ௯௧௪

ஏரொளிச்சக்கரம்.

ஏரொளி யுள்ளெழு தாமரை நாலிதழ், ழேரொளி விந்துவி னுளெழு நாதமா, மேரொளி யக்கலை யெங்கு நிறைந்தபின், னேரொளிச் சக்கர மந்நடு வன்னியே, (க)

வன்னி யெழுத்தவை மாபல முன்னன, வன்னி யெழுத்தவை வானுற வோங்கின, வன்னி யெழுத்தவை மாபெருஞ் சக்கரம், வன்னி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே. (உ)

சொல்லிய விந்துவு மீரா று நாதமாஞ், சொல்லிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தாவன, சொல்லிடு நூற்றுறு நாற்பத்து நாலுந், சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே (௩)

மேல்வரும விந்துவு மவ்வெழுத் தாய்விடு, மேல்வரு நாதமு மோங்கு மெழுத்துடன், மேல்வரு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவின, மேல்வருஞ் சக்கர மாய்வரு ஞாலமே. (௪)

ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கர, ஞாலம தாய்விடு விந்துவு நாதமு, ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை, ஞாலம தாக விரிந்த தெழுத்தே. (௫)

விரிந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும, விரிந்த வெழுத்தது சக்கர மாக, விரிந்த வெழுத்தது மேல்வரும பூமி, விரிந்த வெழுத்தினி லப்புற மப்பே. (௬)

அப்பது வாக விரிந்தது சக்கர, மப்பினி லப்புற மன்னவ லாயிடு, மப்பினி லப்புற மாருத மாயெழு, வப்பினி லப்புற மாகாச மாமே. (௭)

ஆகாச வக்கர மாவது சொல்லிடிற் ப்ராகாச வக்கரத் து

எ.டோ யெழுத்தவை, யாகாச வவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்த
மாகாச வககர மாவ தறியீரோ (அ)

அறிநதிடு சக்கர மையஞ்ச விந்து, வறிந்திடுஞ் சக்கர நா
த முதலா, வறிநதிடு மவ்வெழுத தப்பதி யோர்கரு, மறிந்திடு
மப்பக லோணிலே யாமே. (கூ)

அமமுத லாறுமவ் வாதி யெழுததாகும், மம்முத லாறும
வ் வம்மை யெழுததாகு, மமமுத லாறு மிருநடு வனனியே, யி
மமுத லாகு மெழுததவை யெல்லாம் (கo)

எழுததவை நூறொடு நாறபதத நாலு, மெழுத்தவை யா
றது வநநடு வனனி, யெழுத்தவை யநநடு வசசுட ராகி, யெழு
ததவை தானமுத லநதமு மாமே (கக)

அநதமு மீறு முதலான வையற, வந்தமு மப்பதி னெட
டெ ழுதலா, லநதமு மபபதின மூனறி லமர்நதபி, னநதமு மி
நதுகை யாருட மானதே (கஉ)

ஆவின மானவை முந் நூற் றறுபது, மாவின மப்பதி னை
ந்தின மாயுறு, மாவின மபபதி னெட்டெட் டாயுறு, மாவின ம
ககதி ரோனவர வநததே (கங)

வநதிடு மாகாச மாறது நாழிகை, வநதிடு மக்கர முப்பதி
ராசியுட், வநதிடு நாளது முந நூற் றறுபதும, வநதிடு மாண்டு
வகுத்தரை யவ்வியே. (கச)

அவவின மூன்றுமவ் வாட்டது வாய் வருஞ், செவ்வின மூ
னறுய னொர்தரு வேரதாகு, சேவவின மூன்றுந் தழைத்திடு
ந தண்டகா, மிவ்வின மூனறு மிராசிக ளெல்லாம். (கரு)

இராசியுட் சக்கர மெனறு நிறைநதபின், னிராசியுட் சக்கர
மென்றறி விந்தவா, மிராசியுட் சக்கர நாதமு மொத்தபி, னி
ராசியுட் சக்கர நின்றிடு மாறே. (கசு)

நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள வெழுத்தெல்லா, நின்றிடு நா
தமு மோங்கு மெழுத்தட, னின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தே

வரி, வின்றிடு மப்புறந் தாரகை யானதே. (கஎ)

தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரந், தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரொளி, தாரகை சந்திர னற்பக லோன்வறத், தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. (கஅ)

கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளாவதாங், கண்டிடு நாதமுந் தன்மே லெழுந்திடக், கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன வொத்தபின், கண்டிடு மப்புறங் காரொளி யானதே. (க௯)

காரொளி யண்டம் பொதிந்துல கெங்கும், பாரொளி நீரொளி சாரொளி காலொளி, வாரொளி யொக்க வளர்ந்து கிடந்தபின், னேரொளி யொன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே.

நின்றது வண்டமு நீளும் புவியெலா, நின்றவி வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட, நின்றவி வண்டமு மூல மலமொக்கு, நின்றவி வண்டம் பலமது விந்துவே. (உக)

விந்துவு நாதமு மொக்க வியழுந்திடில், விந்துவு நாதமு மொக்க விளையதாம், விந்திற் குறைந்திடு நாத மெழுந்திடில், விந்துவை யெண்மடி கொண்டது வீசமே (உஉ)

வீச மிரண்டுள நாதத் தெழுவன, வீசமு மொன்று விரைந்திடு மேலுற, வீசமு நாதமு மெழுந்துட னொத்தபின், வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே. (உங)

விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம், விரிந்தது விந்துவு நாதத் தளவினில், விரிந்தது வுட்கட்ட வெட்டெட்டு மாகில், விரிந்தது விந்து விளையது வாமே. (உச)

விளையது விந்து விளைந்தன வெல்லாம், விளையது விந்து விளைந்த வுயிரும், விளையது விந்து விளைந்த விஞ்ஞானம், விளையது விந்து விளைந்தவன் றானே. (உரு)

விளைந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும், விளைந்த வெழுத்தது சக்கர மாக, விளைந்த வெழுத்தவை மெய்யினில் நிற்கு

ம், விளைந்த வெழுத்தவை மந்திர மாமே. (உ௬)

மந்திர சக்கர மானவை சொல்லிடிற், றந்திரத் துள்ளெ
ழு தோனெரி வட்டமாங், கந்தரத் துள்ளு மிரேகையி லொ
ன்றில்லை, பந்தம தாகும் பிரணவ முன்னிடே. (உ௭)

உன்னிட்ட வட்டத்தி லொத்தெழு மந்திரம், பின்னிட்ட
ரேகைப் பிழைப்பத்து தானில்லை, தன்னிட் டெழுந்த தகைப்ப
ரப் பின்னிற்கப், பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே (உ௮)

பார்க்கலு மாகும் பகையறு சக்கரங், காக்கலு மாகுங்
கருத்திற் றடமெங்கு, நோக்கலு மாகு நுணக்கற்ற நுண்பொ
ரு, ளாக்கலு மாகு மறிந்துகொள் வார்க்கே (உ௯)

அறிந்திடுஞ் சக்கர மாதி யெழுத்து, விரிந்திடுஞ் சக்கர
மேலெழுத் தம்மை, டரிந்திடுஞ் சக்கரம் பாரங்கி னாலும், கு
விந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே. (௩௰)

கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திர, மாறியல் பாக வமை
ந்து விரிந்திடுந், தேறிய வஞ்சனை சேர்ந்தெழு மாரண, மாறி
யல் பாக மறிந்துகொள் வார்க்கே. (௩௧)

மதித்திடு மம்மையு மாமாது மாகு, மதித்திடு மர்ச்சையு ம
ங்கன லாகு, மதித்தங் கெழுந்தவை காரண மாகில், கொ
தித்தங் கெழுந்தவை கட்டகி லாவே (௩௨)

கூடிய தம்பன மாரண வசிய, மாடியல் பாக வமைந்து
செறிந்திடும், பாடியுள் ளாகப் பகைவரும் வந்துறுந், தேடி
யுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே. (௩௩)

தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே, யளிந்த வகாரத்
தை யங்கே வாக்கிக், குளிர்ந்த வரவினைக் கூடியுள் வைத்து, வ
ளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே. (௩௪)

காணரை முக்கால் முழுதெனு மந்திர, மாவித் தெழுந்த
மைந் தறி யெழுத்தைய்ப், யாவித் தெழுத்து பகையற நின்ற

பின், மாலுற்ற மந்திர மாறிக்கொள் வார்க்கே. (௬௫)
கொண்டவிம் மந்திரங் கத்த வெழுத்ததாய்ப், பண்டை யுருவிற் பகையற விண்டபின், மன்று ணிறைந்த மணிவிளக் காயிடு, மின்று மிதயத் தெழுந்த நமவென்னே. (௬௬) ஆ. சாஎ.

வயிரவச் சக்கரம்.

அறிந்த பிரதமையோ டாறு மறிஞ்ச, வறிந்தவச் சத்தமி மேலிவை குற்ற, மறிந்தவை யொன்றுவிட டொன்றுபத் தாக, வறிந்து வலமது வாக நடவே. (௧)
நடந்த வயிரவன் சூல கபாலி, கடந்த பகைவனைக் கணைந்து போக்கிடத், துடர்ந்த வுயிரது வுண்ணும பொழுது, படர்ந்த வுடல்கொடு பந்தாட லாமே (௨)
ஆமேவப் பூண்டருள் ளாதி வயிரவ, னாமே கபாலமுஞ் சூலமுங் கைக்கொண்டங், காமே தமருகம் பாசமுங் கையது, வாமே சிரத்தொடு வாளது கையே (௩)
கையது வாறுங் கருத்துற நோக்கிடு, மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன், றுய்ய ருளத்திற் றுளங்குமெய் யுற்றதாய்ப், பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே. (௪)
பூசனை செய்யப் பொருந்தியோ ராயிரம், பூசனை செய்ய மதுவுட னாடுமா, பூசனை சாந்து சவாது புழுகுநெய், பூசனை செய்துநீ பூசலை வேண்டுமே. (௫)
வேண்டிய வாறு கலசமு மாயிடும், வேண்டிய வாறினை மெய்யது பெற்றபின், வேண்டிய வாறு வரும்வழி நேட, வேண்டிய வாறது வாகுங் கருத்தே. (௬) ஆ. சகக.

சாம்பவிமண்டலச்சக்கரம்.

சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொலலிடி, லாம்பத மெட்டாக விட்டதின் மேலதாங், காண்பதக் தத்துவ நாலு மைய

ழு, நாம்பதங் கண்டபி ருய்ந்த் தோமே. (க)

நாடறி மண்டல நல்லவிக் குண்டத்தக், கோடற வீதி யுங் கொடார்ந்துள் ளிரண்டழி, பாடறி பத்தட ஞறு நடுவீதி, யேடற நாலேந் திடவகை யாமே. (உ)

நாலேந் திடவகை யுள்ளதோரா மண்டல, நாலுநல் வீதியு ணல்ல விலிங்கமாய், நாலுநற் கோணமு நந்நா லிலிங்கமாய், நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ வாறே. (௩)

அறிரு பஞ்சுநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும், வேறுரு வாக விளந்த கிடந்தது, தேறுநி ரும்மில் சிவாய நமவென்று, கூறு மின கூறிற் குறைகளு மில்லையே. (௪)

குறைவது மில்லை குரைகழற் கூடு, மறைவது மாரண மவ வெழுக தாகித, திறமது வாகத வெளியவல் லாககு, விரவி ல்லை யெனறென நியமபினர் காணே. (௫)

காணும் பொருளுங கருதிய தெய்வமும, பேணும் பதியும பெருகிய தீாததமு, மூனறு முணர்வு முறககமுந தானுகக், கா ணுங கனகமுங காரிகை யாமே. (௬)

ஆமே யெழுததஞ்சு மாம்வழி யேயாகப், போமே யது தானும போமவழி யேபோனு, ஞமே நினைததன செய்யவு மா குமப், பாாமே லொருவா பகையில்லை தானே. (௭)

பகையில்லை யென்றும் பணிந்தவர் தம்பா, னகையில்லை காணுந நணமைக ளாகும், வினையில்லை யெனறும் விருத்தமு மி ல்லை, தகையில்லை தானுஞ் சலமது வாமே. (௮)

ஆரு முணாசெய்ய லாமஞ் செழுத்தாலே, யாரு மறியாத வானநத ரூபமாம், பாரும் விசும்பும பகலு மதியநி, யூனு மு யிரு முணர்வது வாமே. (௯)

உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முன்னோ, யிணர்ந்தெழு

மாங்கத நாதிய தாகும், குளிர்க்கெழு கூதனுங் கூதியுங் கூடிக், கணக்கெழுங் காணுமக ளாமுகை யாலே. (௪௦) ஆ. ௫௨௩.

புவனாபதிசக்கரம்.

ககராதி யோரைந்துங் காணிய பொன்மை, யகராதியோ ராறரத்தமே போலுஞ், சகராதி யோரநான்குந் தானசுத்த வெண்மை, ககராதி மூவித்தை காமிய முத்தியே. (௧)

ஓரி லித்துவே யுரையுமித் தெய்வத்தைத், தேரிற் பிறிதில்லை யாதென்று செப்பக்கேள், வாரித்த திரிகோண மனமினைய முத்தியுந், தேரி லறியுஞ் சிவகாயந் தானே. (௨)

ஏக பராசத்தி யீசற்கா மயக்கமே, யாகம் பராவித்தை யாமுத்தி சித்தியே, யேகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு, யோகம பராசத்தி யுண்மையெட் டாமே (௩)

எட்டாகிய சித்தி யெட்டாகும் யோகத்துக, கட்டாகு நாகாந்தத் தெட்டுங் கலப்பித்த, தொட்டாத விந்துவுந் தான னு மொழிந்தது, கிட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே. (௪)

ஏதும் பலமா மியந்திரா சனமடி, யோதிக குருவி னுப தேச முட்கொண்டு, நீதங்கு மங்க நியாசந் தனைப்பண்ணிச், சாதங் கெடச்செபிற் சட்கோணந் தானிடே. (௫)

சட்கோணந் தனனில் ஸ்ரீமஹிரீம் தானிட்டு, வட்கோண மாதின் றலையில்ரீங் காரமிட், டெகோணமுஞ்சூழ வெழில்வட்ட மிட்டுப்பின, மிக்கிரெட் டகர மம்முகன் மேலிட்டே. ()

இட்ட விதழ்க ளிடையந் தரத்திலே, யட்டவுவ் விட்ட தின மேலே யுவ்விட்டுக், கிட்ட விதழுகளின் மேலே கிரோம்கிரோ, மிட்டு வாமத்தாங் கிரோங் கென்று மேலிட்டே (௭)

மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே, கோவை யுடையுவ குரோங்கிரோங் கென்றிட்டுத், தாவில் ரீங்காரத்தாற் சக்கரஞ்

சூழ்ந்து, பூவைப் புவனா பதியைப்பின் பூசியே. (அ)

பூசிக்கும் போது புவனா பதிதன்னை, யாசற் றகத்தினி லாவா கமபண்ணிப், பேசிப் பிராணப் பிரதிட்டை யதுசெய்து, தேசுற் றிடவே தியாக மதுசெய்யே. (௯)

செய்ய திருமேனி செம்பட் டுடைதானுங், கையிற் படைய ங்குசபாசத் தோடபயம், மெய்யி லணிகல னிரத்தின மாமேனி, துய்ய முடியும் வயவத்திற் றேற்றமே. (௧0)

தோற்றப் பொருளை நீக்கித் துதித்தடை விற் பூசித்துப், பார்ப்போ னகமேத்தி ரதகாற் பயினோற் குதி, நாற்பால நாரதா யா சுவாகா வென்று,சீரப் பாகச் சேடத்தை மாற்றிப்பின் சீவியே

சீவிப்ப தன்முன்னே தேவியை யுத்வாகனத் தார், பாவித் திதய கமலம பதிவித்தங், கியாவாக்கு மொட்டா வியந்திர ராசனை, நிவைத்துச் சேவி நினைந்தது தருமே (௧௨)

ஆக ௪௬௫

நவாக்கரி சக்கரம்.

நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின், னவாக்கரி யொன்று நவாக்கரி யாக, நவாக்கரி யெண்பத் தொருவகை யாக, நவாக் கரி யக்கிலீ சௌமுத லீறே. (௧)

சௌமுத லவ்வொடு டௌவுட னுங்கிரீம், கௌவுநை யுளுங் கலந்திரீம் சிரீமென, டௌவவி லெழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச், செவ்வு ளெழுந்த சிவாய நமவென்னே. (௨)

நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை, நவாக்கரி யுள்ளெழு நன்மைக ளெல்லா, நவாக்கரி மந்திர நாவுளே யோத, நவாக்கரி சத்தி நலந்தரு தானே. (௩)

நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியு மெல்லா, முரந்தரு வல்வினை யும்மைவிட் டோடிஞ், சிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி, வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் காணே. (௪)

கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன செம்பிடை, கொண டிடு மோலை குறித்த வினைகளை, வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கு, நின்றிடுஞ் சக்கர நினைக்கு மளவே (௫)

நினைத்திடு மசஷரீ மகலீ யீறு, நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதி யுமீறு, நினைத்திடு நெல்லொடு புல்வினை யுள்ளே, நினைத்திடு மரசசனை நேர்தரு வாளே. (௬)

நோதரு மத்திரு நாயகி யானவள, யாதொரு வண்ண மறிந்திடும் பொற்பூவை, கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரு, நாதரு வண்ண நடந்திடு நீயே (௭)

நடந்திடும் பாரினி லன்மைக ளெல்லாங், கடந்திடுங் காலனு மெண்ணிய நாளும, படர்ந்திடு நாமமும பாய்கதிர் போல, வடைந்திடு வண்ண மடைந்திடு நீயே. (௮)

அடைந்திடும பொனவெள்ளி கல்லுட னெலலா, மடைந்திடு மாதி யருளுந் திருவு, மடைந்திடு மண்டல தமராகள வாழ்வு, மடைந்திடும வண்ண மறிந்திடு நீயே. (௯)

அறிந்திடு வாரக ளமராக ளாகத, தெரிந்திடு வானோர் தேவர்கள் தேவன, பரிந்திடும யானவன பாய்புனல் சூடி, முரிந்திடு வானை முயன்றிடு நீரே. (௰)

நீரணி சககரம நோதரு வண்ணங்கள, பாரணி யும்உயிர் முனஸ்ரீ மீருந, தாரணி யுமபுகழ்த் தையனல் லாடனைக, காரணி யும்பொழிற் கண்டுகொ ளீரே (௧௧)

கண்டுகொ ளுந்தனி நாயகி தனனையு, மொண்டுகொ ளும்முக வசியம தாயிடும, பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர், நின்றுகொ ளும்நிலை பேறுடை யானையே. (௧௨)

பேறுடை யாடன பெருமையை யெண்ணிடி, லூறுடை யார்களு கம்வச மாயிடு, மாறுடை யார்களும் வாழ்வது நல்கிடு, கூறுடை யானையுங் கூறுமி னீரே. (௧௩)

கூறுமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைவனை, யாறுமி னண்டத் தமரர்கள் வாழ்வென, மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையு, தேறுமின் றூயநி சேவடி சேர்ந்தே. (௧௪)

சேவடி சேரச் செறிய விருந்தவா, நாவடி யுள்ளே நவின்ற நின்றேத்தவர், பூவடி யிட்டுப் பொலிய விருந்தவர், மாயடி காணும் வகையறி வாரே (௧௫)

ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கரம், மைம்முத லாக வமர்ந்திரீ மீருரு, மம்முத லாகி யவாசகுடை யாடனை, மைம்முத லாக வழுந்திடு நீயே (௧௬)

வழுந்திடு நாவுக கரசிவ டனனப, பகுத்திடும் வேதமெய் யாகம மெல்லாந, தொகுத்தொரு நாவிடை சொல்லவல் லானை, முகந்துளு முனனெழுக கண்டுகொ ளீரே (௧௭)

கண்டவிச சககர நாவி லெழுந்திடிற், கொண்டவிம் மந்திரங கூத்தனை குறியதா, மனறிலுள வித்தையு மானுடர் கையதாய, வெனறிடும வையக மெலலியல் மேலியே (௧௮)

மெல்லிய லாகிய மெய்பபொரு ளாடனைச, சொல்லிய லாலே தடர்ந்தங கிருநதிடும, பல்லியல் பாகப பரநதெழு நாட்பல, நல்லியல் பாலே நடநதிடும தானே (௧௯)

நடநதிடு நாவினு ணனமைக ளெல்லாந, றுடர்நதிடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொரு டானுங, கடநதிடு கல்விக் கரசிவ ளாகப, படர்நதிடும் பாரிற் பகையில்லை தானே. (௨௦)

பகையில்லை கௌமுத லைபது வீரு, நகையில்லை சக்கர நல்லறி வார்க்கு, மிகையில்லை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம், வகையில்லை யாக வணங்கிடுந் தானே. (௨௧)

வணங்கிடுந் தத்துவ நாயகி தன்னை, மலங்கிடு நல்லுயி ரான வையெல்லாம், மலங்கிடுங் காம வெகுளி மயக்கந், துடங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே. (௨௨)

தானே கழறித் தணியவும் வல்லனாய்த், தானே நினைத்த
வை சொல்லவும் வல்லனாய்த், தானே தனிநடங் கண்டவ ட
னனையுந, தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. (உ௩)

ஆமே யனைத்துயி ராகிய வம்மையுந, தாமே சகலமு மீன்
றவத் தையனு, மாமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிற், போமே
வினைகளும் புண்ணிய னாகுமே. (உ௪)

புண்ணிய னாகிப் பொருந்தி யுலகெங்குந, கண்ணிய னாகி
க கலந்தங் கிருந்திடுந, கண்ணிய னாகித் தரணி முழுதுசகு; ம
ண்ணிய னாக வமர்ந்திருந் தானே (உ௫)

தானது கிரீம் கௌவது வீரு, நானது சக்கர நனறறிவா
ர்க் கெலாநு, கானது கனனி கலந்த பராசத்தி, கேளது வை
யக கிளரொளி யானதே. (உ௬)

ஒளிக்கும் பராசத்தி யுளளே யமரிற், களிக்குமிச் சிந்தை
யிற் காரணங் காட்டித, தெளிககு மழையுடன செல்வ முண்டா
சகு, மளிககு மிவளை யறிந்துகொள வாககே (உ௭)

அறிந்திடுஞ் சக்கர மர்ச்சனை யோடே, வெறிந்திடும் வை
யத் திடரவை காணல், மறிந்திடு மனனனும் வந்தனை செய்யு
ம், பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே. (உ௮)

புகையில்லை சொல்லிய பொனனொளி யுண்டாங், குகை
யில்லை கொல்வ திலாமையி னாலே, வகையில்லை வாழுகினற ம
னனுயிர்க் கெல்லாஞ், சிகையில்லை சக்கரஞ் சேர்ந்தவர் தாமே.

சேர்ந்தவ ரென்றுந் திசையொளி யானவர், காய்ந்தெழு
மேல்வினை காணகி லாதவா, பாய்ந்தெழு முள்ளொளி பாரிற்
பரந்தது, மாய்ந்தது காரிருள் மாமொளி தானே. (௩௰)

ஒளியது ஹௌமுன் கிரீமது கிருங், களியது சக்கரங் க
ண்டறி வார்க்குத், தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப், ப
ளிவது பஞ்சாக் கரமது வாமே. (௩௧)

ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவ, ளாமே யகோமுகத் து
ளளறி வானவ, ளாமே சுவையொளி யூறோசை கண்டவ, ளா
மே யனைத்துயிர் தனனுரு மாமே. (௩௨)

தனனுரு மாகித் தரணி முழுதுங்கொண், டென்னுரு மா
கி யிடம்பெற நின்றவள, மண்ணுரு நீரனல் காலுரு வானு
ருவ, கண்ணுரு மெய்யுருவ காணலு மாமே. (௩௩)

காணலு மாகுங் கலந்துயி ர செய்வன, காணலு மாகுங்
கருத்து ளிருந்திடற, காணலு மாகுங் கலந்து வழிசெயச,
காணலு மாகுங் கருத்துற நிலலே. (௩௪)

நின்றிடு மேழு புவனமு மொன்றாக, கண்டிடு முள்ளங்
கலந்தெங்குந் தானாகக, கொண்டிடு வையங் குணம்பல த
னனையும், விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. (௩௫)

மெய்ப் பொருளௌமுதல் ஹௌவது வீறாக, கைப்பொ
ருளாகக் கலந்தெழு சக்கரங், தற்பொரு ளாகச சமைந்தமு
தேஸ்வரி, நற்பொரு ளாக நவிருந் தானே. (௩௬)

தானதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி, காலது கொண்டு
கலந்துற வீசிடில், நாளது நாளும் புதுமைகள கண்டபின, தே
ளது காயமுங் கேடில்லை காணுமே. (௩௭)

கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபின, ஞடில்லை கா
ணு நாண்முத லற்றபின, மாடில்லை காணும் வருமவழி கண்ட
பின, காடில்லை காணுங் கருத்துற நிடத்துக்கே. (௩௮)

உற்றிட மெல்லா முலப்பிலபா ழாகக், கற்றிட மெல்லா
ங் கடுவெளி யானது, மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லை, ச
ற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே. (௩௯)

நின்றிடு மேழ்கடலேழ்புவி யெல்லாம், நின்றிடு முன்னா நி
னைத்தவை தானொக்கு நின்றிடுஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட

நின்றிடு மேலை விளக்கொளி தானே. (௪௰)

விளக்கொளி யெழுந்த வெல்லது வீரு, விளக்கொளி
க்கர மெய்ப்பொரு ளாகும், விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி
யாளை, விளக்கொளி யாகி விளங்கிடு நீயே. (௪௧)

விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லில், விளங்கி
டு மெல்லிய லானது வாகும், விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப்
பொருளை, விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே. (௪௨)

தானே வெளியென வெங்கு நிறைந்தவ, டானே பரம
வெளியது வானவ, டானே சகலமு மாகி யழித்தவ, டா
னே யனைத்துள வண்ட சகலமே. (௪௩)

அண்டத்தி னுள்ளே யளப்பரி தானவள், பிண்டத்தி னு
ள்ளே பெருவெளி கண்டவள், குண்டத்தி னுள்ளே குணம்ப
ல காணினுங், கண்டத்தி னிலற கலப்பறி யார்களே (௪௪)

கலப்பறி யார்கடல் சூழுல கெல்லா, முலப்பறி யாருட
லோடுயி ரதனைச் சிலப்பறி யாசில தேவரை நாடித், தலை
ப்பறி யாகச் சமைந்தவா தானே (௪௫)

தானே யெழுந்தவச் சக்கரஞ் சொல்லிடின், மானே மதி
வரை பதிட்டு வைத்தபின, நேனே யிரேகை திகைப்பற வொ
ன்பதிற், றேனே கலந்த வரையெண்பத் தொன்றுமே. (௪௬)

ஒன்றிய சக்கர மோதிடும் வேளையில், வென்றிகொண் மே
னி மதிவட்டம் பொன்மையாங், கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ்
செம்மையி, லொன்றிய வம்மை யெழுத்தவை பச்சையே. (௪௭)

ஏய்ந்த மரவுரி தன்னி லெழுதிய, வாய்ந்தவிப் பெண்ணெ
ண்பத் தொன்றில் நிறைத்தபின், காய்ந்தவி நெய்யெட் டலக்
குட னோமமுங், மாக்கலந் தாழுவி யாகுதி பண்ணுமே. (௪௮)

பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி, யெண்ணிய சாட்

களி யின்பமு மெய்திடு, நண்ணிய காமமு நான்முக னுந்தீ
பின், றுண்ணென நேயநற் சேர்க்கலு மாகுமே, (சக)

ஆகின்ற சநதநங் குங்குமங் கத்தூரி, போகின்ற சாந்து
சவாது புழுகுநெ, யாகின்ற கற்பூர மாகோ சனீருஞ், சேர்
கின்ற வொனபதுஞ் சேரநீ வைத்திடே. (ரு)

வைத்திடும் பொனனுடன மாதவ நோக்கிடிற், கைசசிறு
கொங்கை கலநதெழு கனனிபைத, தச்சிது வாகச் சமைந்த
விம் மநதிர, மர்ச்சனை யாயிர மாயிரஞ் சிந்தியே. (ருக)

சிநதையி னுளளே திகழதரு சோதியா, வெநதை கரங்க
ளிருமூனறு முளளது, பநதமா சூலம படைபாசம் வில்லம்பு,
முநதகி லீமெழு முனனிரு தானே (ருஉ)

இருந்தனர் சத்திக ளறுபதது நால்வ, ரிருந்தனர் கன்னிக
ளெண்மவகை யெண்ம, ரிருநதனா சூழ வெதிரசக கரததே, யி
ருந்த கரமிரு வில்லமபு கோணடே (ருங)

கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க், கண்டவிம்
முத்தங் கனல்திரு மேனியாயப, பணடமர் சோதிப் படீக
மானவ, ருணடங் கொருததி யுமரவல் லாருககே (ருச)

உணர்ந்திருந துள்ளே யொருததியை நோக்கிற், கலநதிருந்
தெங்குங் கருணை பொழியு, மணநதெழு மோனை யொளியது
காணும், புணர்ந்தெழு சககரந தானருு வாளோ (ருரு)

தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங், குருவழி யாகுங் குண
ங்களு ணினறு, கருவழி யாகுங் கணககை யறுத்துப், பெருவ
ழி யாக்கும் பேரொளி தானே (ருசு)

பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர், சீரொளி யாகித
திகழ்தரு நாயகி, காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்,
பாரொளி யாகப் பரந்துநின் றாளே. (ருஎ)

பரந்த கரமிரு பங்கய மேந்திக், குவிந்த கரமிரு கொய்த

ளிர்ப்பாணி, பரிந்தருள் கொங்கைகண் முத்தார் பவள, மிரு
க்தநல் லாடை மணிபொருந் தினதே. (௫௮)

மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை, பணிபவ ரன்றி யரு
ளில்லை யாகுப, தணிபவர் நெஞ்சினுட் டன்னரு ளாகிப், பணிப
லாக கன்றே பரகதி யாமே. (௫௯)

பரந்திருந் துள்ளே யறுபது சத்தி, கரந்தன கன்னிக ளுப்
படி சூழ, மலர்ந்திரு கையின மலரவை யேந்திச, சிறந்தவ ரே
த்துஞ் சிரீந்தன மாமே. (௬௦)

தனமது வாகிய தையலை நோக்கி, மனமது வோடி மரிக்
கிலோ ராண்டிற், கனமிவை யறுக கருதிய நெஞ்சங, தினகர
ரிட செய்திய தாமே (௬௧)

ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர், போகின்ற பேரொ
ளி யாய மலர்ந்தாய், போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்,
சேர்கின்ற செந்தழன் மண்டல மானதே. (௬௨)

ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே யமர்ந்தவ, ளாகின்ற வையம
த் தறுவகை யானவ, ளாகின்ற வையபத் தறுசத்தி நோக்கு,
வாகின்ற வையபத் தறுவகை சூழவே (௬௩)

சூழ்ந்தெழு சோதி சுடாமுடி பாதமா, யாங்கணி முத்த
மழகிய மேனியுற, தாங்கிய கையவை தாங்கினி ஞானமா, வேந்
த கரங்க ளெடுத்தமா பாசமே. (௬௪)

பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு, நேசம தாக நினைக்கி
ரு முமமுளே, காசம தெல்லா கடந்திடு மையாண்டிற், சாசிலி
மேலமர் கண்ணுத லாகுமே. (௬௫)

கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி, பண்ணுறு நாதம்
பகையற நின்றிடில், விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரீங்கார,
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே. (௬௬)

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக், கண்டகத

துள்ளே கருதி யிருந்திடும், விண்டகத் துள்ளே விளங்கி வருத லாறு, நடுவகத் துள்ளவை தாரகை யுமாமே. (சுஎ)

தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத், தோங்கி யெழுங் கலைக் குள்ளுணர் வானவ, ளோங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத் திட, வாங்கிய நாதம் வலியுட னாகுமே. (சுஅ)

நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணாரம், பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம், பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தா, ளாவுக்கு நாயகி யங்கமர்ந் தாளே (சுகூ)

அன்றிரு கையி லளந்த பொருண்முறை, யின்றிரு கையி லெடுத்தவெண் குண்டிகை, மன்றது காணும் வழியது வாசலே, கண்டவ கிருந்தவா காரணி காணுமே (எ௰)

காரணி சத்திக ளைம்பத் திரண்டெனக், காரணி கன்னிகை யைம்பத் திருவராய்க், காரணி சக்கரத் துள்ளே கரந்தெங்கும், காரணி தன்னரு ளாகிநின் றாளே (எக)

நின்றவிச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடிற், கண்டவிவ் வன்னி கலந்திடு மோராண்டிற், கொண்ட விரதநீர் குன்றுமு னின்றிடின், மன்றினி லாடு மணியது காணுமே. (எஉ)

கண்டவிச் சத்தி யிருதய பங்கயங், கொண்டவித் தத்துவ நாயகி யானவள், பண்டைய வாயுப் பகையை யறுத்திட, விண்டெழ மனத்து ளினிதிருந் தாளே. (எங)

இருந்தவிச் சத்தி யிருநாலு கையிற், பரந்தவிப் பூங்கிளி பாச மழுவாள், கரந்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டங், குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகந் தாளே. (எச)

உகந்தனள்* பொன்முடி முத்தார மாகப், பரந்த பவள மும் பட்டாடை சாத்தி, மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச் சணிந்து, நிறைந்தங் கிருந்தவ டான்பச்சை யாமே. (எரு)

பச்சை யிவளுக்குப் பக்கமா ராறெட்டிற், கொச்சையா

ரெண்மர்கள் கூடி வருதலார், கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு
காப்பதா, வெச்ச விடைச்சி யினிதிருந் தாளே. (எசு)

தாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக், காலது வாகக் க
லந்துகொள் ளென்று, மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ, பால
து போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே. (எஎ)

விண்ணமர் நாபி யிருதய மாங்கிடைக், கண்ணமர் கூப
ங் கலந்து வருதலால், பண்ணமர் நாதத்தின் மண்டல மான
து, தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே. (எஅ)

கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள, தாபத்துச் சத்தித்
தயங்கி வருதலால், தாபத்துக் கைக ளடைந்தன நாலைந்து, பா
ச மறுக்கப் பரந்தன சூலமே (எகூ)

சூலந்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய், வேலம்
பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு,காலம்பூ பாச மழுகத்தி கைக
கொண்டு, கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை பெண்ணதே. (அ0)

எண்ணமா சத்திக ளெற்பத்து நாலு—மெண்ணமர் சத்தி
க ளெற்பத்து நாலவரா, மெண்ணிய பூவித ழுள்ளே யிருந்தவ,
ளெண்ணிய வெண்ணங் கடந்துநின் றாளே (அக)

கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு, தொடர்ந்த
ணி முத்து பவளங்கச் சாகப், படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பா
தச் சிலம்பு, மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் றாளே (அஉ)

நின்றவிச் சத்தி நிரந்தர மாகவே, கண்டிடு மேரு வணி
மாதி சாருகிப், பண்டைய வானின் பகட்டை யறுத்திட்டு,வெ
ன்றிய தீப முணர்ந்தார்க்குண் டாமே, (அங)

உண்டோ ரதோமுக முத்தம மானது, கண்டவிச் சத்தி
சதாசிவ நாயகி, கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களு, மொ
ன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே (அச)

நனமணி சூலங் கபாலங் கிளியுடன், பன்மணி நாக மழு கத்தி பந்தாகும், கன்மணி தாமரைக் கையிற் றமருகம், பொன்மணி பூணாரம் பூசனை யானதே. (அரு)

பூசனை சத்திக ளெண்ணைவர் சூழவே, நேசவள் கன்னிக ணேற்பதது நேரதாய்க், காசினி சக்கரத் துளளே கலந்தவள், மாசடை யாமன மகிழ்ந்திருந் தாளே. (அசு)

தாரத்தி னுளளே தயங்கிய சோதியைப், பாரத்தி னுள்ளே பரந்த தொழுந்திட, வேரது வொன்றினை நெண்ணு மதுவே மயங், காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே (அஎ)

மண்ணி லெழுந்த அகார உகாரங்கள, விண்ணி லெழுந்து சிவாய நமவென்று, கண்ணி லெழுந்தது காண்பரி தன்று கொல், கண்ணி லெழுந்தது காட்சி தரவென்றே. (அஅ)

என்றங் கிருந்த வமுத கலையிடை, சென்றங் கிருந்த வமுத பயோதரி, கண்டங் கரியரு வெளிபோன மண்ணிடை, கொண்டங் கிருந்தது வண்ண மமுதே (அகூ)

அமுதம தாக வழகிய மேனி, படிகம தாகப் பரந்தெழு முளளே, குமுதம தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்து, கெமுதம தாகிய கேடிலி தானே. (கூ0)

கேடிலி சத்திகண் முப்பத் தறுவரு, நாடிலி கன்னிக ளொன்ன பதின்மரும், பூவிலி பூவித முள்ளே யிருந்தவர், காளி லி தனனை கணுகினர்க்கே. (கூக)

நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியுங், கண்டது சோதி கருத்து ளிருந்திடக், கொண்டது வோராண்டு கூடி யருமைக்கு, விண்ட வெளகாரம் விளங்கின வன்றே. (கூஉ)

விளங்கிடு வானிடை நின்றனை யெல்லாம், வளங்கிடு மண்டல மன்றுயி ராக, கலந்திளர் கன்மைக் கூரண னெருந்தக, சணங்கிடை நின்றிவை செய்வது மாமே. (கூங)

ஆமே யதோமுக மேலே யமுதமாய்த், தாமே யுகாரந் தழைத்தெழுஞ் சோமனுங், காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது, பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே (௯௪)

பொற்கொடி யாளுடை பூசனை செய்திட, வக்களி யாகிய வாங்காரம் போயிடு, மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுளே, யிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே. (௯௫)

பேதை யவளுக்குப் பெண்மை யழகாகுந், தாதை யிவளுக்குத் தாணுவு மாயிற்கு, மாதை யவளுக்கு மனோன்ம னிலத மாய்க், கோதையர் சூழக் குவிந்திட காணுமே (௯௬)

குவித்தனள் சத்திகள் முப்பத் திருவர், கடந்தனர் கன்னிக ளொண்மர் சூழப், பரந்தித ழாகிய பங்கயத் துள்ளே, யிருந்தனள் காணு மிடம்பல கொண்டே (௯௭)

கொண்டவ கிருந்தனர் கூத்த னொளியினைக், கண்டங் கிருந்தனர் காரணந் துள்ளது, பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குந் தேடுமோ, வின்றென மனத்துளே யில்லடைந் காளுமே (௯௮)

இல்லடைந் தானுக்கு மில்லாத தொன்றில்லை, யில்லடைந் தானுக் கிரப்பது தானில்லை, யில்லடைந் தானுக் கிமையவ தாமொவ்வா, ரில்லடைந் தானுக்கு மில்லாதில் லானையே ()

ஆனை மயக்கு மறுபத்து நாற்றறி, யானை யிருக்கு மறுபத்து நாலொளி, யானை யிருக்கு மறுபத்து நாலறை, யானையுங் கோடு மறுபத்து நாலிலே. (௧௦௦)

ஆ அதிகாரம் - ௧௮௰-திருமந்திரம்-௫௫௫.

காலாங்கத்திரம் முற்றும்.

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுடைய - அதிகாரம்-௧௨௰.

கூடிய திருமந்திரம்-௧௪௪௮

ஐந்தாந் தந்திரம்.

சுத்தசைவம்

ஊரு முலகமு மொக்கப் படைக்கின்ற, பேரறி வாளன் பெருமை குறித்திடின், மேருவு மூவுல காளி யிலங்கெழுந், தாரணி நால்வகைச் சைவமு மாமே (௧)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கண்டு, சித்து மசித்துஞ் சேர்வுறா மேநீத்துச், சுத்த மசுத்தமுந் தோய்வுறா மேநின்று, நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு நேயமே (௨)

கற்பனை கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோக, முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே, சொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான, தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே. (௩)

வேதாந்தஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்தர், நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர், பூதாந்த போதாந்த மாகப் புனஞ்செய்ய, நாதாந்த பூரணர் ஞானநே யத்தரே (௪)

அசுத்தசைவம்.

இணையார் திருவடி யேத்துஞ்சீ ரங்கத், திணையா ரிணைக்குழை யீரணை முத்திரை, குணமா ரிணைகண்ட மாலையுங் குன்றா, திணைவாஞ் சரியை கிரியையி னார்க்கே. (௧)

காதுப்பொ னார்ந்த கடுக்க னிரண்டுசேர்த், தோதுந் திருமேனி யுட்கட் டிரண்டுடன், சோதனை செய்து வுபதேச மார்க்கரா, போதி யிருப்பா ரொருசைவ ராகுமே. (௨)

கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர், கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டா ரரும்பொருள், கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாம், கண்டங்கள் கண்டோர் கடுஞ்சுத்த சைவரே. (௩)

ஞானி புவியெழு மன்னுல கனைத்துமாம், மோன திசையு
முழுவென் றொன்ன சித்தியு, மேனை விளைவு மெழுகா பரையிறு
க, கோனொடு தனையுங் காணுங் குணத்தனே (௪) ஆ அ.

மார்க்கசைவம்.

பொன்னாற் சிவசாதனம்பூதி சாதன, நன்மார்க்க சாத
ன மாஞான சாதனந், துன்மார்க்க சாதன தோன்றாத சாத
னஞ், சன்மார்க்க சாதன மாஞ்சுத்த சைவர்க்கே (௧)

கேடறு ஞானி கிளர்ஞான பூபதி, பாடறு வேதாந்த சித்
தாந்த பாகத்தி, னூடுறு ஞானோ தயனுண்மை முத்திசேர்,
பாடுறு சுத்தசை வப்பத்த நித்தனே (௨)

ஆகம மொன்பா னதிலான நாலேழு, மோகமி னாலேழு
முப்பேத முற்றுடன், வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்ம்மை
யொன், றாக முடிந்த வருட்சுத்த சைவமே. (௩)

சுத்த மசுத்தந் துரியங்க ளோரேழுஞ், சத்து மசத்துந்
தணந்த பராபரை, யுய்த்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை, யத்த
னருட்சத்தி யாயெங்கு மாமே. (௪)

சத்து மசத்துந் தணந்தவர் தானாகிச், சித்து மசித்துந்
தெரியாச் சிவோகமாய், முத்தியு மானந்த சத்தியுண் மூழ்கினார்,
சித்தியு மங்கே சிறந்துள தானே. (௫)

தன்னைப் பரனைச் சதாசிவ னென்கின்ற, மன்னைப் பதிபசு
பாசத்தை மாசற்ற, முன்னைப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை,
யுன்னத் தருஞ்சுத்த சைவ ருபாயமே. (௬)

பூரணந் தன்னிலே வைத்தற்ற வப்போத, மாரண மந்த
மதித்தானந் தத்தோடே, நேரான வீராந் தநிதி யெம்போகங்,
காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே. (௭)

மாறுத ஞான மறிப்பற மாயோகர், தேருஞ் சித்தையை

த் தேற்றிச் சிவமாக்கிப், பேரான பாவனை பேணி நெறிநிற்றல், கூறுங் ஞானி சரிதை குறிக்கிலே. (௮)

வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமவித் தியாதரர், நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள், வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர், சாதாரண மன்ன சைவ ருபாயமே. (௯)

விண்ணினைச் சென்றணு காவியன் மேகங்கள், கண்ணினைச் சென்றணு காப்பல காட்சிக, ளெண்ணினைச் சென்றணு காம லெனப்படு, மண்ணினைச் சென்றணு காப்பசு பாசமே. ()

ஒன்று மிரண்டு மிலதுமா யொன்றாக, நின்று சமய நிராகார நீங்கியே, நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தாற், சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. (௧௧) ஆ ௧௬

கடுஞ்சுத்தசைவம்.

வேடங் கடந்து விகிர்தன்றன் பான்மேவி, யாடம் பரமின்றி யாசாபா சஞ்செற்று, பாடொன்று பாசம பசுத்துவம் பாழ்படச், சாடுஞ் சிவபோ தகர்சுத்த சைவரே. (௧)

உடலான வைந்தையு மோராறு மைந்து, மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப், படலான கேவல பாசந் துடைத்துத், திடமாய்த் தனையுற்றல் சித்தாந்த மாக்குமே. (௨)

சுத்தச் சிவனுரை தானதிற் றேறாமல், முத்தர் பதப்பொருண் முத்திவித் தாமூல, மத்தனை யானமா வாதனை யடைந் தற்றும், சுத்தச் சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே, (௩)

நானென்றுந் தானென்று நாடிநான் சாரவே, தானென் றுநானென் றிரண்டிலாத் தற்பரந், தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலாற், றானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகி லேனே. (௪)

சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தா, லாற்றரி தாகிய

வைந்து மடங்கிடு, மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்நிற் கும், பாற்பர சாயுச்சிய மாகும் பதியே. (ரு) ஆ. உஎ.

சரியை.

நேர்ந்திடு மூல சரியை நெறியிதென, றூட்டிடுங் காலங் கி கஞ்ச மலையமா,னோர்ந்திடுங் கந்துரு கேணமினைகள் பூதலத், தோர்ந்திடுஞ் சுத்த சைவத் துயிரதே, (க)

உயிர்க்குயி ராய்நிற்ற லொண்ஞான பூசை, யுயிர்க்கொளி நோக்கின் மகாயோக பூசை, யுயிர்ப்பெறு மாவா கனமபுறப் பூசை, செயிற்கடை நேசஞ் சிவபூசை யாமே. (உ)

நாடு நகரமு நற்றிருக் கோயிலுந், தேடித் திரிந்து சிவ பெரு மானென்று, பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின், கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே. (ஙு)

பத்தர் சரியை படுவோர் கிரியையோ, ரதகு தொண்ட ருளவேடத் தாகுவோர், சுத்த வியமாதி சாதகர் தூயோ கர், சித்தர் சிவஞானஞ் சென்றெய்து வோர்களே (ச)

சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னாயினோர், சேர்ந்தவெண் யோகத்தர் சித்தர் சமாதியோ, ராய்ந்த கிரியை யோ ரர்ச்சனை தப்பாதோர், நேர்ந்த சரியையோர் நீணிலத் தோரே. (ரு)

கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை, யரிய சிவனுரு வ மரு மருவப், தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை, யுரியன் நேயத் துயர்பூசை யாமே, (சு)

சரிதாதி நான்குந் தருஞான நான்கும், விரிவான வேதாந் த சித்தாந்த மாறும், பொருளான நந்தி பொன்னடிப் பேற க்கு, மருளாரு மாந்தர் வணங்கவைத் தானே (எ)

[illegible] பஞ்சசுத்தித் [illegible], [illegible] விசே

டமு மரன்மக் கிரகசத்தி, சமைய திருவாணைக் கலாசுத்தி யா
கு, மமைமன்று ஞான மார்க்கம் மபிடேகமே. (அ) ஆ. ௩௨.

கிரியை.

பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண், டெத்திக் கில
ரில்லை யெனபதி னைமலர்க, கொத்தத திருவடி நீழல் சரணெ
னத், தத்தும வினைககடல் சாராது காணுமே. (௧)

காணுறு கோடி கடிகமழ சந்தனம், வாணுறு மாமலரிட்
டு வணங்கினு, மூவினை நீக்கி யுணர்பவர்க கல்லது, தேனமா பூ
கழல் சேரவொண் ணாதே. (௨)

கோனககனா குயே குரைகழ லேத்துமின், ஞானககனா
குகிய நடுவே யுதிக்கும, வானககனா குகிய வானவா கைதொ
ழு, மானககன் ஈசனருள்வள்ள மாமே. (௩)

இதுபணிந் தெண்டிசை மண்டல மெல்லா, மதுபணி செ
ய்கின் றவனொரு கூற, விதுபணி மாறுடா செயபணி யீசன,
பதிபணி செய்வது பத்திமை காணே. (௪)

பத்தன கிரியை சரிதை பயில்வுற்றுச, சுத்த வருளாற் று
ரிசற்ற போகத்து, ஓய்த்த நெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தா
ற, சித்தங் குருவருளாற் சிவ மாகுமே (௫)

அன்பின் னுருகுவ னாளும் பணிசெய்வன், செம்பொ
ன் செய்மேனி கமலத் திருவடி, முன்புநின் றாங்கே மொ
ழிவ தெனக்கரு, ளன்பினுட் சோதி யிலங்குகின் றானே. (௬)

ஆ. ௩௮.

யோகம்.

செறிவழி யேசென்று சேர்மையு ளொன்றித், தறியிருந்
தாட்போலத் தம்மை யிருத்திச், சொறியினுந் தாக்கினுந் த
ன்னென்னுணராக், குறியறி வாளர்க்குக் கட்டுரையாமே. ()

ஊழிதோ றூழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது, ஊழிதோ றூழி யுணரவுங் கிற்கொட்டா, ஞாழி யமரு மரியய னென்றுளார், ஞாழி முயன்றுமொ ருசிவ னாமே (உ)

பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற், சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது, ஓவியம் போல வுணர்ந்தறி வாளர்க்கு, நாவி யணைந்த நடுநாடி யாமே (௩)

உய்ந்தன மென்றுநீ ருறுபொருள் காணகிலீர், கந்த மலரிற் கரக்கின்ற கந்தியைச், சிந்தை யுறவே தெளிந்திரு ளேகினால், முந்தப் பிறவிக்கு மூலவித் தாகுமே. (௪)

எழுத்தொடு பாடலு மெண்ணெண் கலையும், பழுத்தலைப் பாசப் பிறவியு நீங்கா, வழுத்தலைச் சோமனோ டங்கி யருக்கனை, வழுத்தலைச் செய்யும் வகையுணர்ந் தேனே (௫)

விரும்பிநின் றேசெப்பின் மெய்த்தவ ராகும், விரும்பிநின் றேசெய்யின் மெய்யுரை யாகும், விரும்பிநின் றேசெய்யின் மெய்த்தவ மாகும், விரும்பிநின் றேசெயின் விண்ணவ னாகுமே ()

பேணிற் பிறவா வுலகருள் செய்திடுங், காணிற் றனது கலவியு ளேநிற்கு, நாணி னரகநெறிக்கே வழிசெயு, மூனிற் சுழிமங்கி யுந்தமன் றானே (எ)

ஒத்தசெங் கோலா ருவப்பிலி தாதவ, ரெத்தனை யாயிரம் வீழ்ந்தவ ரெண்ணிலி, சித்தர்க டேவர்கள் மூவா பெருமையா, மத்த னிவனென்றே யன்புறு வார்களே (அ)

யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டிற்றோ, ராகத் தக்கிரி யாதி சரிதையாந், தாகத்தை விட்ட சரிதையோன் றாமெ னாறு, ளாதித்தன் பத்தியு ளன்புவைத் தேனே. (௯)

யோகச் சமயமே யோகம் பலவுங்கல், யோகவி சேடமே யட்டாங்க யோகமாம், யோகநிர் வாணமே யுற்றப ரோதயம், யோகவி சேடமே யோன்சித்தி யுற்றலே (௧௦) ஆ-சஅ

ஞானம்.

ஞானத்தின் மிக்க வறநெறி நாட்டில்லை, ஞானத்தின் மி
க்க சமயமு நன்றன்று, ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்கா
வா, ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின்மிக் காரே. (௧)

சத்தமுஞ் சத்த மனனுந் தகுமன, முய்த்த வுணர்வு மு
ணர்த்து மகந்தையுஞ், சித்தமென் றிம்மூன்றுஞ் சிந்திக்குஞ்
செய்கையுஞ், சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன் மார்க்கமே. (௨)

தன்பா லுலகுந் தனக்கரு காவது, மன்பா லெனக்கரு
ளாவது மாவன,வென்பாற்கண் ஞானமு மெய்துஞ் சிவோகமு
ம, பின்பாலி னேயமும் பெற்றிடுந் தானே (௩)

இருக்குஞ் செம்மி யிடம்பிரம மாகும், வருக்கஞ் சராசர
மாகு முலகந், தருக்கிய வாசார மெல்லாந் தருமே, திருக்குமி
ல் ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந் தோர்க்கே. (௪)

அறிவு மடக்கமு மன்பு முடனே, பிறியா நகர்மனனும் பே
ரருளாளன், குறியுங் குணமுங் குறைகழ வீயகா, நெறியறி
யார்க்கிது நீர்த்தொளி யாமே. (௫)

ஞானம் விளங்கெழு கின்றதோர் சிந்தையு, ளானம வி
ளக்கெதி ரேகாண் வழிதொறு, மூனல் மதிமண்ட லத்தெ
திர் நீர்கண்டு, வூன மறுத்துநின் றொண்சுட ராகுமே. (௬)

ஞானிக் குடன்குண ஞானத்தி னான்குமா, மோனிக் கி
வையொன்றுங் கூடாமுன மோகித்து,மேனிற்ற லாஞ்சத்தி வி
த்தை விளைத்திடு, தானிக குலத்தோர் சரிதை கிரியையே. (௭)

ஞானத்தின் ஞானாதி நான்குமா ஞானிக்கு, ஞானத்தின்
ஞானமே நானென தென்னுமல், ஞானத்தில் யோகமே நாதா
ந்த நல்லொளி, ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. (௮)

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானாதி நண்ணுவோன், புண்ணி
யபாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன், நண்ணிய ஞேயம் ஞாஞான
ங் கண்டோன், திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. ()

ஞானச் சமயமே நாடுந் தனைக்காண்டல், ஞான விசேட மேநாடும் பரோதயம், ஞான நிர்வாணமே நன்றறி வானருள், ஞானபி டேகமே நற்குரு பாதமே. (கo) ஆ௳ ருஅ

சன்மார்க்கம்.

சாற்றுஞ்சன் மார்க்கமாந் தற்சிவ தத்துவத், தோற்றங் களான சுருதிச் சுடர்க்கண்டு, சீற்ற மொழிந்து சிவயோக சித் தராயக், கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களே. (க)

சைவப் பெருமைத் தனிநா யகனந்தி, யுய்ய வகுத்த குருநெறி யொன்றுண்டு, தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேரத் துய்ய, வையத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (உ)

தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப், பரிசிக்கக் கீர்த் திக்கப் பாதுகஞ் சூடக், குருபத்தி செய்யுங் குவலயத் தோர்க்குத், தருமுத்தி சார்பூட்டுஞ் சன்மார்க்கந் தானே. (௩)

தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார், தெளிவறி யாதார் சிவனு மாகார், தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார், தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே. (௪)

தானவ னாகித் தானைந்தா மலஞ்செற்று, மோனம தாமொழிப் பான்முத்த ராவது, மீனமில் ஞானானு பூதியி லின்பமுந், தானவ னாயுற்ற லானசன் மார்க்கமே (ரு)

சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமுஞ், சன்மார்க் கத் தார்க்கு மிடத்தொடு தெய்வமுஞ், சன்மார்க்கத் தார்க் கு வருக்கந் தரிசந, மெம்மார்க்கத் தார்க்கு மியம்புவன் கே ண்மினே. (௬)

சன்மார்க்க சாதனந் தான்ஞான ஞேயமாம், பின்மார்க் க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்குந், துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றோர், சன்மார்க்கத் தானவ ராகுஞ்சன் மார்க் கமே. (௭)

சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப், பின்மார்க்க முன்னறும் பெறலியல் பாமென்று, என்மார்க்கந் தானே சிவனொடு கூடலே, சொன்மார்க்க மென்னச் சுருதிகை கொள்ளுமே. (அ)

அன்னிய பாசமு மாகுங் கருமமு, முன்னு மலத்தையு மூலப் பகுதியும், பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமுந், தன்னொடுங் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே (௯)

பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக், கசியாத நெஞ்சங் கசியக் கசிவித், தொசியாத வுண்மைச் சொரூபோ தயத்துற், றசைவான தில்லாமை யான சன் மார்க்கமே (௰)

மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகட் கெட்டு வகுப்பது, மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமே யன்றிமற் றொன்றில்லை, மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மெனுநெறி வைகாதோர், மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மாஞ்சித்த யோகமே (௧௧) ஆ. கக.

சகமார்க்கம்

சன்மார்க்கந் தானே சகமார்க்க மானது, மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம், பின்மார்க்க மானது பேராப் பிறந்திறந், துன்மார்க்க ஞானத் துறுதியு மாமே. (௧)

மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார், குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார், வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகு, முருவுங் கிளையு மொருங்கிழப் பாரே. (௨)

யோகச் சமாதியி னுள்ளே யகலிடம், யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுளரொளி, யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுளசத்தி, யோகச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே. (௩)

போகமும் யோகமும் யோகியர்க் காகுமால், யோகஞ் சிவரூப முற்றிடு முள்ளத்தோர், போகம் புவியிற் புருடார்த்த சித்தியத் தாகு மிரண்டு மழியாத யோகிக்கே. (௪)

ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள், மேதாதி யீரெண்
கலாந்த விணவொளி, போதா லயத்துட் புலன்கரை யைம்புலச்
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே. (ரு)

பிணங்கிநிற் கின்றவை யைந்தையும் பின்னை, யணங்கி யெ
றிவ னுயிர்மன வாளாற், கணமபதி யெனடுங் கருது மொருவ
னை, வணங்கவல் லானசிந்தை வந்தநின் றானே (சு)

வளங்கனி யொக்கும் வளர்நுத லார்க்கும், வளங்கனி
யொப்பதோர் வாய்மைய னாகு, முளங்கனி தன்னா முகத்திரு
ப பாகருப, பழங்கனி தன்னை பகுந்தநின் றானே. (எ)

ஆக எக

சற்புத்திரமார்க்கம்

மேவிய சற்புத்திர மார்க்கமே யத்தொழி, லாவிப்ப தாஞ்
சக மார்க்கஞ் சகத்தொழி, லாவ திரண்டு மகன்று சகமார்க்
க, சேவியோ டொன்றல் சமமார்க்கத் தெளிவதே, (க)

பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திட, லாசற்ற நற்
றவம் வாய்மை யழுக்கின்மை, நேசித்திட் டன்னமு நீசுத்தி செ
ய்தனமற, ருசற்ற சற்புத் திரமார்க்க மாகுமே (உ)

அறுகாற் பறவை யலர்தேர்ந் துழலு, மறுகா நறையென
னத்தாமரை நிலஞ், குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டுஞ், சி
றுகா லறநெறி சேரகி லாரே (௩)

அருங்கரை யாவது வவ்வடி நீழற், பெருங்கரை யாவது
பிஞ்ஞக னானை, வருங்கரை யேகின்ற மனனுயிர்க் கெல்லாம்,
மொருங்கரை யாயுல கேழொத்த தானே. (௪)

உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகந்துந் தழுவி, வியர்ந்து மரடி
க கேமுறை செய்யினை, பயந்தும் பிறவிப் பயனது வாகும், பய
ந்து பரிகிலப் பரன்னுமய னாமே. (ரு)

நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்றன்னை, யென்றுந் தொழுவ னெழிற்பரஞ் சோதியைத், துன்று மலர்தூவித் தொழுமின் றொழுந்தோறுஞ், சென்று வெளிப்படுந் தேவர் பிரானே. (௬)

திருமன்னுஞ் சற்புத்திர மார்க்கச் சரிதை, யுருமன்னி வாழு முலகத்தீர் கேண்மின், கருமன்னு பாசங்கை கூம்பத் தொழுது, விருமன்னு நாடோறு மின்புற் றிருந்தே. (௭) ஆ. ௮௩.

தாசமார்க்கம்.

எளியன தீப மிடுமலர் கொய்த, லளிதின் மெழுக லதுதூர்த்தல் வாழ்த்தற், பளிமணி பற்றல் பன்மஞ் சனமாதி, தளிதொழில் செய்வது தான்றாச மார்க்கமே (௧)

அதுவிது வாதிப் பரமென றகல்வ, ரிதுவழி யென்றங்கி றைஞ்சின ரில்லை, விதிவழி யேசென்று வேதனை நாடி, மதுவிது நெஞ்சிற் றணிகின்ற வாறே. (௨)

அந்திப்பல திங்களதனைப் பிலப்பு ஞாயிறு, சிந்திப்ப னென்று மொருவனை சேர்கழல், வந்திப்ப வானவர் தேவனை நாடோறும், வந்திப்ப தெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே (௩)

அண்ணலை வானவ ராயிரம் பேர்சொல்லி, யுண்ணுவ ருண்மகிழ்ந் துண்ணின் றடிதொழக், கண்ணவ னென்று கருது மவர்க்கட்குப, பண்ணவன் பேரன்பு பற்றிநின் றானே. (௪)

வாசித்தும் பூசித்து மாமலர் கொய்திட்டும், பாசிக் குளத்தில்வீழ் கல்லா மனமா பார்க்கின், மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை, நேசத் திருந்த நினைவறி யாரே (௫) ஆ. ௮௪.

சாலோகம்.

சாலோக மாதி சரிதாதி யிற்பெறுஞ், சாலோக சாமீபந் தக்குஞ் சரியையா, லேலோகஞ் சேரில் வழியாகுஞ் சா

ரூபம், பரலோக மில்லாப் பரனுரு வாமே. (க)

சமயங் கிரியையிற் றன்மனங் கோயிற், சமய மனுமுறை தானே விசேடஞ், சமயத்து மூலந் தனைத்தேறன் மூன்றுஞ், சமயாபி டேகமே தானுஞ் சமாதியே. (உ) ஆ. ௬௩.

சாமீபம்.

பாசம் பசுவான தாகுமிச் சாலோகம், பாச மருளான தாகுமிச் சாமீபம், பாசஞ் சிவமான தாகுமிச் சாரூபம், பாசங் கரைபதி சாயுச் சியமே (க) ஆ. ௬௪.

சாரூபம்.

தங்கிய சாரூபந் தானெட்டாம யோகமாந், தங்குஞ் சன்மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகூடா, வங்கத் துடல்சித்தி சாதன ராகுவ, ரிங்கிவ ராக விழிவற்ற யோகமே. (க)

சயில லோகத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே, சயிலம தாகுஞ் சராசரம் போலப், பயிலுங் குருவின பதிப்புகக போதே, கயிலை யிறைவன் கதிர்வடி வாமே (உ) ஆ. ௬௫.

சாயுச்சியம்.

சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது, சைவந் தனையறிந் தேசிவஞ் சாருதற், சைவஞ் சிவந்தனைச் சாராம லீவுதற், சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச் சியமே. (க)

சாயுச் சியஞ்சாக்கி ராதீதஞ் சாருதல், சாயுச் சியமுப சாந்தத் துத தங்குதற், சாயுச் சியஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச், சாயுச் சியமனத் தானந்த சத்தியே. (உ) ஆ. ௬௬.

சத்திநிபாதம்-மந்தம்.

இருட்டறை மூலை யிருந்த குமரி, குருட்டுக் கிழவனைக்,

கூடற குறிததுக், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி, மரு ட்டி யவனை மணம்புரிந தானே. (க)

தீம்புல னான திசையது சிந்திக்கி, லாம்புல னாயறி வா ர்க்கமு தாய்நிற்குந், தேம்புல னான தெளிவறி வார்கட்குக், கோம்புல னாடிய கொல்லையு மாமே. (உ)

இருணீக்கி யெண்ணில் பிறவி கடத்தி, யருணீங்கா வண் ணமே யாதி யருளு, மருணீங்கா வானவர் கோனொடுங் கூடிப், பொருணீங்கா வின்பம் புலம்பயில் தானே. (ங)

இருளது மூலமி லிருந்தது நாடிற், பொருள்சூழ் விளக் கது புகசெறிந தாபபோன், மருள்சூழ மயக்கத்து மாமலர் நந்தி, யருளது பிறைவனு மாமையு மாமே. (ச) ஆ கக.

மந்தரம்

மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமு நீக்கி, வெருட்டி வினை பறு த் தினபம் விளைத்துக், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட் டி, யருட்டிகழ ஞான மதுபுரிந தானே (க)

கனனித துறைபடிந தாடிய வாடவா, கன்னித் துறை படிந தாங் கருத்திலா, கனனித் துறைபடிந் தாடுங் கருத் துண்டேற், பின்னைப் பிறவிப் பிறிதில்லை தானே (உ)

செய்யன் கரியன வெளியனற் பச்சைய, னெய்த வுணர் நதவ ரெய்வ திறைவனை, மைவென் றகன்ற பகடுரி போர்த்த வெயு, னைய னிவனென்று காதல்செய் வீரே (ங)

எய்திய காலங்க ளெத்தனை யாயினுந், தையலுந் தானுந் தனிநா யகமென்பர், வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்குக், கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே. (ச)

கண்டுகொண் டோமிரண் டுந்தொடர்ந் தாங்கொளி, ப ண்டுபண் டோயும் பரமன் பரஞ்சுடர், வண்டுகொண் டாடு ம

லர்வார் சடையண்ணலின்றருகண் டார்க்கிருணீக்கிநின் றானே

ஆ கoச.

தீவிரம்.

அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை யப்பனார் தோட்டத்தி, லெ ண்ணிக்கு மேழேழ பிறவி யுணர்விக்கு, ம்பண்ணிற்ப தெல்லா மொழிய முதல்வனைக, கண்ணுற்று நின்ற கனியது வாகுமே.

பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவ நல்கு, மறப்பை யறுக்கு ம் வழிபட வைக்குங், குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி, சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றாளுக்கே. (உ)

தாங்குமி னெட்டுத் திசைக்கு நாயகன், பூங்கமழ் கோதைப் புரிகுழ லாளொடு, மாங்கது சேரு மறிவுடை யார் கட்குச, தூங்கொளி நீலந் தொடர்தலு மாமே (ங)

ஒணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்குமு, பண்ணிலும் பன்மலர் தூவிப் பணிய, வணுகிய தொன்றறி யாத வொருவ, னணுகு முலகெங்கு மாவியு மாமே. (ச) ஆ கoரு.

தீவிரதரம்.

இருவினை நேரொப்பி லின்னருட் சத்தி, குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித், தருமெனு ஞானத்தாற் றனசெய லற்றாற், றிரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே. (க)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே, குரவஞ் செய்கின்ற கு ழலியை யுன்னி, யரவஞ் செய்யாம லவளுடன் சேரப், பரிவொ ன் றிலாளும் பராபரை தானே. (உ)

மாலை விளக்கு மதிபமு ஞாயிறுஞ், சால விளக்குந் தனி ச்சுட ரண்ணலுள் ஞானம் விளக்கிய காதலன், ஞாலமுநுத், துலை மிளக்கி யுடனிருந் தானே. (ங) ஆ கக.

புறசமய தூஷணம்.

ஆயத்து ணின்ற வறுசம யங்களுங், காயத் துணின்ற கடவுளைக் காண்கிலா, மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள், பாசத்தி லுற்றுப பதைக்கின்ற வாறே. (க)

உள்ளத்து ளேதான கரந்தெங்கு நின்றவன், வள்ளற் றலைவன் மலருறை மாதவன, பொள்ளக் குரம்பைப் புகுநது புறப்படு, கள்ளத் தலைவன கருததறி யார்களே. (உ)

உள்ளத்து முள்ளன புறத்துள னெனபவர்க், குள்ளத்து முள்ளன் புறத்துள னெம்மிறை, யுள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை யெனபவாக, குள்ளத்து மில்லை புறததில்லை தானே.()

ஆறு சமயமுங் கண்டவா கண்டில, ராறு சமயப் பொருளும் பயனில்லை, தேறுமின தேறித் தெளிமின தெளிந்தபின, மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே (ச)

சிவமல்ல தில்லை யறையே சிவமாந், தவமல்ல தில்லை தலைப்படுவார்க்கிங், கவமல்ல தில்லை யறுசம யங்கள், தவமல்ல நந்திதாட் சார்ந்துய்ய நீரே (ரு)

அண்ணலை நாடிய வாறு சமயமும், விண்ணவ ராகமிகவும் விரும்பியே, முண்ணின றழியு முயன்றில ராதலான், மண்ணின் றொழியும் வகையறி யார்களே. (சு)

சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள வெல்லாம், பவகதி பாசப் பிறவியொன றுண்டு, தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றில், அவகதி மூவரு மவ்வகை யாமே. (எ)

நூறு சமய முளவா நுவலுங்கா, லாறு சமயமவ் வாறுட படுவன, கூறு சமயங்கள கொண்ட நெறிநில்லா, வீறு பரநெறி யில்லா நெறியனறே. (அ)

கத்துங் கழுதைகள் போலுங் கலதிகள், சுத்த சிவனெங்கு தோய்வுற்று நிற்கின்றான், குற்றந் தெரியாக் குணங்கொண்டு கோதாட்டார், பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப் பாரே.

மயங்குகின் றாரு மதிதெளிந் தாரு, முயங்கி யிருவினை மு
ழைமுகப் பாச்சி, யியங்கிப் பெறுவரே லீறது காட்டிப், பயங்
கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே. (கo)

சேய னணியன பிணியிலன் பேர்நந்தி, தூயன துளக்கற
நோக்கவல் லார்கட்கு, மாயன் மயக்கிய மானுட ராமவர், கா
யம் விளக்குங் கருத்தறி யாரே (கக)

வழியிரண் டுக்குமோர் வித்தது வான, பழியது பார்மி
சை வாழ்த லுறுதல், சுழியறி வாளன்றன் சொல்வழி முன்னின்,
றழிவறி வார்நெறி நாடநில் லாரே (கஉ)

மாதவ ரெல்லாமா தேவன பிரானெனபர், நாதம தாக
வறியப் படுநந்தி, பேதஞ்செய் யாதே பிரானென்று கைதொ
ழி, லாதியு மாநெறி யாகிநின் றானே. (கங)

அரனெறி யப்பனை யாதிப் பிரானை, யுரநெறி யாகி யுளம்பு
குந் தானைப், பரநெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம், பரனறி யா
விடிற் பல்வகைத் தூரமே. (கச)

பரிசற வானவன் பண்பன் பகலோன், பெரிசறி வானவ
ர் பேற்றிற் றிகழுந், துரிசற நினைனை தூய்மணி வண்ண, னரிதவ
வைத்த வறநெறி தானே (கரு)

ஆன சமய மதுவிது நன்றெனு, மாய மனிதர் மயக்க ம
துவொழி, கானங் கடந்த கடவுளை நாடிமின், னூனங் கடந்த
வுருவது வாமே. (கசா)

அரநெறி நாடிய வமரர் முனிவருஞ், சென்னெறி கண்டா
ர் சிவனெனப் பெற்றார்பின், முன்னெறி நாடி முதல்வ னருளி
லார், சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாறே. (கஎ)

உறுமா றறிவது முண்ணின்ற சோதி, பெறுமா றறியிற் பி
ணக்கொன்று மில்லை, யறுமா றதுவான வங்கியு ளாங்கே, யி
றுமா றறிகில ரேழைக டாமே. (கஅ)

வழிநடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங், கழிநடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர், சுழிநடக் குந்துய ரம்மது நீக்கிப், பழிநடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே. (௨௧)

வழிசென்ற மாதவம் வைகின்ற போது, பழிசெல்லும் வல்வினைப் பற்றறுத் தாங்கே, வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட், டூழிசெல்லி லும்பர் தலைவன்முன் னாமே. (௨௨)

ஆ ௧௩௧.

நிராகாரம்.

இமையங்க ளாய்நின்ற தேவர்க ளாறு, சமையங்கள் பெற்றனர் சாத்திர மோதி, யமையறிந் தோமென்ப ராதிப் பிரானுஞ், சமையறிந் தாருட் கலந்துநின் றானே. (௧)

பாங்கமர் கொன்றைப் படர்சடை யானடி, தாங்கு மனிதர் தரணியி னேரொப்பர், நீங்கிய வண்ண நினைவுசெய் யாதவ, ரேங்கி யுலகி லிருந்தழு வாரே. (௨)

இருந்தழு வாரு மியல்புகெட் டாரு, மருந்தவ மேற்கொண் டங்கண் ணிலையெண்ணில், வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோனும், பெருந்தன்மை நல்கும பிரப்பில்லை தானே. (௩)

தூரறி வாளர் துணைவர் நினைப்பிலர், பாரறி வாளர் படுபயன் றுண்பர், காரறி வாளர் கலந்து பிறப்பார்கள், நேரறி வாளர் நெடுமா முகிலாமே. (௪)

அறிவுடன் கூடி யழைத்ததோர் தோணி, பறியுடன் பாரம் பழம்பதி சிந்துங், குறியது கண்டுங் கொடுவினை யாளர், செறிய நினைக்கிலர் சேவடி தானே. (௫)

மன்னு மொருவன் மருவு மனோமய, னென்னின் மனித ரிகழ்வரிவ் வேழைகள், பின்னை மனமே தொழுமின் தலையிலி, தன்னை யங்கே தலைப்பட லாமே. (௬)

ஓங்காரத் துள்ளொளி யுள்ளே யுதயமுற், றூங்கார மற்ற வருபவங் கைகூடார், சாங்கால முன்னார் பிறவாமை சார்வு றார், நீங்காச் சமயத்து ளின்றெழுந் தார்களே. (எ) ஆ௳ கஙௌ

உட்சமயம்.

இமையவர் தம்மையு மெமமையு முன்ன, மமைய வகுத்தவ னாதிப் புராணன, சமையங்க ளாறுந தனருளின்கீழ்கொடா, வமையங் குழல்கின்ற வாதிப் பிரானே (க)

ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள, வென்றது போல விருமுச சமயமு, நன்றிது தீதிது வெனறுரை யாளர்கள், குன்றுகுரைத்தெழு நாயையொத் தாரசளே. (உ)

சைவப் பெருமைத தனிநா யகனறனனை, யுய்ய வுயிர்க்கின்ற வொளிசுடர் நந்திபை, மெப்ப பெருமையர்க ளனபனை யின்பஞ்செய், வையத் தலைவனை வந்தடை ந்துய்மினே. (ங)

சிவனவன வைத்ததோர் தெய்வ நெறியிற, பவனவன வைத்த பழவழி நாடி, யிவனவ னெனப தறியவல் லார்கட் கவனவ னங்குள தாங்கட னாமே (௪)

ஆமா றுரைக்கு மறுசம யாதிக்குப், போமாறு தானில்லை புண்ணிய மல்லதங், காமாம் வழியாககு மவ்வே றுயிர்கட்கும், போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யாளே. (ரு)

அரநெறி யாவ *தறிந்தேனு நானுஞ், சிலநெறி தேடித் திரிந்தவக காளு, மரநெறி யுள்ளக் கடலகடந் தேறுந், தரநெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே. (சு)

தேர்ந்த வரனை யடைந்த சிவநெறி, பேர்ந்தவ ருன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி, யார்ந்தவ ரண்டத்துப் புக்க வருநெறி, பேர்ந்து புனைந்து புணர்நெறி யாமே. (எ)

சரு மனத்தினை யிரண்டற விசையின், றூறுஞ் சமயத்தை யோதுமின் றோதியே, வாரு மரனெறி மன்னியேமுன்னியுத்,

தாருஞ் சுடரொளி தோன்றலு மாமே. (௮)

மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத், தனற்குறி யாளனை யாதிப் பிரானரனை, நினைகுறி யாளனை ஞானக கொழுந்தி, னயகுறி காணி லரனெறி யாமே. (௯)

ஆய்ந்துண ராரகளி னுணமாச் சதிர்பல, வாய்ந்துண ராவகை நின்ற வரனெறி, பாய்ந்துணர் வாரரன சேவடி கைதொழு, தேர்ந்துணரா செய்வதோ ரினபமு மாமே. (௧௦)

சைவச் சமயத தனிநா யகனநதி, யுய்ய வகுத்த குருநெறி யொனறுணடு, தெய்வச சிவநெறி சனமாக்கஞ் சேரநதுய்ய, வையதது ளாரக்கு வகுததுவைத தானே. (௧௧)

இத்தவ மதவ மெனறிரு பேரிடும், பிததரைக் காணி னகு மெங்கள பேர்நநதி, யெத்தவ மாகிலென னெஙகுப் பிறக்கிலெ ன, னொத்துணர வாரகொல்லை யூர்புக லாமே (௧௨)

ஆமே பிரானமுக மைந்தொடு மாருயி, ராமே பிரானுக்க சோமுக மாறுள, தாமே பிரானுக்குந் தனசிர மாலைக்கு, நாமே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே (௧௩)

ஆதிப் பிரானுல கேழு மளநதவ, னோதக் கடலு முயிர்க ளுமாய்நிற்கும, பேதிப பிலாமையி னின்ற பராசக்தி, யாதிக கடவுளு மநதமு மாமே. (௧௪)

ஆய்ந்தறி வாகளமரர்வித தியாதர, ராய்ந்தறி யாவண நின்ற வரனெறி, வாய்நதறிந தேனவன சேவடி கைதொழக், காய்நதறிந தேனிம்மை யடமைகண டேனே. (௧௫)

அறியவொன் றாகவ வுடம்பின் பயனை, யறியவொன் றாத வறுவகை யாக்கி, யறியவொன் றாத வறுவகை கோசத், தறியவொன் றாதோ ரண்டம் பதிந்ததே. (௧௬)

ஆ * அதிகாரம் - ௨௩௰ - திருமந்திரம் - ௧௬௪

ஐந்தாந்தந்திர முற்றும்.

ஆ, சிறப்புப்பாயிரமுட்பட - அதிகாரம் - ௧௨௰.

கூடிய்திருமந்திரம் - ௧௬௪௨

ஆறாந் தந்திரம்.

சிவகுருதரிசனம்

பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநல்கிச், சுத்த வுரையாற் றுரிசறச் சோதித்துச், சத்து மசத்துஞ் சதசத்துங் காட்டலாற், சித்த மிறையே சிவகுரு வாமே. (௧)

பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு, நேசித்த காயம் விடுவித்து நேரே, கூசற்ற முத்தியிற் கூட்டலா நாட்டத்த, தாசற்ற சற்குரு வம்பல மாமே. (௨)

சித்திக ளெட்டொடுந் திண்சிவ மாக்கிய, சுத்தியு மெண்சத்தித் தூய்மையும் யோகத்துச், சத்தியு மந்திர சாதக போதமும், பத்தியு நாத னருளிற் பயிலுமே (௩)

எல்லா வுலகிற்கு மப்பாலோ னிப்பாலாய், நல்லா ருள்ளத்து மிக்கருள் நல்கலா, லெல்லாரு முய்யக்கொண் டிங்கே யளித்தலாற், சொல்லா னந்த நற்குரு சுத்த சிவமே. (௪)

தேவனுஞ் சுத்த குருவு முபாயத்துள், யாவையு மூன்று முணர்க்குந் துறையாலே, மூவாப் பசுபாச மாற்றியே முத்திப்பால், யாவையு நல்குங் குருபர னன்புற்றே. (௫)

சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மைசெய், தத்தனை நல்குருள் காணு வகிழுடர், பொய்த்தகு கண்ணா னமரென்பர் புண்ணிய, ரத்த னிவனென் றடிபணி வாரே. (௬)

உண்மையிற் பொய்மை பொழித்தலு முண்மைப்பார், இன்மையு மொண்மைச் சிவமாய வவ்வரன், வண்மையு மெட்டெட்டுச் சித்தி மயக்கமு, மன்னை லருணெறி யாரறி வாரே. (௭)

சிவனே சிவஞானி யாதலாற் சுத்த, சிவனே யெனவடி சேரவல் லார்க்கு, நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும், பவ

மான தின்றிப் பரலோக மாமே. (௮)

குருவே சிவமெனக் கூறின னந்தி, குருவே சிவமென் பது
குறித் தோரார், குருவே சிவனுமாய் கோனுமாய் நிற்கும், கு
ருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே. (௯)

சித்த மியானையுஞ் சிதைத் திருந்திடு, மத்த னுணர்த்துவ
தாகு மருளாலே, சித்த மியானையுந் தின்சிவ மானக்கா, லத்
தனு மவ்விடத் தேயமாந் தானே (௧௦)

தானந்தி சீரமையுட் சந்தித்தச் சீர்வைத்த, கோனந்தி
யெந்தை குறிப்பறி வாரில்லை, வானந்தி யென்று மகிழு மொருவ
ர்க்குத், தானந்தி யங்கித் தனிச்சுட ராமே. (௧௧)

திருவாய சித்தியு முத்தியுஞ் சீர்மை, மருளா தருளு மயக்
கறும் வாய்மைப், பொருளாய வேதாந்தப் போதமு நாத, னு
ருவா யருளா விடிலோர வொண்ணாதே. (௧௨)

பத்தியு ஞானவை ராக்கிய முப்பர, சித்திக்கு வித்தாகு
சிவோகமே சோதலான, முத்தியின் ஞான முளைத்தலா லம்மு
ளை, சத்தி யருடரிற் றுனெளி தாமே. (௧௩)

இலனெய்த வைத்தகோ ரின்பப் பிறப்பினை, முனனெய்த
வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை, தன்னெய்துங் காலத்துத் தா
னே வெளிப்படு, மனனெய்த வைத்த மனமது தானே. (௧௪)

சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி, சிவமான ஞான
ந் தெளியவொண் முத்தி, சிவமான ஞானஞ் சிவபரத் தேயேக
ச், சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே. (௧௫)

அறிந்துணர்ந் தேனிவ் வகலிட முற்றுஞ், செறிந்துணர்ந்
தோதித் திருவருள் பெற்றேன், மறந்தொழிந் தேன்மதி மான்
டவர் வாழ்க்கைப், பிறந்தொழிந் தேனிப் பிறவியை நானே. ()

தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவ, னிருக்கின்ற த

ன்மையை யேது முணரார், பிறக்கின்ற வித்தைப் பிணக்கறுத் தெ
ல்லாரு, கருக்கொண்ட வீசனைக் கண்டுகொண் டேனே. (கஎ)

திருவடிப்பேறு.

இசைந்தெழு மன்பி லெழுந்த படியே, பசைந்தெழு மீச
ரைப் பாசத்து ளேகச், சிவந்த குருவந்து சென்னிகை வைக்க,
வுவந்த குருபத முள்ளத் துவந்ததே. (க)

தாடந்த போதே தலைதந்த வெம்மிறை,*வாடந்த ஞான
வலியையுந் தந்திட்டு, வீடந்த மின்றியே யாள்கென விட்டரு
ட், பாடின் முடிவைத்துப் பார்வந்த தந்ததே. (உ)

தானவ னாகிச் சொரூபத்து வந்திட்டு, வான சொரூபங்க
ளொன்று மகற்றின, வேனைய முத்திரை யீந்தாண்ட நன்னந்தி,
தானடி முற்சூடித் தாபித்த தன்மையே (௩)

உரையற் றுணர்வற் றுயிர்பர மற்றுத், திரையற்ற நீர்
போற் சிவமாத றீர்த்துக், கரையற்ற சத்தாதி நான்குங் க
டந்த, சொரூபத் திருத்தினன் சொல்லிறந் தோமே. (௪)

குரவ னுயிர்முச் சொரூபமுங் கைக்கொண், டரிய பொரு
ண்முத் திரையாகக் கைக்கொண்டு, பெரிய பிரானடி நந்திபேச்
சற்று, வுருகிட வென்னையுங் குய்யக்கொண் டானே. (ரு)

பேச்சற்ற வின்பத்துப் பேரானந் தத்திலே, மாச்சற்ற
வென்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்துக், காச்சற்ற சோதி கடன்மூ
ன்றுங் கைக்கொண்டு, வாச்ச புகழ்மாளத் தாடந்த மன்றுமே.

இதயத்து நாட்டத்து மென்றன் சிரத்துப், பதிவித்த பா
தம் பராபர சத்தி, கதிவைத்த வாறுமெய் காட்டிய வாறும், வி
திவைத்த வாறும் விளம்பவொண் ணாதே (எ)

திருவடி வைத்தென் சிரத்தரு ணோக்கிப், பெருவடி வைத்
தந்த போற்றி தன்னைக், குருவடி விற்கண்ட கோனையென்
கோவைக், கருவழி மாற்றிடக் கண்டுகொண் டேனே (அ)

திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்கும், திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்க்கும், திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்கும், திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. (௯)

மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவிடின் மேல்வினை, மால்வைத்த சிந்தையை மாயம தாக்கிடும், பால்வைத்த சென்னிப் படரொளி வானவன், றாள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே (௧௦)

கழலார் கமலத் திருவடி யென்னு, நிழல்சேரப் பெற்றே னெடுமா லறியா, வழல்சேரு மங்கியு ளாதிப் பிரானுங், குழல்சேரு மின்னுயிர்க் கூடுங் குலைத்ததே. (௧௧)

முடிமன்ன ராகினமூ வுலகம தாள்வ, ரடிமன்ன ரின்பத் தளவில்லை கேட்கின், முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்க ளீசன், குடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுநின் றாரே. (௧௨)

வைத்தே னடிகண் மனத்தினுள் ளேநான, பொய்த்தே யெரியும் புலன்வழி போகாமல், மெய்த்தே னுழலு மிருவினை மாற்றிட்டு, மெய்த்தே னறிந்தேனவ் வேதத்தி னந்தமே. (௧௩)

அடிசார லாமண்ணல் பாத மிரண்டு, முடிசார வைத்தனர் முன்னை முனிவர், படிசார்ந்த வின்பப் பழவடி வெள்ளங், குடிசார் நெறிகூடி நிற்பவர் கொள்கையே (௧௩)

மந்திர மாவது மாமருந் தாவது, தந்திர மாவதுந் தானங்க ளாவதுஞ், சுந்தர மாவதுந் தூய்நெறி யாவது, மெந்தை பிரான்ற னிணையடி தானே. (௧௫) ஆ. ௩௨.

ஞாதுருஞானஞேயம்.

நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிடப், பாங்கான பாசம் படரப் படாறிவு, மாங்கார நீங்கி யதனிலை நிற்கவே, நீங்கா வமுத நிலைபெற லாமே. (௧)

ஞேயத்தே நின்றோர்க்கு ஞானாதி யின்றிடு, ஞேயத்தின் ஞாதுரு ஞேயத்தில் வீடுறு, ஞேயத்தின் ஞேயத்தை ஞேயத்

ழைத யுற்றவ, ராயத்தி னின்ற வறிவறி வாரே. (௨)

தானென றவனென றிரணடாகுந் தத்துவந், தானென றவனென றிரண்டுந் தனிற்கண்டு, தானென்ற பூவை யவனடி சாத்தினு, னென றவனெனகை நல்லதொன றன்றே, (௩)

வைசசன வாறுறு மாற்றி யெனைவைதது, மெசசப் பரனறன் வியாப்துவ மேலிட்டு, நிசசய மாககிச் சிவமாககி ஞேயதது, லச்சங் கெடுதனெனை யாணடன னந்தியே (௪)

முன்னை யறிவறி யாதவம மூடாபோற, பினனை யறிவறி யாமையைப் பேதிததான, றனனை யறியப பரனாககித் தற்சிவ த, தெனனை யறிவித திருநதன னநதியே. (௫)

காணாத கணணுடன கேளாத கேளவியுங, கோணாத போகமுங் கூடாத கூட்டமு, நாணாத நாணமு நாதாநத போதமு ங், காணா யெனவநது காட்டின னநதியே. (௬)

மோனங்கை வநதோாககு முததியுங கைககூடு, மோனங் கை வநதோர்க்குச சிததியு முனனிறகு, மோனஙகை வந்தூ மை யரமொழி முற்றுங்காண, மோனஙகை வநதைங் கருமமு முனனுமே (௭)

முத்திரை மூன்றின முடிந்தது மூன்றின்பால், வைத்த கலைகால் நானமடங் கானமாறறி,யுயததவத தானந்தத தொன ௱ு பாதத்தே, பெதத மறுத்தோர் பிறநதிற வாரே. (௮)

மேலைச் சொரூபங்கண் மூனறு மிகுசத்தி, பாலித்த முத் திரை பற்றும் பரஞானி, யாலித்த கட்டமே ஞேயம் புகுந்தற் ற, மூலச் சொருபன் மொழிஞா துருவனே. (௯) ஆ. ௪௧.

துறவு.

இறப்பும் பிறப்பு மிருமையு நீங்கித், துறந்தவர் தங்கள் ட சோதிப் பிரானை, மறப்பில ராய்நித்தம் வாய்மொழி வார்

கட், கறப்பதி காட்டுமமரர் பிரானே (௧)

பிறந்து மிறந்தும்பல் பேதமை யாலே, மறந்து மலவிரு ளிங்க மறைந்து, சிறந்த சிவனருட் சேர்பரு வத்துச், துறந்த வுயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே. (௨)

அரவன் பிறப்பிலி யாருமிலாதா, னுறைவது காட்டக முண்பது பிச்சை, துறவெனுங் கண்டா துறந்தவர் தம்மைப், பிறவி யறுத்திடும் பித்தனைக் கண்டீரே (௩)

நெறியைப் படைத்தா னெருஞ்சில் படைத்தா, னெறியில் வழுவி னெருஞ்சில்முட் பாயு, நெறியில் வழுவா தியங்கவல் லார்க்கு, நெறியி னெருஞ்சின்முட் பாயகி லாவே. (௪)

கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவந் தைவரு, நாடி வளைந்தது நாணகட் டேனலே, ஞாடல் விடையுடை யண்ணல் திருவடி, கூடுந் தவஞ்செய்த கொள்கையி னானே (௫)

உழவ னுழவுழ வானம் வழங்க, வுழவ னுழவினிற் பூத்த குவளை, யுழவ னுழத்தியர் கண்ணென்று மெண்ணிட், டுழவ னதனை யுழவொழிந் தானே (௬)

மேல்துறந் தண்ணல் விளங்கொளி கூறுவன், நாள்துறந் தார்க்கவ னன்பனல் லாவிலி, கார்துறந் தார்க்கவன் கண்ணுக லாய்நிற்கும், பார்துறந் தார்க்கே பதஞ்செய லாமே ( )

காகமு மொன்று படமைந்து நாலது, போகமுட் புற்றிற் பொருந்தி நிறைந்தது, வாக மிரண்டும் படம்விரித் தாட்டொழிந், தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே. (௮)

அகன்றார் வழிமுத லாதிப் பிரானு, மிவனன்று னென்னின் றெளியனு மல்லன், சிவன்றான் பலபல சீவனு மாகு, நயன்றான் வரும்வழி காமறி யோமே. (௯)

காம்பு திறந்தன வொன்பது வாயதனு, மாம்பற் குழலியின் கஞ்சுளிப் பட்டது, வேம்பேறி நோக்கினன் மீகாமன் கூ

றையிற், கூம்பேறிக் கோயிலிற் பூக்கினை றவாறே. (௬௦) ஆடு ருக.

தவம்.

ஒடுங்கு நிலைபெற்ற வுத்தம ருள்ளம், நடுங்குவ தில்லை நம னுமங் கில்லை, யிடும்பையு மில்லை யிராப்பக லில்லை, படும்பய னில்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே (௧)

எம்மா ருயிரு மிருநிலத் தோற்றமுஞ், செம்மா தவத்தின் செயலின் பெருமையு, மம்மான் றிருவருட் பெற்றவர் கல்லா, லிம்மா தவத்தி னியல்பறி யாரே (௨)

பிறப்பறி யார்பல பிச்சைசெய் மானுடர், சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர், மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்வார், பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றாரே. (௩)

இருந்து வருந்தி யெழிற்றவஞ் செய்யும், பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே, யிருந்திந் திரனே யெவரே வரினு, மிருந்துந்தஞ் சிந்தை சிவனவன் பாலே (௪)

கரந்துங் கரந்திலன் கண்ணுக்குத் தோன்றான், பரந்த சடையன் பசும்பொன் னிறத்த, னருந்தவர்க் கல்லா லணுகலு மாகான், விரைந்து தொழப்படு மெண்ணரி யானே. (௫)

இன்னெய்த வைத்ததோ ரின்பப் பிறப்பினை, முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை, தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு, மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. (௬)

அமைச்சரு மானைக் குழாமு மரசும், பகைத்தெழும் பூசலுட் பட்டார் நடுவே, யமைத்ததோர் ஞானமு மாத்தமு நோக்கி, யிமைத்தழி யாதிருந் தார்தவத் தாரே. (௭)

சாத்திர மோதுஞ் சதிர்களை விட்டுநீர், மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின், பார்த்தவிப் பார்வை பசுமரத் தாணிபோ, லார்த்த பிறவி யகலவிட் டோடுமே. (௮)

தவம்வேண்டு ஞானந் தலைப்பட வேண்டிற், றவம்வேண் டா ஞான சமாதிகை கூடிற், றவம்வேண்டா மச் சகசமாக கத்தோர்க்குத், தவம்வேண்டா மாற்றந் தனையறி யாரே (க)

அ. கா.

தவதூடணம்

ஓதலும் வேண்டா முயிர்க்குயி ருள்ளுற்றாற், காதலும் வே ண்டாமெய்க் காய மிடங்கண்டாற், சாதலும் வேண்டாஞ் ச மாதிகை கூடினாற், போதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகா ரக்கே. (உ)

கத்தவும் வேண்டாங் கருத்தறிந் தாறினாற், சத்தமும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினாற், சுத்தமும் வேண்டாந் துட கற்று நிற்றலாற், சித்தமும் வேண்டாஞ் செயலற் றிருக்கிலே

வினைவறி வாரபண்டை மெய்த்தவஞ் செய்வார், வினைவ றி வாரபண்டை மெய்யுரை செய்வார், வினைவறி வார்பண்டை மெய்யாறு செய்வார், வினைவறி வாவினையின் மண்ணினதி ககாரே. (ந)

கூடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் குரைகழல், தேடித் தவ ஞ்செய்து கண்டேன் சிவகதி, வாடித் தவஞ்செய்வ தேதவ மி வைகளந், தாடிப் பலவுல கோரேத் தவரே (ச)

மனத்துறை மாகட லேழுங்கை நீந்தித், தவத்திடை யா ளர்தஞ் சார்வத் துவந்தார் பவத்திடை யாளரவாயணி கேட கின, முகத்திடை நந்தியை முந்தலு மாமே. (ரு)

மனத்திடை நின்ற மதிவா ளுருவி, யினத்திடை நீக்கி யி ரண்டற வீர்த்துப், புனத்திடை யஞ்சும் போகாமல் மறித்தா ற், றவத்திடை யாமொளி தனொளி யாமே. (சு)

ஒத்து மிகவுநின் றானை யுரைப்பது, பத்தி கொடுக்கும் ப ணிந்தடி யார்தொழு, முத்தி கொடுக்கு முனிவ னெனும்பதச்,

சத்தான செய்வதுந் தான்றவந் தானே. (௭)

இலைதொட்டுப் பூப்பறித் தெந்தைக்கென் றெண்ணி, மலர்தொட்டுக் கொண்டே வரும்புனல் காணேன, தலைதொட்டு னாற்கண்டு தாழ்ந்தநெஞ் ஞாளந, தலைதொட்டுக் கண்டேன தவங்கண்ட வாறே (௮)

படாசடை மாதவம் பத்திய பத்தாச, விடாசடை யாவனை மீசனருளு, மிடாசடை செய்தவா மெய்த்தவ நோக்கி, யுடாசடை செய்வ தொருமனத் தாமே (௯)

ஆற்றிற கிடந்த முசலைக்கண் டஞ்சிப்போ, யீற்றுக் கரடிக் கெதிர்ப்பட்ட தன்னொக்கு, நோற்றுந் தவஞ்செய்யா தார்பொறி யாகவா, சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்ற வாறே (௧௦)

பழுக்கின்ற வாறும் பழமுண்ணு மாறுங், குழக்கன்று துள்ளியக் கோணியைப் புல்கார, குழக்கன்று கொட்டிற் சட்டவல் லார்க்குள, விழுக்காது நெஞ்சத் திடவொன்று மாமே (௧௧)

சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவாற், சித்தஞ் சிவானந்தஞ் சேர்ந்தோ ருறவுண்டாற், சித்தஞ் சிவமாக வேசித்தி முத்தியாஞ், சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தவப் பேறே ()
(௧௨) ஆ ௭௨

அருளுடைமையின் ஞானம்வருதல்

பிரானரு ளுண்டெனி லுண்டுநற் செல்வம், பிரானரு ளுண்டெனி லுண்டுநன் ஞானம், பிரானரு ளிற்பெருந் தன்மையு முண்டு, பிரானரு ளாற்பெருந் தெய்வமு மாமே (௧)

தமிழ்மண் டலமைந்துந் தாவிய ஞான, முமிழ்வது போல வுலகந் திரிவா, நவிழு மனமுமெம் மாதி யறிவுந், தமிழ்மண் டலமைந்துந் தத்துவ மாமே. (௨)

புண்ணிய பாவ மிரண்டுள பூமியி, னண்ணும் பொழுதறி
வாரசில ஞானிக, ளெண்ணி யிரண்டையும் வேரறுத் தப்புறத்,
தண்ண லிருப்பிட மாய்ந்துகொள் வீரே. (௩)

முன்னின் றருளு முடிகின்ற காலத்து, நன்னின் றுலகி ன
டுயி ராய்நிற்கும், பின்னின் றருளும் பிறவியை நீக்கிடு, முன்
னின் றெனக்கொரு முத்திதந் தானே (௪)

சிவனரு ளாற்சிலர் தேவரு மாவர், சிவனரு ளாற்சிலர்
தெய்வத்தோ டொப்பர், சிவனரு ளால்வினை சேரகிலாமை,
சிவனருட் கூறிடச் சிவலோக மாமே (௫)

புண்ணிய னெந்தை புனித னிணையடி, நண்ணி விளக்கெ
ன ஞானம் விளைந்தது, மண்ணவ ராவது மானவ ராவது
மண்ண லிறைவ னருள்பெற்ற போதே (௬)

காலத்தே றி மனப்பாகன் கைகூட்ட, மாயத்தே றி
மயங்கு மவையுணா, நேயத்தே றி நிமல னருள்பெறின், லா
யத்தே றி யவனிவ னாமே (௭)

அவ்வுல கத்தே பிறந்தி லுடலொடு, மவ்வுல கத்தே யருந்
தவர் நாடுவ, ரவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவ, ரவ்வுல கத்தே
யருள்பெறு வாரே (௮)

சத்திகண்ட காந்தங் கனலின் வடிவா, மத்திகண்ட காந்த
மணிநீர் வடிவாகு, சத்திகொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவா, மெ
ரிகொண்ட ஈச னெழில்வடி வாமே (௯)

நாடு முறவுங் கலந்தெங்க ணந்தியைத், தேடுவன் றேடிச்
சிவபெரு மானென்று, கூடுவன் கூடிக் குறைகழற் கேசெல, வீ
டு மளவும் விடுகின்றிலேனே. (௧௦) ஆக ௮௨

அவவேடம்.

ஆடம் பரங்கொண் டடிசிலுண் பான்பயன், வேடங்கள்

கொண்டு வெருட்டிடும் பேதைகா, ளாடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந், தேடியுங் காணீர் சிவனவன் றாள்களே (௪)

ஞான மிலார்வேடம் பூண்டிந்த நாட்டிடை, யீன மதே செய் திரந்துண் டிருப்பினு, மான நலங்கெடு மப்புவி யாதலா, லீனவர் வேடங் கழிப்பித்த லின்பமே (௫)

இன்பமுந் துன்பமு நாட்டா ரிடத்துள, நன்செயல் புன்செய லாலந்த நாட்டிற்கா, மென்ப விறைநாடி நாடொறு நாட்டினின், மன்பதை செப்பஞ் செயின்வைய வாழுமே, (௬)

இழிகுலத் தார்வேடம் பூண்பரே லெய்த, வழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர்மே வாகப், பழிகுலத் தாகிய பாழ்ச்சண்ட ராவர், கழிகுலத் தோர்கள் களையப்பட் டோரே (௭)

பொய்த்தவஞ் செய்வார் புகுவார் நரகத்துப், பொய்த்தவஞ் செய்தவர் புண்ணிய ராகாரே, பொய்த்தவ மெய்த்தவம் போகத்துட் போக்கியஞ், சத்திய ஞானத்தா றங்குந் தவங்களே (௮)

பொய்வேடம் பூண்பர் பொசித்தற் பயனா, மெய்வேடம் பூண்போர் மிகுபிச்சை கைக்கொள்வர், பொய்வேட மெய்வேடம் போதவே பூண்டினு, முய்வேட மாகு முணர்ந்தறிந் தோர்க்கே (௯)

தவவேடம்

தவமிக் கவரே தலையான வேட, ரவமிக் கவரே யதிகொலை வேட, ரவமிக் கவர்வேடத் தாகா ரவ்வேடந், தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாங்கவொண் ணாதே (௧)

பூதி யணிவது சாதன மாதியிற், காதணி தாம்பிரக் குண்டலங் கண்டிகை, யோதி யவர்க்கு முருத்திர சாதனந், தீதில் சிவயோகி சாதனந் தேரிலே. (௨)

யோகிக் கிடுமது வுட்கட்டு கஞ்சுளி, கோணைக்குப் பாச
த்துச் சுற்றுஞ் சடையதொன, றாகத்து நீறணி யாவகைக்க பா
லஞ், சீகத்த மாத்திரை திணபிரம பாகுமே (௫)

காதணி குண்டலங் கண்டிகை நாதமு, மூதுநற் சங்கு மு
யர்கடிக கபபரை, யேதமில் பாதுக மியோகாநத மாதன,
மேதமி லியோகப் பட்டந்தண்ட மீரைந்தே (௬) ஆ. கஉ.

திருநீறு

நூலுஞ் சிகையு முணராகின மூடர்கள், நூலது வேதா
ந்த நுண்சிகை ஞானமாம், பாலொன்று மந்தண பார்ப்பார்
பரமுயி, ரோரொன்ற நிரண்டினி லோங்கார மோதிலே (௧)

கங்காளன பூசுங் கவசத் திருநீற்றை, மஙகாமற் பூச மகி
ழ்விரே யாமாகிற, றஙகா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி, சிங்கா
ர மான திருவடி சேரவரே (௨)

அரசுட னாலத்தி யாகுமக காரம், விரவு கனலில் வியனு
ரு மாறி, நிரவய னினமலன றாளபெறற நீத, ருருவம் பிரம னு
யாகுல மாமே (௩) ஆ. கரு.

ஞானவேடம்

ஞான மிலார்வேடம் பூண்டு நரகத்தர், ஞான முளோர்
வேட மின்றெனி னவமுத்தா, ஞான முளதாக வேண்டுவோர்
நக்கனபான, ஞான முளவேட நண்ணிநிற் பாரே. (௧)

புனஞானத் தோர்வேடம் பூண்டும் பயனில்லை, நனஞா
னத் தால்வேடம பூணு ரருணண்ணித், தனஞானத் தோரச
ம யத்துறி சுற்றோர், பின்ஞானத் தோரொன்றும் பேசகில்
லாரே. (௨)

சிவஞானி கட்குஞ் சிவயோகிகட்கு, மவமான சாதன மா
காது நேரி, லவமா மவாகத்து சாதன நாடு, முவமான மி
ல்பொரு ளுள்ளுற லாமே (௩)

சுத்தித் திரிவர் கழுவடி நாயபோற், கொத்தித் திரிவர் கு
ரக்களி ஞானிக, ளொத்துப் பொறியு முடலு மிருக்கவே செத்
துத் திரிவர் சிவஞானி யோர்களே (௪)

அடியா ரவரே யடியா ரலாதா, ரடியாரு மாகாரவ் வே
டமு மாகா, ரடியார் சிவஞான மானது பெற்றோ, ரடியா ர
லாதா ரடியார்க ளன்றே (ரு)

ஞானிக்குச் சுத்த வேடமு நல்லவாந், தானுற்ற வேடமு
ந் தற்சிவ யோகமே, யானவவ் வேட மருஞான சாதன, மா
னது மாமொன்று மாகா தவனுக்கே (சு)

ஞானத்தி னொட்பத்த நண்ணுஞ் சிவஞானி, தானத்தி லவை
த்த தனியா லயத்தனு, மோனத்த னாகலின் முத்தனுஞ் சித்த
னு, மேனைத் தவசி யிவனென லாகுமே. (எ)

தானந்தி தன்மையுந் தானவ னாதலு, மேனைய வச்சி
வ மான வியற்கையுந், தானுறு சாதக முத்திரை சாத்தலு, மே
னமு நந்தி பதமுத்தி பெற்றதே (அ) ஆக ௧௦௩

சிவவேடம்

அருளா லரனுக் கடிமைய தாகிப், பொருளாந் தனதுடற்
பொற்பதி நாடி, யிருளான தின்றி யிருஞ்செய லற்றோர், றெ
ருளா மடிமைச் சிவவேடத் தாரே. (க)

உடலிற் றுவக்கிய வேடமுயிர்க் காகா, வுடல்கழன் றால்
வேட முடனே கழலு, முடலுயி ருண்மையென் றோர்ந்துகொள
ளாதார், கடலி லகப்பட்ட கட்டையொத் தாரே. (உ)

மயலற் றிருளற்று மாமன மற்றுக், கயலுற்ற கண்ணியர் கையிணைக கற்றுத, தயலற றவரோடுந தாமேதா மாகிச, செய லற றிருந்தார் சிவவேடத தாரே (ஙு)

ஒடுங குதிரைக குசைதிண்ணம பற்றுமின, வேடங்கொண டென்செயவீர வேண்டா மனிதரே, நாடுமி னநதியை நமபெரு மானறனனைத, தேடுமின பபொருள செனறெயத லாமே (௪) ஆ உ௦எ

அபக்குவன.

குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக கொள்ளார், குருட்டினை நீககாக குருவினைக கொள்வார், குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்ட மாடிக, குருடுங் குருடுங் குழிவிழு மாறே (க)

மனத்தி லெழுந்ததோர் மாயககண் ணாடி, நினைப்பி னதனி லிழலையுங காணார், வினைப்பயன போக விளக்கியுங கொள்ளார், புறக்கடை யிச்சித்திருப போகின்ற வாறே (உ)

ஏயெனி லெனனென்ன மாட்டார் பிரசைகள், வாய்முலை பெய்ய மதுரநின றூறிடும், தாய்முலை யாவ தறியார் தமருளோர், ஊனிலை செய்யு முருவிலி தானே (ஙு)

வாபொனறு சொல்ல மனமொனறு சிந்திக்க, நீபொனறு செய்ய வுறுதி நெடுந்தகாய், தீயெனறிங் குனனைத தெளியன றெளிந்தபின, பேயெனறிங் கெனனைப பிறர்தெளி யாரே (௪)

பஞ்சத் துரோகத்துப பாதகர் தம்மை, பஞ்சச் சமயத்தோர் வேந்த னருந்தண்டம, விஞ்சச் செய்திப் புவிவேறே விடாவிடிற், பஞ்சத்து ளாய்புவி முற்றுமபா ழாகுமே (ரு)

தவத்திடை நின்றவர் தாமுண்ணுங் கனமஞ், சிவத்திடை நின்றது தேவ ரறியார், தவத்திடை நின்றறி யாதவ ரெல்லாம், பவத்திடை நின்றதோர் பாடது வாமே. (கூ)

கன்றலுங் கருதலுங் கருமஞ செய்தலுங, தின்றலுஞ சுவைத்தலுங திமைசெய்தலும, பின்றலும் பிறங்சலும பெருமை கூறலு, மென்றிவை யிறைபா லியற்கை யல்லவே. (எ)

வெடிவ தறியார வெளிகாண மாட்டார், வெடிவில வெளியில் விழிக்கவு மாட்டார, கடியதோ ருணணிமை கட்டுமின் காணமின, விடியாமை காக்கும விளக்கது வாமே (அ)

வைத்த பசுபாச மாற்று நெறிவைகிய, மெய்த்த மரமுத்தருகிப் பிறழ்வுற்றுத, தத்துவ முனனித் தலைப்படா தவவாறு, பித்தான சீடனுக கியய பெருதானே (கூ)

மனனு மலமைந்து மாறறும வகைபோரான, றுனனிய காமாதி நோயுந தொழிநீங்கான, பினனிய பொயயன பிரய பிரப பஞசாதா, னனனிய ருவ னைசற்சீட னுமே (க0)

ஆ கக௭

பக்குவன்.

தொழிலறி வாளா சுருதிகள னுகப், பழுதறி யாத பரம குருவை, வழியறி வார்நல் வழிப்படி வாளா, ரழிவறி வாமறை யல்லா தவரே (க)

பதைத்தொழிந் தேன்பர மாவுன்னை நாடி, யதைத்தொழிந் தேனினி யாருடன் கூடேன், சிதைத்தடி யேனவினை சிந்தனை தீர, வுதைத்தனை- யாயுகந் தாண்டரு ளாயே (உ)

பதைக்கின்ற போதே பரமெனனும் வித்தை, விதைக்கின்ற வித்தினை மேவினறு நோக்கிச், சிதைக்கின்ற சிந்தையைச் செவ்வே நிறுத்தி, யிசைக்கின்ற வன்பருக கீயலு மாமே. (ங)

கொள்ளினு நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக, வுள்ள பொருளுடலாவி யுடனீக, வெள்ளத் தனையு மிடைவிடா தேநின்று, தெ

னெறி யறிபச் சியபதந் தானே. (௪)

சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேள்கண்டு, வோதிய நா ளேயுணர வதுதா னென்னறு, நீதியு ணீராமை நினைந்தவாக கல்ல து, வாதியு மேது மதிட்கி லானே. (௫)

கொழிலார மாமணித தூய்தான சிகரத, பெழிலா விறை வனிடங்கொண்ட போதே, விழலாா விறலாம வினையது போ கட, கழலார் திருவடி கண்டருளாமே. (௬)

சாத்திக ஞயபபர தததுவங் காணன்னி, யாததிக பேத நெறிதோறற மாகியே, யார்த்த பிறவியி னஞ்சி யறநெறி, சா ததவல் லானவன சறசிட ஞமே. (௭)

சந்து மசததுமெவ வாறெனத தானுன்னிச் சிந்தை யுந கக்கச சிவனருட் கைகாட்டட், பததியின ஞானம பெறபபணிக் தானநதச, சத்தியி லிசசைத குருவோனசற சிடனே (௮)

அடிவைத் தருளுதி யாசானின றனஞு, வடிவைதத மா முத மாயப பிறவி, யடிவைத்த காய வருட்சததி யாலே, யடி பெற்ற ஞானத்த ஞசறறு ளோனே (௯)

சீராரு ஞானத்தி லிச்சை செலச்செல்ல, வாராத காசற் குருபரன பாலாகச், சாராத சாதக நான்குந்தன பாலுற்றே, ஞராயு ஞானத்த ஞமடி வைககவே (௰)

ஊணர்த்து மதிபக் குவர்க்கே யுணர்த்தி, யிணக்கிற் பராப ரத் தெல்லையு ளிடடுக, குணக்கொடு தெற்குத் தரபச்சி மங் கொண்டு, வுணர்ததுமின ஞவுடை யானறனனை யுணவியே ()

இறையடி தாழ்ந்தை வணக்கமு மெய்திக், குறையறு கூ றிக் குணங்கொண்டு போற்றச், சிறையுட னீயறக் காட்டிச் சிவ தகோ, டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே. (௧௨)

வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால், வாழ்க்கைப் பு

லனவழி மாற்றிச்சித் தாக்குந்தது, வேட்கை விடுமிக்க வேதா
ந்த பாதமே, தாழுக்குந் தலைமேற்றான் சற்சீட ஞானமே. (௧௩)

சற்குண மாய்மை தயாவிவே கந்தண்மை, சற்குரு பாத
மே சாயைபோ னீங்காமே, சிற்பர ஞானந் தெளிந்து தெளி
வோர்ந்து, லற்புத மேதோன்ற லாகுஞ்சற் சீடனே. (௧௪)

ஆக அதிகாரம் ௧௪-இ திருமந்திரம்-௩௩௧
ஆறாந்தந்திர முற்றும்.

ஆக சிறப்புப்பாயிர முட்பட-அதிகாரம் ௧௨௧-இ
கூடிய திருமந்திரம்-௧௭௦௫.

ஏழாந்தந்திரம்.

ஆறாதாரம்

நாலு மிருமூன்று மீரைந்து மீராறுங், கோலிமே னின்ற
குறிகள் பதினாறு, மூலங்கண் டாங்கே முடிந்து முதலிரண்டு
ங, காலங்கண் டானடி காணலு மாமே. (௧)

ஈராறு நாதத்தி லீரெட்டா மந்தத்தின், மேதாதி நாதாந்
த மீதாம பராசத்தி, போதா லயத்தவி காரந் தனிற்போத,
மேதாதி யாதார மீதான வுண்மையே (௨)

மேலென்றுங் கீழென் றிரண்டறக் காணுங்காற், றூலொ
ன்று நானன்றுந் தன்மைக ளோராறும், பாரெங்கு மாகிப்
பரந்த பராபரங், காரொன்று கற்பக மாகநின் றானே. (௩)

ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள், மேதாதி யீரெண்
கலந்த விணைவொளி, போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்
தி, சாதா ரணங்கெட்டான் ஞன்சக மார்க்கமே. (௪)

மேதாதி யாலே விடாதோ மெனத்துண்டி, யாதார சோதனை யத்துவா சோதனை, தாதார மாகவே தானெழச் சாதித்தா, லாதாரஞ் செய்போக மாவது காயமே. (௫)

ஆறந்த முங்கூடி யாகு முடம்பினிற், கூறிய வாதார மற் றவை குறிக்கொண்மின், னூறிய வக்கர மைம்பதின் மேலே, யூறிய வாதாரத் தோரெழுத் தாமே (௬)

ஆகு முடம்பு மழிகின்ற வவ்வுடல், போகு முடம்பும் பொருந்திய வாறுதா, னாகிய வக்கர மைம்பத் தொத்ததே, யாகு முடம்புக்கு மாறந்த மாமே (௭)

ஆயு மலரி னணிமலர் மேலது வாய விதழும் பதினாறு மங்குல, தூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய், மேய வறிவாய் விளைந்தது தானே (௮)

அண்டலிங்கம்

இலிங்கம தாவ தியாரு மறியா, ரிலிங்கம தாவது வெண்டிசை யெல்லா, மிலிங்கம தாவது வெண்ணெண் கலையு, மிலிங்கம தாக வெடுத்த துலகே (௧)

உலகி லெடுத்தது சத்தி முதலா, வுலகி லெடுத்தது சத்தி வடிவா, யுலகி லெடுத்தது சத்தி குணமா, யுலக மெடுத்த சதாசிவன் றானே (௨)

போகமு முத்தியும் புத்தியுஞ் சித்தியு, மாகமு மாறாறு தத்துவத் தப்பாலா, மேகமு நல்கி யிருக்குஞ் சதாசிவ, மாகம வத்துவா வாறுஞ் சிவமே (௩)

எத்தினை யெண்ணிலி தேவரெம் மீசனை, வாழ்த்தினர் வாசப் பசுந்தென்றல் வள்ளலென், மூர்த்தனை யண்டங் கடந்தப் புறநின்று, காத்தனை யென்னுங் கருத்தறி யாரே. (௪)

ஒண்சுட ரோனயன் மால்பிர சாபதி, பொன்சுட ரான
விரவியொ டிந்திரன், கண்சுட ராகிக் கலந்தெங்குந் தேவர்க,
டண்சுட ராயெங்குந் தற்பர மாமே (௫)

தாபரத் துண்ணின் றருளவல் லான்சிவன், மாபரத் து
ண்மை வழிபடு வாரில்லை, மாபரத் துண்மை வழிபடு வாளர்க
கும், பூவகத் துண்ணின்ற பொற்கொடி யாகுமே (௬)

தூய விமானமுந் தூலம தாகுமா, லாய சதாசிவ மாகு
நற் சூக்குமம், பாய பலிபீடம் பத்திர லிங்கமா, மாய வர
னிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே (௭)

முத்துடன் மாணிக்க மொய்த்த பவளமுங், கொத்துமக
கொம்பு சிலைநீறு கோமளம், மத்தன்றன் னாகம மன்ன மரிசிபா,
முய்த்ததின் சாதனம் பூமண லிங்கமே. (௮)

துன்றுந் தயிர்நெய்பா லுய்ய மெழுகுடன், கன்றிய செ
ம்பு கனலிர தஞ்சலம், வன்றிறற் செங்கல் வடிவுடை வில்வ
ம்பொன், றென்றியங் கொன்றை தெளிசிவ லிங்கமே (௯)

மறையவ ராச்சனை வண்படி கந்தா, மிறையவ ரர்ச்சனை
யேயபொன் னாருக்குங், குறைவிலா வயிசி யர்க்குக் கோமளமாங்,
துறையுடைச் சூத்திரர் தொல்வாண லிங்கமே (௧௦)

அதுவுணர்ந் தோனொரு தன்மையை நாடி, பெதுவுண
ராவகை நின்றன னீசன், புதுவுணர் வான புவனங்க ளெட்டு,
மிதுவுணர்ந் தென்னுடல் கோயில்கொண் டானே (௧௧)

அகலிட மாயறி யாம லடங்கு, முகலிட மாய்நின்ற வூன
தினுள்ளே, பகலிட மாமுன்னம் பாவ விநாசன், புகலிட மாய்
நின்ற புண்ணியன் றானே. (௧௨)

போதப் புனைகழற் பூமிய தாவது,மாதப் புனைமுடி வானக
மாவது, நீதியு ளீச னுடல்விசும் பாய்நிற்கு, மாதி யுறநின்ற த
ப்பரி சாமே. (௧௩)

தரையுற்ற சத்தி தனிலிங்கம் விண்ணாந், திரைபெறு நீரா மஞ்சன சாலை, வரைதவழ் மஞ்சுநீ ரானுமி மாலை, கரையற்ற நந்திக லையுந் திககா மே. (௧௪) ஆ. உஉ

பிண்டலிங்கம்

மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்க, மானுட ராக்கை வடிவு சிதம்பர, மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவ, மானுட ராக்கை வடிவு திருக்கூத் தே. (௧)

உலந்திலா பின்னு முன்னோன நிற்பர், நிலந்தரு நீர்ச் தெளி யூனவை செய்யப், புலந்தரு பூதங்க ளைந்துமொன் றாக, வலந் தரு தேவரை வந்துசெய் வீரே. (உ)

கோயில்கொண் டன்றே குடிகொண்ட தைவரும், வாயில் கொண் டாங்கே வழிநின் றருளினா, ராயிலகொன் டாற போற்றலைவனென் றுடபுக, வாயிற்கொண் டீசனு மானவ ந்தனே (௩)

கோயில்கொண் டானடி கொல்லைப் பெருமறை, வாயில் கொண் டானடி நாடிகள் பத்துப், பூசைகொண் டானபுவ னைந்துமி றகிட்டு, வாயிற்கொண் டானெங்கள் மாநந்தி தானே. (௪) ஆ. உ௩

சதாசிவலிங்கம்.

கூடிய பாத மிரண்டும் படிமிசை, பாடிய கையிரண் டெட்டும் பரந்தெழுந், தேடு முகமைந்து செங்கையின் மூவைந்து, நாடுஞ் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே. (௧)

வேதா நெடுமா லுருத்திரன் மேலீசன், மீதான வைமமுகன் விந்துவு நாதமு, மாதாக சத்தியு மந்த சிவனொடு, சாதா ரணமாகுஞ் சதாசிவந் தானே. (உ)

ஆகின்ற சத்தியி னுள்ளே கலைநிலை, யாகின்ற சத்தியி னு
ள்ளே கதிரெழு, வாகின்ற சத்தியி னுள்ளே யமர்ந்தபின், னா
கின்ற சத்தியு ளத்திசை பத்தே. (௩)

அத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்தன வாறங்க, மத்திசைக் கு
ள்ளே யமர்ந்தன நால்வேத, மத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்த சரி
தையோ, டத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்த சமயமே, (௪)

சமயத் தெழுந்த வவத்தையீ ரைந்துள, சமயத் தெழுந்த
விராசியீ ராறுள, சமயத் தெழுந்த சரீர மெட்டுள, சமயத்
தெழுந்த சதாசிவன் றானே (௫)

நடுவு கிழக்கு தெற்குத் தரமேற்கு, நடுவு படிகநற் குங்
குமவன்னம், மடையுள வஞ்சனஞ் செவ்வரத் தம்பா, லடியேற்
கருளிய முகமிவை யஞ்சே (௬)

அஞ்சு முகமுள வைம்மூன்று கண்ணுள, வஞ்சினொ டஞ்
சு கரதலந் தானுள, வஞ்சுட னஞ்சா யுதமுள நம்பியென், னெ
ஞ்சு புகுந்து நிறைந்துநின் றானே (௭)

சத்தி தராதல மண்டஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவமிக்க தா
பர சங்கமஞ், சத்தி யுருவ மருவஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவதத்
துவமுப்பத் தாறே. (௮)

தத்துவ மாவ தருவஞ் சராசரந், தத்துவ மாவ துருவஞ்
சுகோதயந், தத்துவ மெல்லாஞ் சகலமு மாய்நிற்குந், தத்துவ
மாகுஞ் சதாசிவன் றானே (௯)

கூறுமி னூறு சதாசிவ னெம்மிறை, வேறே யுணர்செய்து
மிசைப்பொரு ளாய்நிற்கு, மேறுணர் செய்தொழில் வானவர் த
மமொடு, மாறுசெய் வானென் மனம்புகுந் தானே. (௧௦)

இருளார்ந்த கண்டமு மேந்து மழுவுஞ், சுருளார்ந்த செ
ஞ்சடைச் சோதிப் பிறையு, மருளார்ந்த சிந்தையெம் மாதிப் பி
ரானைத், தெருளார்ந்தென் னுள்ளே தெளிந்திருந் தேனே. ()

சத்திதா னிற்கின்ற வைமுகஞ் சாற்றிடி, லுத்தமம் வாம
முரைய்த் திருந்திடுந், தத்துவம் பூருவந் தற்புரு டன்சிர, மத்
தகு கோர மகுடத்தீ சானனே. (௧௨)

நாணுநல் லீசான நடுவுச்சி தானாகுந், தாணுவின் றன்
முகந் தற்புருட மாகுங், காணு மகோர மிருதயங் குய்யமாம்,
வாணுற வாமமாஞ் சத்திநற் பாதமே. (௧௩)

நெஞ்சு சிரஞ்சிகை நீள்கவசங் கண்ணாம், வஞ்சமில் விந்
து வளர்நிறம் பச்சையாஞ், செஞ்சுறு செஞ்சுடர் சேகரி மின்
னுருரு, செஞ்சுடர் போலுந் தெசாயுதந் தானே (௧௪)

எண்ணி லிதய மிறைஞான சத்தியாம், விண்ணிற் பராசி
ர மிக்க சிகையாதி, வண்ணாக கவசம் வனப்புடை யிச்சையாம்,
பண்ணுங் கிரியை பரநேத் திரத்திலே (௧௫)

சத்திநாற் கோணஞ் சலமுற்று நின்றிடுஞ், சத்தி யறுகோ
ணஞ் சயனத்தை யுற்றிடுஞ், சத்திநல் வட்டஞ் சலமுற் றிருந்தி
டுஞ், சத்தி யுருவாஞ் சதாசிவன் றானே (௧௬)

மானந்தி யெத்தனை காலம் மழைக்கினுந், தானந்தி யஞ்சின்
றனிச்சுட ராய்நிற்குங், கானந்தி யுந்தி கடந்து கமலத்தின்,
மேனந்தி யொன்பதின் மேவிநின் றானே (௧௭)

ஒன்றிய வாறு முடலி னுடன்கிடந், தென்று மெம்மீச ன
டக்கு மியல்பது, தென்றலைக் கேறத் திருந்து சிவனடி, நின்று
தொழுதேனென் னெஞ்சத்தி னுளே. (௧௮)

உணர்ந்தே னுலகினி லொண்பொரு ளானைக், குணர்ந்தேன்
குவலயங் கோயிலென் னெஞ்சம், புணர்ந்தேன் புனிதனும் பொ
ய்யல்ல மெய்யே, பணிந்தேன் பகலவன் பாடடு மொலியே. ()

ஆங்கவை மூன்றினு மாரழல் வீசிடத், தாங்கிடு மீரெழு
தானடு வானதி, லோங்கிய வாதியு மந்தமு மாமென, லீங்கி
லை தம்முட விந்துவு மாமே. (௨௦)

தனமேனி தற்சிவ லிங்கமாய் நின்றிடுந், தன்மேனி தானுஞ் சதாசிவமாய்நிற்குந், தன்மேனி தற்சிவன் றற்சிவா னந்தமாந், தன்மேனி தானாகுந் தற்பரந் தானே (௨௧)

ஆருமறியா ரகார மவனென்று, பாரு முகாரம பாரதிட டாயசி, தார மிரண்டுந் தரணி முழுதுமாய, மாறி யெழுந்திடு மோசைய தாமே (௨௨)

இலிங்கநற் பீட மிசையுமோங் கார, மிலிங்கநற் கண்ட நிறையு மகார, மிலிங்கத்துள வட்ட நிறையு முகார, மிலிங்க மகார நிறைவிந்து நாதமே (௨௩) ஆக ௪௧

ஆன்மலிங்கம்

அகார முதலா யனைத்துமாய நிற்கு, முகார முதலா வுயிரபபெயத்து நிற்கு, மகார வுகார மிரண்டு மறியி, லகார வுகார மிலிங்கம தாமே (௧)

ஆதார மாதேய மாகின்ற விந்துவு, மேதாதி நாதமு மீதே விரிந்தன, வாகார விந்து வதிபீட நாதமே, போதா விலிங்கப புணாசசிய தாமே (௨)

சத்தி சிவமா மிலிங்கமே தாபரஞ், சத்தி சிவமா மிலிங்கமே சங்கமஞ், சத்தி சிவமா மிலிங்கஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவமாகுந் தாபரந் தானே (௩)

தானே யெழுகின்ற சோதியைக் காணலாம், வானே யெழுகின்ற வையப தமாந்திடம், பூனே யெழுகின்ற பொற்கொடி தன்னுடன், றானே யெழுகின்ற வகாரம தாமே. (௪)

விந்துவு நாதமு மேவு மிலிங்கமாம், விந்துவ தேபீட நாத மிலிங்கமா, மந்த விரண்டையு மாதார தெய்வமாய், வந்த கருவைந்துஞ் செய்யு மவையந்தே. (௫)

சத்திநற் பீடந் தகுநல்ல வான்மாச், சத்திநற் கண்டந

தருவித்தை தானுஞ், சத்திநல் லிங்கந் தருஞ்சிவ தத்துவஞ், சத்திநல் லான்மாச் சதாசிவந் தானே. (௬)

மனம்புகுந் தென்னுயிர் மன்னிய வாழ்க்கை, மனம்புகுந் தின்பம் பொழிகின்ற போது, நலம்புகுந் தென்னொடு நாதனை நாடு, மிலம்புகுந் தாதியு மேற்கொண்ட வாறே (௭)

பராபர னந்தை பனிமதி சூடி, தராபரன் றன்னடி யார்மனக் கோயிற், சிராபரன் றேவர்கள் சென்னியின் மன்னு, மராமரன் மன்னி மனத்துறைந் தானே (௮)

பிரானல்ல நாமெனிற் பேதை யுலகங், குராலென்று மெம்மனங் கோயில்கொள் ளீச, னராநின்ற செஞ்சடை யங்கியு நீரு, மொராநின்ற வாசெய்ப்ப புண்ணியன் றானே. (௯)

அன்றுநின் றுன்னிடந் தானவ னென்று, சென்றுநின் றெண்டிசை யேத்துவர் தேவர்க, ளென்றுநின் றேத்துவ னெம்பெரு மான்றனை, யொன்றியென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந் தானே

ஆ. ௫௧

ஞானலிங்கம்

உருவு மருவு முருவோ டருவு, மருவு பரசிவன் மன்பல் லுயிர்க்குங், குருவு மெனநிற்குங் கொள்கைய னாகுந், தருவென நல்குஞ் சதாசிவன் றானே (௧)

நாலான கீழ துருவ நடுநிற்க, மேலான நான்கு மருவுமி குநாப்ப, ணூலான வொன்று மருவுரு கண்ணலாற், பாலாமி வையாம் பரசிவன் றானே. (௨)

தேவர் பிரானைத் திசைமுக நாதனை, நால்வர் பிரானை நடுவுற்ற நந்தியை, யேவர் பிரானென்ன நிறைஞ்சுவ ரவ்வழி, யாவர் பிரானடி யண்ணலு மாமே (௩)

வேண்டிநின் றேதொழு தேன்வினை போயற, வாயடொ

ரு திங்களு நாளு மளக்கின்ற, காண்டகை யாளொடுங் கனலி
யுண்ணினு, மூண்டகை மாறினு மொன்றது வாமே. (௪)
ஆதி பரந்தெய்வ மண்டத்து நற்றெய்வஞ், சோதி யடி
யார் தொடரும் பெருந்தெய்வ,நீதியுண மாதெய்வ நின்மல னெ
மபிறை, பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யாமே. (௫)
சத்திக்கு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே, சுத்தச் சிவப
தந் தோயாத தூவொளி, யுத்தன் றிருவடிக் கப்பாலைக் கப
பாலா, மொத்தவு மாயீசன் ருன வுண்மையே. (௬)
கொழுந்தினைக் காணிற் குவலயந் தோன்று,மெழுந்திட
ங் காணி லிருக்கலு மாகும,பரந்திடங் காணிற் பாரபதி மே
லே, திரண்டெழக் கண்டவன் சிந்தையு ளானே. (௭)
எந்தை பரமனு மென்னம்மை கூட்டமு, முந்த வுரைத்
து முறைசொல்லின் ஞானமாஞ், சந்தித் திருந்த விடம்பெருங்
கண்ணியை,யுந்தியின் மேல்வைத் துகந்திருந் தானே. (௮)
சத்தி சிவன்விளை யாட்டா முயிராகி, யொத்த விருமா
யா கூட்டத் திடையூட்டிச், சுத்தம தாகுந் துரியம் பிறிவித்து
ச, சித்தம புகுந்து சிவமக மாக்குமே. (௯)
சத்தி சிவன்றன் விளையாட்டுத் தாரணி, சத்தி சிவமுமா
ஞ் சிவஞ்சத் தியுமாகுஞ், சத்தி சிவமன்றித் தாபரம் வேறில்லை
சத்திதா னென்றுஞ் சமைந்துரு வாகுமே. (௧0) ஆ ௬௬

சிவலிங்கம்.

குரைக்கின்ற வாரிக் குவலய நீரும், பரக்கின்ற காற்றுப்
பயில்கின்ற தீயு, நிரைக்கின்ற வாறிவை நீண்டகன் றனை, வரை
த்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே. (௧)
வரைத்து வலஞ்செய்யு மாறிங்கொன் றுண்டு, நிரைத்து
வருகுகை நீர்மல ரேந்தி, யுரைத்தவ னும முண்ரவல் லார்

குப், புரைத்தெங்கும் போகான புரிசடை யோனே (௨)
ஒன்றெனக் கண்டேயெம் மீச னொருவனை, நன்றென றடி
பிணை நானவ னைத்தொழ, வென்றைம் புலனு மிகக்கிடந் தின்பு
ற, வன்றென் றருள்செய்யு மாதிப் பிரானே. (௩)
மலர்ந்த வயன்மா லுருத்திரன் மகேசன், பலந்தரு மைம்
முகன் பரவிந்து நாத, நலந்தருஞ் சத்தி சிவனவடி வாகிப், ப
லந்தரு லிங்கம் பராநந்தி யாமே (௪)
மேவி யெழுகின்ற செஞ்சுட ரூடுசென், றாவி யெழுமள வ
ன்றே யுடலுற, மேவப் படுவது மவிட்டு நீகழுவதும், பாவித் த
டக்கிற பரகதி தானே. (௫) ஆ. ௭௪

சம்பிரதாயம்.

உடல்பொரு ளாவி யுதகத்தாற் கொண்டு, படர்வினைப் பற்
றறப் பார்த்துக்கை வைத்து, நொடியி னடிவைத்து நுண்ணுண
ர் வாக்கிக், கடியப் பிறப்பறக் காட்டினன் நந்தியே. (௧)
உயிருஞ் சரீரமு மொண்பொரு ளான, வியவார் பரம்பி
ன மேவும் பிராணன, செயலார் சிவமுஞ் சிற்சத்தி யாதிக்கே,
யயலார் குருபர னுய்யக்கொண் டானே. (௨)
பச்சிம திக்கிலே வைச்சவா சாரிய, னிச்சலு மெனனை நி
னையென்ற வப்பொரு, ளுச்சிக்கு கீழது வுண்ணாக்கு மேலது,
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே. (௩)
பொட்டடித் தெங்கும் பிதற்றித் திரிவேனைப், பொட்டடி
த் துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின், னட்டொக்க மாறினன்
றனையு மெனையும், வட்டம தொத்தது வாணிபம் வாய்த்த
தே. (௪)
தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவ, னிருக்கின்ற த
ன்மையை யேது முணரார், பிரிக்கின்ற விந்து பிணக்கறுத் தெல்
லாங், கருக்கொண்ட வீசனைக் கண்டுகொண் டானே. (௫)

கூடு முடல்பொரு ளாவி குறிக்கொண்டு, நாடி யடிவைத்த தருணஞான சத்தியாற், பாட லுடலினிற் பற்றற நீக்கியே, கூடிய தானவ னுங்குளிக் கொண்டே. (௬)

கொண்டா னடியே னடிமை குறிக்கொள்ளக், கொண்டா னுயிர்பொருள் காயக் குழாத்தினைக், கொண்டான் பலமுற்றுந் தந்தவன் கோடலாற், கொண்டா னெனவொன்றுங் கூறகி லேனே. (௭)

குறிக்கின்ற தேகமுந் தேகியுங் கூடி, நெறிக்கும் பிராணனிலைபெற்ற சீவன், பறிக்கின்ற காயத்தைப் பற்றிய நோன்மை, பிறக்க வறியாதார் பேயுட னொப்பரே (௮)

உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்று, முணர்வுடை யார்கட் குறுதுயரில்லை, யுணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்தவக் கால, முணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்துகண் டாரே (௯)

காயப் பரப்பி லலைந்து திரிபத்தச, சால விரிந்து குவிந்து சகலத்தி, லாயவவ் வாறு ரடைந்து திரிந்தோர்க்குத், தூய வருடந்த நந்திக்கென சொல்வதே (௧௦)

நானென நீயென வேறில்லை நண்ணுதல், ஊனென வூனுயி ரென்ன வுடனின்று, வானென வானவர் நின்று மனிதர்கள், தேனென வின்பந் திளைக்கின்ற வாறே (௧௧)

அவனு மவனு மவனை யறிபார், ரவனை யறியி லறிவானு மில்லை, யவனு மவனு மவனை யறியி, லவனு மவனு மவனிவ னாமே. (௧௨)

நானிது தானென நின்றவ னாடொறு, மூனிது தானுயிர் போலுணர் வானுளன், வானிரு மாமுகில் போற்பொழி வானுள, னானிது வம்பர நாதனு மாமே. (௧௩)

பெருந்தன்மை தானென யானென வேறா, யிருந்தது மில்லைய தீச னறியும், பொருந்து முடலுயிர் போலுண்மை மெய்ய

யே, திருந்தமுன் செய்கின்ற தேவர் பிரானே. (கச) ஆ. அஅ.

திருவருள்வைப்பு.

இருபத மாவ திரவும பகலு, முருவது வாவ துயிரு முட லு, மருளது வாவ தறமுந தவமும, பொருளது வுண்ணின்ற போகம தாமே (க)

காணடற் கரியன கருத்திலனந்தியுந, தீண்டற்குஞ் சார தறஞ் சேயனுந் தோனறிடும, வேணடிக கிடநது விளககொ ளி யானெனுஞ, மீணடிக கிடநதங கிருளறு மாமே. (உ)

குறிப்பினி னுளளே குவலயந தோனறும், வெறுப்பிரு ளி ங்கில் விகாதனு நிற்குஞ, செறிபபுறு சிந்தையைச் சிககென நா டி, லறிப்புறு காட்சியமரரு மாமே (௩)

தோந்தறி யாமையின சென்றன காலங்கள, பேர்ந்தறி வானெங்கள பிஞ்ஞக னெம்மிறை, யாந்தறி வாரறி வேதனை யாமெனச, சாந்தறி வானபெருந தனமையல் லானே (ச)

தானே யறியும விளைக ளழிந்தபி, னானே யறிகில னந்தி யறியுஙகொல், ஊனே யுருகி யுணாவை யுணாந்தபின, றேனே யனையன தேவா பிரானே (ரு)

நானறிந் தனறே யிருககின்ற தீசனை, வானறிந் தாரறியா து மயங்கின, ரூனறிந் துளளே யுயிரககின்ற வொணசுடர், தா னறி யானபினனை யாரறி வாரே. (சு)

அருளெங்கு மான வளவை யறியா, ரருள் துகாமு தான து நேரா, ரருளங் கருமத் துதிருககு முனனு, ரருளெங்கு ங கண்ணுன தாரறி வாரே. (எ)

அறிவி லணுக வறிவது நல்கிப், பொறிவழி யாசை புகுத் திப புணர்ந்திட், டறிவது வாககி யடியரு ணல்குஞ், செறி வொடு நின்றார் சிவமாயி னாரே. (அ)

அருளிற் பிறந்திட் டருளில் வளர்ந்திட், டருளி லழிந்தி

ளைப் பாறி மறைந்திட், டருளான வானந்த தாரமு மூட்டி,
யருளாலென னந்தி யகம்புகுந் தானே (௯)

அருளா லமுதப் பெருங்கட லாட்டி, யருளா லடிபுனைந்
தாரவமுந் தந்திட, டருளான வானந்த தாரமு மூட்டி, ய
ருளாலென னந்தி யகம்புகுந் தானே (௧0)

பாசத்தை விட்ட தருளாந்தப பாசத்தி, னேசத்தை விட்ட
திருளாந்த நேசத்திற, கூசற்றமுத்தி யருளந்தக கூட்டத்தி,
னேசத்துத் தோனரு நிலைபரு ளாமே. (௧௧)

பிறவா நெறிதந்த பேரரு ளாளன, மறவா வருடந்த மா
தவ னந்தி, யறவாழி யந்தனை றதிப பராபர, னுறவாகி வந்
தெனை யுளம்புகுந் தானே. (௧உ)

அகம்புகுந் தானடி யேற்கரு ளாலே, யகம்புகுந் துந்தெ
ரி யானரு ளிலலோர்க, ககம்புகுந் தானந்த மாக்கிச் சிவமா, ய
கம்புகுந் தானந்தி யானந்தி யாமே. (௧௩)

ஆயு மறிவோ டறியாத மாமாயை, யாயகரணம் படைக்
குமைம பூதமு, மாய பலவிந் திரிய மவற்றுட, னேய வருளெந்
து மாமருட செய்கையே (௧௪)

அருளே சகளமு மாய பவுதிக, மருளே சராசர மாய வ
மலமே, யிருளே வெளியே யெனுமெங்கு மீச, னருளே சகளத்
த னனறிபின ருமே. (௧௫)

சிவமொடு சத்தி திகழநாதம் விந்து, தவமான வைம்முக
னீச னரனும, பவமுறு மாலும பதுமத்தோ னீறு, நவமவை
யாகி நடிப்பவன ருனே. (௧௬)

அருடகணை ணிலாதார்க் கரும்பொரு டோனறு, வருட்க
ண் ணுளோர்க்கெதி ரோனறு மரனே, யிருட்கண்ணி னோர்க
கங் கிரவியுந் தோனருத், தெருட்கண்ணி னோர்க்கெங்குஞ் சி
ரொளி யாமே. (௧௭)

தானே படைத்திடுந் தானே யளித்திடுந், தானே துடை

அதிலின் றானே மறைத்திடுந், தானே யிவைசெய்து தான்முத்
தி தந்திடுந், தானே வியாபித தலைவனு மாமே. (கஅ)

கலையான நானகுந் தனதரு வாகு, மலையா வருவுரு வாகு
ஞ் சதாசிவ, நிலையான கீழநானகு நீடுரு வாகுந், தலையா வி
வைமுற்று மாயல்ல தொன்றே. (ககூ)

ஒன்றது வாலே யுலப்பிலி தானாகி, நின்றது தானபோ
லுயிர்க்குயி ராய்நிலை, தன்றி யவையல்ல வாகுந் துணையென்ன,
நின்றது தானவிளை யாட்டென்னு ஞேயமே. (உ0)

நேயத்தே நின்றநி நின்மலன் சத்தியோ, டாயக் குடிலை
யுணர்த மனோந்திடப, போயக் கலைபல வாகப புணர்ந்திட்டு
வியத் தகாவிந்து வாக விளையுமே (உக)

விளையு மபரவிந்து தானே வியாபி, விளையுந் தனிமாயை
மிக்கமா மாயை, கிளையொன்று தேவா கிளாமனு வேதம், மன
வொன பிலாவண்ட கோடிக ளாமே (உஉ) ஆ கக0.

அருளொளி

அருளிற் றலைநின் றறிந்தழுந் தாரு, மருளிற் றலைநில்லா
ரைம்பாச நீங்கா, ரருளிற பெருமை யறியார் செறியா, ரரு
ளிற பிறந்திட் டறிந்தறி வாரோ (க)

வாரா வழிதந்த மாநந்தி போநந்தி, யாரா வமுதளித்
தானந்தி பேர்நந்தி, போரா யிரமுடைய பெம்மானபே ரொ
னறிவி, லாரா வருட்கட லாடுகென் றனே. (உ)

ஆடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந், தேடியுங் கண்டேன
சிவனபெருந் தன்மைய, கூடிய வாறே குறியாக் குறித்த்
தென, னூடிநின றுனவன் றன்னரு ளாறே. (ங)

உற்ற பிறப்பு முறுமல மானதும், பற்றிய மாயாப் படல
மெனப்பண்ணி, யத்தனை நீயென் றடிவைத்தான் பேர்நந்தி,

சீற்றனை விட்டேன் கழல்பணிந் தேனே. (ச)

விளக்கினை யேற்றி வெளியை யறிமின், விளக்கினின் முனனே வேதனை மாறும், விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யாரகள், விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே. (ரு)

ஒளியு மிருளு மொருககாலுந் தீர, வொளியுளோர்க் கனறே வொழியா தொளியு, மொளியிருள் கண்டகண் போலவே றுயுள, ளொளியிரு ணீங்க வுயிர்சிவ மாமே (சு)

புறமே திரிந்தேனைப் பொற்கழல் சூட்டி,* நிறமே புகுந்தென்னை நின்மல னாக்கி, யறமே புகுந்தெனக் காரமு தீந்த, திறமேதென றெண்ணித் திகைத்திருந் தேனே. (எ)

அருளது வென்ற வகலிட மொன்றும், பொருளது வென்ற புகலிட மொன்று, மருளது நீங்க மனமபுகுந் தானைத், தெருளறும பின்னைச் சிவகதி யாமே (அ)

கூறுமின் னீர்முன் பிறந்திங் கிறந்தமை, வேறொரு தெய்வத்தின் மெய்ப்பொரு ளின்கண்மை, பாறணி யுமமுடல் விழவிட டாருயிர், தேறணி வோமித்தச் செப்பவல் லீரே. () ஆ கசக.

சிவபூசை.

உள்ளம் பெருங்கோயி லூனுடம பாலயம், வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசற, றெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம், கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக், காட்டவு நாமிலங் கலையு மாலையு, மூட்டவி யாவன வுள்ளங் குளிர்விக்கும, பாட்டவி காட்டுதும் பாலவி யாமே. (உ)

பானமொழி பாகன் பராபரன் றானாகு, மான சதாசிவன் றனையா வாகித்து, மேன்முக மீசான மாகவே கைக்கொ

ண்டு, சின்முகஞ் செய்யச் சிவனவ னாகுமே. (௩)

நினைவதும் வாய்மை மொழிவது மல்லாற், கனைகழ லீசனைக் காண வரிதாங், கனைகழ லீசனைக் காணகுற வல்லார், புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரே. (௪)

மஞ்சன மாலை நிலாவிய வானவர், நெஞ்சினு ளீச னிலைபெறு காரண, மஞ்சமு தாமுப சாரமெட் டெட்டோடு, மஞ்சலி யோடுங் கலந்தர்ச்சித் தார்களே. (௫)

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு, வண்ண லதுகண் டருள்புரி யாநிற்கு, மெண்ணிலி பாவிக ளெம்மிறை யீசனை, நண்ணறி யாமனழுவுகின் றாரே (௬)

அத்த னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகே, ளொத்த மெய்ஞ்ஞா னத்து யானந்தா பதத்தைச், சுத்தம தாக விளக்கித் தெளிக்க வே, முத்தியா மென்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. (௭)

மறப்புற்று விவ்வழி மன்னிநின் றாலுஞ், சிறப்பொடு பூநீர் திருந்தமுன் னேந்தி, மறப்பின்றி யுன்னை வழிபடும் வண்ணம், மறப்பெற வேண்டு மமரா பிரானே. (௮)

ஆரா தனையு மமர குழாங்களுந், நீராக் கடலு நிலத்து ளதாயநிற்கும், பேரா யிரமும் பிரானறிரு நாமமு, மாரா வழியெங்க ளாதிப் பிரானே. (௯)

ஆனந்த மாட்டி யமரர் கணந்தொழத், தானந்த மில்லாத தலைவ னருளது, தேனுந்து மாமல ருள்ளே தெளிந்ததோர், பாரைங் குணமும் படைத்துநின் றானே. (௧0)

உழைகொண்ட பூநீ ரொருங்குட னேந்தி, மழைக்கொண்ட மாமுகின் மேற்சென்று வானோர், தழைகொண்ட பாசந் தயங்கிநின் றேத்தப், பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மானரு ளாமே.

வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு, வுள்ளக் கடற்புகந்
தார்சுமை பூக்கொண்டு, கள்ளக் கடல்விடக் கைதொழ மாட்
டாதா, ரள்ளக் கடலு ளழுந்துகின் றாரே. (௧௨)

சழிப்படுந் தண்கடற் கௌவை யுடைத்து, வழிப்படுவார்
மலர் மொட்டறி யார்கள், பழிப்படு வாரவ ருமபழி வீழ,
வெளிப்படு வோருச்சி மேவிநின் றானே. (௧௩)

பயனறி வொன்றுண்டு பன்மலர் தூவிப், பயனறி வார்க்
கரன் றானே பயிலு, நயனங்கண் மூன்றுடை யானடி சேர,
வயனங்க ளோரெல்லாம் வந்துநின் றானே. (௧௪)

ஏத்துவா மாமலா தூவித் தொழுதுநின், றார்த்தெம தீ
சனருட்சே வடியென்றன, மூர்த்தியை மூவா முதலுரு வாய்
நின்ற, தீர்த்தனை யாருந் துதித்துண ராரே (௧௫)

தேவர்க ளோடிசை வந்துமண் ணோடுறும், பூவொடு நீர்
சுமந் தேத்திப் புனிதனை, மூவரிற் பன்மை முதல்வனாய நின்
று, ணாமையை யாவா நினைக்கவல் லாரே. (௧௬)

உழைக்கவல் லோர்நடு நீர்மல ரேந்திப், பிழைப்பின்றி யீ
சன பெருந்தவம பேணி, யிழைக்கொண்ட பாதத் தினமலர்
தூவி, மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னிநில் லீரே (௧௭)

வென்று விரைந்து விரைப்பணி யென்றனர், நின்று
பொருந்த விறைபணி நேர்பட்டு, துன்று சலமலா தூவித்
தொழுதிடிற், கொண்டிடு நித்தலுங் கூறிய வன்றே. (௧௮)

சாத்தியும் வைத்துஞ் சயம்புவென் றேத்தியு, மேத்தியு
நாளு மிறையை யறிகிலா, ராத்தி மலக்கிட் டகத்திழுக் கற்ற
க்கான, மாத்திக்கே செல்லும வழியது வாமே. (௧௯)

ஆவிக் கமலத்தி னப்புறத் தின்புற, மேவித் திரியும் விரி
சடை நந்தியைக், கூவிக் கருதிக் கொடுபோய் சிவத்திடைத்,
தாவிக்கு மந்திரந் தாமறி யாரே. (௨௰)

சாணாகத் துள்ளே யமுந்திய மாணிக்கங், காணு மளவுங் கருதகறி வாரில்லை, பேணிப் பெருக்கிப் பெருகக நினைவோாக கு, மாணிசக மாலை மனமபுகுந் தானே. (உக)

பெருநதனமை நநதி பிணங்கிரு ணேமி, யிருநதன்மை யாலுமெனை னெஞசிடங் கொள்ள, வருநதனமை யாளனை வானவா தேவர், தருநதனமை யாளனைத தாஙகினை ருரே. (உஉ)

சமைய மலசுததி தனசெய லற்றிடு, மமையும் விசேடமு மானமந திரசுததி, சமைய நிரவாணங கலாசுததி யாகு, மமைமனனு ஞானமா ஞாககபி டேகமே (உ௩)

ஊழிதோ றூழி யுணாநதவாக கல்லது, வூழி லுயிரா யுணரவுந தாவொடடா, வாழி யமரு மரியய னொனறுளோா, சூழிகடநதுமோ ருசியு ளானே (உச) ஆ௳ கச௩

குருபூசை

ஆகின்ற நந்தி யடித்தா மரைபற்றி, போகின் றுபதேசம பூசிககும பூசையு, மாகினற வாதார மாரு றதனிலமேற, போகினற பொறபையும போறறுவ னியானே (க)

காணுற கோடி கடிகமழ சநதனம, வாணுற மாமல ரிடடு வணங்கினு, மூனினை நீககி யுணாபவாக் கல்லது, தேனமா பூங்கழல் சேரவொண ணாதே (உ)

மேவிய ஞானததின மிககிடின் மெய்ப்பர, ஞவையின ஞான நெறிநிற்ற லர்சசனை, யோவற வுடபூ சனைசெய்யி லுததமஞ, சேவடி சேரல் செயலறற் றுனே. (௩)

உசசியுங் காலையு மாலையு மீசனை, ...சுமின னச்சி நமவெனறு நாமததை, விச்சுமின விசதி விரிசுடா மூனறினு, நச்சுமின போநதி நாயக னுகுமே. (ச)

புணணிய மணடலம் பூசைநா ருகுமாம், பண்ணிய மேவியும் பத்தநா ருகுமா, மெண்ணிலிக் கைய மிடிற்கோடி யா

குமாற், பண்ணிடில் ஞானிபூண் பார்க்கில் விசேடமே. (௫)

இந்துவும் பானுவு மிலங்குந் தலத்திடை, வந்தித்த தெல்லா மசுரர்க்கு வாரிபா, மிந்துவும் பானு மிலங்காத தலத்திடை, வந்தித்த நந்திக்கு மாபூசை யாமே. (௬)

இந்துவும் பானுவு மென்றெழு கின்றதோரா, விந்துவு நாதமு மாகிமீ தானத்தே, சிந்தனை சாக்கிரா தீதத்தே சென்றிட்டு, நந்தியைப் பூசிக்க நற்பூசை யாமே (௭)

மனபவ நங்களை மூலத்தால் மாற்றி, யனித்த வுடற்பூசை மாக்கி யகற்றிப, புனித ரருடனிற புக்கிருந் திடப்பத, தனியுறு பூசை சதாசிவற் காமே. (௮)

பகலு மிரவும் பயில்கின்ற பூசை, யியல்புடை யீசர்க் கிணைமல ராகப, பகலு மிரவும் பயிலாத பூசை, சகலமுந் தானகொளவன ருழசடை யோனே. (௯)

இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து, பராக்கற வானந்தத் தேறல் பருகி, யிராப்பக லற்ற விறையடி யினபத, திராப்பகன மாயை யிரண்டடித் தேனே. (௧௦) ஆ ௪௫

மகேசுரபூசை

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயி,னடமாடக் கோயி னமபாக்கங் காகா, நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன் றீயிற், படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே (௧)

தண்டறு சிந்தை தபோதனர் தாமகிழ்ந், துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது, கொண்டது மூன்று புவனமுங் கொண்டதென, றெண்டிசை நந்தி யெடுத்துரைத் தானே. (௨)

மாத்திரை யொன்றினின் மனனி யமர்ந்துறை, யாத்தனுக் கீந்த வரும்பொரு ளானவை, மூர்த்திகண் மூவர்க்கு மூவேழு குரவர்க்குந், தீர்த்தம தாமது சேர்க்கொள் ளீரே. (௨)

அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென, சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென, பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு, நிகரிலை யென்பது நிச்சயந் தானே (௪)

குறிக்கும் வேள்வி யருமறை நூலவர், கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதில், நீறிடுந் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை, பேறெனி லோர்பிடி பேறது வாகுமே. (௫)

ஏறுடை யாயிறை வாவெம பிரானென்று, நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் சேவாக, மாறணி செஞ்சடை யண்ண லியவொன்று, வேறணி வார்க்கு வினையில்லை தானே (௬)

சீர்நந்தி கொண்டு திருமுக மாய்விட்ட, பேர்நந்தி யென்னும் பிறங்கு சடையனை, நாவொன்று நந்து நொந்து வருமளவுஞ் சொல்லப், போநந்தி யென்னும் பிதற்றொழி யேனே (௭)

அழிதக வில்லா வரனடி யாரைத், தொழுதகை ஞாலத்துத் தூங்கிருள் நீங்கும், பழுது படாவண்ணம் பணிபனை நாடிந், தொழுதெழ வையகத் தோரினப மாமே (௮)

பகவற கே தாகிலும பணியில ராகிப், புகுந்தந ராய்நின்று பூசனை செய்யு, முகமதத் தோ டொத்துநின் றூழித்தோ றூழி, யகமதத ராகிநின் றுயநதொழி தாரே. (௯)

வித்தக மாகிய வேடத் தருண்டலூ, ஞத்த னயனமா லருந்திய வண்ணமாஞ், சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின், முத்தியா மென்றுநம மூலன் மொழிந்ததே. (௧0)

தாழவிலா பின்னு முயல்வ ருந்தவ, மாழ்வினை யாழ வவர்க்கே யறஞ்செய்யு, மாழவினை நீக்கி யருவினை தன்னொடும், போழவினை தீர்க்குமப் பொன்னுல காமே. (௧௧) ஆ ௧௯௮.

அடியார் பெருமை.

திகைக்குரி யாரொரு தேவனை நாடும், வகைக்குரி யாரொரு வாதி யிருக்கிற், பகைக்குரி யாரில்லை பார்மழை பெய்

யு, மகச்சுறை கேடில்லை யவ்வுல குக்கே. (க)

அவ்வுல கத்தே பிறந்த வுடலொடு, மவ்வுல கத்தே யிருந்த நாடிவ, ரவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவ, ரவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாரே. (உ)

கொண்ட குறியுங் குலவரை யுச்சியு, மண்டரு மண்டத் தமரரு மாதியு, மெண்டிசை யோருமவந் தென்கைத் தலத்தி லுண்டெனி லுமினி யுயக்கொழிந் தோமே (௩)

அண்டங்க ளேழு மகண்டமு மாவியுங், *கொண்ட சராசர முற்றுங் குணங்களும், பண்டை மறையும் படைத்தளிப் பாதியுங், கண்ட சிவனுமென் னண்ணனன்றி யில்லையே. (௪)

பெண்ணல்ல வாணல்ல பேடல்ல மூடத்து, ளுண்ணின்ற சோதி யொருவர்க் கறியொணாக், கண்ணின்றி காணுஞ் செவியின்றிக் கேட்டிடு, மண்ணற் பெருமையை யாய்ந்தது மூப்பே (௫)

இயங்கு முலகினி லீச னடியார், மயங்கா வழிசெல்வா வானுல காளவா, புயங்களு மெண்டிசை போதுபா தாள, மயங்காப் பகிரண்ட மாமுடி தானே. (௬)

அகம்படி கின்றநம் மையனை யோரு, மகம்படி கண்டவ ரல்லலிற் சேரா, ரகம்படி யுள்புக் கறிகின்ற நெஞ்ச, மகம்படி கண்டா ரழிகலு மெட்டே. (௭)

கழிவு முதலுங் காதற் றுணையு, மழிவு மதாய்நின்ற வாதிப் பிரானைப், பழியும் புகழும் படுபொரு ளுற்று, மொழியுமென் னாவி யுழவுகொண் டானே. (௮)

என்றுயோ டென்னப்ப னேழ்பிறவியு, மன்றே சிவனுக் கெழுதிய வாவண, மொன்று முலகம் படைத்தா னெழுதினான், னின்றுண முகில்வண்ண னேரெழுத் தாயே. (௯)

துணிந்தா ரகம்படி துன்னி யுறையும், பணிந்தா ரகம்படி

பாறபட் டொழுகு, மணிநதா ரகம்படி யாதிப் பிரானைச், சணி
நதா ரொருவர்சகுக கைவிட லாமே. (௧௦)

தலைமிசை வானவர் தாழசடை நநதி, மிலைமிசை வைதத
னன மெய்பபணி செபயப், புலைமிசை நீசகிய பொனனுல கா
ளும, பலமிசை செய்யும படாசடை யோனே (௧௧)

அறியாப் பருவத தரனடி யாரைக, குறியா லறிநதினபங
கொணட தடிமை, குறிபாா சடைமுடி கட்டி நடபபாா, மறி
யாா புனனமுழக மாதவ மாமே (௧௨)

அவனபா லணுகியே யனபுசெய் வார்கள, சிவனபா லணு
குதற செய்பவும வலல, னவனபா லணுகியே நாடு மடியாா, ரி
வனபாற பெருமை யிலயம தாமே. (௧௩)

முனனிருந தாாமுழு தெணகணத தேவர்க, ளெணணிற
ந தனபால் வருவ ரிருநிலந, தெண்ணிரு நாலு திசையந தா
மொாககப, பனனிரு காதம பதஞசெய்யும பாரே. (௧௪)

சிவயோகி ஞானி செறிநதவத தேச, மவயோக மினறி ய
றிவோருண் டாகு, நவயோகங கைகூடு நல்லியல் காணும, பவ
யோக மினறிய பரலோக மாமே. (௧௫)

மேலுணா வானமிகு ஞாலம் படைததவன, மேலுணா
வானமிகு ஞாலங கடநதவன, மேலுணா வாாமிகு ஞாலத த
மராகள, மேலுணா வாாசிவன மெயயடி யாாகளே. (௧௬)

ஆ. ௧௮

போசனவிதி.

எட்டுத திசையு மிறைவ னடியவர்க், கட்ட வடிசி லமு
தென றெதிர்கொள்வ, ரொட்டி யொருநில மாள்பவ ரநிலம,
விட்டுக கிடக்கில் விருப்பறி யாரே. (௧)

அச்சிவ னுண்ணின்ற வருளை யறிந்தவாருச்சியம் போதா
க வுள்ளமா கோவிற்குப், பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினை
ந், பிச்சைதெட்டேகாந்தத் தேறி யிருப்பரோ. () ஆ ௪௬௨

பிக்ஷாவிதி.

விச்சுக்க கவமுண்டு வேலிச்செய யொனறுனைடு, வச்சிக்கு
முனனே யழவு சமைந்தது, வசசநகெட டசசெய யறுத்தண
ண மாட்டாதா, ரிச்சைசசுப பிச்சை யிரக்கின்ற வாறே. (௧)

பிச்சைய தேறுன பிரமன றலைதனனில, பிச்சைப தேற
முன பிரிடா வறஞ்செய்யப, பிச்சைய தேறுன பிரமனை சிரங
காட்டிப, பிச்சைய தேறுன பிரமனபர மாகவே (௨)

பரந்துல கேழும படைத்த பிரானை, யிரந்துணி யென
பாக ளொறுக கிரககு, நிரந்தர மாக நினையு மடியா, ரிரந
துணடு தனகழ லெட்டசசெய் தானே. (௩)

வரவிருந தானவழி நின்றிடு மீசன, றரவிருந தானறன
னை நல்லவர்க கினபம், பொரவிருந தானபுக லேபுகலாக, வ
ரவிருந தாலறி யாலெனப தாமே (௪)

அங்கார பசியு மவாவும வெகுளியுந, தங்கார சிவனடி
யாாசரீ ரத்திடைப், பொங்கார புவநத்தும் புணர்ந்திய லோக
த்துந, தங்கார சிவனைத தலைப்படு வாரோ (௫)

மெய்யக ஞான மிகததெளிந தாாகளுங், கையக நீண
டாா கடைத்தலைக கேசெல்வ, ரையம் புகாம லிருந்த தவசி
யாா, வையக மெல்லாம் வரவிருந தாரோ. (௬) ஆ ௪௬௮

முத்திரைபேதம்.

நாலேழு மாறவே நண்ணிய முத்திரை, பாலான மோன
மொழியிற் பதிவித்து, மேலான நந்தி திருவடி மீதுயயக்

கோலா கலங்கேட்டுக் கூடுகன் முத்திரையே. (க)

துரியங்கண் மூன்றுஞ் சொருகிட லாகி, யரியவுரைத்தார மங்கே யடக்கி, மருவிய சாம்பவி கேசரி யுண்மை, பெருகிய ஞானம் பிறழ்முத் திரையே. (உ)

சாம்பவி நந்தி தன்னருட் பார்வையா, மாம்பவ மில்லா வருட்பாணி முத்திரை, யோமபயி லோங்கிய வுண்மைய கேசரி, நாமபயி னுதனமெய்ஞ் ஞானமுத் திரையே. (ங)

தானதநி னானே சதாசிவ னாயிடும, ஞானத்தி னானே நற்சிவ மாதலா, லேனைச் சிவமாஞ் சொரூப மறைந்திட்ட, மோனத்து முத்திரை முத்தாந்த முத்தியே. (ச)

வாக்கு மனமு மிரண்டு மவுனமாம், வாக்கு மவுனத்து வந்தாலு மூங்கையாம், வாக்கு மனமு மவுனமா சுத்தரோ, யாக்கு மச்சுத்தத்தை யாரறி வாரகளே. (ரு)

யோகத்தின் முத்திரை யோரட்ட சித்தியா, மேகத்த ஞானத்து முத்திரை யெண்ணுங்கா, லாகத்த குவேத கேசரி சாமபவி, யோகத்து கேசரி யோகமுத் திரையே. (சா)

யோகியெண் சித்தி யருளொளி வாதனை, போகிதன் புத்தி புருடார்த்த நன்னெறி, யாகுநன் சத்தியு மாதார சோதனை, யேகமுங் கண்டோனறி லெய்திநின் ஞனே. (எ)

துவாதச மார்க்கமெண் சோடச மார்க்கமா, மவாவறு மீரெ வகையங்க மாறு, தவாவறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மை, நவாவக மோடன்ன னறசுத்த சைவமே. (அ)

மோனத்து முத்திரை முத்தர்க்கு முத்திரை, ஞானத்து முத்திரை நாதர்க்கு முத்திரை, தேனிக்கு முத்திரை சித்தாந்த முத்திரை, கானிக்கு முத்திரை கண்ட சமையமே. (கூ)

தூநெறி கண்ட சைவ நடுவெழும், பூநெறி கண்டது பொ

ன்னக மாய்நிற்கு, டேவொறி கண்டது வெண்மதி மேதினி, நீ
னெறி கண்டுளா நின்மல னாமே. (௧௰) ஆக ௯௬.

பூரணகுகைநெறிச்சமாதி

வளர்பிறை யிறறேவா தமபாலின மனனி, யுளரொளி பா
நுவி னுள்ளே யொடுங்கித், தளர்விற பித்திரபதந தங்கிச சசியு,
ளுளதுறும யோகி யுடல்விட்டாற றுனே. (௧)

தானிவை பொகசகுஞ சமாதிகை கூடாது, போன வியோ
கி புகவிடம் போநதபின, னனவை தீர நிரநதர மாபோக, மா
னவை சேர்வா ரருளினசாா வாகியே. (௨)

தானிவ வகைபே புவியோா நெறிதங்கி, யான சிவயோக
த் தாமாரு மவ்விநது, தானதி லநதச சிவயோகி யாகுமுன,
னூனத்தோா சிததிவந தோாகாய மாகுமே (௩)

சிவபோகி ஞானி சிறைநதுடல் விட்டாற், றவலோகஞ்
சேரநதுபின றுனவந்து கூடிச, சிவயோக ஞானததாற் சோ
ர்ந்தவர் நிற்பர், புவலோகம போற்றுனர் புணணியத தோரே

ஊனமின் ஞானிநல் யோகி யுடல்விட்டாற், றுனற மோ
னச் சமாதியுட டங்கியே, தானவ னுறும பரகாயஞ் சாராதே,
யூனமின முததராய் மீளா ருணாவுற்றே (௫)

செததார் பெறுமபய னுவது வேதெவிற், செத்துநீர் சே
ர்வது சித்திக்னைக் கூடிடிற், செததா ரிருந்தார் செகத்திற் றிரி
மலஞ், செததார் சிவமாகி யேசிததர் தாமே. (௬)

உன்னக் கருவிட் டுரவோ னரனருட், பன்னப் பரனே ய
ருட்குலம் பாலிப்ப, வென்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞா
லி, தனவிச்சைக் கீசனுரு ச்செய்யு நானே. (௭)

எங்குஞ் சிவமா யருளா யிதயத்துத், தங்குஞ் சிவஞானி

க கெங்குமாந் தற்பர, மங்காங் கெனநின்று சகமுண்ட வான்
ருெய்த, லிங்கே யிறந்தெங்கு மாய்நிற்கு மீசனே. (அ)

ஆ உஎசு

சமாதிக்கிரியை

அந்தமின் ஞானிதன் னாகந் தீயினிற், வெந்திடி னாடெலா
ம் வெப்புந் தீயினி, னொந்தது நாய்நரி நுகரி னுலசெரு, வந்து
நாய்நரிக் குணவாகும் வையமே (க)

எண்ணிலா ஞானி யுடலெரி தாவிடி, லண்ணறங் கோயி
லழலிட்ட தாங்கொ சக்கு, மண்ணின் மழைவிழா வையகம் பஞ்
சமா, மெண்ணரு மன்ன ரிழப்பா ரரசே. (உ)

புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது, நண்ணி யனல்
கோக்கி னூட்டி லழிவாகு, மண்ணி லழியி லலங்கார பங்கமா,
மண்ணுல கெல்லா மயங்குமன மண்டியே. (௩)

அந்தமின் ஞானி யருவ யடைந்தக்கா, லந்த வுடற்றன கு
கைசெய் திருந்திடிற், சுந்தர மன்னரு தொல்புவி யுள்ளோ
ரு, மந்தமி லின்ப வருள்பெறு வாரே (ச)

நவமிகு சாணூலே கல்லாழஞ் செய்து, குவைமிகு சூழ
வைஞ் சாணக்க கோட்டித், தவமிகு குகைமுக் கோணமுச் சா
ணக்கிப், பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே. (ரு)

தன்மலி சாலை குளங்களை யாற்றிடை, நன்மலர்ச் சோ
லை நகரிநற் பூமி, யுன்னருங் கான முயர்ந்த மலைச்சாரல், லிங்கில
ங் தானகுகைக் கெய்து மிடங்களே. (சு)

நற்குகை நால்வட்டம் பஞ்சாங்க பாதமாய், நிற்கின்ற
பாத நவபாத கோண்முப், பொற்பம ரோசமும் மூன்றுக்கு மூ
ன்றணி, நிற்பவர் தாஞ்செய்யு கோண்மய தாமே. (எ)

பஞ்ச லோகங்க ளவமணி பாரித்து, விஞ்சப் பரித்தன

மேலா சனமிடு, முஞ்சிப் பவித்திரவெண் ணீறிட் டதனமே லே, பொன்செய்நற் சுண்ணம் பொதிபலு மாமே (அ)

நவகுகை நால்வட்டம பவித்திரத்தன மேறசாரக, களளவி ழ் தாமங் களபங்கத் தூரியுந், தெளளிப சாந்து புழுகுபன னீ ரசோதித்து, வொளளிய தூப முவந்திடு வீரே (கூ)

ஒதிடும வெண்ணீற்று ளுத்தூளங குபபாய, மீதினி லிட டா சனத்தினின மேல்வைத்துப, போசறு சுணணமு நீறுமா பொலிவித்து, மீதி லிருந்தி யிருந்திடு வீரே (கo)

விரித்தபின ஞற்சாரு மேவுதல செயது, பொரித்த சறி போனகமிள நீருங, குருந்தல ம வைத்தோகா ஞ் குரைமுகம பா ரவை, தரித்தபின மேல்வட்டஞ சாத்திடு வீரே (கக)

மீது சொரிந்திடுமே வெள்ளைநீறுஞ சுணணமும, போது ப லகொணடு தர்பபைபபுல் வில்லமும, பாத வுசகத்தான மஞ்ச னஞ செய்துபார், மீதுமுன றுககுமுன றணிநிலஞ செயயுமே

ஆதன மீதி லரசு சிவலிஙகம, போது மிரண்டினி லொன றைதகா பித்து, மேதகு சந்நிதி மேவுத் தரமபூரவங, காதலிற் சோடசங் காணுப சாரமே. (சங) ஆ உசக

விநதூற்பநம்

உதயத்தில் விந்துவி லோஙகுண டலியு, முதயஞ குடிலில் வயிந்தவ மொனபான, விதியிறபிரமாதி களமிகு சததி, கதி யிற கரணங் கலைவை கரியே (க)

செய்திடும் விந்துபே தந்திர னையைந்துஞ, செய்திடு நா தபே தத்திற மூலாறுஞ, செய்திடு மற்றிவை யீரிரண டிற்றிற ஞ, செய்திடு மாறாறு சேர்தத் துவங்களே (உ)

வந்திடும் பேத மெலாம்பர விந்து, தந்திடு மாமாயை வா கேசி தற்பரை, யுந்து குடிலைபோ ரேழுறு குண்டலி, விந்துவி லிந்நொன்று மேவா விளங்குமே, (ங)

விளங்கு நிவிர்த்தாதி மேவக ராதி, வளங்கொ ளுகார மகாரத்துள விந்து, களங்கமி னாதாந்தங் கண்ணினு ணண்ணி, யுளங்கொண் மனாதியு ளந்தமு மாமே. (௪)

அந்தமு மாதியு மாகிய பராபரன், வந்த வியாபி யெனலா யவன்நெறி, கந்தம தாகிய காரண காரியந், தந்தைதங் கருமமுந் தானசெய்யு மவியமே. (௫)

வீயம தாகிய விந்துவின் சத்திபா, லாய வகண்டமு மண்டமும பாரிப்பக, காயவைம பூதமுங் காரிய மாயையி, லாயிட விந்து வகம்புற மாகுமே (௬

புறமக மெங்கும் புகுந்தொளிர் விந்து, நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை, யுறமகிழ் சத்தி சிவபாத மாயுட், டிறனொடு வீட்டளிக் குஞ்செயற் கொண்டே. (௭)

கொண்டவில் விந்து பரமம்போற் கோதற, நின்ற படங்கட மாய்நிலை நிற்றலிற், கண்ட கலாதியின் காரண காரியந், தண்ட மனைத்துமாய் மாமாயை யாகுமே (௮)

அதுவித்தி லேநின்றங் கண்ணிக்கு நந்தி, யிதுவித்தி லேயுள வாறை யுணரார், மதுவித்தி லேமல னன்ம தாகிப், பொதுவித்தி லேநின்ற புண்ணியன் றானே (௯)

வித்தினி லன்றி முளையில்லை யம்முளை, வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறில்லை, வித்து முளையு முடனல்ல வேறில்லை, யத்தன்மை யாகு மரனெறி காணுமே. (௧௦)

அருந்திய வன்ன மவைமூன்று கூறும, பொருந்து முடன்மனம் போமல மென்னத், திருந்து முடன்மன மாங்கூறு சேர்ந்திட், டிருந்தன மூன்று விரதம தாகுமே. (௧௧)

இரத முதலான வேழ்தாது மூன்றி, லுரிய தினத்தி லொருபுற் பனிபோ, லரிய துளிவிந்து மாகுமேழ் மூன்றினை, மருவிய விந்து வளருங்கா யத்திலே. (௧௨)

காயத்திலேழுனறு கனிறை கலகட்டுச், காயத்துட் டன மனமாருங் கலாவிநது, நேயத்தே நினறோகறு நீங்கா விடா மையின, மாயத்தே செல்லோா மனத்தோ டழியுமே (௧௩)

அழிகின்ற விந்து வளவை யறியாா, கழிகின்ற தனனையுள் காக்கலுந் தேரா, ரழிகின்ற காயத் தழிந்தயா வுறறேோ, ரழி கின்ற தனமை யறிந்தொழி யாரே. (௧௪) ஆ உ௩௩

விந்துஜயம்-போகசரவோட்டம

பாாக்கின்ற மாதரைப்பாரா தகன்றுபோ, யோர்க்கின்ற வுள்ள முருக வழுந்தட்டிப, பாாக்கின்ற கண்ணுஞ்சை பாழ் பட மூலத்தே, சோக்கின்ற போகி சிவயோகி தானே. (௧)

தானே யருளாற் சிவயோகந் தங்காது, தானேயக் கா மாதி தங்குவோ றுமடுருந, தானே யதிகாரந் தங்கிற் சட லைகெடு, மூனே யவறறுள ளுயிரோமபா மாயுமே (௨)

மாயாள வசத்தே செனறி வரவேண்டி, லோயா விருபக் கத் துளவளர் பக்கத்து, ளோயாவெண் ணுளிளப மேறபனி மூனறிரண, டாயா வபரத்து ளாதிநா ளாறுமே. (௩)

ஆறைநது பன்னொன்று மனறிச சகமாக்கம், வேரனபு வேண்டுவோர் பூவிற பினனந்தோ, டேறு மிருபத தொருநா ளிடைத்தோங்கு, மாறின மிகுத்தோங்கு மககாலஞ் செய யவே (௪)

செயயு மளவிற் றிருநாள் முகூர்த்தமே, யெய்யுங் கலைகா லமிந்துப் பருதிகா, லெய்யு மிடத்தோடி னனகாம நூனெறி, செய்கவலமிடந் தீர்ந்து விடுக்கவே (௫)

விடுங்காண் முனைநத திரியங்க ளைப்போா, னடுங்கா திருப்பானு மையைந்து நன்னைப், படுங்காதன மாதின்பாற் பறற றவிட்டுக், கடுங்காற் கரனைக் கருத்துறக் கொண்டே. (௬)

கொண்ட குணனே நலனே நற் கோமளப், பண்டை யுரு
வே பகாவாய் பவளமே, விண்டு தனமே மிடைய விடிப்போதி
ற, சண்ட கரணமுட் செல்லக்கண் டேவிடே. (௭)

விட்டபின் காப்பவுற பத்தி விதியிலே, சொட்டுறுங் கால
நக டோனறக கருதிய, கட்டிய வாறுளசா நாளகுணங் கிழ
மைசீரப், பட்ட நெறியிதெனெ றெண்ணியும பாாகவே (௮)

பாதகிட்டு வையததுப் பரப்பற் றுருப்பெற்று, வாாச
செறற கொங்கை மடநதையை நீககியே, சோதததற றிருநிஙக
ள சேரா வகலினு, டூப்புறேர பினருளி லாமெல்லா முள்ள
வே (௯)

விந்திடு வோரக்கனறி மேலோர் வினையில்லை, விந்திடு
வோரககனறி மிககோ ரறிவிலலை, விந்தினில் விந்தை விதற
வுணாவரேல், மததி விருநததோா மாஙகனி யாமே. (௧௦)

கருத்தினி லககர மாயுவு மியாவுங, கருதநள ளீசன கரு
வுயி ரொடுப, கருததது விதநதாய்க் காரண காரியங், கருததுற
மாறிலை கற்பனை தானே (௧௧)

ஒழிபாத விநது வுடலிற்க நிறகு, மழிபாம் பிராண னதி
மலஞ்சக்தி, யொழியாத புதத தபஞ்சப மோன, மழிடா
த சித்தியுண டாமவிநது வற்றிலே (௧௨)

வற்ற வனலைக கொளுவி மதிததேறிக, துற்ற சுழிபனல்
சொருகிச் சுடருற்று, முற்று மதியத தமுதை முறைமுறை, செ
ற்றுண் பவரே சிவயோகி யாவரே. (௧௩)

யோகியு ஞானியு முததம சித்தனும், யோகியு ஞான புரந்
தர னுவோனு, மோக முறினு முறையமிர் துண்போனு மாகிய
விந்து வழியாத வண்ணலே. (௧௪)

அவ்வனை யுடனாகி யவ்வனல் விந்துவு, மன்னிடை மாய்
க்கும் பிராணனும் விந்துவுங், கன்னுங் கனலிடைக் கட்டிக்

கலகதெரித், துண்ணி லமிர்தாகி யோகிக் கறிவாமே. (கரு)

அறியா தழிகின்ற வாதலா னாலும், பொறியா லழிந்து பு
லம்புகின் றார்க, ளறிவாய் நனவி லதீதம் புரியச், செறிவா யி
ருந்து சேரவே மாயுமே. (க௬)

மாதரை மாய வருங்கூற்ற மென்றெண்ணக், காதல தாகிய
காமங் கழிந்திடுஞ், சாதலு மில்லை சதகோடி யாண்டினுஞ்,
சோதியி னுள்ளே துரிசறுங் காலமே (கஎ)

காலங் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன, காலங் கடந்
தழிந் தானவிந்து செற்றவன, காலங்க ளின்விந்து செற்று
றற காரிகை, காலின கண வநத கலபபறி யாவரோ. (கஅ)

கலக்குநாள முன்று டன்விடைக காக, லைத்தக
வேண்டிலன் நாரி யுதரக, கலத்தின மலத்தைத்தண் சித்தத்தை
ப் பித்தை, விலக்கு வனசெய்து மேவலை வீரோ. (க௯)

மேலா நிலத்தெழு விந்துவு நாதமுங், கோலா லடத்திக்
குறிவழி யேசென்று, பாலா மமிர்துண்டு பற்றறப் பற்றினன,
மாலா னதுமாள மாணுமவ் விந்தே. (உ0)

விந்து விளைவும் விளைவின் பயன்முற்று, மந்த வழிவு மட
க்கத்தி லாக்கமு, நந்தி பகாசமு நாதத்தாற பேதமுந, தநது
ளோர் வோர்க்குச் சயமாகும விந்துவே (உக)

விந்துவென வீசத்தை மேவிய மூலத்து, நந்திய வங்கியி
னாலே நயனதெறித், தநதமில் பானு வதிகண்ட மேலேற்றிச,
சந்திரன சார்புறத் தண்ணமு தாமே. (உஉ)

அமுதச் சசிவிந்து வாம்விந்து மாள, வமுதப் புனலோ
டி யங்கியின மாள, வமுதச் சிவபோக மாதலாற் சித்தி, யமு
தப் பலாவன மாங்குறும் யோகிக்கே, (உ௩)

யோகமவ் விந்து வொழியா வகைபுணர், தக மிரண்டு

ங கலநதாலு மாங்கிருப், போகஞ் சிவபோகம் போகிநற் போகமா, மோகங் கெடமுயங் கார்மூடா மாதர்கட்கே. (௨௪)

மாத ரிடததே செலுததிறு மவ்விந்து, காதலி னால்விடா ர் யோகங் கலநதவர், மாத ருயிராசைக் கைககொணடே வா டுவா, காதலா போனறங்ஙன காதலாஞ் சாறறிலே (௨௫)

சாறறிய விநது சயமாகுஞ் சததியா, லேற்றிய மூவத திழலை யெழமூட்டி, நாற்றிசை யோடா நடுநாடி நாததோ, டேற்றி யமுத மருநதவிந தாமே. (௨௬)

விநதுவு நாதமு மேவக கனனமூல, வநத வனனமயிாக காமேறு மனனிடச, சிநதனை மாறச சிவமக மாகவே, விநது வு மாளுமெய்க காயததில் விததிலே (௨௭)

விநதுககுற றுணபான விளைவறி யாதவன், விநதுககுற றுணணுமல் விநதுசசுட லெனபவன, விநதுககுற் றுண்பாளி லெ லேறல னீறறவன, விநதுககுற றுணணுமல் விநதுவித தானனனறே (௨௮)

அனனததில விநது வடங்கும படிகணடு, மனனப் பிரா ணனும, விநது மறிததிடடு, மினனொததக விநதுநா தாநதத து விட்டிட, வனனத திருவிநது மாயுஙகா யததிலே (௨௯)

அனனம் பிராணனென னார்க்கு மிருவிநது, தனனை யறிந துணடு சாதிக்க வல்லார்க்குச், சொனனமு மாமுருத தோன றுமெண் சித்திபா, மனனவ ரெல்லா மழிவற நின்றதே (௩௰)

நின்ற சிகார நினைககும் பிராணனு, பொனறு மகார மொ ருமூன்றோ டொனறவை, சென்று பராசத்தி விநது சயந்தன னை, யொனற வுரைகக வுபதேசந் தானே. (௩௧)

தானே யுபதேசந் தானல்லா தொன்றில்லை, வானே யுயர் விந்து வந்த பதிறுலு, மானே ரடங்க வதல்பின்பு புத்தியுந, தானே சிவகதி தன்மையு மாமே. (௨௩)

விந்துவு நாதமும் விளைய விளைந்தது, வந்தவிப் பல்லுயி
ர் மன்னுயி ருக்கெலா, மந்தமு மாதியு மாமந் திரங்களும், விந்
து வடங்க விளையுஞ் சிவோகமே (௩௩)

வறுக்கின்ற வாறு மனத்தலா வெற்றி, நிறுக்கின்ற வாறு
மந் நீளவரை யொட்டிப, பொறுக்கின்ற வாறுமப் பொல்லா வி
னைப், யறுக்கின்ற நாளவரு மத்திப் பழமே (௩௪)

விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச், சந்திர ஞேடே த
லைப்படு மாயிடி, லந்தர வானந்த தமுதமவந் தூறிடு, மங்குதி ம
ந்திர மாகுதி யாகுமே. (௩௫)

மனத்தொடு சத்து மனஞ்செவி யென்ன, வினைத்தெழு வா
ர்களிசைந்தன நாடி, மனத்தி லெழுகின்ற வாக்கு வசனங், க
னத்த விரதமக் காமத்தை நாடிலே (௩௬)

சத்தமுஞ் சத்த மனமு மனக்கருத், தொத்தறி கின்ற வி
டமு மறிகிலா, மெய்த்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு, வத்த
ளிருப்பிட மவ்விடந் தானே (௩௭)

உரமடி மேதினி யுந்தியி லப்பாம், விரவிய தன்முலை மே
விய கிழங்கி, கருமுலை மீமிசை கைக்கிழ்க் காரும, விரவிய க
ந்தர மேல்வெளி யாமே (௩௮) ஆ உ௭௧

ஆதித்தநிலை-அண்டாதித்தன்.

செஞ்சுட ரோனமுத லாகிய தேவர்கள், மஞ்சுடை மேரு
வலம்வருங் காரணம், மெஞ்சுட ரீச னிறைவ னிணையடி, தஞ்சு
ட ராக வணங்குந் தவமே. (௧)

பகலவன் மாலவன் பல்லுயிர்க் கெல்லாம், புகலவ னாய்
நின்ற புண்ணிய நாதன், னிகலற வேழுல கும்முற வோங்கும,
பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே. (௨)

ஆதித்த னன்பினோ டாயிர நாமமுஞ், சோதியி னுக்கோ
சுடரொளி யாய்நிற்கும், வேதியர் வேண்டிலும் விண்ணவர்

சொல்லினும், பாதியி லன்பு பழுக்கின்ற வாறே. (௩)
தானே யுலகுக்குத் தத்துவ னாய்நிற்குந், தானே யுலகுக்
குத் தையலு மாய்நிற்குந், தானே யுலகுக்குச் சம்புவு மாய்நி
ற்குந், தானே யுலகுக்குத் தண்சுட ராகுமே. (௪)
வலைய முக்கோணம் விட்ட மறுகோணந், தலையிரு வட்
டந் தய்ய விதழெட்டி, லலையுற்ற வட்டத்தி லீரெட் டிதழா,
மலைவற் றுதித்தன னுதித்த னுமே (௫)
ஆதித்த னுள்ளி லானமுக் கோணத்திற், சோதித்த திரயந்
தற் சூரிய னுலாங், கேத முறுங்கேணி சூரிய னெட்டிற, சோ
தித்த னீட்டிற சோடசந் தானே. (௬)
ஆதித்த னோடே யவனி யிருண்டது, பேதித்த வாலுமபி
சற்றிக் கழிந்தது, சோதிக்கு ளின்று துடியிடை செய்கின்ற,
வேதப் பொருளை விளங்குகி லீரே. (௭)
பாருக்குக் கீழே பகலோன் வரும்வழி, யாருக்குங் காண
வொண்ணா வருதவ வரும்பொருள், னீருக்கு நீசுடு நடுவே யுதிப்பவ,
னூருக்கு மெட்டாக வாதித்தன் முனே. (௮)
மண்ணை யிடந்ததின் கீழொடு மாதித்தன், விண்ணை யிட
ந்து வெளிசெய்து நின்றிடுங், கண்ணை யிடந்து களிதந்த வா
னந்த, மெண்ணு மிழைக் கிசைந்துநின் றானே (௯)
பாரை யிடந்து பகலோன் வரும்வழி, யாரு மறியா ரரும
கடை நூலவர், நீர விருந்த திருமலை சூழவுபா, ரூரை யுண
ர்ந்தா ருணர்ந்திருந் தாரே. (௰) ஆ. உ௮௧.

பிண்டாதித்தன்.

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்தோதுங், கன்றிய நந்திக்
கருத்து ளிருந்தனன், கொன்று மலங்கள் குழம்வழி யோடிட,
வென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே. (௧)
ஆதித்த னோடி யடங்கு மிடங்கண்டு, சாதிக்க வல்லவர்

தமமை யுணர்நதவர், பேதித துலகம் பிதற்றும் பிதற்றெலா,
மாதிதத ஞேடே யடஙகுகின் ருரே. (உ)

உருவிப புறப்பட் டிலகை வலம்வந்து, சொருகிக் கிடக்கு
ந் துறையறி வாரில்லை, சொருகிக் கிடக்குந துறையறி வாளா
க, குருகிக கிடக்குமென ஞுளளனபு தானே (ந) ஆக உஅச.

மனவாதிதகன.

எறிகதி ஞாயிறு மினபனி சோரு, மெறிகதிர் சோமனெ
திரங்கின றெறிபப, விரிகதி ருளளே விளஙகுமென ஞுவி, யொரு
கதி ராகி லுவாவது வாமே. (ச)

சநதிரன சூரியன றனவழிப பூசனை, முநதிய பானுவி லி
நதுவந தேயுமுறை, யநத விரணடு முபய நிலததிற, சிநதை
தெளிநதார சிவமாயி ஞுரே (உ)

ஆங்கு கலையோ டருக்க னனனமதி, யாங்கு கலையிடை
நான்கென லாமெனபா, ராஙகு மருக்க னனல்மதி போடொ
னற, வாஙகுமப் பூரணை யாமென றறியுமே. (ரு)

ஈரணடத் தப்பா லியஙகிய வவ்வொளி, போரண்டக
தார்க்கு முணரா வுணர்வது, பேரணடத தூடே பிறங்கொளி
யாய்நின்ற, காரணடத தககா றறியததக காரே (௬)

ஒனபதின மேவி யுலகம வலம்வரு, மோனபது மீச விய
லறி வாரில்லை,முனபதின மேவி முதல்வ னருளிலா,ரினப மிலா
ரிருள சூழநின றுரே. (௭) ஆக உஅகூ.

ஞாஞதித்தன்.

விந்து வபரம் பரமிரண டாய்விரிக், தந்த வபரம் பரா
த மாகிப, வந்தன தம்மிற் பரங்கலை யாதிவை, நதது மரு
ஞேற நடபென்ன வுளாதவே. (க)

உள்ள வருணோ தயத்தெழு மோசைதான், றெள்ளும் பரநாதத் தினஞ்செய லென்பதால், வள்ளல் பரவிந்து வைகரி யாதிவாக், குள்ளன வையகக் கொண்ட முதயமே (உ)

தேவர் பிரானறிசை பத்துக யஞ்செய்யு, மூவர் பிரானென முன்னொரு காலத்து, நாலவர் பிராணடு வாயுவா யாகிறகு, மேவு பிராணனபா விணணவர் தாமே. (௩)

பொய்யிலன் மெய்யன் புவனா பதியெந்தை, மெய்யிருணீக்கு மதியங்கி ஞாயிறு, செய்யிரு ளிக்குந் திருவுடை நந்தியெ, னைகயிந ணீங்கக் கலந்தெழுந் தானே (௪)

தனிச்சுட ரெற்றித் தயங்கிரு ணீங்க, வனித்திடு மேலை யருங்கனி யூறல், கனிச்சுட ராயன்று கயிலையி லீச, னனிச்சுடர் மேல்கொண்ட வண்ணமு மாமே (௫)

நேரறி வாக நிரம்பிய பேரொளி, போரறி யாது புவனங்கள் போய்வரு, தேரறி யாத திசையொளி யாயிடு, மாரறி வாரிந்த நாயக மாமே. (௬)

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு மாதித்தன், கண்டத் துள்ளே கதிரொளி யாயிடுஞ், சென்றிட்டத் தெட்டுத் திசையெங்கும் போய்வரு, நின்றிட்ட தேரில்லை நேரறி வாகவே (௭)

நாபிக்கண் ணாசி நயன நடுவினு, நாபியோ டைந்து நாடாவிடு சோதியைத், தேவர்க ளீசன் றிருமாற் பிரமனு, மூவரு மாக வுணர்ந்திருந் தாரே (௮) ஆ உகூஎ.

சிவாதித்தன்.

அன்றிய பாச விருளுறஞ் ஞானமுந், சென்றிடு ஞானச் சிவப்பிர காசத்தா, லொன்று மிருசுட ராமருணோதயந், தன்றிரு ணீங்குதல் போலத் தொலைந்ததே. (க)

கடங்கட தோறுங் கதிரவ னொன்றி, லடங்கிட் டொ

லவற்றி லடங்கான், விடங்கொண்ட கண்டனு மேவிய காயத், திடங்கிட நின்றது மப்பரி சாமே. (௨)

தானே விரிசுடர் மூன்றுமொன் றாய்நிற்குந், தானே யயன்மா லெனநின்ற தாயிருந், தானே யுடலுயிர் வேறன்றி நின்றுளன், றானே வெளிஒளி தானிருட் டாமே. (௩)

தெய்வச் சுடரங்கி ஞாயிறுந் திங்களு, வையம் புனலனல் மாருத வானகஞ், சைவப் பெருமதி தாங்கிய பல்லுயி, ரைவாக நிடமிடை யாறங்க மாமே. (௪). ஆ. ௩௨௯.

பசுவிலக்கணம-பிராணன.

உன்னு மளவி லுணரு மொருவனைப், பன்னு மறைகள் பயிலும் பரமனை, யென்னு ளிருக்கு மிளையா விளக்கினை, யன்ன மயமென் றறிந்துகொண் டேனே. (௧)

அன்ன மிரண்டுள வாற்றங் கரையினிற், றுன்னி யிரண்டுந் துணைப்பிரி யாதன்னந், தன்னிலை யன்னந் தனியொன்ற தென்றக்கால், பின்னை மடவன்னம் பேறணு காதே. (௨) ஆ. ௩0௩.

புருடன்.

வைகரி யாதியு மாயா மலாதியும், பொய்கரி யான புருடாதி பேதமு, மெய்கரி ஞானங் கிரியா விசேடத்தச், செய்கரி யீச னநாதியே செய்ததே (௧) ஆ. ௩௨௪.

அணு

அணுவி லணுவினை யாதிப் பிரானை, யணுவி லணுவினை யாயிரங் கூறிட், டணுவி லணுவை யணுகவல் லார்கட், கணுவி

லனுவை யணுகலு மாமே (க)

படாகொண்ட வாலதினை வித்தது போலச, சுடாகொ ணை டணுவினைத துவழி செய்ய, விடாகொண்ட பாச விருா ற வோட்டி, கடாகொண்ட நலவழி நாடலு மாமே (உ)

அணுவு ளவனு மவனு ளணுவுங், கணுவற நின்ற கலப்ப து ணரா, ரிணையிலி யீச னவனெங்கு மாகித், தணிவற நின்ற சராசரந் தானே. (ந) ஆ ந)எ.

சீ வ ன

மேவிய சீவன வடிவது சொல்லிடல், கோவின மயிரொா ன்று நூறுடன கூறிட்டு மேவிய கூறது வாயிர மாயிலு, லா வியின கூறுநூ றாயிரத தொனறே. (க)

ஏனோர் பெருமைய னாயினு மெம்மிறை, யூனே சிறுமையி னுட்கலந் தங்குளன், வானோ ரறியு மளவல்லன் மாதேவன, று னே யறியுந தவத்தி னளவே (உ)

உணடு தெளிவ னுரைக்க வி போககே, தொண்டு பயிலுங குணமில்லை யாயினும, பண்டு பயிலும் பயிலசீவ னாயினைக, கண்டு சிவனுருக கொளவர் கருததுளே (ந)

மாயா வுபாதி வசததாகுஞ் சேதநத, காய வுருவரு ளா லே யதிற்றுண்ட, வோயு முபாதியோ டொன்றிபொன றுதயி, ராய துரியம புகுநதறி வாகவே. (ச) ஆ நசக,

பசு.

கற்ற பசுக்கள கதறித் திரியினுங், கொற்ற பசுக்கள் குறிக ட்டி மேயினு, முற்ற பசுகக ளொருகுடம் பால்போது, மற்றை ப்பசுக்கள் வறள்பசு தானே. (க)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதென், னெல்லை கடப்பித் திறைவ னடிகூட்டி, வல்லசெய் தாற்ற மதித்தபி னல்லது, கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறிப்பறி யாதே. (௨) ஆ ௫௧௫

போதனை.

சீவ னெனச்சிவ னென்னவே றில்லை, சீவனா சிவனை யறிகிலா, சீவனா சிவனை யறிந்தபின, சீவனா சிவனா யிட்டிருப்பரே. (௧)

குணவிளக் காகிய கூத்தப் பிரானு, மணவிளக் காகிய மன்னுயி ராகவெல்லாம, பணவிளக் காகிய பல்தலை நாகங், கணவிளக் காகிய கண்காணி யாகுமே (௨)

அறிவா யறியாமை நீங்கி யவனே, பொறிவா யொழிந்தெங்குந் தானான போத, மறிவா யவற்றினு டானு மறிவன, செறிவாகி நின்றவச் சீவனு மாகுமே (௩)

ஆருநின் றனைமை யறியா திருந்தேனுக், காருநின் றனைமை யறிவித்தான பேர்நந்தி, யாருநின் றனைமை யருளா லறிந்தபி, ஞூறுங் கப்புற மாகிநின் றானே (௪)

சிவமா கியவரு ணின்றறிந் தோரா, ரவமா மலமைந்து மாவ தறியார், தவமான செய்து தலைப்பறி கின்றா, நவமான தத்துவ நாடகி லாரே. (௫)

நாடோறு மீச னடத்துந் தொழிலுன்னா, நாடோறு மீச னயந்துட்ட னுடிடார், நாடோறு மீச னல்லோர்க்கரு ணல்கலா, னூடோறு நாடார்க ளுள்வினை யாளரே. (௬)

ஆ ௫௨௧.

இந்திரிய மடக்குமருமை.

ஆக மதத்தன வைந்து களிறுள, வாக மதத்தறி யோட

ணை கின்றில, பாகனு மெய்த்தலைவ தானு மிளைத்தபின், யோகு திருந்துத லொன்றறி யோமே. (க)

கருத்தினை னூல்கற்றுக கால்கொத்திப் பாகன், றிருத்தலும் பாய்மாத திகைத்தனறிப பாயா, வெருத்துற வேறி யிருக்கிலு மாங்கே, வருத்திலு மமமா வழிநட வாதே. (உ)

புலமைந்து புளைந்து படசெனறு மேயு, நிலமைந்து நீரைந்து நீர்மையு மைந்து, குலமொனறு கோலகொண்டு மேய்பபா னொருவ, னுலமவந்து போமவழி யொனபது தானே. ()

அஞ்சுள சிங்க மடவியில் வாழ்வன, வஞ்சுமபோய மேய்ந்தகம மஞ்சக மேபுகு, மஞ்சி னுகிரு மெயிறு மறுததிட்டா, லெஞ்சா திறைவனை யெய்தலு மாமே. (ச)

ஐவை ரமைச்சருட னொன்னூற் றறுவர்க, ளைவரு மைந்து கருமாளக கருதுவ, ரைவரு மைந்து சினத்தோடே நின்றிடி, லைவர்க் கிறைபிறுத தாற்றகி லோமே. (௫)

சொல்லகில லேனசடாச சோதிமைப நாடொறுஞ், சொல்லகில் லேனறிரு மங்கையு மங்குள, வெல்லகில் லேனபுலனைந்துடன றனையுங, கொல்லநின றோடிய குதிரையொத தேனே ()

எண்ணிலி யில்லி யுடைத்தவ விருட்டறை, யெண்ணிலி யில்லியோ டேகிற பிழைகரு, வெண்ணிலி யில்லியோ டேகாமை காக்குமே, லெண்ணிலி யில்லிதோ னினபம தாமே. (எ)

விதியின பெருவலி வேலைசூழ் வையக, துதியின பெருவலி தொல்வா னுலக, மதியின பெருவலி மானுடா வாழ்க்கை, கெதியின் பெருவலி கீர்வலி தானே (அ) ஆக கஉள்.

ஐந்திந்திரியமடக்கு முறைமை.

குட்ட மொருமுழ முள்ள தரைமுழும், வட்ட மமைந்த தோர் வாவியுள் வாழ்வன, பட்டன மீன்பல பரவிஞ் வலை

கோணர்ந், திட்டன மியாமினி யேதமி லோமே. (௧)

கிடக்கு முடலிற கிளரிந திரிய, மடக்க லுறுமவன் றுனே யமரன, விடக்கிரண் டினபுற மேவுறு சிந்தை, நடக்கி னடக்கு நடக்கு மளவே. (௨)

அஞ்சு மடக்கடக் கென்ப ரறிவிலா, ரஞ்சு மடக்கு மமரரு மங்கிலே, யஞ்சு மடக்கி லசேதந மாமென றிட, டஞ்சு மடக்கா வறிவறிந தேனே (௩)

முழக்கி யெழுவன மும்மத வேழ, மடக்க வறிவெனனுங் கோட்டைப வைததேன, பிழைத்தன வோடிப் பெருங்கே டு மண்டிக, கொழுததன வேழங் குலைக்கின்ற வாறே. (௪)

ஐநதி லொடுங்கி லகலிட மாவது, வைநதி லொடுஙகி னருநதவ மாவது, வைநதி லொடுங்கி லரனபத மாவது, வைநதி லொடுஙகி லருளுடை யாரே. (௫)

பெருக்கப பிதற்றிலென பேய்த்தேர் நினைநதென, விரித்த பொருட்கெல்லாம விததாவ துள்ளம், பெருக்கிற் பெருக்குஞ சுருக்கிற் சுருக்கு, மருததமு மத்தனை யாய்நதுகொள் வாரக்கே. (௬)

இளைக்கின்ற வாறறிந் தின்னுயிர் வைத்த, கிளைக்கொனறு மீசனைக் கேடில் புகழோன், றனைக்கொனற நாகமஞ் சாட லொடுக்கத், துளைக்கொண்ட தவ்வழி தூங்கும் படைத்தே ()

பாய்ந்தன பூதங்க ளைநதும் படரொளி, சாரநதிடு ஞானத் தறியினிற் பூட்டிட்டு, வாய்ந்துகொ ளானந்த மென்னு மருளசெயில, வேயநதுகொண மேலை விதியது தானே (௮)

நடக்கினற நநதியை நாடோறு முனனில், படர்க்கினற சிநதையைப் பைய வொடுக்கிக், குறிக்கொண்ட சிந்தை குறிவழி நோக்கில், வடக்கொடு தெற்கு மணக்கோயி லாமே. (௯)

சென்றன நாழிகை நாள்கள் சிலபல, நின்றது நீள்பொரு

ணர்மே னெருப்பொத்து, வென்று புலன்கள் விளைந்து விடுபி னகள, குன்று விழுவதிற் குங்கலு மாமே (௧௦)

போற்றிசைத தும்புனி தனதிரு மேனியைப், போற்றிசெய் மீண்டே புலனைந்தும் புத்தியா, ஞுற்றிசைக் குமபினனை யாருககு நாதனை, யூற்றுகை யுள்ளத தொருஞ்சலு மாமே (௧௧)

திரிக்கின்ற நெஞ்சஞ் சகளத்தி னுள்ளே, யரிககின்ற வைவரை யாரு முணராா, சிரிககினற வாறு சிலபல பேசில், வரிக கொணட மைந்துழ வளையது வாமே. (௧௨)

சைவிட லாவதொன நில்லை கருத்தினு, ளெய்தி யவனை யிசையினு லேததுமி, னைவ ருடைய வவாவினிற ருேன்றியே, பொய்வ ருடைய புலனகளு மைநதே. (௧௩) ஆ. ௩௪௭.

அசற்குருநெறி.

உணர்வொன் றிலாமுட ஞுணமையோ ராதோன, கணுவி னறி வேதா கமநெறி காணுன, பணிவொன் றிலாதோன் பரநிந்தை செய்வோ, னனுவின குணததோ னசற்குரு வாமே ()

மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும், பந்தமும் வீடுந் தரிசிதது பார்ப்பவர், சிநதனை செய்யாத் தெளிவியா துணபொருட், டுந்தக ராவோ ரசற்குரு வாமே. (உ)

ஆமா றறியாதோன மூட னதிமூடன, காமாதி நீங்காக கலதி கலதிகட், காமா றசததறி விப்போ னறிவிலோன, கோமா னலசத் தாகுங் குரவனே. (உ)

கற்பாய கற்பங்க ளீக்காமற் கற்பித்தாற், றப்பாவங் குன்றுந் தனக்கே பகையாகு, கர்பா லரசுக்கு காட்டுக்குங் கேடென்றே, முற்பாலே நந்தி மொழிந்ததுவைத் தானே. (௪)

குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங் குருடர், முாளும்

பழுங்குழி வீழ்வரா முனபின், குருடரும் வீழ்வரா முனபினை
னறவே,குருடரும் வீழ்வார் குருடரோ டாகிபே. ()ஆ_ங்சரு

சற்குருநெறி.

நாடந் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு, நாடந்து தன்னை ய
றியத் தரவல்லோனை, முடநது தததுவா திததநுச் சாரிவனை,
முடநது பாசந தணிகருமவனசததோ. (க)

தவிரவைத தானவினை தனனடி யார்சோ, டவிரவைத
தானசிரத் தோடுதன பாதந, தவிரவைத தானமன றுதுவா
கூட்டந, தவிரவைத தானபிற விதநுயா தானே (உ)

கருதத விருமபே கனகம தாளுன, மறிததிரும் பாகா வ
கையது போலக, குறிததவப் போதே குருவருள பெற்றுன, ம
றிததுப் பிறவியில் வநதணு காதே (ந)

பாசததைக் கீககிப பரனெடு தனனையு, நேசதது நாடி மல
மற நீககுவோ, ராசற்ற சற்குரு வாவோ ரறிவறறுட, பூசற கி
ரஙகுவோர் போதக குருவனறே. (ச)

நேயத்தே நிற்கு நிமலன மலமற்ற, நேயததை நல்கவல்
லோனிதநன் சுத்தனே, யாயததுவாதத துவமுணர்ந் தாஙக
ற்ற, நேயர்க் களிப்பவ னீடுங் குரவனே. (ரு)

பரிசன வேதி பரிசித்த தெல்லாம், வரிசை தரும்பொன வ
கையாகு மாபோற், குருபரி சித்த குவலய மெல்லாந, திரிமல
ந் தீர்ந்து சிவகதி யாமே. (சு)

தானே யெனநின்ற சற்குரு சந்நிதி, தானே யெனநின்ற
தன்மை வெளிப்படிற், முனே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதிர்பெ
ற, வூனே யெனநினைந தோர்ந்துகொ ளுன்னிலே. (எ)

வரும்வழி போம்வழி மாயா வழியைக், கருவழி கண்ட
வர் காணு வழியை, பெரும்வழி யாசுர்தி பேசும் வழியைச், கு
ருவழி யேசென்று கூடலு மாமே. (அ)

குருவென் பவனேவே தாகமங் கூறும், பரவின்ப னாகி
ச் சிவயோகம் பாவித், தொருசிந்தை யின்றி யுயர்பாச நீக்கி,
வருநல குரவனபால் வைக்கலு மாமே (௯)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்காட்டிச், சித்து மசித்
துஞ் சிவபரத் தேசேர்த்துச், சுத்த மசுத்த மறச்சுக மானசொ,
லத்த னருட்குரு வாமவன் கூறிலே. (௧0)

உற்றிடு மைம்மலம் பாச வுணாவினாற், பற்றறு நாதனடி
யிற பணிகலாற், சுற்றிய பேதந் துரியமுன் னுல்வாட்டித், தற்
பர மேவுவோர் சாதக ராமே. (௧௧)

எல்லா மிறைவ னிறைவி யுடனின்ப, மல்லா புலனும் அ
ருங்கா லுயிர்தோன்றிச், சொல்லா மலமைந் தடங்கியிட் டோ
ங்கியே, செல்லாச் சிவகதி சேர்தல் விளையாட்டே. (௧௨)

னைப் பிறவியி விட்டது மீட்டிட்டுத், தானத்து விட்டுத்
தனையூட்டித் தாழ்த்தலு, ஞானத்தின் மீட்டலு நாட்டலும் வி
டுறறு, மோனத்துள வைத்தலு முத்தன்றன் செய்கையே. ()

அத்த னருளின் விளையாட் டிடஞ்சடஞ், சித்தொ டசித்
தறத் தெளிவித்துச் சீவனைச், சுத்தனு மாக்கித் துடைத்து ம
லத்தினைச், சத்துட னாக்கு மதுதிட்ட தன்மையே. (௧௪)

சத்து வங்கட்கு இல்லையென றப்புறம, பாசத்து ளேபெ
றும பாவியு மண்ணலை, நேசத்து ளேநின்ற நின்மல னெம்மி
றை, தேசத்தை யெல்லாந் தெளியவைத் தானே. (௧௫)

மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டல, மாணிப்பொ னின்
றங் கமுதம் விளைந்தது, பேணிக்கொண் டுண்டார் பிறப்பற் றி
ருந்தார்கள், ஊணுக் கிருந்தா ருணரா தவர்களே. (௧௬)

அசத்தொடு சத்து மசத்சத்து நீங்க, விசைத்திடு பாசப்
பற நீங்கறு மாறே, யசைத்திரு மாயை யணுத்தானு மாங்கே,
யிசைத்தானு மொன்றறி விப்போ னிறையே. (௧௭)

ஏறு நெறியே மலத்தை யெரிக்கலா, லீறி லுவகையா லிரு

ளையறுத்தவான, மாறில் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக, வேறு
பரனே குருவா மியம்பிலே (௧௮) ஆ. ௫௪௫

கூடா வொழுக்கம்

கண்காணி யில்லென்று கள்ளம் பலசெய்வார், கண்காணி
யில்லை யிடமில்லை காணுங்கால், கண்காணி யாகக் கலந்தெங்கு
நின்றானைக், கண்காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே (௧)

செய்தா னறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப், பொய்த்தா
ன் மிகவும் புலப்பு மனிதர்கள், மெய்த்தா னுரைக்கில் விண்ணோ
ர்தொழச் செய்வன், மைத்தாழ்ந் திலங்கு மிடறுடை யோனே

பத்திவிற் றுண்டு பகலைக் கழிவிடு, மத்தக்காகக் கனரேம
றுபிறப் புள்ளது, வித்துக்குற் றுண்டு விளைபுலம் பாழ்செய்யு
ம, பித்தாகட் கென்றும் பிறப்பில்லை தானே (௩)

வடக்கு வடக்கென்பர் வைச்சதொன் றில்லை, நடக்க வு
ழுவரே ஞான மிலாதார், வடக்கி லடங்கிய வைய்க மெல்லா,
மகத்தி லடங்கு மறிவுடை யோர்க்கே (௪)

காயக் குழப்பனைக் காயநன் னாடனைக், காயத்தி னுள்ளே
கமழ்கின்ற நந்தியைத், தேயத்து ளேயெங்குந் தேடித் திரிவா
கள், காயத்து ளின்ற கருத்தறி யாரே (௫)

கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழுங், கண்காணி யா
கக் கருத்து ளிருந்திடுங், கண்காணி யாகக் கலந்து வழிசெய்யு
ம், கண்காணி யாகிய காதலன் றானே (௬)

கன்னி யொருசிறை கற்றோ ரொருசிறை, மன்னிய மாத
வஞ் செய்வோ ரொருசிறை, தன்னியல் புன்னி யுணர்ந்தோ ர
ருஞ்சிறை, யென்னிது வீச னியல்பறி யாரே. (௭)

காணாத கண்ணிற் படலமே கண்ணொளி, காணா தவர்கட
குங் காணாத வவ்வொளி, காணா தவர்கட்குங் கண்ணாம பெரு
ங்கண்ணைக், காணாது கண்டார் களவொழிந் தாரே. (௮)

பித்தன் மருந்தாற் றெளிந்து பிரகிருதி, யுய்ந்தொன்று மாபோல் விழியந்தன கண்ணொளி,யத்தனமை யாதல்போ லந்தி யருடரச், சித்தந தெளிந்தேன் செயலொழிந் தேனே ()

பிராணமய மாகப் பெயர்ந்தன வெட்டும்,பராமய மென றெண்ணிப் பஃளி யுணரார், சுராமய முன்னிய சூழ்வினை யாளா, நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே. (௧)

ஒன்றிரண் டாகினின் றொன்றியொன் றுயிரோக், கொன்று மிரண்டு மொருககாலுங் கூடா, வொன்றிரண் டென்றே யுரைதரு வோர்கசெலா, மொன்றிரண் டாய்நிற்கு மொனறே டொன றுனதே. (௧௧)

உயிரது நின்றுணுணாவெங்கு நிற்கு, மயரறி வில்லையா லாருடல் வீழு, முயிரு முடனுமொருங்கிக் கிடக்கும், பயிருந் கிடந்துள்ளம பாங்கறி யாரே. (௧௨)

உயிரது வேறு புணர்வெங்கு மாகு, முயினை யறியி லுண ர்வறி வாகு,முயிரன றுடலை விழுங்கு முணாவை, யயரும் பெருமபொருளாங்கறி யாரே (௧௩)

உலகாணி யொன்சுட ருத்தம சித்த, னிலவாணி யைந்தி னு ளொருற நிற்குஞ், சிலவாணி யாகிய தேவர் பிரானைத, தலை வாணி செய்வது தன்னை யறிவதே (௧௪)

தானந்த மாமென நின்ற தனிச்சுட, ரூனந்த மாயுல காய் நின்ற வொண்சுடர், தேனந்த மாய்நின்ற சிற்றின்ப நீயொழி, கோனந்த மில்லாக் குணத்தருளாமே. (௧௫)

உனமுத லாகிய வூனுயி ருண்டெனுங், கன்முத லீசன் கரு த்தறி வாரில்லை, நன்முத லேறிய நாம மறிகின்றுற், றன்முத லாகிய தத்துவ மாமே. (௧௬)

இந்திய மந்தக் கரண மிவையுயிர், வந்தன சூக்க வுடலு

ன்று மானது, தந்திடு ஊமைவிதந தாற்றற் புருடனு, மூந்தள
மனனுமா ருறு முடிவிலே (கஎ) ஆ கூஅ

கேடுசெண்டிரங்கல்.

வித்துப் பொதிவார் விளைவிட்டு நாற்றுவா, ரற்றதம் வானுளறிகிலாப் பாவிக, ளூற்ற விளைத்துய ரொனறு மறிகிலாா, முற்றொளி தீயின முனிகின்ற வாறே. (க)

போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டும், வாதுசெய் தென்றே மனிதர் பெறுவது, நீதியுள் ளேநின்ற நின்மலன ரு ளணிந், தாதிபை யனபிலறியகில் லார்களே. (உ)

கடனகொண்டு நெற்குத்துக கையனை யூட்டி, யுடம்பினை போம்பி யுயிரார் திரிவர், தடங்கொண்ட சாரற் றழனமுரு டேறி, யிடங்கொண உடலார் கிடககினற வாறே. (ங)

விளைநதன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்நது, புரநதக ல்லானிழற் புண்ணியன சொனன, பரந்தன்னை யோராப் பழ மொழி யாள, ருரநதன்மை யாகவொருங்கிநின றுர்களே. (ச)

நினற புகமு நிறைதவத் துண்மையு, மெனறுமெம் மீசன டியவர்க கேதல்கு, மன்றி யுலக மதுவிது தேயென்று, குன்று கை யாலே குறைப்பட்ட வாறே. (ரு)

இனபதது ளேபிறந தினபத்து ளேவளர்ந், தினபத்து ளேஙினைக் கினற திதுமறந், துன்பத்து ளேசிலர் சேரறுடுங் கூறையென், துன்பத்து ளேநின்று தூங்குகின் றுர்களே. (சு)

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும், பெறுதற் கரிய பி ரானடி பேணுர், பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம், பெறுத ற் கரியதோர் பேறிழக் தாரே. (எ)

ஆர்வ மனமு மளவி லிளமையு, மீரமு நல்லதோன் றின்புறு காலத்துத், தீர வருவதோர் காமத் தொழிலின்று, மாதவ வி

ன்ப மறந்தொழிந் தார்களே. (௮)

இப்பரி சேயிள ஞாயிறு போலுரு, வப்பரி சங்கியி னுள்ளு
றை யம்மனை, யிப்பரி சேகம லத்துறை யீசனை, மெய்ப்பரி சே
வின வாதிருந் தோமே. (௯)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு, நாடகில் லார்நயம்
பேசித் திரிவார்கள், பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந், தாட
வல லாரவர் பேறெது வாமே (௧௦)

நெஞ்சு நிறைந்தங் கிருந்த நெடுஞ்சுடர், நஞ்செம பிரானெ
ன்று நாதனை நாடொறுந், துஞ்சு மளவுந் தொழுமின் றொழா
விடி, னஞ்சற்று விட்டதோ ரானையு மாமே (௧௧)

மிருக மனிதா மிகவோர் பரவை, யொருவர்செய் தன்பு
வைத் துணருத தில்லை, பருகுவ ரோடுவா பார்பயன கொள
வா, திருமரு மாதவஞ் சோந்துணாந் தாரோ. (௧௨)

நிதியி லோர்பெற்ற பொன்போ லிறைவனை, சோதியி
லாருந் தொடர்ந்தறி வாரில்லை, யாதி யயனென ரமரா பிரானெ
ன்று, நாதியே வைத்து நாடுகின் றேனே (௧௩)

இருந்தேன் மலர்களைந் தின்புற வண்டு, பெருந்தே னிழை
க்கின்ற பெற்றிமை யோரார், வருந்தே னுகராது வாய்புகு தே
னை, யருந்தேனை யாரு மறியகி லாரோ. (௧௪)

கருத்தறி யாது கழிந்தன கால, மருத்தியுள் ளானம ராப
தி நாத, னொருத்தனு ளானுல கத்துயிர்க் கெல்லாம், வருத்
திநில் லாது வழுக்குகின் றாரோ (௧௫)

குதித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய், விதித்த
ன நாட்களும் வீழ்ந்து கழிந்த, வதிர்த்திருந் தெனசெய்தீ ரா
றுதி ராகிற், கொதிக்கின்ற கூழிற் றுடுப்பிட லாமே. (௧௬)

கணாயரு காருக் கழனி விளைந்த, திரையரு காமுன்னக்

தேர்ந்ினப மெய்தும், உரையரு கூறிய மாதவ நோக்கி, ன
ரையுரு வாசசெலலு நாளில வாமே. (கஎ)

வரவறி வானை மயங்கிருண் ஞாலத், திரவறி வானைச செ
ழுஞ்சுடர்ச் சோதியை, யறவறி வார்முன ஞெருதெய்வ மென
று, விரவறி யாமலே மேல்வைதத வாறே (கஅ) ஆ ௩கஅ

இதோபதேசம்.

மறநதொழி மணமிசை மனறுப பிறவி, யிறந்தொழி கா
லதது மீசனை யுாகும, பறநதல மநது படுதயா தீாபபான,
சிறநத சிவநெறி சிநதைசெய யீரே. (க)

செல்லு மளவுஞ செலுததுமின சிநதையை, வல்ல பரிசா
லுரைமினகள் வாயமையை, யில்லை யெனினும பெரிதுள ளெ
ம்மிறை, நல்ல வரனெறி நாடுமி னீரே (உ)

ஒனறே குலமு மொருவனே தேவனு, நனறே நினைமின
மனில்லை நாணுமே, செனறே புகுநகதி யிலலைநுஞ சிததததது,
நினறே நிலைபெற நீாநினைந துய்மமினே (௩)

போற்றிசெ யநதண் கயிலைப் பொருப்பனை, நாற்றிசைக்
குநநடு வாயநினற நம்பனைக, காறறிசைக குநகம முாககை
யைக கைககொணடு, கூறறுதைத தானறனைக் கூறிநின று
யம்மினே (ச)

இக்காய நீககி யினியொரு காயததிற், புக்குப் பிறவாமற்
போம்வழி தேடுமி, னெககாலத் திவவுடல் வந்தெமக கான
தென, றக்கால முனன வருள்பெற லாமே. (ரு)

போகின்ற வாறே புகுகினற வப்பொரு, ளாகின்ற போ
து மரனறி வானுளன, சாகினற போதுந் தலைவனை நாடுமி,
னுகின்ற வப்பொரு ளக்கரை யாகுமே. (சு)

பறக்கின்ற வொன்று பயனுற வேண்டி, விறக்கின்ற கா லத்து மீசனை யுள்குஞ், சிறப்பொடு சேருஞ் சிவகதி பின்னை ப், பிறப்பொன் றிலாமையும் பேருல காமே. (எ)

கூடியு நின்றுந் தொழுதெம் மிறைவனைப், பாடியு மேநி ன்று பாதம் பணிமின்கள், ளாடியு மேநின் றறிவுசெய் வார்கட் கு, நீடிய விற்றுப் பசுவது வாகுமே. (அ)

விடுகின்ற சீவனர் மேலெழும போது, நடுநின்று நாடுமி ளுதனைன பாதங், கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோ, னி டுகின்ற தம்மை யிமையவ ரோடே (கூ)

ஏறுடை யாயிறை வாவெம பிரானென்று, நீறுமி வாரடி யார்நிகழ் தேவர்க, ளாறணி செஞ்சடை யண்ண றிருவடி, வேறணி வார்கரு வினையில்லை தானே. (௧௦)

இன்புறு வீரநிந தேயெம மிறைவனை, யன்புறு சிந்தை ஞ் செய்யுமெய்ஞ் ஞானத்துப், பணபுறு சீர்பிற விதொழி லேநின்று, துனபுறு பாசத் துழைத்தொழிந் திரோ. (௧௧)

மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவ மொன்றுண்டு, மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தாளு மொன்றுண்டு, மேற் கொள்ள லாவதோர் மெய்ந்நெறி யொன்றுண்டு, மேற்கொள ள லாம்வண்ணம் வேணடிநின் றோர்க்கே. (௧௨)

சார்ந்தவர்க் கின்பங் கொடுக்கு நழல்வண்ண, ஞேர்ந் தவர் கினளுப் பிறவி கொடுத்திடுங், கூர்ந்தவர்க் கங்கே கு ரைகழல் காட்டுஞ், சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாரே. (௧௩)

முத்தியை ஞானமு முத்தமி ழோசையை, யெத்தனை காலமு மேத்துவ ரீசனை, செய்த்தலை பால்யோ னிமலனு மங் குள, னத்தரு சோதி யதுவிரும் பாரே. (௧௪)

நியமத்த னுகிய நின்மல னவத்த, வுகமெத் தனையெவ்,

ரொருவருந் தேரார், பவமத்தி லேவந்து பாய்கின்ற தல்லாற், சிவமத்தை யொன்றுந தெளியகில் லாரே. (கரு)

இங்கித்தை வாழ்வு மெனேத்தோ ரகிறமூர், அருசொத த காலத்தை தூய்மணி வண்ணனை, விருசத தறையும் விகிர் தா வெனநினனை, கஞ்சத தவர்ககன்றி நாடவொண ணுதே.

பஞ்சமு மாம்புவி சற்குரு பான்முன்னி, வஞ்சக ரானவ ர் வைகி லவர்தம்மை, யஞ்சவ நாத னருநர கததிடுஞ், செ ஞ்சநிர போனாத தரிசிககச் சிததியே. (கஎ)

சிவனை வழிபட்டா ரெண்ணிலி தேவ, ரவனை வழிபட்ட ங காமாருென றில்லை, யவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டு ய, குருவை வழிபடிற் கூடலு மாமே. (கஅ)

நரருஞ் சுரரும் பசுபாச நண்ணிக், கருமங்க ளாலே கழி தலிற கண்டு, குருவென பவன்ஞானி கோதில னாகிற், பர மென்ற லனறிப பகாவொன று மினறே. (ககூ)

ஆட்கொண் டவர்தனி நாயக னன்புற, மேற்கொண் டவாவினை போயற நாடோறு, நீர்க்கின்ற செஞ்சடை நீள னு ருவத்தின், மேற்கொண்ட வாறலை வீவித்து ளானே (உ0)

ஆ அதிகாரம் ௯௯-இ திருமந்திரம். சகஅ.

ஏழாந்தந்திர முற்றும்

ஆ சிறப்புபாயிர முட்பட அதிகாரம் ககூஅ-இ

கூடிய திருமந்திரம்-உகஉக.

எட்டாந்தந்திரம்.

உடலிற்பஞ்சபேதம்.

காயப்பை யொன்று சரக்குப் பலவுள, மாயப் பைடைத னில் மற்றுமோர் பையுண்டு, காயப்பைக் குண்ணின்ற கள்வன் புறப்பட்டான், மாயப்பை மண்ணு மயங்கிய வாறே. (க)

அத்த னமைத்த வுடலிரு கூறினிற், சுத்தம தாகிய சூக்கு மஞ் சொல்லுங்காற், சத்த பரிச ரூப ரசகந்தம, புத்திமா னாங் கார மபரியட்ட காயமே. (உ)

எட்டினி லெட்டாகு மிந்திரி யங்களுங், கட்டிய மூன்று கர ணமு மாயிடு, மொட்டிய பாச முணர்வது வாகவே, கட்டி ய விழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே (௩)

இரத முதிர மிறைச்சிதோல் மேதை, மருவிய வத்தி வழு ம்பொடு மச்சை, பரவிய சுக்கிலம பாழா மூராதி, யுருவ மலா லுட லொன்றென லாமே (௪)

ஆரோ யறிவா ரடியின பெருமையை, யாரோ யறிவா ரங்க வர் நின்றது, யாரோ யறிவா ரதுபதந் தோ டாக்கையை, யாரோ யறிவா ரடிக்கர்வ லானதே (௫)

எண்சா ணளவா யெடுத்த வுடம்புக்குட், கண்கா லுடனிற் கலக்கின்ற கைகளிற, புண்கா லறுபதெட் டாக்கை புணர கக்கின்ற, நண்பா லுடம்பு தன்னா லுடம் பாகுமே. (௬)

உடம்புக்கு நாலுக்கு முயிராய சீவ, னொடுங்கும் பரனோ டொழியாப் பிரமங், கடந்தோறு நின்ற கணக்கது காட்டி, ய டங்கியே யற்றது வாரறி வாரே. (௭)

ஆறந்த மாகி நடிவுடன் கூடினாற், றேறிய மூவா றுஞ் சிக கென விருந்திடுங், கூறுங் கலைகள் பதினெட்டிடுங் கூடியே, யூறு முடம்பை யுயிருடம் பெண்ணுமே (௮)

மெய்யினிற் றூல மிகுத்த முகத்தையும், பொய்யினிற் சூக் கம் பொருந்த முடலையுங், கையினிற் றுல்லிய காட்டு முடலை யு, மைய னடிக்கு ளொடுங்கு முடம்பே. (௯)

காயுங் கடுபரி கால்வைத்து வாங்கல்போற், சேய விட முண்மை செல்லவும் வல்லது, காயத் துகிற்போர்வை யொன் றுவிட் டாங்கொன்றிட், டேயு மவனென்ன வேய்ந்திடுங் காய மே. (௧0)

நாக முடலுரி போலுநல் லண்டச, மாக நனாவிற் கனாமற ந்தல்லது, போகலு மாகு மரனரு ளாலேசென், றேகு மிடஞ் சென றிருபய னுண்ணுமே. (௧௧)

உண்மைநரக சுவாக்கத்தி லுள்ளன, கண்டு விடுஞ்சூக்கங் காரண ஞசசெலப், பணடு துடரப் பரகாய யோகிபோற், பிணட மெடுக்கும் பிறப்பிறப் பெய்தியே (௧௨)

தானவ னாகிய தற்பரந் தாங்கினே, ஞானவை மாறறிப் பரமத் நிலைநகிடு, மேனை யுயிர்விணக செய்துமிடஞ்சென றும, வானு நிலனும புகுநதும் வருந்துமே. (௧௩)

ஞானிககுக காயஞ் சிவமே தநுவாகும், ஞானிககுக காய முடமபே யதுவாகு, மேனிற்கும யோகிககு விநதுவு நாத மு, மோனிக்குக் காயமுப் பாழ்கெட்ட முததியே (௧௪)

விஞ்ஞானத தோர்க்கா ணவமே மிகுதநு, வெஞ்ஞானத தோரககுத தநுமாயை தானெனப, வஞ்ஞானத் தோக்குக கனம தநுவாகு, மெய்ஞ்ஞானத தோரகருச் சிவதநு வாமே (௧௫)

மலமென றுடமபை மதியாத வூமர், தலமொன்று வேறு தரித்தமை கண்டீர், நலமென றிதனையே நாடி யிருககிற், பலமுள்ள காயத்திற் பற்றுமிவ வண்டத்தே. (௧௬)

நல்ல வசநத்து வாக்கு மனுஙிகள், மெல்ல விளையாடும் விமல னகத்திலே, யல்ல செவிசத்த மாதி மனத்தையு, மெல் லத் தரித்தார் முகத்தார் பசித்தே. (௧௭)

உடல்விடல்

பண்ணாருங் காமம் பயிலும் வசநமும், விண்ணாம் பிராணன் விளங்கிய சத்தமும், புண்ணா முடலிற் பொருந்து மனத்தையு, மண்ணாநது பார்க்க வழியு முடம்பே. (௧)

அழிகின்ற வோருடம் பாகுஞ் செவிகண், கழிகின்ற கால லவிரதங்க டான, மொழிகின்ற வாக்கு முடிகின்ற நாடி, யொழிகின்ற வூனுக் குறுதுணை யில்லையே. (௨)

இலையா மிடையி லெழுகின்ற காம, முலைவாய் நெஞ்சத்து மூழகு மூளத்துத், தலையாய மின்னுடற் றொங்கித் திரியுஞ், சிலையாய சித்தஞ் சிவமுன் னிடைக்கே (௩) ஆ. உ௱.

அவத்தைபேதம்-கீழாலவத்தை.

ஐயைந்து மத்திமை யானது சாக்கிரங், கைகண்ட பன்னொன்றிற் கண்டங் கனவெனப், பொய்கண் டிலாத புருட னிதயஞ் சுழுனை, மெய்கண் டவனுந்தி யாகுந் துரியமே (௧)

முப்பதோ டாறின் முதனனை வைகத்தாகச், செப்பதி னான்காய்த் திகழ்ந்திரண் டொன்றாகி, யப்பதி யாகு நியதி முதலாகச், செப்புஞ் சிவமீறாய்த் தேர்ந்துகொள் வீரே. (௨)

இந்திய மீரைந் தீரைந்து மாத்திரை, மந்திர மாய்நின்ற மாருத மீரைந்து, மந்தக் கரண மொருநான்கு மான்மாவும், பந்தவச் சக்கரப் பாலது வாகுமே. (௩)

பாரது பொன்மை பசுமை யுடையது, நீரது வெண்மை செம்மை நெருப்பது, காரது மாருதங் கறுப்பை யுடையது, வானகந் தூம மறைந்துநின் றதே. (௪)

பூதங்க ளைந்தும் பொறியவை யைந்துள, மேதகும் படருஞ் செய்திருந்த புறநிலை, யோது மலங்குண மாகுமா தாரமோ, டாதி யவத்தைக் கருவிதொண் ணூற்றாறே. (௫)

இடவகை சொல்லி லிருபத்தஞ் சானை, படிபர சேனையும் பாய்பரி யைந்து, முடையவன் மத்திமை யுள்ளுறு நால்வ, ரடைய நெடுங்கடை யைக்கொடு நான்கே. (௬)

உடம்பு முடம்பு முடம்பைத தழுவி, யுடம்பிடை நின்ற வு யிரை யறியா,ருடம்பொ டுயிரிடை நட்பறி யாதார், மடப்புகு நாய்போன மயங்குகின் றாரே. (௭)

இருக்கின்ற வாறொன றறிகில ரேழைகள், முருககு மச யைபை மாறறி முகந்து, கருககொண்டு காமாரி சார முகநதோ ர், துருக்கொண்டு தொக்க வுடலொழி யாதே. (அ)

ஒளிநதிட டிருககு மொருபதி னாலே, யளிதகன னெனனு ள்ளே யாரியன வநது, வளிகளுங் கலைகளி னாலறு பதது, வொ ளிததிட்டு வைததா னெடுங்கிய சித்தே (௯)

மண்ணினி லொன்று மலாநீரு மங்காகும, பொனனினி லங்கி புகழ்வளி யாகாய, மனனு மிரண்டுபுததி யாங்கார மோ ரொனறு, யுனனி முடிநதது பூத சமயமே (௧0)

முனனிக் கொருமகன மூர்ததிக் கிருவர், வன்னிக்கு மூவா வதுவைக்கு நால்வர், கனனிக்குப பிள்ளைக ளைவாமு னில்லை, கனனியைக் கனனியே காதலித தாரே. (௧௧)

கண்ட கனவைந்துங் கலந்தன தானைந்து, சென்றுண் ட நானகு மொருங்கி யுணர்நதபின, பண்டைய தாகிப் பரநத வி யாககிரத், தண்டமுந தானு யமர்நதுநின றானே. (௧௨)

நினறவ னிற்பப் பதினலிற் பத்துநீத், தொன்றிய வந்தக கரணங்க ளனகுட்டன, மனறு கலந்த மனைவாழ்க்கை வாதனை, கன்றிய கண்டததிற் கண்டான கனவதே. (௧௩)

தான மிழந்து தனிபுக் கிதயத்து, மான மழிநது மதிகெட் டு மாலாகி, யான விரிவறி யாவவ் வியததத்தின், மேனி யழிந் து சுழுத்திய தாமே. (௧௪)

சுழுனையைச் சேர்ந்துள மூன்றுடன் காட்சி, கெழுமிய சி த்தம் பிராணன்றன் போத, மொழுகக் கமலத்தி னுள்ளே யிரு ந்து, விழுமப் பொருளுடன் மேவிநின் றானே. (௧௫)

தானத்தெழுந்த தருக்கு தூரியத்தின, வானத்தெழுந் துபோய் வையம் பிறகிட்டுக், கானத்தெழுந்த கருத்தின றலையிலே, யூனத்த வித்தையிட் டுமேனின் றானே. (கசு)

ஊமையெழுத்தொடு பேசு மெழுத்துறி, லாமை யகத்தினி லஞ்சு மடங்கிடு, மோமய முற்றது வுள்ளொளி பெற்றது, நாமய மற்றது நாமறி யோமே. (கஎ)

துரிய மிருப்பதுஞ் சாக்கிரத் துள்ளே, நரிகள் பதினாலு நஞ்சுண்டு செத்தது, பரிய புரவியும் பாரிற் பரந்தது, துரிய மிறந்திடஞ் சொல்லவொண் ணாதே. (கஅ)

மாறு மலமைந்தான் மன்னு மவத்தையின, வேறுய மாயா தநுகர ணாதிக்கிங், கீறுகா தேயெவ் வுயிரும் பிறந்திறந், தாறுத வல்வினை யாலடி யுண்ணுமே (கக)

உண்ணுந்தன் னூடாடா தூட்டிடு மாயையு, மண்ணா லருள்பெற்ற முத்திய தாவது, நண்ணா விலாவுயிர் ஞானத்தி னாற்பிரந், தெண்ணுறு ஞானத்தி னேர்முத்தி யெய்துமே (உ0)

அதிமூட நித்திரை யாணவ நந்த, வதனு லுணர்வோ னருங்கன்ம முன்னித, திதமான கேவல மித்திறஞ் சென்று, பரமாகா வையவத் தைப்படு வானே (உக)

ஆசான்முன் னேதுயில் மாண வகரைத், தேசாய தண்டா லெழுப்புஞ் செயல்போ, னேசாய வீசனு நீடா ணவத்தரை, யேசாத மாயாடன் றுலே யெழுப்புமே. (உஉ)

மஞ்சொடு மந்தா கினிகுட மாமென, விஞ்சறி வில்லோன விளம்பு மிதுமதி, யெஞ்சலி லொன்றெனு மாறென விவ்வுட, லஞ்சனு மன்னனன் றேபோ மளவே. (உங)

படையுடை மன்னவன் பாய்பரி யேறி, வடிவுடை மாநகர் தான்வரும் போது, வடிவுடை மைவரு மங்குறை வோருந, து

டியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே. (உச)

நேரா மலத்தை நீடைந் தவத்தையி, னேரான வாறுனவி நீடு நனவினின, னேரா மலமைந்து நேரே தரிசித்து, நேரா ம் பரத்துட னிற்பது நித்தமே. (உரு) ஆ. சரு.

மத்தியசாக்கிராவத்தை.

சாக்கிர சாக்கிரந் தனனிற் றிரோதாயி, சாக்கிர சொற்ப னந் தன்னிடை மாமாயை, சாக்கிரந் தனனிற் சுழுத்தித்தற் கா மியஞ், சாக்கிரந் தனனிற் றுரியத்து மாயையே. (க)

மாயை யெழுப்புங் கலாதியை மற்றதி, னேய விராகாதி யேய்ந்த துரியத்தத, தோயுஞ் சுழுனை கனாநன வந்துணனி, யாயின வந்தச் சகலத்து ளானே. (உ)

மேவிய வந்தகன் விழிகட் குருடனு, மாவையின முன னடிக் காணு மதுகண்டு, மேவு மதடிகொணடு சொல்லும் வி ழிபெற, மூவையி னுணமா முயலுங் கருமமே. (ங)

மத்திம மொத்த சிலந்தி வலயத்து, ளொத்தங் கிருந்து வுயிருண்ணு மாறுபோ, லத்தனு மைமபொறி யாடகத் தன னின்று, சத்த முதலைந்துந் தானுண்ணு மாறே. (ச)

வைச்சன வச்சு வகையிரு பத்தஞ்சு, முச்சு முடன்மனை வாரொன்று வனனுளன, பிச்சன பெரியன் பிறப்பிலி யென்றென் று, நச்சி யவனரு ளுணுய்ந்த வாறே. (ரு)

நாலா றுடன்புருட னற்றத் துவமுடன், வேறான வை யைந்து மெய்ப்புருடன் பரங்கூடு வியோமம் பரமெனக் கொ ண்டனன், வேறுள் காலேழு வேதாந்த தத்வமே. (சு)

எல்லோர்ன் டாங்கே யிடையொடு பிங்கலை, தோலங் தோர்ன் டாங்கே குணத்தி னுடன்புக்கு, மூலங்கொன் டாங்

கே முறுககிமுக் கோணிலுங், காலங்கொண் டனடி காணலு மாமே. (எ)

நாடிகள் பத்து நலந்திகழ வாயுவு, மோடிய காலி லொடு ங்கி யிருந்திடும், கூடிய காமங் குளிக்கு மிரதமு, நாடிய நல்ல மனமு முடலிலே (அ)

ஆனவ வாவ வழிவ வழிவன, போவன போவ புகுவ பு குவன, சாவல்ன பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவ, னேவன செய்யு மிளங்கிளி யோனே (கூ)

பதமொடு பத்துமோர் மூன்றும் பகுதியு, முப்பத்த துரிய மு மூளனுணர் காலமு, மெய்தத வியோமமு மேலைத துரியமு ந், தத்துவ நாலே மூனவுனனத தககதே (க0)

விளங்கிடு முந நூற்று முப்பதோ டொனபான, றளங் கொ ளிரட்டிய தாறு நடந்தால், வணங்கிடு மைம்மலம் வாயு வெழுந்து, விளங்கிடு மவவழி தத்துவ நின்றே. (கக)

நாலொரு கோடியே நாற்பதெண் ணுயிர, மேலுமோ ரைந் நூறு வேறு யடங்கிடும், பாலவை தொண்ணூறோ டாறு டபடுமவை, கோலிய வைமைபந்து ளாகுங் குறிககிலே. (கஉ)

ஆகின்ற தொண்ணூறோ டாறும் பொதுவெனப, ராகின் ற வாறு ருஞ்சைவர் தத்துவ, மாகினர நாலேழ்வே தாகதி வயிணவாக, காகினற காலாறை யைநதுமாயா வாதிக்கே. ()

தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிடில், வித்தக னாகி விள ங்கி யிருக்கலாம், பொய்த்தவ மாமவை போயிடு மவ்வழி, த ததுவ மாவ தகார வெழுததே. (கச)

அறிவொன் றிலாதன வையேழு மொன்று, மறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தே, னறிகின்றாய் நீயென் றருள்செய் தவ நந்தி, யறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. (கரு)

சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனிலைந்து, மாகரு மலாவத்தை.

யைந்து நனவாதி, போக்கி யிவற்றெடும் பொய்யான வாறு, நீக்கி நெறிநின்றெருன ருகியே நிற்குமே (௧௬)

ஆணவ மாதி மலமைந் தலரோனுக், காணவ மாதிநான காமாற் சானுக்கு, வாணவ மாதிமூன் றீசர்க் கிரண்டென்ப, வாணவ மொனறே சதாசிவற் காவதே. (௧௭) ஆ ௩௨

அத்துவாக்கள்.

தத்துவ மாறுறு தனமனு வேழுகோடி, மெய்த்தகு வன்னமைம் பாறென்று மேதினி, யொத்திரு ளூறறிரு பானனென பாறென்று,வைத்த பதங்கலை யோரைந்தும் வந்ததே.

நாடிய மண்டல மூனறு நலந்தெரிந், தோடு மவரோடுள்ளிரு பத்தைஞ்சுங், கூடுவா கூடி குறிவழி யே சென்று, தேடிய பின்னர்த் திகைத்திருந் தாரகளே (௨)

சாக்கிர சாக்கிர மாதித் தலையாக்கி, யாகிய தூல மளவாக்கி யதீதத்துத்,தாக்கிய வன்பான தாண்டவஞ் சார்ந்தது, தேகருஞ் சிவமாத லைந்துஞ் சிவாயமே (௩) ஆ ௩௫.

சுத்தநனவாதிபருவம

நனவாதி தூலமே சூக்கப் பகுதி, யனதான வையைந்தும் விந்துவின் சத்தி, தனதா முயிர்விந்து தானின்று போந்து, கனவா நனவிற் கலந்தவி வாறே (௧)

நனவி லதீதம் பிறந்தார் கிடந்தார், நனவிற் றுரிய நகழ்ந்தார் தவழ்ந்தார், நனவிற் சுழுனை நடந்தா வளர்ந்தார், கனவிற் நனவோடு னன்செய்தி யானதே. (௨)

செறியுங் கிரியை சிவதத் துவமாம், பிறிவிற் சுயோகம் பேரருள் கல்வி, குறிக்கும் திருவடி...... மறிவில் சாரூப......... (௩)

ஆதி பரஞ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ, மேதமி லீசனல் வித்தியா தத்துவம், போதங் கலைகால நியதிமா மாயை, நீதியீ ராக நிறுத்தின ளெனனே (௪)

தேசு திகழ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ, மீச னனல்வித்தை யிராகங் கலைகால, மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை, யாசில் புருடாதி யானமாவி ருறே (௫)

ஆணவ மாயையுங் கன்மமு மாமலங், காணு முளைக்குத் தவுமி யானமாவுங், தாணுவை யொவவாமற் றணடிப மாய்நிற்கும், பேணுவாய் மற்றுநின பாசம பிறிததே. (௬)

பசுக்கள் பலவண்ணம பாலொரு வண்ணம், பசுக்களை மேயக்கினற வாய னொருவண்ணம, பசுககளை மேய்க்கின்ற வாயனகோல போடிற், பசுகக டலைவனைப் பற்றி விடாவே.

உடலிந் தியமன மொண்புத்தி சித்த, மடலொன ரகந்தை யறியாமை மனனிக, கெடுமவ வுயிர்மயல் மேவுங் கிளைத்தா, லடைவது தானேழ நரகத்து ளாயே. (௮)

தறறெரி யாத வதீதநதற் காணவனு, சொற்றெரி கின்ற துரியஞ்சொற் காமியம், பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுறுங் காதலா, மற்றது வுண்டிக கனநன வாதலே (௯)

நனவிற் கனவில்லை யைநது நனவிற், கனவிலாச் சூக்குமங் காணுஞ் சுழுத்தி, தனலுண பகுதியே தற்கூட்டு மாயை, நனவிற் றுரிய மதீதக் தலைவநதே. (௧௦)

ஆறாறி லையைந் தகல நனுநனு, வாறு மவைவிட வாகு நனுக்கனு, வேறான வைந்தும் விடவே கனுவினி, லீருஞ் சுழுனை யிதின்மாயை தானே. (௧௧)

மாயையில் வந்த புருடன் றுரியத்தி, லாய முறைவிட்ட துவந்தா வன்றிக், சேய வேவலில் துடன்செல்லக் சென

றக்கா, லாய தறுவின் பயனில்லை யாகுமே. (கஉ)

அதீதத் துரியத் தறிவனு மானமா, வதீதத் துரிய மத ஞற் புரிநகா, லதீதத தெழுந்தறி வாகிய மானன, மூறிய வ னலிற் றுரியத்து முற்றுமே. (கங)

ஐயைந்து பதது டனாது சாக்கிரங், கைகண் டனவ ஞசிற் கண்டங் கனவெனபா, பொய்கண்ட மூவர் புருடன சுழுனையினை. மெய்கண் டவனுந்தி மேவ விருவரே. (கச)

புரியட் டகமே பொருநத னனவு, புரியட் டகந்தன்னி ன மூனறு கனவு, புரியட டகததி லிரணடு சுழுத்தி, புரியட் டகதனொன்று புக்க துரியமே (கரு)

கனவி னனவு புலனில் வழகக, நனவிற் கனவு நினைதத ன மறதத, னனவிற சுழுனையுண ரூட லிலாமை, நனவிற் றுரிய மதீதத்து நந்தியே. (கசு)

கனவி னனவுபோற் கணட னனவாங, கனவினிற் கண்டு மறைததற் கனவாங, கனவிற சுழுததியுங் காணுமை காண, வ னுமாதி செய்தலி லான துரியமே. (கஎ)

சுழுததி கனவொனறுந தோனருமை தோன்றற், சுழுத தி கனவத னுண்மை சுழுததியிற, சுழுததி யறிவறி வாலே ய ழிகை, சுழுத்தித துரியமாஞ் சொல்லறும பாழே (கஅ)

துரிய நனவா மிதமுனை போதந், துரியக் கனவா மகமுனை ந போதந, துரியச் சுழுததி வியோமந துரியந, துரியம் பரமே னத தோனறிடுந் தானே. (ககூ)

அறிவறி கின்ற வறிவு நனவா, மறிவறி யாமை யடைய்யக் கனவா, மறிவறி யவ்வறி யாமை சுழுத்தி, யறிவறி வாகு மான துரியமே. (உ௰)

தானெங்கு மாயவ னைம்மலக் தான்விட்டு, ஞானந் தனது

ரு வாகி நயந்தபின், முனெங்கு மாய்நெறி நின்றது தான்விட்டு, மேனநந் தூகக மலைவன்ன மேலிட்டே. (உக)

ஐயைந்து மாறுமோ ரைந்து நனவினி, லெட்டு நனவு கனவு சுழுத்தியா, மெய்யுமபின தூக்கமு மெய்ப்பருதி மாயை, யையமுந தானவ னந்நதுரி யத்தனே (உஉ)

ஈசென ரறிந்திவ லிதநனை காலமு, பீசென் றறிநதபி னே து மறிந்திலே, னீசென றறியு மறிவை யறிநதபி, னீசென றறியு மியல்புடை யோரே (உ௩)

உயிர்க்குயி ராகி யுருவா யருவா, யயறபுணர் வாகி யறிவாய்ச் செறிவாய, நயபபுற சஈநியு நாத னுரவாகி, யியற்பினறி யெல்லா மிருணமூட மாமே (உ௪)

சகதி யிராகததிற முனல் லுயிராகி, யொத்தறு பாச மலமைந்தோ டாறுறு, ததததுவ பேதநே சமைத்துக் கருவியு ம, வைதத னீசன மயமறு மாறே. (உ௫)

சாககிரா தீததநி லாணவந தனனுண்மை, சாக்கிரா தீதந் துரியததிற முறுறச, சாககிரா தீததநி லாணவந தான்விடாச, சாககிரா தீதம பாளுமைை நயகுமே (உ௬)

மலககலப பாலே மறைநதது சததி, மலக்கலப் பாலே மறைந்தது ஞான, மலககலப் பாலே மறைநததனன முறு, மலக் கலப் பற்றுன மதியொளி யாமே (உ௭)

திகைக்கின்ற சிக்கையுட் சிவககண் ஒன்று, தகைககின்ற நெஞ்சு ணரிச்சுடி நாலு, வகைக்கின்ற நெறிப்பொருளாக்க வறத்து, பகைக்கின்ற நெஞ்சக்குப் பாலிடமாமே. (உ௮)

கந்த பதினெட்டின் கண்களும் போகச், சிந்தி யெழுந்தி டுஞ்சிந்தைய நீரும், விதறு பட்டாமுன்ன மெய்வழி நின்று, லதிர வருவதோ ராவியு மாமே. (உ௯)

நனவகத் தேயொரு நாலைந் தும்விடக், கனவகத் தேயுட் கரணங்க ளோடு, முனவகத் தேநின் றுதறியுள் புக்கு, நினைவகத் தின்றிச் சுழுத்திநின் றானே. (௩௰)

நின்றவ னாசா னிகழ்துரி யத்தனா, யொன்றி யுலகி னிய மா திகளூற்றுச், சென்று துரியாதீ தத்தே சிவகால, நின்று பரனாய் நின்மல னாகுமே (௩௧)

ஆனவவ் வீச னதீதத்தில் வித்தையாய், தானுல குண்டு சதாசிவ மாசத்தி, மேனிக ளைந்தும்போய் விட்டுச் சிவமாகி, மோன மடைந்தொளி மூலத்த னாமே. (௩௨)

மண்டல மூன்றினு மாயநன் னாடனைக், கண்டுகொண் டுள்ளே கருதிக கழிகின்ற, விண்டலர் தாமரை மேலொன்றுங் கீழாகத், தண்டமுந் தானா யகத்தினு ளாமே (௩௩)

போதறி யாது புலம்பின புள்ளின, மாதறி யாவகை நின்று மயங்கின, வேதறி யாவண நின்றன னெம்மிறை, சூதறி வாருச்சி சூடிநின் றானே (௩௪)

கருத்தறிந் தொன்பது கண்டமு மாங்கே, பொருத்தறிந் தோன்புவ னாபதி நாடித், திருத்தறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை, வருத்தறிந் தேனமன மன்னிநின் றானே (௩௫)

ஆன விளக்கொளி தூண்டு மவனென்னத், தான விளக்கொளி யாமூல சாதகத், தான விதிமூலத் தானத்தி லவ்விளக், கேனை மதிமண் டலங்கொண் டெரியுமே. (௩௬)

உண்ணாடு மைவர்க்கு மண்டை யொதுங்கிய, விண்ணாட நின்ற வெளியை வினவுறி, லண்ணாந்து பார்த்தைவர் கூடிய சந்தியிற், கண்ணாடி காணுங் கருத்ததென் றானே. (௩௭)

அறியா தவற்றை யறிவா னறிவா, னறிவா னறியாதான் றன்னறி வாகா, னறியா தவத்தை யறிவானைக் கூட்டி, யறியா தறிவானை யாரறி வாரே. (௩௮)

துரிய தரிசகஞ் சொற்றோம் வியாத்த, முரியன தூடண மந்தன வாதி, பெரியன கால பரம்பித் துரிய, முரிய வதீத மதீதத்த தாமே. (௩௯)

மாயையிற் சேதநன் மன்னு பகுதியோன், மாயையின் மற்றது நீவுதன் மாயையாங், கேவல மாகுஞ் சகலமா யோனியுட், டோயு மனிதர் துரியத்துட் சீவனே. (௪0) ஆ௨ ௩௦௫

கேவலசகலசுத்தம்.

தன்னை யறிசுத்தன் றற்கே வலன்றானும், பின்ன முறநின் ற பேத சகலனு, மன்னிய சத்தசத் துச்சத சத்துடன, றுன னுவா தத்தந் தொழிற்கள வாகவே (௧)

தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானுந், தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையுந், தானேதான செய்த வினைப்பயன் றுய்ப்பானுந், தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. (௨)

ஆமுயிர் கேவல மாமாயை யின்னடந, தாமுயிர் மாயை யெறிப்ப வறிவுற்றுக், காமிய மாயேய முங்கல வாநிற்பத், தாமுறு பாசஞ் சகலதத தாமே (௩)

சகல வவத்தையிற் சார்ந்தோர் சகலர், புகலு மலமூ வகையும் புணர்ந்தோர், நிகரின் மலரோன்மா னிபேல் தேவர்க, ணிகழ்நரர் கீட மந்தமு மாமே. (௪)

தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளய, மேவிய மற்ற துடம்பாய் மிக்குள்ளன், வோவ விலக்கண ரொனறிய சீகண்ட, ராவயி னூற்றெட் டுருத்திர ராகுமே. (௫)

ஆகின்ற கேவலத் தாணவத் தானவ, ராகின்ற வித்தேசராமனந் தாதிய, ராகின்ற வெண்ம ரெழுகோடி மந்திர, ராகினறு விச னேனரு மாமே. (௬)

ஆமாற்ற சுவ னுருருள் புற்றனோர் பொருமலம் தன்னும்

புகழ்விந்து நாதம்விட், டோரய மாக்கி யொடுங்கலி னின்மல
ன், தோமறு சுத்தா வவத்தைத் தொழிலே. (எ)

ஓரினு மூவகை நால்வகை யும்முள, தேரி லவைகே வல
மாயை சேரிச்சை, சாரிய லாயவை தானே தணப்பவை, வாரி
வைத் தீசன் மலமறுத் தானே. (அ)

மெய்யான போதாந்த மாறுறு விட்டகன், றெய்யாமை
நீங்கவே யெய்தவ னாகி, மெய்யாஞ் சராசர மாய்வெளி
தன்னுட்புக், கெய்தாம லெய்துஞ்சுத் தாவத்தை யென்பவே

அநாதி பசுவியாத்தி யாகு மிவனை, யநாதியில் வந்த மல
மைந்தா லாட்டி, யநாதியிற் கேவல மச்சக லத்திட், டநாதி
பிறப்பறச் சுத்தந்த னாகுமே. (கo)

அந்தாஞ் சுத்தா வவத்தைகே வலத்தாறு, தந்தோர்தஞ்
சுத்தகே வலத்தற்ற தற்பரத், தினபாற் றுரியத் திடையே யறி
வுறத், தனபாற் றனையறி தத்துவந் தானே (கக)

ஐயைந் தொடுங்கு மானமா வி லான்மாவு, மெய்கண்டு சு
த்த வவத்தையில் வீடாகுந், துய்யவவ் வித்தை முதன்மூன றுந்
தொல்சத்தி, யைய சிவஞ்சித்தி யாந்தோற்ற மவ்வாறே (கஉ)

ஐயைந்து மானவி லாறா றடங்கிடு, மெய்கண்ட மன
மூன்று மேவுமெய் யோகத்தில், கைகண்ட சத்தி சிவபாகத்
தேகாண, வெய்யும் படியடங் கும்நாலே மெய்த்தியே. (கங)

ஆணவத் தாரொன் றறியாத கேவலர், பேணிய மாயை
பிரளயா கலராகுங், காணு முருவினர் காணாமை காண்பதே,
பூணுஞ் சகலமும் பாசமும் புக்கோரே. (கச)

ஆணவ மாகும் விஞ்ஞான கலருக்குப், பேணிய மாயைப் பி
ரளயா கலராகு, மாணவ மாயையுங் கன்ம மூன்றுமே, கா
ணுஞ் சகலர்க்குக் காட்டு மலங்களே. (கரு)

கேவலந் தன்னிற் கிளர்ந்தவிரு ஞாகலர், கேவலந் தன்னிற் கிளர்விந்து சத்தியா, லாமையிற் கேவலத் தசசகலர்தை யு, மேவிய மந்திர மாமாயை மெய்ம்மையே. (க௬)

மாயையின மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து, மாயையுந் தோன்று வகைநிற்க வானவ, மாய சகலத்துக் காமிய மாமாயை, யேயமன னூற்றெட் டுருத்திர ரென்பவே (க௭)

மும்மலங் கூடி முயங்கி மயங்குவோ, ரம்மெய்ச் சகளத்தர் தேவர் சுராசுரா, மெய்ம்மையில வேதா விரிபிரு கிடாந்தத், தம்முறை யோனிபுக் கார்க்குஞ் சகலரே (க௮)

சுத்த வவத்தையிற் றோட்டற்றவர் மும்மலச, சத்தர்த் தோடத் தனித்தனி பாசமு, மற்ற விருளசிய ஞான கதிராலே, தொத்தற விட்டிட்ட சுத்தரா வாரகளே. (க௯)

தற்கே வலமுத்தி தானே தனிமைபாம், பிற்பாற் சகலவு கலாதிப் பிறிவதாஞ், சொற்பாற புரிசுத்த கேவலஞ் சாக்கிர, தற்பாற் புரிவது தற்சுத்த மாமே. (உ0)

அறிவின்றி மூத்தோ னராகாதி சேரான், குறிபொன்றி லாதிக்கன கூடான கலாதி, செறியுஞ் செயலிலான றிணங்கத்த வல்லோன், சிறியன மலவியாபி கேவலந் தானே. (உக)

விந்துவு மாயையு மேவுங் கிரியையுஞ், சந்தத ஞான பரையுந் தனுச்சத்தி, விந்துவின மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர், வந்த சகலசுத் தானமாககள் வையத்தே. (உஉ)

கேவல மாதியிற் பேதங் களகுறிற், கேவல மூன்றுங் கிளருஞ் சகலத்து, ளாமையின் மூன்று மதிசுத்த மூடவே, வோவலில் லாவொன்பா னூற்றுணா வோர்கட்கே. (உ௩)

கேவலத்திற் கேவல மதீதர் திதங், கேவலத் திற்சகலங் கள் வழித்தவம், கேவலத் திற்சுத்தங் கேடில்விஞ் ஞாகலர்த், தாமயெி லருத வருண்மூர்த்தி தானே. (உச)

சகலத்திற் கேவலஞ் சாக்கிரா தீதஞ், சகல சகலமே சா

க்கிர சாக்கிரஞ்,சகலத்திற் சுத்தமே தற்பரா வத்தை,சகலத்தி
லிம்மூன்று தனையு மாமே. (உரு)

சுத்தத்திற் சுத்தமே தொல்சிவ மாகுதல், சுத்தத்திற் கே
வலந் தொலையுப சாந்தமாகு, சுத்த சகலந் துரிய விலாசமாகு,
சுத்தத்தி லிம்மூன்றுஞ் சொல்லலு மாமே. (உசு)

சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் கனவொடுங், சாக்கிரந் தன்
னிற் சுழுத்தி துரியமே, சாக்கிரா தீதந் தனிற்சுகா னந்தமே,
யாக்கு மறையாதி யைம்மல பாசமே (உஎ)

சாக்கிரா தீதத்திற் றூன்று மாணவஞ், சாக்கிரா தீதம் ப
ராவத்தை நீங்காது, யாக்கு பரோபாதி யாமுப சாந்தத்தை,
நோக்கு மலங்குண நோக்குத லாகுமே (உஅ)

பெத்தமு முத்தியும் பேணுந் துரியமுஞ், சுத்த வதீதமுந்
தோன்றாமற் றானுண்ணு, மத்த னருளென் றருளா லறிந்தபின், சி
த்தமு மில்லை செயலில்லை தானே. (உகூ)

எய்திய பெத்தமு முத்தமு மென்பன, வெய்து மரனரு
ளாவினை யாட்டோ, டெய்தி யுயிர்சுத்த திபநெறி யென்ன
வே, யெய்து முயிரிறை பாலறி வாமே. (௩0)

ஐம்மலத் தாரு மதித்த சகலத்த, ரம்மலத் தாரு மருவி
னைப் பாசத்தா, ரைம்மலத் தார்சுவர்க்க நெறி யாளபவ, ரா
ம்மலத் தாரா ஞர்க்கறி வோரே. (௩௧)

கருவி லதீதங் கலப்பிக்கு மாயை, யரிய துரிய மதினுண்
ணூ மாசையு, முரிய சுழுனை முதலெட்டுங் கூககத், தரிய கனாத்
தால மங்கன வாகுமே. (௩௨)

ஆணவ மாகு மதீதமேன் மாயையும், பூணுந் துரியஞ் சுழு
த்திப் பொதுக் காமியம், பேணுங் கனவுமா மாயை திரோதாயி,
காணு நனவின் மலக்கலப் பாகுமே. (௩௩)

அரன்முத லாக வறிவோ னதீதத்த, னரன்றுற்ற சோமாயை

தங்கிச் சுழுனைகரும முணர்ந்துமா மாயைக்கைக் கொண்டோர
ருளு மறைவார் சகலத்துற் றுரே. (௩௪)

உருவுற்றுப் போகமே போகங்கிய் துற்று, மருவுற்றுப பூத
மனுதியான் மன்னி, வருமச செயல்பற்றிச சத்தாதி வைகிக,
கருவுற் றிடுஞ்சீவன் காணுஞ் சகலத்தே. (௩௫)

இருவினை யொத்திட வின்னருட் சத்தி, மருவிட ஞான
த்தி லாதன மனைிக, குருவினைக் கொணடருட் சத்திமுன கூ
டிப், பெருமல நீங்கிப் பிறவாமை சுததமே. (௩௬)

ஆறுறு மாறதி னைபைந் தவததையோ, டீறு மதீதத் துரி
யத திவனெய்தப், பேறு னைவைவரும போமபிர காசத்து, நீ
றா பரஞ்சிவ மாதேய மாகுமே. (௩௭)

தனனை யறியா துடலைமுன றெனன்றுன, றன்னைமுன க
ண்டான றுரியந தனைககணடா, னுனனுந் துரியமு மீசனே
டொனறுககாற், பினனையும் வாது பிறந்திடுக தானே. (௩௮)

சாக்கிரந தனனி லதீதந தலைப்படி, லாககிய வநத வயி
ந்தவ மானநத, நோககும பிறப்பறு நோனமுத்தி சிததிபாம,
வாக்கு மனமு மருவல்செய் யாவே (௩௯)

அப்பு மனனு மகலதது ளேவரு, மப்பு மனனு மகலத்து
ளேவரா, வப்பு மனனு மகலதது ளேசெனி, லப்பு மனனு ம
கலந்தவவ் வாறே. (௪௦)

அறுநான்கு சுத்த மதிசுத்தா சுத்த, முறுமேழு மாயை யு
டனைந்தே சுத்தம், பெறுமா திவைமூன்றுங் கண்டத்தாற் பே
தித், தறுமாயை மாமாயை யான்மாவி னேடே (௪௧)

மாயைகைத் தாயாக மாமாயை யீன்றிட, வாய பரசிவ
ன் றந்தையாய் நிற்கவே, யேயு முயிர்க்கே வலசக லத்தேயிதி,
யாய்த்துரு சுத்துறுந் தான்வந் தடையுமே. (௪௨)

பராவத்தை.

அஞ்சுங் கடந்தவ னாதி பரந்தெய்வ, நெஞ்சம தாய நிமலன் பிறப்பிலி, விஞ்ச வுடலுயிர் வேறு படுத்திட, வஞ்சத் திருந்த வகையறிந் தேனே. (௧)

சத்தி பராபரஞ் சாந்தி தனிலான, சத்தி பரானந்தந் தனைவிற் சுடர்விந்து, சத்திய மாயை தனுச்சத்தி யைந்துடன், சத்தி பெறுமுயிர் தானங்கத் தாறுமே. (௨)

ஆறாறுக் கப்பா லறிவா ரறிபவ, ராறாறுக் கப்பா லருளார் பெறுபவ, ராறாறுக் கப்பா லறிவா மவர்கட்கே, யாறாறுக் கப்பா லரனினி தாமே (௩)

அஞ்சொடு நானனுங் கடந்தக மேபுக்குப், பஞ்சணி காலத் துப் பள்ளி துயில்கின்ற, விஞ்சையர் வேந்தனு மெல்லிய லாளொடு, நஞ்சற நாடி நயஞ்செய்யு மாறே. (௪)

உரிய நனாத் துரியத்தி லிவனா, மரிய துரிய நனாவாதி மூன்றிற், பரிய பரதுரி யத்திற் பரனாந், திரிய வருந்துரி யத்திற் சிவமே. (௫)

பரமா மதீதமே பற்றறப் பற்றப், பரமா மதீதம் பயிலப் பயிலப், பரமா மதீதம் பயிலாத் தபோதனா, பரமாகார் பாசமும் பற்றென றனுதே. (௬)

ஆயும்பொய் மாயை யகம்புற மாய்நிற்கும், வாயு மனமுங் கடந்த மயக்கறின், தூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய், வேயும் பொருளாய் விளங்கது தானே. (௭)

துரியப் பரியி லிருந்தவச் சிவனைப், பெரிய வியாக்கிரத் துள்ளே புக்கிட்டு, கரிகளை யோட்டத் துரத்திய வாறுக்கு, குரிய விளக்கினின் ஜோதியிட் டன்றே. (௮)

[illegible] சாக்கிர [illegible] மத்தியின் [illegible]
ஞ் செய்ய [illegible], மன்றன் [illegible] செய்ய [illegible]

மன்றே யிவனு மவன்வடி வாமே. (௯)

விரிந்திடிற் சாக்கிர மேவும் விளக்கா, யிருந்த விடத்திடை யீடான மாயை, பொருந்துந் துரியம் புரியிற் றானுந், தெரிந் த துரியத்துத் தீதக லாதே. (௧௦)

உன்னை யறியா துடலைமுன் னென்றா, யுன்னை யறிந்து துரியத் துறநின்றாய், தன்னை யறிந்தும பிறவி தணவாதா, லன் னவியாதத னமலனென றறுதியே. (௧௧)

கருவரம் பாகிய காயந் துரிய, மிருவருங் கண்டவர் பிறப்பி றப் புற்றார், குருபரம் பெறறவா கூடிய பின்னை, யிருவரு மின் றிபோன றுகிநின றாரோ. (௧௨)

அணுவின் றுரியத்தி லான நனவு, மணுவசை யின்கண் ணான கனவு, மணுவசை விற்பரா தீதஞ் சுழுத்தி, பணியிற் பர துரி யம்பர மாமே. (௧௩)

பாதுரி யத்து நனவும் பரந்து, விரிசக முண்ட கனவுமெய் ச் சாந்தி, யுருவுறு கின்ற சுழுனையு மோவத், தெரியுஞ் சிவதுரிய த்தனு மாமே. (௧௪)

பரமா நனவினபின பாற்சக முண்டு, திரமார் கனவுஞ் சிறநத சுழுத்தி, யுரமா முபசாந்த முற்றற் றரமே, தரஞ்ஞ சி வதுரி யத்தனு மாமே (௧௫)

சிவன றுரிய முதலாகச சீரான, வாவ சிவன்றுரி யாந்த மவத்தை நபத, தோவும பராநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே, மே வியு நாலேழ் விடுத்துநின் றானே. (௧௬)

பரஞ்சிவன் மேலாம் பரமம் பரத்திற், பரம்பரன் மேலாம் பரநன வாக, விரிந்த கனவிடர் வீட்டுஞ் சுழுனை, யுரந்தரு மா நந்தி யாமுண்மை தானே. (௧௭)

சார்வரம் பரிவஞ்சத்தி பரகாக, மேலாய [illegible] சிவ மீக்கோத்திப், பரமாய் [illegible] ராபதி தேவர் முரு

த்திர வீசனுங் காணிலே. (௧௮)

கலப்பறி யார்கடல் சூழுல கேழு, மூலப்பறி யாருட லோடுயிரா தன்னை, யலப்பறிந் திங்கர சாளகி லாதார், குறிப்பது கோல மடலது வாமே. (௧௯)

பின்னை யறியும் பெருந்தவத் துண்மைசெய், தன்னை யறியிற் றயாபர னெம்மிறை, முன்னை யறிவு முடிகின்ற காலமு, மென்னை யறியலுற் றின்புற்ற வாறே. (௨௦)

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம், பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணந், தன்னை மறைத்தது தன்கரணங்களாந், தன்னின் மறைந்தது தன்கர ணங்களே. (௨௧)

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை, மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை, பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம், பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே (௨௨)

ஆறு றகன்று நமவிட டறிவாகி, வேறான தானே யகாரமாய் மிக்கோங்கி, யீறா பரையி னிருளற்ற தற்பரன், பேறாஞ் சிவாய வடங்குமயின முத்தியே. (௨௩)

துரியத்தி லோரைந்துஞ் சொல்லக ராதி, விரியப் பரையின் மிகுநாத மந்தம், புரியப் பரையின் பராவத்தா போதந், தெரியப் பரமந் துரியந் தெரியவே. (௨௪)

ஐந்துஞ் சகலத் தருளாற் புரிவுற்றுப், பந்தஞ்செய் சுத்த வவத்தைப் பசைப்பினி, னந்தி பராவத்தை காட்ட சுடர்முன, மந்தி யிருள்போலு மைம்மல மாறுமே. (௨௫)

ஐயைந்து மட்டுப் பகுதியு மாயையும், பொய்கண்ட மாமாயை தானும் புருடன்கண், டெய்யும் படியா யெவற்றுமான்றாகி, பொய்யும் பராவத்தை யுள்ளுற்ற சுத்தமே. (௨௬)

நின்றன் றுளும் பரமுன்னே யழு, மொன்றும் மறுவு மு

ருவு மூபாதியுஞ், சென்று னெனைவிடுத் தாங்கிற்செல் லாமையுந்
தனதுன ஞானத்தி னாதப்பிரானே. (உஎ) ஆ. களச.

முக்குணநிர்க்குணம்.

சாத்திக மெய்து நனவெனச் சாற்றுங்கால், வாய்த்த வி
ராசத மன்னுங் கனவென, வோய்த்திடுந் தாமத முற்ற சுழு
த்தியா, மாய்த்திடு நிர்க்குண மாசிற் றுரியமே. (க) ஆ. களரு.

அண்டாதிபேதம்.

பெறுபகி ரண்டம் பேதித்த வண்ட, மெறிகட லேழின
ம்மணலள வாகப், பொறியொளி பொன்னணி யென்ன விளங்
கிச, செறியுமண் டாசனத் தேவர் பிரானே. (க)

ஆனந்த தத்துவ மண்டா சனத்தின்மேன், மேனியைந்
தாக வியாத்தமுப் பத்தாறுய்த, தானந்த மில்லாத தத்துவ
மானவை, யீனமி லாவண்டத் தெண்மடங் காமே. (உ)
ஆ. களஎ.

பதினோராந்தானமு மவத்தையெனக்காணல்.

அஞ்சி லமுதமோ ரேழின்க ணானந்த, முஞ்சிலோங் கா
ரமோ ரொன்பான பதினொன்றில், வஞ்சக மேநின்று வைத்
திடுங் காயமாங், கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க் கிளிமொழி கேளே. ()

புருட னுடனே பொருந்திய சித்த, மருவமொ டாறு ம
தீதத் துரியம், விரியுஞ் சுழுத்தியி னிக்குள்ள வெட்டு, மரிய
பதினொன்று மாமவ் வவத்தையே. (உ)

காட்டும் பதினொன்றுங் கைகலந் தாலுட, னூட்டி யழுத்
திடு வஞ்சியல் லாவில்லை, யாட்டஞ்செய் யாத வதுவிதி யே
யினி, யீட்டு மத்திட மென்னவு மாமே. (ங) ஆ. களஅ.

கலவுசெலவு.

கேவலந் தன்னிற் கலவச் சகலத்தின், மேவுஞ் செலவு வி
டவரு நீக்கத்துப், பாவுந் தனைக்கண்டான் மூன்றும் படாவற்
ற, தீதறு சாக்கிரா தீதத்திற் சுத்தமே. (௧)

வெல்லு மளவில் விடுமின் வெகுளியைச், செல்லு மளவுஞ்
செலுத்துமின் சிந்தையை, யல்லும் பகலு மருளுடன் றூங்கி
னாற், கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. (௨) ஆக ௧௮௨

நினமலாவத்தை.

ஊமைக் கிணற்றகத் துள்ளே யுறைவதோ, ராமையி னு
ள்ளே யழுவைக ளைந்துள, வாய்மையி னுள்ளே வழுவா தொடு
ங்குமே, லாமையின் மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே. (௧)

காலங்கி நீர்பூக் கலந்தவா காய, மாலங்கி யீசன் பிரமன
சதாசிவன, மேலஞ்சு மோடி விரவவல லார்கட்குக், காலனு
மில்லை கருத்தில்லை தானே. (௨)

ஆன்மாவே மைந்த னாயின னென்பது, தானமா மறைய
றை தன்மை யறிகில, ரான்மாவே மைந்த னரனுக் கிவனென்ற,
லானமாவு மில்லையா லையைந்து மில்லையே. (௩)

உதய மழுங்க லொடுங்கலிவை மூன்றின, கதிசாக் கிரங்க
ன வாதி சுழுத்தி, பதிதரு சேதனன பற்றுந் துரியத், ததிசு
ப னாயனந் தானந்தி யாகுமே. (௪)

எல்லாந்தன் னுட்புக யாவுளுந் தானாகி, நல்லாந் துரிய
ம் புரிந்தக்கா னல்லுயிர், பொல்லாத வாறாறுட் போகாது
போதமாய்ச், செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே. (௫)

சாய்ந்த விரும்பு கனலை யகன்றாலும், வாய்க்க னலென
வாதனை நின்றாற்போ, லேய்ந்த கரண மிறந்த துரியத்துந்தோ
ய்ந்த கருமத் துரிசக லாதே. (௬)

ஆன மறையாதி யாமுரு நந்திவந், தேனை யருள்செய் தெ
ரிசனு வத்தையி, லான வனைகளை விடுமண்டத தாய்விட, வான
மலாதீத மப்பரந் தானே. (௭)

சுத்த வதீதஞ் சகலத்திற் றேய்வுறி, லத்த னருணிங்கா
வாங்கணிற் றுறுகச், சித்தச சுகத்தைத தீண்டாச் சமாதி
செய், தத்தனே டொனறற் கருண்முத லாமே. (௮)

வேறுசெய் தானிரு பாதியின் மெய்த்தொகை, வேறுசெ
ய தானென்னை யெங்கணும் விட்டெய்ததான, வேறுசெய் யாவ
ருட் கேவலத் தேவிட்டு, வேறுசெய யாவதுதன மேவினன
ருனே. (௯)

கரங்கோலை கொள்ளி வடடங் கடலிற், றிரைநிறஞ் சே
ர்மதத்தின மலதத்தினி னினற, திரமகாண் சுவர்கக நரகம் பு
வசேர்ந், திரங்கா வுயிரு ளாலிவை நீங்குமே. (௧0)

தானே சிவமான தனமை தலைப்பட, வான மலமு மப்
பாச பேதமு, மான குணமும் பரானமா வுபாதியும், பானுவி
னை முனனர் மதிபோற் படராவே. (௧௧)

நெருப்புணடு நீருணடு வாயுவு முண்டங், கருக்கனுஞ் சோ
மனு மங்கே யமருந், திருத்தக்க மாலுந திசைமுகன் றானு, மு
ருத்திர சோதியு முள்ளததுளாரே (௧௨)

ஆனைக ளைந்து மடக்கி யறிவெனனு, ஞானத் திரிபைக் கொ
ளுவி யதனுள்புக், கூனை யிருளற நோக்கு மொருவற்கு, வானக
மேற வழியெளி தாமே. (௧௩)

ஆடிய காலி லசைக்கின்ற வாயுவுங், தாடித் தெழுந்த தம
ருக வோசையும், பாடி யெழுகின்ற வேதாக மங்களுந், தேடியி
னுள்ளாக் கண்கண்ட வாறே. (௧௪)

முன்னை யறிவினிற் செய்த முதுதவம், பின்னை யறிவினை
ப் பெற்று லறிபவாக், தன்னை யறிய வறிவர் பகிறன்மே, பின்

லை யறிவது பேயறி வாகுமே. (கரு)

செயலற் றிருக்கச் சிவானந்த மாகுஞ், செயலற் றிருப்பார் சிவபோகந் தேடார், செயலற் றிருப்பார் செகத்தோடுங் கூடார், செயலற் றிருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாகுமே (கசு)

தானவ னாகுஞ் சமாதிகை கூடினால், வான மலமறு மப்பசுத் தன்மைபோ, மீனமில் காய மிருக்கு மிருநிலத், தூனங்க ளெட்டு மொழிந்தொன்று வோர்கட்கே. (கஎ)

தொலையா வரனடி தோன்றுமஞ் சத்தி, தொலையா விருளொளி தோற்ற வணுவுந், தொலையாத தொழின்ஞானந் தொன்மையி னண்ணித், தொலையாத பெத்தமுத் திக்கிடை தோயுமே. (கஅ)

தோன்றிய பெத்தமு முத்தியுஞ் சூழ்சத்தி, மான்றுந் தெருண்டு முயிர்பெறு மற்றவை, தானறு ஞானந்தன் சத்திக் குச்சார்தலால், மூன்றலில் லாவுள ளொளிக்கொளி யாமே. (கக)

அறிகின் றிலாதா னவையெழு மொன்று, மறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தே, னறிகின்றாய் நீயென் றருள்செய்தா னந்தி, யறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே (உ0)

தானவ னாகிய ஞானத் தலைவனை, வானவ ராதியை மாமணிச் சோதியை, யீனமில் ஞானத் தினனருட் சத்தியை, யூனமி லாடனை யூனிடைக் கண்டதே. (உக)

ஒளியு மிருளும் பரையும் பரையுள், ளளிய தெளிவாகு மானமாயை யன்றி, யளியு மருளுந் தெருளுங் கடந்து, தெளிய வருளே சிவானந்த மாகுமே. (உஉ)

ஆனந்த மாகு மனருட் சத்தியிற், [illegible] தானே சமாதிசெய், [illegible] வாய்ந்து மனோலயங் [illegible] (உங)

அறிவிக்க வேண்டா மறிவற் றயர்வோர்க்கு, மறிவிக்க
வேண்டா மறிவிற் செறிவோர்க்கு, மறிவுற் றறியாமை யெய்தி
நிற் போர்க்கே, யறிவிக்கத் தம்மறி வாரறி வோரே. (௨௪)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான கூடிச், சித்து மசித்
தாஞ் சிவசித்த தாய்நிற்குஞ், சுத்த மசுத்தந் துடங்காத் துரிய
தத்துச், சுத்தரா மூன்றுடன சொல்லற் றவர்களே. (௨௫)

தானே யறியா னறிவிலோன் றானல்லன், றானே யறிவா
னறிவு சதசத்தென, றானா லிரண்டு மரனரு ளாய்நிற்கத், தா
னே யறிந்து சிவத்துடன றங்குமே. (௨௬)

தத்துவ ஞானந் தலைப்பட் டவர்கட்கே, தத்துவ ஞான
ந தலைப்பட லாயநிற்குந, தத்துவ ஞானத்துத் தானவ னாக
வே, தத்துவ ஞானானந் தந்தான றுடங்குமே. (௨௭)

தன்னை யறிந்து சிவனுடன றானாக, மன்னு மலங்குண மா
ளும் பிறப்பறும்,பின்னைத் சன்முத்தி சன்மார்க்கப் பேரொளி,
நன்னத்து ஞானத்து முத்தினை நண்ணுமே. (௨௮)

ஞானத்தின மேனி கிரிகை நடுவங்கந, தானுறு மிச்சை யுயி
ராகத் தற்பரன, மேனிகொண டைங்கரு மத்துவித் தாதலா
ன, மோனிகண் ஞானத்து முத்திபெற றார்களே. (௨௯)

உயிர்க்கறி வுண்மை யுயிரிச்சை மான, முயிர்க்குக் கிரியை
யுயிர்மாயை சூக்க, முயிர்க்கிவை யூட்டுவோ னாட்டி மவனே,
யுயிர்ச்செய லன்றியவ வுள்ளத்து ளானே. (௩௦)

தொழிலிச்சை ஞானங்க டொல்சிவ சீவர், கழிவற்ற மா
மாயை மாயையி னாகும், பழியற்ற காரண காரியம் பாழ்விட்,
டழிவற்ற சாந்தாதீ தன்சிவ னாமே. (௩௧)

இல்லது முள்ளது மியாவையுந் தானாகி, யில்லது முள்ள
து மாய்ன்று மன்னனைச், சொல்லது சொல்லிடிற் றூரதீ
தம்மென், றெல்லை யுணர்ந்தா னுயிர்க்குயி ராகுமே. (௩௨)

உயிரிச்சை யூட்டி யுழிதருஞ் சத்தி, யுயிரிச்சை வாட்டி யொழித்திடுஞ் ஞான, முயிரிச்சை யூட்டி யுடனுற லாலே, யுயிரிச் சை வாட்டி யுயர்பதஞ் சேருமே (௩௩)

சேருஞ் சிவமானா ரைம்மலந் தீர்ந்தவ, ரோரொன்றி லா ரைம் மலவிரு ளுற்றவா, பாரின்க ணவிண்ணர கம்புகும் பா னமையா, ராருங்கண் டோரா ரவையருளாலே. (௩௪)

எய்தினர் செய்யு மிருமாயா சத்தியி, னெய்தினர் செய்யு மிருஞான சத்தியி, னெய்தினர் செய்யு மிருஞான சத்தியி, னெ ய்தினர் செய்யு மிறையரு டானே (௩௫)

இருந்தனர் விட்டார் திருவி னாகந, திருந்தனர் விட்டா ர் திருவார் சுவர்க்கந, திருந்தனா விட்டார செறிமலக் கூட டந், திருந்தனா விட்டார சிவமா யவமே. (௩௬)

அவமுஞ் சிவமு மறியா ரறியா, ரவமுஞ் சிவமு மறிவீ ர றிவா, ரவமுஞ் சிவமு மருளா லறிந்தா, லவமுஞ் சிவமு மவனரு ளாமே. (௩௭)

அருளான சத்தி யனல்வெம்மை போலப், பொருளவ னாகத்தான் போதம் புணரு, மிருளொளி யாயவிங்கு மும்மல மா குந, விருவரு ளானந்தி செம்பொருளாமே (௩௮)

ஆதித்தன் றோன்ற வரும்பது மாதிகள், பேதித்த தவ்வி னை யாற்செயல் சேதிப்ப, வாதித்தன றனகதி ராலவை சேட் டிப்ப, பேதித்துப் பேதியா வாறருட் பேதமே. (௩௯)

பேத மபேதம் பிறழ்பேதா பேதமும், போதம் புணர் போதம் போகமு நாதமு, நாத முடனாத நாதாதி நாதமு, மா தனருளி னருளிச்சை யாமே. (௪0)

மெய்யி யொய்க்கரி யாட்டும வன்றுமையனைப் புரிய பூ தங்கொண்டாட்டிப் படைப்பாதி பவியல் வைப்புந்தந்

போதம புரிநதரு, ளாவியை நாடடு மரனரு ளாமே. (சக)

ஆரு றகனறு தனையறிந தானவ, னீருகி யாவினு மியா
வுந தனிலெய்த, வேருய வெளிபுக்கு விடுறற தமமரு, டேருத
தெளிவுற றுத தீணடசசிவ மாமே. (சஉ)

தீணடற் கரிய திருவடி நேயததை, மீணடுற றருளால்
விதிவழி யேசென று, துாணடிச சிவஞான மாவினைத தானே
றித, தாணடிச சிவனுடன சாரலு மாமே (சந)

சார்நதவர சாரணா சிததா சமாதியா, சாரநதவா மெ
ய்ஞ்ஞான ததுதுவ சததியா, சாரநதவா நேயந தலைப்படட
வானநதா, சாரநதவா சதத வருடடனமை யாரே. (சச)

தானென றவனென றிரணடெனபா தததுவந, தானெ
ன றவனென றிரணடற்ற தனமையைக, தானென றிரணடு
னறுா கேவலத தானவா, தானினறித தானுகத தததுவ
சுததமே (சரு)

தனனினிற றனனை யறியுந தலைமகன, றனனினிற் றன
னை யறிந்த தலைப்படுந, தனனினிற றனனைச சாரகில லுகிற்,
றனனினிற றனனையுஞ சாாதற கரியவே (சசா)

அறிகிலே னெனன றாற்றுதே நீயு, நெறிவழி யேசென
று நோபபட்ட பினனை, யிருசுட ராகி யியற்றவல் லானு, மொ
ருசுட ராவநதெ னுள்ளத்துள ளாமே (சஎ)

மண்ணொன்று தானபல நற்கல னாயிடு,முன்னின்ற யோ
னிகட் கெல்லா மொருவனே, கண்ணொன்று தானபல காணுந்
தனைககாணு, வண்ணலு மவ்வண்ண மாகிநின றுனே. (சஅ)

ஓம்புகின றேனுல கேழையு முன்னின்று, கூப்புகின றூர்
குணத் தினொடுங் கூறுவர், தேம்புகின றூர்சிவத் தினனைத்தெ
ய்யாதவர், கூம்பகி லார்வந்து கொள்ளலு மாமே. (சகூ)

குறியறி வார்கள் குறிகாண மாட்டார், குறியறி யார்கட்கு
கூடல் பெரிது, குறியறி யாவகை கூடுமின் கூடி, யறிவறி யா
விருந் தன்னமு மாமே (௫௦)

ஊனோ டுயிரோ டுறுகின்ற நேதினபம், வானோ ரிலை
யி மயக்கத் துறநிற்கத், தானோ பெரிதறி வோமென்னு மா
னுடர், தானே பிறப்போ டிறப்பறி யாரே. (௫௧) ஆ. உ௩௩.

அறிவுதயம்.

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை, தன்னை யறி
யாமற் றானே கெடுகின்றான், றன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபி
ன், றன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே. (௧)

அங்கே யடற்பெருந் தேவரெல் லாந்தொழச், சிங்கா
சனத்தே சிவனிருந் தானென்று, சங்கார வளையுஞ் சிலம்புஞ்
சரேலெனப், பொங்கார் குழலியும் போற்றியென் றாளே (௨)

அறிவு வடிவென் றறியாத வென்னை, யறிவு வடிவென்
றருள்செய்தா னந்தி, யறிவு வடிவென் றருளா லறிந்தே, யறி
வு வடிவென் றறிந்திருந் தேனே. (௩)

அறிவுக் கழிவில்லை யாக்கமு மில்லை, யறிவுக் கறிவல்ல
தாதார மில்லை, யறிவே யறிவை யறிகின்ற தென்றிட், டறைகி
ன் றனமறை யீறுகண் டானே. (௪)

ஆயு மலரி னணிமலர் தன்மேலே, பாய விதழ்கள் பதினா
று மங்குள, தூய வறிவு சிவானந்த மாகியே, போய வறிவாய்
ப் புணர்ந்திருந் தானே. (௫)

மன்னிநின் றாரிடை வந்தருள் மாயத்து, முன்னிநின் றானை
மொழிந்தேன் முதல்வனும், பொன்னின்வந் தானோர் புகழ்தி
ரு மேனியைப், பின்னிநின் றேனே பெரியையென் றானே. (௬)

அறிவறி வாக வறிந்தனபு செய்மி, னறிவறி வாக வறிவு மிவ வண்ண, மறிவறி வாக வணிமாதி சித்தி, யறிவறி வாக வறிந்தன னந்தியே. (௭)

அறிவறி வென்றங் கரற்று முலக, மறிவறி யானை யாரு மறியா, ரறிவறி யாமை கடந்தறி வானு, லறிவறி யாமை யழகிய வாறே. (௮)

அறிவறி யாமையை நீவி யவனே, பொறிவா யொழிந் தெங்குந் தானான போது, வறிவா யவற்றினு டானு யறிவின. செறிவாகி நின்றவன சீவனு மாமே (௯)

அறிவுடை யாரெஞ சகலிட மாவ, தறிவுடை யாரெஞ சருநகவ மாவ, தறிவுடை யாரெஞ்சொ டாதிப் பிரானு, மறிவுடை யாரெஞ்சத் தங்குநின் றானே (௰)

மாயனு மாகி மலரோ னிறையு மாய்க, காயநன னாட்டுக கருமுக லானவன, சேய னணியன நிததிகரு நீங்கரும், பாயமு தாகிநின றண்ணிககின றானே. (௧௧)

என்னை யறிந்திலே னிதநனே காலமு, மென்னை யறிந்தபி னேது மறிந்திலே, னென்னை யறிந்திட டிருந்தலுங் கைவிடா, தென்னையிட் டென்னை யுசாவுகின் றானே. (௧௨)

மாய விளககது நின்று மறைககிடுஞ், தூய விளக்கது நின்று சுடர்விடுந், காய விளககது நின்று கனன்றிடுஞ், சேய விளக்கினைத் தேடுகின் றேனே. (௧௩)

தேடுகின் றேன்றிசை யெட்டோ டிரண்டையு, நாடுகின் றேனல மேயுடை யானடி, பாடுகின் றேன்பர மேதுணை யாமென, கூடுகின் றேனகுறை யாமனத் தாலே (௧௪)

முன்னை முதல்வினை யாட்டத்து முன்வந்தோர், பின்னைப் பெருமலம் வந்தவர் போர்த்திட்டுத், தன்னைத் தெரிந்தவன்

பண்டைத தலைவன்றாள், மனனிச சிவமாக வாராப் பிறப்பே
(கரு) ஆக உ௱அ

ஆறநதம்.

வேதத்தி னநதமு மிககசித தாநதமு, நாதததி னநதமு
நறபோத வநதமு, மோதத தகுமெட்டி யோகாநத வநதமு,
மாதிக கலாநதமு மா றநத மாமே (க)

அநதமோ ராறு மறிவா ரதிசுதத, ரநதமோ ராறு மறி
வா ரமலதத, ரநதமோ ராறு மறியா ரவாதமக,கநதமோ
டாதி யறியவொணா ணாதே (உ)

தானுன வேதாநதந தானென்னுஞ சிததாநத, மானு
துரியத தணுவன றனேகசணடு, தேஞா பராபரஞ் சோசிவ
யோகமா, யானு மலமற றருஞசிததி யாகலே (ந)

நித்தம் பரனோ டுயிருறறு நீணமனஞ், சதக முசலைநதுந
தததுவத தானீஙகிச,சுதத மசுதத ரூ தொடரா வகைநினைந,த
ததன பரனபா லடைதலசித தாநதமே (ச)

மேவும பிரமனே விணடு வுருததிரன, மேவுமெய் யீசன
சதாசிவன மிககப்பால், மேவும பரவிநது நாதம விடாவாறு,
சேருவும பொழுதணு வொனறுள தாகுமே (ரு)

உள்ள வுயிராறுற தாகுமுபாதியைத, தெள்ளி யகனறு
நாதாநததநைச் செறறுமே, லூனா விநணிஙக வோருணா
வாகுமே, வெள்ளலி னுதாநதத செயதிடும போதமே (சு)

தேடு மியம நியமாதி சென்றகன, றூடுஞ் சமாதியி லுறறு
ப் படர்சிவன, பாடுறச சீவன பரமாகப பறறறக, கூடு முப
சாநதம் யோகாந்தக கொள்கையே (எ)

கொள்கையி லான கலாந்தங் குறிக்கொள்ளில், விள்கை
யி லான நிவிர்த்தாதி மேதாதிக், குள்ளன வாம்விந்து வுபா

ளே யொடுங்கலுந், தெளி யகன்ற தெளிதலு மாமே. (அ)

தெளியு மிவையுணர்ந்த சேரைங் கலையே, யொளியுள மை
ந்துள சோரவல் லார்கட், களியவ னாகிய மந்திரந் தந்திர
ந, தெளிவுப தேசஞா னத்தொடைந் தாமே. (௯)

ஆகு மநாதி கலையா கமவேதம், மாகுமந் தந்திர மந்நூல்
வழிநிற்ற, லாகு மநாதி யுடலல்லா மந்திர, மாகுஞ் சிவபோ
தகமுப தேசமே (௧௦)

தேசார் சிவமாகுந் தன்ஞானத் தின்கலை, யாசார நேய
மறையுங் கலாந்தத்துப், பேசா வுரையுணர் வற்ற பெருந்த
கை, வாசா மகோசர மாநந்தி தானே (௧௧)

தானவ னாகுஞ் சமாதி கலைப்படி, லான கலாந்தநா தா
ந்தயோ காந்தமு, மேனைய போதாந்தஞ் சித்தாந்த மானது,
ஞான மெனஞேய ஞாதிரு வாகுமே. (௧௨)

ஆறந்த முஞ்சென் றடங்கு மகாநேயத், தாறந்த ஞேய
மடங்கிடு ஞாதிரு, கூறிய ஞானக் குறியுடன் வீடவே, தேறிய
மோனஞ் சிவானந்த வுண்மையே (௧௩)

உண்மைக் கலையாறொ ரைந்தா னடங்கிடு, முன்மைக் க
லாந்த மிரண்டைந்தோ டேழுந்த, முண்மைக் கலையொன்றி லீறா
ய நாதாந்தத், துண்மைக் கலைசொல்ல வோரந்த மாமே (௧௪)

ஆவுடை யானை யரன்வந்து கொண்டபின், றேவுடை யா
னெங்கள் சீநந்தி தாடந்து, வீவற வேதாந்த சித்தாந்த மே
ன்மையைக், கூவி யருளிய கோனைக் கருதுமே. (௧௫)

கருது மவர்தங் கருத்தினுக் கொப்ப, வரனுரை செய்தரு
ளாகமந் தன்னில், வருசம யப்புற மாயையு மாமாயை, யுருவிய
வேதாந்த சித்தாந்த வுண்மையே. (௧௬)

வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை, போதாந்
த ஞானம் யோகாந்தம் பொதுவிஞ்ஞேய, நாதாந்த முரணந்தஞ்சீ

ரோதயமாகு, மூதாந்த முத்திரை மோனத்து மூழ்கவே. ()

வேதாந்த தன்னி லுபாதிமே லேழவிட, நாதாந்த பா
சம் விடுநல்ல தொம்பத, மீதாந்த காரணோ பாதியேழ மெய்
ப்பரன, போதாந்த தற்பதம் போமசி யென்பவே. (௪௮)

அண்டங்க ளேழுங் கடந்தகன் றப்பாலு, முண்டென்ற
பேரொளிக் குள்ளா முளவொளி, பண்டுறு நின்ற பராசத்தி
யென்னவே, கொண்டவ னன்றிநின் றொழிந்தகள கோவே ()

கோவுணாத தஞ்சத்தி யாலே குறிவைத்தது, தேவுணா
த துங்கரு மஞ்செய்த்தி செய்யபவே, பாவனைத் தாம்படைத் தா
சசனை பாரிப்ப, வோவனைத் துணை டொழி யாத வொருவனே

ஒருவனை யுன்றுருபிா கனனை யுன்று, மிருவினை யுன்று மி
ருமாயை யுன்று, மொருவனு மேயுள் ளுணர்த்திநின் றூட்டி, ய
ருவனு மாகிய வாதாரத் தானே (௨௧)

அரனன்பா தானம தாகிச் சிவந்து, வருமலைவ சத்திகண்
முன்று வகுத்திட், டீரனுறு சந்திதி சேட்டிப்ப வென்றுந், திர
னுறு தோயாச சிவாநந்தி யாகுமே (௨௨)

வேதாந்த தொம்பத மேவும் பசுவென்ப, நாதாந்த பாச
ம் விடநின்ற நன்பதி, போதாந்த தற்பதம் போயிரண் டயி
க்கியஞ், சாதா ரணஞ்சிவ சாயுச்சிய மாமே. (௨௩)

சிவமான வேதாந்த சித்தாந்த மாகு, மவமவ மாகு மவ்
வவ விரண்டுஞ், சிவமாஞ் சதாசிவ னசெய்தொன்று ளொன்று,
னவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே. (௨௪)

சித்தாந்தத் தேசிவன் முத்திசித் திக்கலாற், சித்தாந்தத்
தேநிற்போர் முத்திசித் திதலவர், சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செ
ம்பொரு ளாதலாற், சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனை
யே. (௨௫)

சிவனைப் பரமனுட் சீவனுட் காட்டி, மலமற்ற வேதாந்த

சித்தாந்த மாறு, னவமுற்ற வத்தையின ஞானஞ்சிவமாங், க
வமில குணாநதவா தததுவத தாரே. (உசு)

தததுவ மாகுஞ சகள வகளங்க,டதததுவ மாமவிந்து நாத
ஞ சதாசிவந, தததுவ மாகுஞ் சீவனறன றற்பரந, தததுவ மா
ஞசிவ சாயுச சியமே. (உஎ)

வேதமோ டாகம மெய்யா மிறைவனூ, லோதும
பொதுவுஞ சிறப்புமென றுளளன, நாத னுரையவை நாடி
லிரண்டந்தம, பேதம தெனபா பெரியோர கபேதமே (உஅ)

பராநந்தி மனனுஞ சிவானந்த மெல்லாம, பராநந்த
மேனமூன றும பாழுரு னந்தம, விராமுத்தி ரானந்த மெனன
ட னந்தம, பொராநின்ற வுளளமே பூரிபபி யாமே (உகூ)

ஆகுங் கலாந்த மிரண்டந்த நாதாந்த,மாகும பொழுதிற
கலையந்தா மாதலி, லாகு பரமேன பஞசாந்தக னுமெனன,
வாகு மறையா கபமொழிந தானனறே (ஙo)

அனறுகு மெனனுகை வகைபந்தந் தனனை, பொனறுன
வேதாந்த சித்தாந்த முளளிட்டு, நினறு லயோகாந்த நோபடு
நோபட்டான, மனறுடி பாத மருவலு மாமே (ஙக)

அநாதி சீவனைம மலமற்றப பாலா, யநாதி யடக்கித த
னைககண டரனாய்த, தனாதி மலங்கெடத தத்துவா தீதம, வி
னுவுரா பரலாதல் வேதாந்த வுணமையே (ஙஉ)

உயிரைப் பரனை யுபாசிவன றனனை, யயர்வற் றறிதொந
தததசி யததனுற், செயமற் றறிவாகி யுஞசென் றடங்கி,யயாவ
றற வேதாந்த சித்தாந்த மாமே. (ஙங)

மனனிய சோகமா மாமறை யாளர்தஞ், சென்னிய தா
னே சிவோகமா மீதெனன, வனனாது சித்தாந்த மாமறை யா
ய்பொரு, டுனனிப வாகம நூலெனத் தோனறுமே. (ஙச)

முதலாகும் வேத முழுதா கமமாகப், பதியான வீசன ப

கர்ந்த திரண்டு, முந்தான வேத முறைமுறை யாலமர்ந, ந்தி காதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகவே. (௩௫) ஆ௨ ௨௮௩.

பதிபசுபாசவேறின்மை

அறிவறி வென்ற வறிவு மநாதி, யறிவுக் கறிவாம் பதியு மநாதி, யறிவினைக் கட்டிய பாச மநாதி, யறிவு பதியிற் பிறப்பற்று நின்றானே. (௧)

பசுப்பல கோடி பிரமன் முதலாய்ப், பசுக்களைக் கட்டிய பாசமூன் றுண்டு, பசுத்தன்மை நீக்கிய பாச மறுத்தாற், பசுக்க ளலைவனைப் பற்றி விடாவே (௨)

கிடக்கின்ற வாறே கிளாபயன் மூன்று, நடக்கின்ற ஞானத்தை நாடோறு நோக்கித், துடக்கொன்று மின்றித் தொழுமின் ரொழுகாற, குடக்குன்றி விட்ட விளக்கது வாமே. (௩)

பாசஞ்செய் தானைப் படாசடை நந்தியை, நேசஞ்செய் தாங்கே நினைப்பார் நினைத்தலு, மூசஞ்செய் துணிக குறிக் கொள்வ துவ்வண்ணம், வாசஞ்செய் பாசத்துள் வைக்கின்ற வாறே. (௪)

விட்ட விடமேறு வாறுபோல் வேறாகி, விட்ட பசுபாச மெய்கண்டோன் மேவுரன், கட்டிய கேவலங் காணுஞ் சகலத்தைச், சுட்டு நனவி லதீதத்துட் டோன்றுமே. (௫)

நாமே பதியுட னற்பசு பாசமு, நீமா நித்த னிலையறி வாரில்லை, நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமு, நாடிய சைவர்க்கு நந்தி யளித்ததே. (௬)

ஆய பதிதா னருட்சிவ லிங்கமா, மாய பசுவு மடலே றெனநிற்கு, மாய பலிபீட மாகுநற் பாசமா, மாய வரனிலை யாயந்துகொள் வார்கட்கே. (௭)

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம், பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க் காருக்கிப், பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும், பதிப

சு பாசம் பயில நிலாவே. (௮)

பதியும் பசுவொடு பாசமு மேலைக, கதியும் பசுபாச நீக்
மும் காட்டி, மதித்த வானந்த மாநந்தி காணுந், துதித்த து
வைத்தினை சுத்தசை வத்திலே (௯)

அறிந்தனு மூன்றுமே யாங்கனு மாகு, மறிந்தனு மூன்று
மே யாங்கனு யாகி, யறிந்தவ ரூதி வியாத்தனு மாகி, யறிந்த
பதிபடைப் பானங் கவற்றையே (௧௦)

படைப்பாதி யாவது பராஞ்சிவஞ் சத்தி, யிடைப்பா லுயி
ர்கட் கடைத்திவை தூங்கல், படைப்பாதி சூக்கத்தைத் தற
பாரு செய்யப, படைப்பாதி தூய மலமப் பரத்திலே (௧௧)

ஆகிய சூக்கத்தை யவ்விந்து நாதமு, மாகிய சத்தி சிவபர
மேலைந்தா, லாகிய சூக்கத்தி லைங்கரு மஞ்செய்யவோ, ரூகிய தூ
ய விசானனு மாமே. (௧௨)

மேவும் பரசிவ மேற்சத்தி நாதமு, மேவு பரவிந்து வை
மமுகன் வேறீசன், மேவு முருத்திரன் மால்வேதா மேதினி,
யாகும் படிபடைப் போனரு மே (௧௩)

படைப்பு மளிப்பும் பயிலிளைப் பாற்றுங், துடைப்பு மறை
ப்புமுன் ரேனற வருளுஞ, சட்டதை விடுத்த வருளுஞ் சகலத,
தடைத்தசவ ரூதிய பைந்தென லாமே (௧௪)

ஆறாறு குண்டலி தனனின கத்திட்டு, வேறாகு மாயையின
முப்பான மிகுத்திட்டங், கூறாங் கருவி யிவற்றால் வகுத்திட்டு,
வேறாம் பதிபசு பாசமவி டாகுமே. (௧௫)

வீடும் பதிபசு பாசமு மீறற, வாட்ரு மிருவினை யாங்க
வற்றுணர்ந, தாடு நரக சுவர்க்கத்திற் றனிட்டு, நாடு
ற நானறங்கு நற்பாச நண்ணுமே. (௧௬)

நணணிய பாசத்தி னூனை லாணவம், பண்ணிய மாயை
யி லூட்டற் பரிந்தனன், கண்ணிய சேதனை கன்வத்த பேரு

ளண்ண லடிசே ருபாயம தாகுமே, (௧௭)

ஆகு முபாயமே யனறி யழுககற்று, மோக மறச்சுதத ஞ் சிற்கு மூலமே, யாகு மறுவை யழுககேறறி யேற்றல்போ, லா குவ தெல்லா மருட்பாச மாகுமே (௧௮)

பாசம் பயிலுயிர் தானே பரமுகன, பாசம் பயிலுயிர் தா னே பசுவெனப, பாசம பயிலப் பதிபர மாதலாற, பாசம் பயி லப் பதிபதி யாகுமே (௧௯)

அததததி லுததரங கேட்ட வருகவ, ரத்தத்தி லுத்தர மாகு மருணமேனி, யததததி ஞலே யனையப பிடிததலு, மத் ததிற் றமமை யடைந்துநின றுரோ (௨0) ஆ ௩0௩

அடிதலையறியுந்திறங்கூறல்

காலுந் தலையு மறிபார கலதிகள, காலந்தச சததி யருளெ னபர் காரணம, பாலொனறு ஞானமே பண்பார தலையுயிர, காலந்த ஞானததைக காட்டவீ டாகுமே (௧)

தலையடி யாவ தறிபார காயததிற, றலையடி யுச்சியி லுள ளது மூலந, தலையடி யான வறிவை யறிந்தோர, தலைபடி யாக வே தானிருந் தாரே (௨)

நின்று விலமுமு தண்டமு மேலுற, வன்று சுகா ரமரரு முய்ந்திடப், பின்று னுலகம படைததவன போநததி, தன்று னி ணையென றலைமிசை யானதே (௩)

சிந்தையி னுள்ளே யெந்தை திருவடி, சிநதையு மெந்தை தி ருவடிக் கீழது, வெநதையு மெனனை யறியகி லாளுகி, லெநதை யை யானு மறியகி லேனே. (௪)

பனனுத பாரொளிக கப்புறத தப்பா, லென்று யகனு ரி சைந்தங் கிருந்திட, முனனு வொளியு முளைசெய்யா மநதிரஞ், சொன னுன் கழலிணை சூடிநின றேனே (௫)

பதியது தோற்றும் பதமது வைம்மின, மதியது செய்து

மலர்ப்பத மோது, நதிபொதி யுஞ்சடை நாரியோர் பாகனை, கதி செயுங் காலங்கள் கண்டுகொ ளீரே (௬)

தரித்துநின் றானடி தன்னிட நெஞ்சிற், றரித்துநின் றானம ராபதி நாதனை, கரித்துநின் றான்கரு தாதவா சிந்தை, பரித்துநின் றானப் பரிபாகத் தானே. (௭)

ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள, தன்றாதை தாளு மிரண்டுள காயத்து, ளன்றுக்க காசறப் பதஞ்செய வல்லார்கட், கின்றேசென் றீசனை யெய்தலு மாமே (௮)

கால்கொண்டென் சென்னியிற் கட்டறக் கட்டற, மால்கொண்ட நெஞ்சின் மயக்கிற் றுயக்கறப், பால்கொண்ட வென்னைப் பரன்கொள்ளச் சாடின, மேல்கொண்டென் செம்மை விளம்ப வொண்ணாதே (௯)

பெற்ற புலவர்போற் பேணிய நாற்றமுங், குற்றமுங் கண்டு குணங்குறை செய்யவோ, பற்றைய வீச னுயிரது வொன்றைச், செற்றமி லாச்செய்கைக் கெய்தின செய்யுமே. ()
(௧௦) ஆ ௩௧௩.

முக்குற்றம்.

மூன்றுள குற்ற முழுது நலிவன, மான்றிரு ணீங்கி மயங்கிக் கிடந்தன, மூன்றினை நீங்கியே நீங்கினா நீங்காதார், மூன்றினுட் பட்டு முடிகின்ற வாறே (௧)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைகடிந், தேமம் பிடித்திருந் தேனுக் கெரிமணி, யோமெனு மோசையி னுள்ளே யுறைவதோ, ர, தாம மதனைத் தலைப்பட்ட வாறே (௨) ஆ ௩௧௫.

முப்பதம்.

தோன்றிய தொம்பதந் தற்பதஞ் சூழ்தர, வேன்ற வசிப த மிம்மூன்றோ டெய்தினோ, ரான்ற பராபர மாகும் பிறப்பற,

வேன்றனன் மாளச் சிவமா யிருக்குமே. (௧)

போதந் தனையுனனிப் பூதாதி பேதமு, மோதுங் கருவி தொணணூறுடன் ஞோராறு, பேதமு நாதாந்தப் பெறறியிற கைவிட்டு, வேதஞசொல் தொம்பத மாகுதன மெய்ம்மையே (௨)

தறபத மெனறுந் துவம்பதந் தானெனறு, நிறபத் தசியத் துணேரிழை யாளபதஞ, சொற்பதத் தாலுந் தொடரவொணா ஞானசிவன, கற்பனை யினறிக் கலந்துநின் ருனே. (௩)

அணுவும் பரமு மசிபதத் தேயநது, கணுவொன றிலாத சிவமுங் கலந்தா, லினையறு பால்தே னமுதென வினபத், துணையறு வாயுணா யற்றிடத் தோனறுமே (௪)

தொம்பதந் தற்பதந் தோனறு மசிபத, நம்பிய சீவன பரஞசிவ ஞய்நிறகு, மம்பத மேலைச சொருபமா வாக்கியஞ், செம்பொரு ளாணடருள சீநந்தி தானே (௫)

ஐமப தறியா தவரு மவாசில, ருமபனை நாடி யுரைமுப் பதத்திடைச், செமபர மாகிய வாசி செலுத்திடத், தமபர யோகமாய்த் தானவ ஞகுமே (௬)

நந்தி யறிவு நமுவி லதீதமா, மிந்தியஞ சத்தாதி விடவியஞ்ஞ், நந்திய மூனறிரண டொனறு நலமைநது, நந்தி னனவாதி மூடடு மஞதியே. (௭)

பரதுரி யத்து நனவு படியுணட, விரிவிற கனவு மிதனுபசாநதத், துரிய சுழுனையு மோவுஞ சிவனபா, லரிய துரிய மசிபத மாமே. (௮) ஆ ௩௨௩.

முப்பரம

தோன்றியெனனுள்ளே சுழனறெழு கினறதோா, மூனறுபடிமணட லத்து முதல்வனை, யேனறெய்தி யின்புற றிருந்தேயினங்கொடி, நானறு நலஞசெய் நலந்தரு மாறே. (௧)

மன்று நிறைந்தது மாபர மாயது, நின்று நிறைநதது நே

ரச்ருநந்தியுங், கனறு நினைந்தெழு தாயென வநதபின, குன்றுர்
நிறைந்த குணவிளக காகுமே. (உ)

ஆறுறு தததுவத தப்புறத் தப்பரங், கூறு வுபதேசங் கூ
றிற சிவபரம, வேறுய வெளிப்பட்ட வேதய பகவனுர, பே
றுக வாநநதம் டேணுமு பெருகவே. (௩)

பற்றறப் பறறிற பரம்பதி யாவது,பற்றறப் பறறிற் பரன
றி வேயபரம், பறறறப பற்றினிற பற்றவல் லோாகட்கே, பறறற
ப பறறிற பரமபர மாமே (௪)

பரமபர மான பதிபாசம பறறுப், பாம்பர மாகும பா
ருசிவ மேவப, பரமபர மான பரசிவா னநதம, பரமபர மாகப
படைபப தறிவே. (௫)

நனவிற கலாதியா நாலொன றகனறு, தனியுற்ற கேவல
ந தனவிறறு ளுகி, நினைவுற றகனற வதீதத்து ளேயந, தனை
யுற றிடததானே தறபர மாமே (௬)

தறகண்ட தூயமுந தனனில விலாசமும, பிறகாணு
ஞடணந தானும் பிறழவுறறுத, தறபரன கால பரமுங் கலந
தறற, நற்பரா தீதமு நாடக ராதியே. (எ) அ௲ ௩௩.

பரலக்ஷணம

அதீதத்து ளாகி யகனறவ னநதி,யதீதத்து ளாகிய றறிவி
லோ ஞனமா, மதிபெற றிருளவிட்ட மனனுயி ரொனறும,
பதியிற் பதியும பரவுயி தானே (க)

ஆதியு மநதமு மில்லா வரும்பதி, சோதிப் பரஞ்சுடர்
தோன றததோன ருமையி, னீதிய தாய்நிற்கு நீடிய வட்பர
ம, போத முணர்நதவர் புண்ணியத் தோர்களே. (உ)

துரியங் கடநத துரியாதீ தத்தே, யரிய வியோகங் கொ

ண்டம் பலத்தாடும், பெரிய பிரானைப் பிரணவக கூபத்தே, அ
ரியல் லாககுத தரிசில்லை தானே (௪)

செம்மைமுன னிறபச சிவேதந திரியபோ, லம்மெய்ப ப
ரநதோ டணுவனுள ளாயிடப், பொய்மைச சகமுணட போ
த வெறுமபாழிற, செம்மைச சிவமேரு சேர்கொடி யாகுமே

வைசச கலாதி வருதத தவமகெட, வெசச விருமாயை
வேருக வோறத, துசச பாசிவ மாமுணமை யொனறவே, ப
சச மறுதெனனை யாணடன னநதியே. (௫)

எனனை யறிய விசைவித்த வெனனநதி, யெனனை யறிநக
றியாத விடததுய்ததுப், பினனை யொளியிற சொருகிப புற
படுத்த, தனனை யளிததான றறபர மாகவே (௬)

பரநதஞ சுருஙகியும பாரபுனல வாயு, நிரநத வளிபொடு
ஞாயிறு திஙக, ளரநத வரனெறி யாயது வாகித, தரநத விசு
மபொனறு தாஙகினன றனே. (௭)

சததி னிலையினிற றுனன சததியுந, தறபரை யாய்நிற்குந
தாளும பரறகுட, னுயத்தநத மிசசையின ஞாளுதி பேதமாய,
நித்த நடததும நடிசகுமா நேயத்தே (௮)

மேலொடு கீழபக்க மெய்வாயகண ணுசிகள, பாலிய வி
நது பரையுட பரையாககக, கோலிய நானகவை ஞானங கு
ணாவிநது. சீவ யிலாவணுச செயகிய தாமே (௯)

வேறு மனனறனமை போலுமிக காயததி, லாறு முபா
தி யினைததாகுந தததுவம, பேறும பரவொளி தூணடுமபிர
காசமாய், பூறு யுயிரததுண டுறஙகிடு மாயையே (௰)

தறபர மனனுந தனிமுதற் பேரொளி, சிற்பரந தானே
செகமுணணும் போதமுந, தொறபதந திரபாழிற் சுந்தரச
சோதிபுக், கப்புற மற்றதிங் கொப்பில்லை தானே (௧௧)

பணடை மறைகள பரவா னுடலெனனுந், துணட மதி

யோன றுரியாதி தநதனனைக, கணடு பரனுமக் காரணெ பரி
திககே, மிணடி னவனசுதத ஞுகான வினவிலே. (௧௨)

வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண ணினற, தளியா கியதற
பரஙகா ணவனருன, வெளிகால கனலபபு மேவுமண ணின
ற, வெளியாய சததி யவனவடி வாமே. (௧௩)

மேருவி னேடே விரிகதிர மணடல, மார நினையு மருகக
வ யோகிககுச, சீரார தவஞ்செய்பிற சிவனரு டாஞுகும, பே
ரவும வேணடாம பிறிதிலலை தானே. (௧௪) ஆ ௩௪௪.

முததுரியம.

நனவாதி மூனறினிற சீவ துரியந, தனதாதி மூனறி னிற
பர துரியநதா, னனவாதி மூனறி னிரசிவ துரியமா, மினதாகு
ந தொநதத தசிபதக தீடே (௧)

தாஞு நனவிற றுரியநதன ரும்பதந, தாஞுந துரிய நன
வாதி தானமூனறி, லாஞுப்பரபத மறற தருநஞு, வாஞுன
மேனமூன றுந துரிய மணுகுமே. (௨)

அணுவின றுரியதது நானகும தாகிப, பணியும் பரதுரி
யம்பயி ஞுனகுந், தணிவிற பரமாகிச சாமுத துரியக, கணு
விலிந நானகுங் கலநதவி ரைநதே (௩)

ஏனைந தவததை யிசைமுத துரியதது, நேரநதமாகநெ
றிவழி யேசெனறு, பாரநத மான பராபரத தயிககியத், தோ
ரநத மாயிரு பாதியைச சோததிடே. (௪)

தொட்டே யிருமின றுரிய நிலததினை, யெட்டா தெனி
னின் றெடடு மிறைவனைப், பட்டாங கறிநதிடிற் பனஞு வுக
டுகள், தட்டா தொழிவதோர் ததுவந தானே (௫)

அறிவா யசததென்னு மாறு றகனறு, செறிவாய மாயை
சிதைத்தரு ளாலே, பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி, நெறி
யான வன்பர் நிலையுற்றிச் தாரே. (௬)

நனவி னனவாதி நாலாந் துரியந், தனதுயிர் தொம்பத மாமாறு போல, வினையறு சிவ னனவாதி யாகத், தனைய பா துரியந்தற் பதமே. (எ)

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்முத்த துரியம்போ, னம்பிய மூன்றுந் துரியத்து நற்றும, மம்புவி யுன்று வதிசூக்க மப்பா லைச, செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே (அ)

ஆ ஙருஉ

முமமுத்தி

சிவனறன முத்தியதிகம பாமுத்தி, யோயுபசாநதகு சிவமுத்தி யானந்த, மூவயின முசசொருப முத்திமுப பாலதா, யோவுறு தாரத்தி லுள்ளுநா தாநதமே. (க)

ஆவ தறிபா ருயிரபிறப் பாலுறு,மாவ தறியு முயிருட பாலுறு, மாவதொன றிலலை யகமபுறத தெனறகன, சேவு சிவனுட னொனறுதன முத்தியே. (உ)

சிவமாகி மமமல முககுணஞ் செற்றுத, தவமான மும முத்தி தசதுவத் தயிககியத, துவமா கியநெறி சோகமென போாசுச, சிவமா மமலன சிநநதது தானே (ங)

சித்தியு முத்தியுந் திணசிவ மாகிய, சுத்தியு முத்தித தொலைககுஞ் சுகாநந்த, சத்தியு மேலைச சமாதியு மாயிடும, பெதத மறுதத பெருமபெரு மானே (ச) ஆ ஙருசு.

முச்சொருபம.

வுறிய வாறே மலமைந் திடையடைத், தறிய ஞானச் சிவோக மடைநதிட்டு, வேறு மெனமுச் சொருபதது வீடுற்றந், தேறிற பணடைப் பாலுண்மை செய்யுமே (க)

மூனறுள மாளிகை மூவ ரிருப்பிட,மூனறினின் முப்பதகா

று முத்திப்புள், மூன்றின் னுள்ளே முளைத்தெழு சோதியைக், காண்டலுங் காயக் கணக்கற்ற வாறே. (உ)

உலகம் புடைபெயர்ந் தூழியும் போன, நிலவு சுடரொளி மூன்றுமொன் றாய, பலவும் பரிசொடு பான்மையு ளீச, னலவும் பெருமையு மாரறி வாரே (௩)

பெருவாய் முதலெண்ணு மேகமே பேதித், தருவா யுருவா யருவுரு வாகிக், குருவாய் வருஞ்சத்தி கோனுயிர்ப் பன்மை, யுருவா யுடனிருந் தொன்றாயன் றாமே (௪)

மணியொளி சோபை யிலக்கண மாய்ந்து, மணியென லாபதின்ற வாறது போலத், தணிமுச் சொரூபாதி சத்தியா தி சாரப், பணிவித்த போகத்தி பாதம்பற் றாமே (௫)

கல்லொளி மாநிறஞ் சோபைக் கதிர்கட்ட, நல்ல மணி பொன்றி னுடிபொண் முப்பக்கஞ், சொல்லறு முப்பாழிற் சொல்லறு பேருண்மைத், தல்லறு முத்திரா னந்தத்து வாதியே (௬)

உடந்தசெந் தாமரை யுள்ளுறு சோதி, நடந்தசெந் தாமரை நாதந் தனைக்கந்தா, லடைந்த பயோதரி யட்டி யடைந்தவ, விடந்தரு வாசலை மேல்திற வீரே. (௭) ஆ ௩௯௩

முக்கரணம்

இடன்றொரு மூன்றி லியைந்த வொருவன், கடனுறு மவ்வுரு வேறெனக் காணுந், திடமது போலச் சிவபர சீவ, ருடனுறை பேதமு மொன்றென லாமே. (௧)

ஒளியை யொளிசெய்து வோமென றெழுப்பி, வளியை வளிசெய்து வாய்த்திட வாங்கி, வெளியை வெளிசெய்து மேலெழ வைத்துத், தெளியத் தெளியுஞ் சிவபதந் தானே. (௨)

முக்கர ணங்களின் மூர்ச்சைதீர்த் தாலக், கைக்கா ரணமென்னத் தந்தனன் காணந்தி, மிக்க மனோன்மணி வேறே

துளிதத்தேக, வொக்கும் தனமணி யோதுட் சமாதியே. (௩)

ஆ ௩௬௬.

முச்சூனியம்- தொந்தத்தசி

தற்பதந் தொம்பதந் தாளு மசிபதந், தொற்பத மூன்றுந் துரியத்துத் தோற்றவே, நிற்ப துயிர்பர னிகழ்சிவ மிம்மூன் றின், சொற்பத மாகுந் தொந்தத் தசியே. (௧)

தொந்தத் தசிமூன்றிற் றொல்கா மியமாதி, தொந்தத் தசிமூன்றிற் றொல்தா மதமாதி, வந்த மலகுண மாளச் சிவந் தோன்றி, யிந்துவின் முன்னிரு ளேகுத லொக்குமே. (௨)

தொந்தத் தசியை யவ்வாசியிற் றேற்றியே, யந்த முறையீனாந் தாக மதித்திடு, வந்த மிலாத வவ்வசுதையய வாக்கியந், தந்த முறையிற் சிவமுன் வைத்தோதிடே. (௩)

வைத்துச் சிவத்தை மதிசொரு பானந்தத், துய்த்துப் பிரணவ மாமுப தேசத்தை, மெய்த்த விரயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்ந், தத்தற் கடிமை யடைந்துநின் றனே. (௪)

தொம்பத மாயையுட் டோன்றிடுந் தற்பதம், பம்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபதம், நம்புறு சாந்தியி னண்ணுமவ் வாக்கிய, மும்மய ருணை தொந்தத் தசிவாசி யாமே (௫)

ஆகிய வச்சோமன் றேய்வது தன்னிடத், தாகிய பவ்விட்டா காயமுபா தானம், மேகிய தொந்தத் தசியென்ப மெய்யுற்ற, வாகிய சீவன் பரசிவ னாமே (௬)

தாமதக் காமிய மாகித் தற்குண, மாமல மூன்று மகார வுகாரத்தோ, டாமறும் யவ்வுமவ் வாயுடன் மூன்றற, ருமாந் துரியமுந் தொந்தத் தசியவே. (௭) ஆ ௩௭௩.

முப்பாழ்.

காரிய மேழ்கண் டறுமாயப் பாழ்விடக், காரண மேழ்க

ணடறும்போதப் பாழ்விடக, காரிய காரண வாதனை கண்ட
றனு, சீருப சாநதமுப பாழ்விடத திருமே. (க)

மாயப்பாழ சீவன வியோமப்பாழ மனபரன், சேயமுய
பாழெனச சிவசததி யிற்சீவ, ஞேய வியாப்த மெனுமுப்பா ழா
மநதக, தூய சொரூபததன சொனமுடி வாகுமே. (உ)

எதிரற நாளு மெருதுவந தேறும், பதியெனு நநதி பதம
தூகூடக, சததியெனப பாழைக கடநதநதக கறபனை, யுதறிய
பாழி லொடுஙகுகின றேனே. (ங)

தூரிய மடஙகிய சொல்லறும பாழை, யரிய பரமபர மெ
னபாக ளாத, ரரிய பரமபர மெனறே துதிககு, மருநில மெ
னபதை யாரறி வாரோ. (ச)

ஆறாறு நீஙக நமவாதி யகனறிட்டு, வேறா கியபரை யா
வெனறு மெய்பபர, னீறான வாசியிற கூடடு மதுவனறோ, தே
றாச சிவாய நமவெனத தேறிலே (ரு)

உளள முருவெனறு முருவ முளமென்று, முள்ளப் பரிச
றிந தோரு மவாகட்குப, பளளமு மில்லை திடரிலலை பாழில்லை,
யுளளமு மில்லை யுருவிலலை தானே (சு) ஆ ருஎகூ.

காரிய காரணோபாதி.

செறறிடுஞ சீவ வுபாதித திரனேழும், பற்றும் பரோபா
தி யேழும பகருணா, யுற்றிடுங காரிய காரணத தோடற, வற
றிட வசசிவ மாகு மணுவனே. (க)

ஆறாறு காரியோ பாதி யகன்றிட்டு, வேறாய நனவு மிகுத்
த கனாநனவு, வாறா றகன்ற சுழுததி யதிலெய்தாப, பேறா நில
தது யிர தொம்பதம் பேசிலே. (உ)

அகார முயிரே யுகாரம் பரமே, மகாரஞ் சிவமாய் வருமு

ப் பதத்துச், சிகாரஞ் சிவமே வகாரம் பரமே, யகார முயிரொ
ன றறையலு மாமே (௩)

உயிர்க்குயி ராகி யொழிவற் றழிவற், றயிரப்புறு காரணே
பாதி வெதிரேகத, துயிரபபுறு மீச னுபமித்த தாலனறி, வியா
பபுறு மாணவம விடல்செய் யாவே. (௪)

காரிய மேழிற கலக்குங கடுமபசு, காரண மேழிற் கலக்கு
ம பரசிவன, காரிய காரணங் கறபனை சொறபதய, பாரறும
பாழிப் பராபரத தானே (௫) ஆ ௩அ௪

உபசாந்தம்.

முத்திக்கு வித்து முதல்வனறன ஞானமே, பததிககு வி
த்துப பணிந்துறறுப பறறவே, சித்திககு வித்துச சிவபரந் தா
ளுங்கல், சத்திககு வித்துத் தனறுப சாந்தமே. (௧)

காரிய மேழுங கரந்திடு மாயையுட, காரண மேழுங கர
க்குங் கடுவெளி, காரிய காரண வாதனைப் பறறறப், பாரண வு
மமுப சாந்தப் பரிசிதே (௨)

அனன துரியமே யாத்தும சுத்தியு, முனனிய சாக்கிரா தீ
தத் துறுபுரி, மனனு பரங்காட்சி யாவ துடனுறறுத, தனனி
ன வியாததித தனிறுப சாந்தமே. (௩)

ஆறு றமைந்தா ணவந்தையுண ணீங்குதற், பேறுன த
னனை யறிதற்பின றீரசுத்தி, கூறுந் சாக்கிரா தீதங் குருபரன,
பேறும வியாததம பிறழுப சாந்தமே. (௪)

வாய்ந்த வுபசாந்த வாதனை யுள்ளப்போ, யேய்ந்த சிவ
மாத லினசிவா னந்தத்துத, தோய்ந்தறல் மோனச் சுகாறுப
வததோட, யாய்ந்ததிற நீர்க்கை யானதீ ரைந்துமே. (௫)

பரையின பரவப ரத்துட னேகமாய்த், திரையினி னு
கிய தெண்புனல் போலவுற், றுரையுணர்ந் தாரமு மொக்க வு

ணாந்துளோன, சரைசண டானுரை யற்றசணக்கிலே. (௬)
ஆ (௫௧)

புறங்கூறாமை

பிறையுட் கிடந்த முயலை யெறிவா, னறைமணி வாட்கொ
ண டவாத்தமைப் போலக், கறைமணி கண்டனைக் காணகிற்ற மா
ட்டார், நிறையறி வோமென்பார் நெஞ்சிலா தாமே. (௧)

கருந்தாட் கருடன் விசும்பூ டிறப்பக், கருந்தாட் கயத்தி
ற் கரும்பாம்பு நீங்கப், பெருந்தன்மை பேசுதி நீயொழி நெஞ்
சே, யருங்கா வலைகட லாறுசென் றுலே (௨)

கருத்தலா மாரக கருவாயி னின்ற, பொருந்தலைச் செய்வூ
புலன்றி வாண்மை, மருவலா செய்கின்ற மாதவ னொருத்தாற், ற
ருவலா கேட்ட தனியும்ப ராமே (௩)

பிணங்கவும் வேண்டாம் பெருநில முற்று, மிணங்கியெம்
மீசனே யீசனென் றுன்னிற், கணம்பதி னெட்டுங் கழலடி கா
ணா, வணங்கெழு நாடியங் கண்புற லாமே (௪)

என்னிலு மென்னுயி ராய விறைவனைப், பொன்னினு மாம
ணியாய புனிதனை, மின்னிப வெவ்வுயி ராய விகிர்தனை, யுன்னி
னு முன்னு முறுவகை யாலே (௫)

நின்று மிருந்துங் கிடந்த நிமலனை, யொன்றும் பொருள
க் குரைப்பவ ராகிலும், வென்றைம் புலனும் விரைந்து பிணக்க
றுத், தொன்று யுணரு மொருவனு மாமே. (௬)

நண்ணறி வாயுல காயுல கேழுக்கு, மெண்ணறி வாய்நிறை
யெந்தை பிரானரனைப், பண்ணறி வாளனைப் பாவித்த மாந்
தரை, விண்ணறி வாளர் விரும்புகின் றாரே. (௭)

விண்ணவ ராலு மறிவறி யானறன்னைக், கண்ணற வுள
ளே கருதிடிற் காலையி, லெண்ணுற வாகமுப் போது மியற்றிநீ,
பண்ணிடிற் றன்மை பராபர னாமே (௮)

ஒன்றுயுலகுட னேழும படைத்தவன், பின்று னருள்செய்த
பேரருளாளன், கன்று மனத்தார்தங் கல்வியு மல்லவன்,
பொன்றுத போது புனைபுக ழானே. (௯)

போற்றியென் றேனெந்தை பொன்றுன சேவடி, யேற்றி
யே தென்று மெறிமணி தானக்க, காற்றின் விளக்கது காய ம
யக்குறு, மாற்றலுங் கேட்டது மனறுகண் டேனே. (௧௦)

நேடிக்கொண் டேனென்னுள்ளே நோதரு நந்தியை, யூடுபுக்
காரு முணரந்தறி வாரில்லை, கூடுபுக கேறலுற்றேனவன் கோ
லங்களை, மூடிக்கண் டேனுல கேழுங்கண் டேனே. (௧௧)

அன புகழு மனைரேத்தோா ருரனமுந, தேனு மிருக்குஞ் சி
றுவனை யொன்றுக ளநின்மொன றினறி யுணாவுசெய் வாாக
டகு, வானகஞ் செய்யு மறவனு மாமே (௧௨)

மாமதி யாமதி யாயநின்ற மாகவா, தூயமதி யாகுஞ் சுட
ாபர மானநத, தாமதி யாகச் சகமுணச் சாநதிபுக, காமல ம
ாறு ரவைமவுபெற ருே (௧௩)

பதமுத்தி மூன்றும பழுதென்று கைவிட், டிதமுற்ற பாச
விருளற்ற தூரந்து, மதமற்ற றெனதியான மாறறிவிட்டாயங்கே,
திதமுற்ற வாகள சிவசித்தா தாமே (௧௪)

சித்தா சிவத்தைக் கண்டவா சீருடன், சுத்தாசுத்த த்த
டன் ரேய்நதுநகோ யாதவா, முத்தரம் முத்திக்கு மூலத்தா
மூலத்துச, சுத்தா சதாசிவத் தன்மையர் தாமே. (௧௫)

ஆ ௭௦௫

அஷ்டதளகமலமுக்குணவவத்தை.

உதிக்கின்ற விந்திர னங்கி யியமனுங், துதிக்கு நிருதி வருண
னல் வாயு, மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை யீச, னிதித்தெண் டி
சையு நிறைந்துநின் றுனே. (௧)

ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகு, மருங்கிய மாயா புரி யத னுளளே, சுருங்கிய தணடின சுழுனையி னூடே, யொருங்கி ய சோதியை யோாநதெழு முயநதே (உ)

மொட்டலர் தாமரை மூனறுள மூனறிலும, விட்டலா கி னறனன சோதி விரிசுட, ரெட்டல ருளளே யிரணடல ருளளு றிற, பட்டலா கினறதோா பணடங களுவே (௩)

ஆறே யருவி யகங்குள மொனறுணடு, நூறே சிவகதி நு ளெணிது வணணமுங, கூறே குவிமுலைக கொமபனை யாளொடு ம, வேறே யிருக்கும விழுபபொரு டானே. (௪)

திகைஎட்டுந தேரெட்டுந தேவதை யெட்டும், வகையெ டடு மாய்நினற வாதிப பிரானை, வகையெட்டு நானகுமற றுங க நிரைநது, முகையெட்டு முணணின றுதிககின்ற வாறே ()

ஏழுஞ் சகளமியமபுங் கடந்தெட்டில், வாழும் பரமென றதுகடந தொனபதி, லூழி பராபர மோஙகிய பததினிற, று ழுவது வான தனிததனமை தானே. (௬)

பலவூழி பணபன பகலோ னிறையவ, னல்லூழி யைந தினுளளே னினற வூழிகள, செலவூழி யணடததுச சென றவவ வூழியு, மெவவூழி யுசசியு னொனறிற பகவனே. (௭)

புரியு முலகினிற பூணடவெட் டானை, திரியுங் களிறுடு சேவா குழாமு, மெரியு மழையு மியஙகும வெளியும, பரியு மா காசததிற பறறது தானே (௮)

ஊறு மருவி யுயாவரை யுசசிமே,லாறின்றிப் பாயு மருஙகு ள மொனறுணடு, சேறினறிப் பூதத செழுஙகொடித தாமரை ப, பூவினறிச சூடான புரிசடை யோனே (௯)

ஒன்று மிரணடுமொருங்கிய காலததுந் நின்று மிருந்து நில மபல பேசினும், வெனறு மிருந்து விகிாதனை நாடுவர், செனறு மிருநதுந திருவுடை யோரே. (௧௦)

ஆ சசகு

நவாவத்தை நவாபிமானி.

தொற்பத விசுவன றைசதன பிராஞ்ஞன், னற்பத விரா
ட்டனபொன கர்ப்பனவ யாகிருதன,பிற்பதஞ் சொலிதையன
பிரசா பததியன,பொற்புவி சாநதன பொருநபி மானியே. (௧)

நவமா மவத்தை நனவாதி பதத்திற், பவமா மலங்குணம
பற்றற்றுப பற்றுத, தவமான சத்திய ஞானப பொதுவிற, றுவ
மாா துரியஞ் சொரூபம தாமே. (௨)

சிவமான சிந்தையிற சீவன சிதைய, பவமான மும்மலம்
பாறிப பறிய, நவமான வந்தத்தி னறசிவ போதந, தவமா ம
வையாகித தானல்ல வாகுமே (௩)

முனசொன்ன வொனபானின மூனறுாறு தததுவங், தன
சொல்லி வெணணத தகாவொனபான வேறுள, பினசொல்ல
லாகுமிவ வீரொனபான போததிட்டுத, தனசெய்த வாணட
வன றுனசிறந தானே (௪)

உகநதன வொனபது மைநது மூலகம, பகாநத பிரானெ
னனும பணபினை நாடி, யகநதெம பிரானெனனப னலலும பகலும,
மிகநதன வல்வினை யோட்டறுத தானே (௫)

நலம்பல காலங் கொகுததன நீளங, குலம்பல வண்ணங
குறிபபொடுங் கூடும, பல்மபல பனவிரு கால நினையு, நிலம்பல
வாறின னீர்மையன றுனே. (௬)

ஆதி பராபர மாகும பராபரை, சோதி பரமுயிர் சொல்
லுநற றதததுவ, மோதுங் கலைமாயை யோரிரண் டோர்முததி,
நீதிபாம பேதமொன பானுட் ஞுதியே. (௭)

தேறுத சிநதை தெளியத் தெளிவித்து, வேறு நரக சுவாக்
கமு மேதினி, யாருப் பிறப்பு முயிர்ககரு ளால்வைத்தான,

வேறுந் தெளியார் வினையுயிர் பெற்றதே. (௮)

ஐம்பா லவத்தையுஞ் சொன்பா னபிமானி, நம்பாற் பயி
லூ நவத்த துவமாதி, யொன்பானி விரபதோர் முத்துரியத் து
ற்ச, செம்பாற் சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே (௯) ஆ ௪௨௪

சுத்தாசுத்தம

நாசி நுனியினி ஞானமு விரலிடை, யீச னிருப்பிட மியா
ரு மறிகிலா, பேசி யிருக்கும் பெருமறை யம்மறை, கூசி யிருக்
குங் குணமது வாமே (௧)

கருமங்க ளொன்று கருதுங் கருமத், துரிமையுங் கன்மமு
முன்னும் பிறவிக், கருவினை யாவது கண்டகன் றன்பிற, புரிவ
ன கன்மக் கயத்துட புகுமே (௨)

மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருள், மாயை மறை
ய வெளிப்படு மப்பொருளை, மாயை மறைய மறையவல் லார
கட்குக், காயமு மில்லை கருத்தில்லை தானே (௩)

மோனழ யடைந்து முழைதிறந் துள்புக்குக், கோழை ய
டைக்கின்ற தண்ணற் குறிப்பினி, லாழ வடைத்தங் கனைவிற பு
றஞ்செய்து, தாழ வடைப்பது தனவலி யாமே (௪)

காயக் குழப்பனைக் காயநன் னாடனைக், காயத்தி னுள்ளே
கமழ்கின்ற நந்தியைத், தேயத்து ளேயெங்குந் தேடித் திரிப
வர், காயத்து ணின்ற கருத்தறி யாரே (௫)

ஆசூச மாசூச மென்பா ரறிவிலா, ராசூச மாமிட மாரு
மறிகிலா, ராசூச மாமிட மாரு மறிந்தபின, னாசூச மானிட
மாசூச மாமே. (௬)

ஆசூச மில்லை யருநிய மத்தருக், காசூச மில்லை யரனையர்
ச்சிப்பவர்க், காசூச மில்லையா மங்கி வளர்ப்போருக், காசூச

மில்லை யருளறை ஞானிகட்கே (௭)

வழிபட்டு நின்று வணங்கு மவர்க்குச், சுழிபட்டு நின்ற
தோர் தூய்மை தொடங்குங், குழிபட்டு நின்றவர் கூடார் கு
றிகள், கழிபட்ட வர்க்கன்றிக் காணவொண் ணாதே (௮)

தூய்மணி தூயன தூய வொளிவிடுந், தூய்மணி தூயன
றார்றி வாரில்லை, தூய்மணி தூயன றாரறி வார்கட்குத், தூய
மணி தூயன தூயவு மாமே (௯)

தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி, தூயது வாளா நாத
ன் றிருநாமந், தூயது வாளா வட்டமா சித்தியுந், தூயது வா
ளாத தூயடிச் சொல்லே (௧௦)

பொருளது வாய்நின்ற புண்ணிய னெந்தை, யருளது போ
ற்று மடியவ ரன்றிச், சுருளது வாய்நின்ற துன்பச் சுழியின, ம
ருளது வாய்ச்சிந்தை மயங்குகின் றாரே (௧௧)

வினையா மசத்து விளைவ துணரார், வினைஞானந் தன்னி
ல் விடலுந் தேரார், வினைவிட்ட வீடென்னும் வேதமு மோதார்,
வினையாளர் மிக்க விளைவறி யாரே. (௧௨) ஆ ௬௩௬

மோக்ஷநிந்தை

பரகதி யுண்டென விலலையென போர்க, ணரகதி செல்
வது ஞால மறியு, மிரகதி செய்திடு வார்கடை தோறுந், துரக
தி யுண்ணத் தொடங்குவ தாமே. (௧)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு, நாடகில் லார்நயம்
பேசித் திரிவார்கள், பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந், தாட
வல்லாரவர் பேறிது வாமே. (௨)

புறப்பட்டுப் போகும் புகுதமென் னெஞ்சிற், றிறப்பட்ட
சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி, யறப்பட்ட மற்றப் பதி
யென றழைக்கி, லிறப்பற்றி னேனிங் கிதெனனென்கின் று

னே. (௩)

திடரிடை நில்லாத நீர்போல வாங்கே, யுடலிடை நில்லா
வுறுபொருள காட்டிக, கடலிடை நில்லாக கலஞசேரு மா
போ, லடலெரி வண்ணனு மங்குநின் றனே. (௪)

தாமரை நூல்போற் றடிப்பாா பரததொடும், போமவ
ழி வேணடிற புறமே யுழிதாவா, காணவழி காட்டககண கா
ளுக கலதிக, டீநெறி செயவான றிரிகினற வாறே. (௫)

மூடுத லின்றி முடியு மனிதாகள, கூடுவா நந்தி யவனைக
குறிததுடன, காடு மலையுங கழனி கடநதோறு, மூடு முருவினை
யுனனகி லீரே (௬)

ஆவது தெற்கும வடககு மமராகள, போவர் குடககுங கு
ணககுங குறிவழி, நாவினின மநதிர மொனறு நடுவஙகி, வே
வது செயது விளஙகிடு நீரே (௭)

மயககுற நோககினு மாதவஞ செய்வார், தயககுறப பே
சின தாரணை கொளளாா, சினககுறப் பேசின தீவினை யாளா,
நமககுற வல்வினை தாஙகினின றுரே. (௮) ஆ. ௪௪௪,

இலககுணததிரயம.

விடட விலககணை தானபோம வியமததுத், தொடடு வி
டாத துபசாநதத தேதொகரும, விடடு விடாதது மேவுஞசத
தாதியிற, சுட்டு மிலககணு தீதஞ சொரூபமே. (௧)

வில்லின் விசைநாணின கோத்திலக கெய்தபின, கொல
லுங களிறைந்துங் கோலொடு சாயநதது, வில்லு மிருந்தெறி
கூறு மொருவாககுக, கல்கல னென்னக கதிரெதி ராமே (௨)

ஆ. ௪௪௬.

தத்துவமசிவாக்கியம்.

சீவ துரியத்துத் தொம்பதஞ் சீவனார், தாவு பரதுரி யத்தினிற் றற்பதம், மேவு சிவதுரி யத்தசி மெய்ப்பதம், மோவி விடுந்தத் துவமசி யுண்மையே. (௧)

ஆறா றகன்ற வணுத்தொம் பதஞ்சுத்த, மீறான தற்பத மெய்த்துப சாந்தத்துப், பேறு கியசிவ னீகதிப் பிரசாதத்து, வீறான தொந்தத் தசித்துவ மசியே. (௨)

ஆகிய வச்சோயக தேவதத் தனிடத், தாகிய விட்டு விடாத விலக்கணை, தாகுப சாந்தமே தொந்தத் தசியென, வாகிய சீவன் பரனசிவ னாமே. (௩)

துவந்தத் தசியே தொந்தத் தசியு, மவைமன்னு மந்து வயத்தேக மான, தவமுறு தத்துவ மசிவே தாந்த, சிவமாகு மதஞ் சித்தாந்த வேதமே. (௪)

துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை, யரிய பரமென்ப ராகாரி தனென்னு, முரிய பரம்பர மாமொன் றுதிக்கு, மருவிய மென்பதை யாரறி வாரே. (௫)

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொல்லு மசிபத, நம்பிய முத்துரி யத்துமே லூடவே, யும்பரு முப்பத மாகு முயிர்பரன், செம்பொரு ளான சிவமென லாமே. (௬)

வைத்த துரிய மதிற்சொரு பானந்தத், துய்த்த பிரணவ மாமுப தேசத்தை, மெய்த்த விதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர், வைத்த படியே யடைந்துநின் றானே. (௭)

நனவாதி யைந்தையு நாதாதி யில்வைத்துப், பினமா மலத்தைப் பின்வைத்துப் பின்சுத்தத், தனதாஞ் சிவகதி சந்தாதி சார்ந்து, மனவா சகங்கெட்ட மன்னனை நாடே. (௮)

பூரணி யாது புறம்பொன் றிலாமையின், பேரணி யாதது

பேசவொண் ணிலாமையி, லோசனை யாதது வொன்று மிலாமை யிற, காரண மினறியே காட்டுக தைகைமைததே (௯)

ஆ. ௪௬௬

மகாவாசகியம்

நீயது வாகு யெனநினற பேருரை, யாயது நானுனே னெ னனச் சமைநதறச, சேய சிவமாககுஞ சீரநதி பேரு, ளாய து வாயனந தானநதி யாகுமே. (௧)

உயிரபர மாக வுயாபர சீவ, னரிய சிவமாக வச்சிவ வே தத, திரியிலுஞ சீராம பராபர னெனன, வுரிய வுரையற்ற வோ மய மாமே. (௨)

வாயநாசி யேபுரு மததக முசசியி, லாய்நாசி யுசசி முதல வை யாய்நிற்குந, தாயநாடி யாகிவாக காதிக கலாதி, சேய நா டொளிடெனச சிவகதி யைநதுமே. (௩)

அறிவறி யாமை யிரணடு மகற்றிச, செறிவறி வாயெங்கு நி னற சிவனைப, பிறிவறி யாது பிரானெனறு பேணுக, குறியறி யாதவா கொள்ளறி யாரே (௪)

அறிவா ரறிவன வபபு மனலு, மறிவா ரறிவன வப்புங க லப்பு, மறிவா ளிருநதவ கறிவிககி லல்லா, லறியா னறிந்த வ றிவறி யோமே (௫)

அதீநதனள் ளாகி யகன்றவ னநதி, யதீதத்தன ளாகிய றிவிலோ னுனமா, மதிபெற் றிருளவிட்ட மனனுயி ரானரும, பதியிற பதியும் பரவுயிர் தானே. (௬)

அடிதொழ முன்னின் றமராக ளெதநன, முடிதொழ விச னு முனனின் றருளிப், படிதொழ நீபண்ணி பாவித்த தெல்லா ம், கடிதொழக காணென்னுங் கண்ணுத லானே. (௭)

நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிலி, யென்னுளம் வந்திவ னென்னடி யானென்று, பொன்வளர் மேனி புகழ்கின்ற வான வன, நின்மல மாகென்று நீக்கவல் லானே. (அ)

துறந்துபுக கொளளொளி சோதியைக கணடு, பறந்தசெ ன னுளளம பணிநது கிடககேத, மறநதறி யாவெனனை வானவா கோனு, பிறநது பிறவாம லீங்குவைத தானே. (௯)

மெய்வாய்க ணமூககுச் செவியெனனு மெயத்தோறறத, தவவாய வநதக் கரண மகிலமு, மெவவா யுயிரு மிறையாட்ட வாடலாற், கைவாயி லாநிறை யெஙகுமெய் கணடதே. (௧௦)

ஆ ௪௯௫.

விசுவக்கிராசம

அழிகினற சாயா புருடனைப போலக, கழிகின்ற நீரிற குமிழியைக காணி, லெழுகினற தீயிறகற பூரத்தைப போககட், பொழிகினற விவவுடற போமப பரத்தே (௧)

உடலு முயிரு மொழிவற வொனறிற, படருஞ் சிவசத்தி தாமே பரமா, முடலைவிட டுந்த வுயிரெஙகு மாகிக, கடையுந தலையுங கரககுஞ் சிவத்தே. (௨)

செவிமெயவாய் கணமூக்குச சேரிந் திரியம, லிவினறிய மன மாதிக ளோக்துவ, குவிவொன றிலாமல் விரிந்து குவிந்து, தவிரவொன றிலாத சராசரந தானே. (௩)

பரனெங்கு மாகிப் பரந்தற்று நிறகுந், திரனெங்கு மாகி ச செறிவெங்கு மெய்து, முரனெங்கு மாயுல குணடு வுமிழ்க் கும், வரமிங்ஙன கணடியான வாழ்ந்தற்ற வாறே. (௪)

அளந்து துரியத் தறிவினை வாங்கி, யுளங்கொள பரஞ்சக மூண்ட வொழித்துக், கிளர்ந்த பரஞ்சிவஞ் சேரக் கிடைத்தா ல், விளங்கிய வெட்ட வெளியனு மாமே (௫)

இரும்பிடை நீரென வென்னையுள் வாங்கிப், பரம்பர மா
ன பரமது விட்டே, யுரம்பெற முப்பா ழொளியை விழுங்கி,
யிருந்தவென் னந்தி யிதயத் துளானே. (௬)

கரியுண் விளவின் கனிபோ லுயிரு, முரிய பரமுமுன் னோ
துஞ் சிவமு, மரிய துரியமே லகிலமு மெல்லாந், திரிய விழுங்கு
ஞ் சிவபெரு மானே. (௭)

அந்தமு மாதியு மாகும் பராபரன, றந்தம பரம்பரன ற
னனிற் பரமுட, னந்தமை யுண்டெமயஞ் ஞானநே யாந்தத்தே,
நந்தி யிருந்தன னாமறி யோமே. (௮) ஆக ௪௱௩.

வாய்மை

அற்ற துரைக்கி லருளுப தேசங்கள், குற்ற மறுத்தபொ-னன
போலுங் கனலிடை, யற்றற வைத்திறை மாற்றற மாற்றிடில்,
செற்று மறுத்த செழுஞ்சுட ராகுமே (௧)

எல்லா மறியு மறிவு தனைவிட்டு, வெல்லா மறிந்து மிலாப
மொன்றில்லை, யெல்லா மறிந்த வறிவினை நானெனனி, லெல்லா ம
றிந்த விறையென லாமே. (௨)

தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து, முலைநின்ற மாத
றி மூர்த்தியை யானும, புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து,
கலைநின்ற களவனைக கணடுகொண் டேனே. (௩)

தானே யுலகிற் றலைவ னெனத்தகுந், தானே யுலகுக்கோ
ர் தத்துவ மாய்நிற்கும், வானே மழைபொழி மாமறை கூர்ந்
திடு, மூனே யுருகிய வுள்ளொரான் றுமே. (௪)

அருள்பெற்ற காரண மென்கொ லமரர், பிருளற்ற சிந்தை
யிறைவனை நாடி, மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப், பொ
ருளுற்ற சேவடி போற்றுவர் தாமே. (௫)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்றன்னைப், 'பொய்க
லந் தார்முன் புகுதா வொருவனை, யுய்கலந் தூழித் தலைவனு
மாய்நிற்கு, மெய்கலந் தின்பம் விளைந்திடு மெய்யர்க்கே. (௬)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தானமிகப், பொய்கலந்
தாருட் புகுதாப் புனிதனை, மைகலந் தாவி யெழும்பொழு த
ண்ணலைக், கைகலந் தாக்கைக் கருத்துற லாமே. (௭)

எய்திய காலத் திருபொழு தஞ்சிவன, மெய்செயின் மே
லை விதியது வாய்நிற்கும், பொய்யும் புலனும் புகலொன்று நீக்
கிடி, லையனு மவ்வழி யாகிநின் றானே (௮)

எய்துவ தெய்தா தொழிவ திதுவருள், ளுய்ப்ப வருள்செய்கா
னுத்தமன நந்தி, பொய்செய் புலனெறி யொப்பதுங் கா
டகொளின, மெய்யென புரவியை மேற்கொள்ள லாமே (௯)

கைகலந் தானைக் கருத்தினு ணந்தியை, மெய்கலந் தான
றன்னை வேத முதல்வனைப், பொய்கலந் தார்முன புகுதாப் பு
னிதனைப், பொய்யொழிந் தாரக்கே புகலிட மாமே (௧௦)

மெய்த்தவா றெம்படி மேவிய நந்தியைக், கைத்தாளகொ
ண டாருந் திறந்தறி வாரில்லை, பொய்த்தா ளிடும்பையைப்
பொய்யற நீவிட்டுத், தத்தா வுறக்கி லருமபெற தாகுமே ()

உய்யும் வகையா லுணர்வினு லேதுமின, மெய்ய னரா
னெறிமேலுண்டு தின்னெனப், பொய்யொன்று மினறிப் புறம்
பொலி வாரநடு, வையனு மங்கே யமர்ந்துநின் றானே. (௧௨)

வம்பு பழுத்த மலாப்பழ மொன்றுண்டு, தம்பாற் பறவை
புகுந்துணத் தானொட்டா, தம்புகொண் டெய்திட் டகலத் து
ரத்திடிற், செம்பொற சிவகதி சென்றெய்த லாமே. (௧௩)

மயக்கிய வைம்புல பாச மறுத்துத், 'துயக்கறுத் தானை
த்தொடர்மின றொடர்ந்தால், தியக்கஞ்செய் யாதே சிவனெம்

பெருமா, னுயப்போ வெனமன மொன்றுவித் தானே. (௧௪)

மனமது தானே நினையவல் லார்க்கு, வினமெனக் கூறு மிருவகை யாயமே வுற, றணிவின் றுதனை யாற் றகக்க செய்யிற், புவிதனை செயலாகும போதப் புலக்கே. (௧௫) ஆ. ௪௮௮

ஞானிசெயல்.

முன்னை வினைவரின் முன்னுண்டே நீங்குவர், பின்னை வினைக்கண்ணா போந்தறப் பார்ப்பாக, டன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகள், நன்மையி லைம்புல னாடலி னாலே. (௧)

தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகள், முன்னை வினையின் முடிச்சை யவிழ்ப்பார்கள், பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவார்கள், சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே. (௨)

மனவாக்குக் காயத்தால் வல்வினை மூளு, மனவாக்கு நேர்நிற்கில் வல்வினை மன்னு, மனவாக்குக் கெட்டவா வாதனை தன்னூற, றனைமாற்றி யாற்றத் தக்குஞானி தானே. (௩)

ஆ. ௪௧௧.

அவாவறுத்தல்

வாசியு மூசியும் பேசி வகையினாற், பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயனில்லை, யாசையு மன்பு மறுமி னறுத்தபி, னீச னிருந்த விடமெளி தாமே. (௪)

மாடத்து ளானலன் மண்டபத் தானலன், கூடத்து ளானலன் கோயிலுள் ளானலன், வேடத்து ளானலன் வேட்கைவிட் டார்நெஞ்சின், மூடத்து ளேநின்று முத்திதந் தானே. (௨)

ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்க, ளீசனோ டாயினு மாசை யறுமின்க, ளாசை பட்டப்பட் டாய்வருந் துன்பங்க, ளாசை விடவிட வானந்த மாமே. (௩)

அடிவன பூதங்க ளைந்து முடனே, படிவழி செய்கின்ற பற்றற நீசி, விடிவது வேடகையை மெய்ந்நின்ற ஞானந, தொடிவது தமமைத தொடாதது மாமே. (௪)

உவாககட லொக்கின்ற வூழியும் போன, துவாக்கட லுட்படுத துஞ்சினா வாறோ, ரவாககட லுடபட் டழுந்தினர் மனமே, தவாககட லீசன றாித்தநின றானே (௫)

நின்ற வினையும பிணியு நெடுஞ்செய, றுனசெறு ழிலறறு சுதசம தாகலும, பினறைய கருமமும் போதத்து ணோபெற றுத, துன்ற வழுத்தலு ஞானிக யேமையே. (௬)

உண்மை யுணாநதற வொண்சித்தி முத்தியாம், பெணமயுற கெட்டறப பேறடட சித்தியாந, திணமையின ஞானி சிவ காயங கைவிட்டால், வணமை யருட்டா னடைநதனபி லாறுமே (௭)

அவனிவ னீசனென றனபுற நாடிச், சிவனிவ னீசனென றன்மையை யோரார், பவனிவன பல்வகை யாமிப் பிறவி, புவனிவன போவது பொய்கண்ட போதே. (௮)

கொதிககின்ற வாறுங குளிாகின்ற வாறும், பதிககின்ற வாறிகப் பாரக முறறும, விதிககின்ற வைவரை வேண்டா துலக, நொதிக்கின்ற காயத்து நூலொன்று மாமே. (௯)

உய்ந்தன மென்றி ருறுபொருள் காணகிலீர், கந்த மலரிற கலக்கின்ற நந்தியைச, சிநதையில் வைசததத தெளிவுறச சோதிதிட்டான, முநதைப் பிறவிககு மூலவித தாமே. (௧0)

ஆக ௫௭௧.

பத்தியுடைமை.

முசதிசெய் ஞானமுங் கேள்வியு மாய்நிற்கு, மத்தனை மாயா வமரர் பிரான்றனைச, சுததனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற சேடீ

திணைய், பத்தர் பரசும் பசுபதி தானென்றே (௧)

அடியா ரடியா ரடியார்க் கடிமைக், கடியனாய் நல்கிட டடிமையும் பூண்டே, னடியா ரருளா லவனடி கூட, வடியா னிவனென றடிமைகொண் டானே. (௨)

நீரிற் குளிரு நெருப்பினிற் சுட்டிடு, மாரிக் கடனந்தி யா மா ரறிபவர், பாரிற் பயனாகும பாரக்கிலு சேரிய, ரூரி னுமாப தி யாகிநின் றானே. (௩)

ஒத்துல கேழு மறியா வொருவனென், றத்த னிருந்திட மாரறி வார்சொல்லப், பத்தர்தம் பத்தியிற பாரபடி லல்லது, முத்தினை யார்சொல்ல முந்துகின் றாரே. (௪)

ஆனகன்று தேடி யழைக்கு மதுபோ, னான்கன்றாய் நாடி யழைத்தேனென் னாதனை, வான்கன்றுக கப்பாலாய் நின்ற மறைப்பொரு, ளான்கன்று ளடிவந் துள்புகுந் தானே (௫)

பெத்தத்துந் தன்பணி யில்லை பிறத்தலான, முத்தத்துந் தன்பணி யில்லை முறைமையா, லத்தற் கிரண்டு மருளா லளித்தலாற, பத்திப்பட் டோர்க்குப் பணியொன்று மில்லையே (௬)

பரவையிற கற்பமும் பாம்புமெய் யாகக, குறவன் சிலம்பக குளிர்வரை யேறி, நறவா மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லா, லிறைவனென றென்மன மேத்தகி லாவே. (௭)

உறுதுணை நந்தியை யும்பர் பிரானைப், பெறுதுணை செய்து பிறப்பறுத் துய்மின், செறிதுணை செய்து சிவனடி சிந்தித், துறுதுணை யாயங்கி யாகிநின் றானே. (௮)

வானவர் தம்மை வலிசெய் திருக்கின்ற, தானவர் முப்பு ர செற்ற தலைவனைக், கானவ னென்றுங் கருவரை யானென், றூனத னுண்ணினைந் தொன்றுபட் டாரே. (௯)

நிலைபெறு கேடென்று முன்னே படைத்த, தலைவனை நா

டித் தயங்குமென் னுள்ள, மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்
து, முலையுளு முளைத்து மூழ்கினின் றேனே. (௧0) ஆ ௩௧௧.

முத்தியுடைமை.

முத்தியி லத்தன முழுத்தவ ருடபெற்றுத், தத்துவ சுத்தி
த தலைப்பட்டுத் தனபணி, மெய்த்தவரு செய்கை வினைவிட்ட
மெய்யுண்மைப, பத்தியி லுறவோர் பரானந்த போதரே. (௧)

வளங்கனி தேடிய வனருட் பாவை, யுளங்கனி தேடி யு
ழிதரும் போது, களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி, நலங்
கொண்ட நால்வரு நாடினன் றோ. (௨) ஆ ௩௧௩.

சோதனை.

பெம்மான பெருநந்தி பேசற்ற பேரின்பத் தம்மா னடி
தந் தருட்கட லாடினேன், மெய்மாய முமவிடுத் தெம்மைக் கர
ந்திட்டுச், சும்மா திருந்திடஞ் சோதனை யாகுமே. (௧)

அறிவுடை யானரு மாமறை யுள்ளே, செறிவுடை யானமி
கு தேவர்க்குந் தேவன, பொறியுடை யானபுல னைந்துங் கடந்
த, குறியுடை யானொடுங் கூடுவ னேனே. (௨)

அறிவறி வென்றங் கரற்று முலக, மறிவறி யாமையை யா
ரு மறியா, ரறிவறி யாமை கடந்தறி வானா, லறிவறி யாமை ய
ழகிய வாறே (௩)

குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத், தறியா வறிவி ல
விழ்ந்தேக சித்தமாய், நெறியாம் பரானந்தி நீடுரு வானானுஞ்,
செறியாச செறிவே சிவமென லாமே. (௪)

காலினி னூறுங் கரும்பினிற் கட்டியும், பாலினுள் னெய்
யும் பழத்துள் ளிரதமும், பூவினு ணாற்றமும் போலுள னெம்பி
றை, காவல னெங்குங் கலந்துநின் றானே. (௫)

விருப்பொடு கூடி விகிர்தனை நாடிப், பொருப்பகஞ் சேர் தரு பொற்கொடி போல, விருப்பர் மனத்திடை மெய்கள் பி ரானார், நெருப்புரு வாகி நிகழ்ந்து நிறைந்தே. (௬)

நந்தி பெருமா னடுவுள வியோமத்து, வந்தெ னகம்படி கோயிற்கொண் டானென்கொள்ள, வெந்தைவந் தானென் றெழுந் தேனெழுந்தலுஞ், சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே (௭)

தன்மைவல் லோனைத் தவத்து ளுத்தினை, நன்மைவல் லோனை நடுவுறை நந்தியைப், புன்மைபொய் யாதே புனிதனை நாடின், பன்மையி லும்மைப் பரிசுசெய் வானே. (௮)

தொடர்ந்துநின் றானைச் சோதிக்கும் போது, தொட ர்ந்துநின் றானல்ல நாதனு மங்கே, படர்ந்துநின் றாதிப ராப ரனெந்தைக், கடந்துநின் றவ்வழி காட்டுகின் றானே (௯)

அவ்வழி காட்டு மமரர்க் கரும்பொரு ளிவ்வழி தந்தை தா யாய்க்கேளி யானொக்குஞ், செவ்வழி சேர்சிவ லோகத் திரு ந்திடு, மிவ்வழி நந்தி யியல்பது தானே. (௧௦)

எறிவது ஞானத் துறைவா ளுருவி, யறிவத னோடேயவ் வாறடைக் கையானைச், செறிவது தேவர்க்குத் தேவர் பிரானைப், பறிவது பல்கணைப் பற்று விட்டாரே. (௧௧)

ஆதிப்பிரானந்தி வானவரைக் கொண்டபின், வேதித்து வெண்ணை விலக்கவல் லாரில்லை, சோதிப்ப னங்கே சுவடு படா வண்ணம், மாதிக்கட் டெய்வ மவனிவ னாமே. (௧௨)

அந்தக் கருவை யருவை வினைசெய்தற், பந்தம் பணியச்ச ம் பல்பிறப் பும்வாட்டிச், சிந்தை திருத்தலுஞ் சேர்ந்தார்ச சோதனை, சந்திக்கத் தற்பர மாகுஞ் சதுரர்க்கே. (௧௩)

உரையற்ற தொன்றை யுரைத்தா னெனக்குக், கரையற றெழுந்த கலைவேட் டறுத்துத், திரையொத்த வென்னுடல் நீங் கா திருத்திப், புரையற்ற வென்னுட் புகுந்தற் பரனே. (௧௪)

ஆ அதிகாரம்-௯௪-இ-திருமந்திரம்-௫௨௭.

எட்டாந்தந்திர முற்றும்.

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுட்பட-அதிகாரம்-௨௧௨-இ.

கூடியதிருமந்திரம்-௨௯௪௮.

ஒன்பதாந்தந்திரம்.

குருதரிசனம்

பலியு மவியும் பரந்து புகையு, மொலியுமெம் மீசன் றனக்கென வேர யுங்கிக், குவியுங் குருமட்டங் கலைடவா தாமபோய்த், தனிரு மலரடிச் சாரந்துநின் ருரே (௧)

இவனில்ல மலல தவனுக்கங் கில்லை, யவனுக்கு மேவறில்ல முண்டா வதியி, னவனுக் கிவனில்ல மென்றென றறிந்து, மவனைப் புறமென் றரற்றுகின் ருரே (௨)

நாடும் பெருந்துறை நான்கண்டு கொண்டினன், கூடுநற் சிவனது சொய்மலாச் சேவடி, கேட வரியன சிறப்பிலி பெம்மி னறை, யோடு மூலருமி ராகிநின் ருனே (௩)

இயம்புவ ஞசனத் தோடு மலையு, மியம்புவன சிதக்கு கையு மிடமு, மியம்புவ ஞதாரத் தோடு வனமு, மியம்புவ னீரா திருநிலை தோர்க்கே. (௪)

மூகம்பீட மாமட முன்னிய தேய, மகம்பர வர்க்கமே யாசில்செய் காட்சி, யகம்பர மாதன மெ.னணெ.ல் கிரிகை, சிதம்பர தற்குகை யாதாரந் தானே. (௫)

அகமுக மாம்பீட மாதார மாகுஞ், சகமுக மாஞ்சத்தி யாதன மாகுஞ், சகமுக மாக்செய்வ மேசிவ மாகு, மகமுக மாய்ந்த வறிவுடை யோரக்கே. (௬)

மாயை யிரண்டு மறைக்க மறைவுறுங், காயமோ ரைந்
துங் கழியத்தா னாகியே, தூய பரஞ்சுடர் தோன்றச் சொரூபத்
து ளாய்பவ ரானந்த மோனத்த ராமே. (எ)

ஞானகுரு தரிசனம்

ஒன்றுடு முப்பத்து மங்கே யடங்கிடிற், கூறக் குருபரன் கு
ம்பிடு கின்றிரோ, வேறே சிவபத மேலா யளித்திடும், பேறுத வா
னந்தம் பேணும் பெருகவே (க)

துரியங்கண் மூன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி, பரிய பரசிவ
மியாவையு மாகி, விரிவு குவிவற விட்ட நிலத்தே, பெரிய குரு
பதம் பேசவொண் ணாதே (உ)

ஆயன நந்தி யடிக்கென் றலைபெற்றேன், வாயன நந்தி
யை வாழ்த்தவென் வாய்பெற்றேன், காயன நந்தியைக் காண
வென் கண்பெற்றேன், சேயன நந்திக்கென் சிந்தைபெற் றே
னே (௩)

கருட னுருவங் கருத மளவிர், பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெ
டு மாபோல், குருவி னுருவங் குறித்தவப் போதே, திரிமலந் தீ
ர்ந்து சிவனவ னாமே (௪)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில, ரண்ண லிருப்பிட மாய
ந்துகொள் வார்கட்கு, கண்ண லழிவின்றி யுள்ளே யமர்ந்திடு,
மண்ணலைக் காணி லவனிவ னாமே (௫)

தோன்ற வறிதலுந் தோன்றிய தோன்றலு, மான்ற வ
றிவு மறிந்தன வாகிடின், மூன்றையு நீக்குந் துரியங்கண் மூன்றற
வூன்றிய நந்தி யுயர்மோனத் தானே (௬)

சந்திர பூமிக் குடன்புரு வத்திடைக், கந்த மலரி லிரண்
டிதழ்க் கன்னியும், பந்த மிலாத பளிங்கி னுருவினள், பந்த ம

றுத்த பரங்குரு பற்றே (௭)

மனம்புகுந் தானுல கேழு மகிழ, நிலம்புகுந் தானெடு வானிலந் தாங்கிச், சினம்புகுந் தானறிசை யெட்டு நடுங்க, வனம்புகுந் தானூர் வடக்கென்ப தாமே (௮)

தானான வண்ணமுங் கோசமுஞ் சார்தருங், கானும பறவை வனமெனத் தக்கன, தானான சோடச மாகக்கந் தானின றிட்டுற், முறுந் தசாங்கமும் யேறுள்ள தானே (௯)

மருவிப் பிரிவறி யாவெங்கண் மாநந்தி, யுருவ நினைக்கநின் றுள்ளே யுருக்குங், கருவிற் கரந்துள்ளங் காணவல் லார்க்கு, யருவினைகண் சோரு மடிவா ரகத்தே. (௰)

தலைப்பட லாமெங்கட் டத்துவன் றன்னைப், பலப்படு பாச மறுத்தறுத் திட்டு, நிலைபெற நாடி நினைப்புற வுள்கிற், றலைப்பட லாகுந் தருமமுந் தானே. (௧௧)

நினைக்கி வினைக்கு நினைப்பவர் தம்மைச், சுனைக்குள் விளைமலர்ச் சோதியி னானைத், தினைப்பிளந் தன்ன சிறுமைய ரேனுங், கனைத்த மனத்தடைந் தாருபாந் காரே. (௧௨)

தலைப்படுங் காலத்துத் தத்துவன் றன்னை, விலக்குறின் மேலை விதியென்றுங் கொள்க, வலைத்தலை காய்நின்ற வாதிப் பிரானை, நினைப்புறு வார்பத்தி தேடிக்கொள் வாரே (௧௩)

நகழ்வொழிந் தாரவா நாதனை யுள்கி, நிகழ்வொழிந் தாரெம் பிரானொடுங் கூடித், திகழ்வொழிந் தார்தங்கள் சிந்தையி னுள்ளே, புகழ்வழி காட்டிப் புகுந்துநின் றானே. (௧௪)

வநக மரகத மாணிக்க ரேகைபோற், சந்திர மாமொழிச் சற்குரு சன்மார்க்க, மிக்க விரேகையி லாடத்தினை மூலத்தே, சுந்தரச சோதியுட் சோதியு மாமே (௧௫)

உண்ணும் வாயு முடலு முயிருமாய்க், கண்ணுமா யோகக் கடவு ளிருப்பது, மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய, வி

னொன்று மின்றி வெளியான மேனியே (௧௬)

பரசு பதியென்று பாரமுழு தெல்லாம், பரசிவ னாணை நடக்கும் பதியாற், பெரிய பதிசெய்து பின்னு மடியார்க், குரிய பதியுமா மாகின்ற வாறே (௧௭)

அம்பர நாத னகலிட நீள்பொழில், தம்பர மல்லது தாமறி யோமென்பர், உம்பருள் வானவர் தானவர் கண்டிலர், செம்பொரு ளானருள் பெற்றிருந் தாரே (௧௮)

கோவணங் கும்படி கோவண மாகிப்பின், நாவணங் கும்படி நந்தி யருள்செய்தான், தேவணங் கோமினிச் சித்தந் தெளிந்தனம், போயவணங் கும்பொரு ளாயிருந் தோமே. (௧௯)

ஆக ௨௯

பிரணவசமாதி

தூலப் பிரணவஞ் சொரூபானந்தப் பேருரை, பாலித்த சூக்கும மேலைச் சொரூபப்பெண், ஆலித்த முத்திரை யாஞ்சத்தி சூக்குமம், மேலைப் பிரணவம் வேதாந்த வீதியே (௧)

ஒன்று மோங்காரத் துள்ளே யொருமொழி, யொன்று மோங்காரத் துள்ளே யுருவரு, வொன்று மோங்காரத் துள்ளே பலபேத, மொன்று மோங்கார மொண்முத்தி சித்தியே ()

ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்தவைம் பூதங்க, ளோங்காரத் துள்ளே யுதித்த சராசர, மோங்காரா தீதத் துயிர்மூன்று முற்றன, வோங்காரஞ் சீவ பரசிவ ரூபமே (௩)

வருக்கஞ் சுகமாம் பிரமமு மாகு, மருக்கஞ் சராசர மாகு முலகிற், றருக்கிய வாதார மெல்லாந்தன் மேனி, சுருக்கமில் ஞானந் தொகுத்துணர்ந் தோர்க்கே (௪)

மலையு மனோபவ மருள்வன வரவனை, நிலையிற் றரிசன

தீப தெறியாந், தலமுங் குலமுந் தவஞ்சித்த மாகு, நலமுஞ் ச
னமாராகத துபதேசக தானே. (ரு)

சோடச மார்ககமுஞ் சொல்லுநுசன மாக்கிகட், காடி
ய விராறி னநதமு மீரேழிற, கூடிய வநதமுங கோதணட முங
கடந, தேறியே ஞானஞே யாநதத திருககவே (சு) ஆ கூஉ

ஒளி.

ஒளியை யறியி லுருவு மொளியு, மொளியு முருவ மறியி லு
ருவா, மொளியி னுருவ மறியி லொளியே, யொளியு முருக வுட
னிருந தானே. (க)

புகலொளி தாகும புவநஙக ளடடு, மகலொளி தாயிரு
ளாசற விசும, புகலொளி செயதது மததா மறையிலே, யிக
லொளி செய்தெம் பிரானிருந தானே. (உ)

விளங்கொளி யஙகி விரிகதிா சோமன், றுளங்கொளி பெ
றறது சோதி யருளா, வளங்கொளி பெறறதே பேரொளி வேறு,
களஙகொளி செய்து கலநதுநின றனே. (ங)

இளங்கொளி யீசன பிறப்பொனறு மில்லி, துளஙகொளி
ஞாயிறுந் திங்களுங் காண, வளங்கொளி யஙகியு மறறைகக
ணெறறி, விளஙகொளி செய்கின்ற மெயகாய மாமே. (ச)

மேலொளி கீழதின மேவிய மாருதம், பாலொளி யங்கி ப
ரநதொளி யாகாச, நீலொளி செய்து நெடுவிசும் பொனறிலு,
மேலொளி பைந்து மொருஙகொளி யாமே. (ரு)

மினனிய தூவொளி மேதகக செவவொளி, பன்னிய ஞா
னம பரந்த பரத்தொளி, தனனிய வாரொளி தூய்மொழி நா
டோறு, முனனிய வாறொளி பொாதநது றானே. (சு)

விளங்கொளி மின்னொளி யாகிக் கரந்து, துளங்கொளி யீ

சனைச் சொல்லுமெப் போது, மூளங்கொளி பூவிடை நின்றுயி
ரக கினற, வளங்கொளி யெங்கு மருவிநின றானே. (எ)

விளங்கொளி யவ்வொளி யவவிருண மன்னுந், துளஙகொ
ளி யானமுழு வார்க்கு மொளிபா, அளங்கொளி யாரமு சுர
கஙகு சாருங, களங்கொளி யீசன் கருததது காரே. (அ)

இலங்கிய தெவவொளி யவவொளி யீசன, றுலங்கொளி
போல்வது தூஙகருட் சத்தி, விளங்கொளி மூனறே விரிசுடா
தோனறி, யுளஙகொளி யுளளே யொருஙகுகின றானே. (கூ)

உளங்கொளி யாவதெனை யுண்ணினற சிவன, வளஙகொ
ளி யாநின்ற மாமணிச் சோதி, விளஙகொளி யாயமினனி வி
ணணி லொடுங்கி, வளஙகொளி யாயத்து ளாகினின றானே. ()

விளங்கொளி யாய்நின்ற விகிர்த னிருந்த, துளங்கொளி
பாசத்துட் டுங்கிரு சேராக, களஙகிரு ணட்டமே கணனுந
லாட, விளஙகொளி யுமனத தொனறினின றானே. (கக)

போத கருஙகுழற் போனவா துதிடை, யாதி பரதனை
யமரர் பிரானெனுங், சோதியு மணடதது பாலுற்ற துவொ
ளி, நீதியி னல்லிரு ணீககிய வாறே. (கஉ)

உணடில்லை யெனனு முலகத தியல்வது, பணடில்லை பென
னும் பரஙகதி யுணடுகொல், கணடில்லை மானுடா கணட கருத
துறில், விண்டில்லை யுளளே விளகொளி யாமே. (கங)

சுடருற வோங்கிய வொளளொளி யாங்கே, படருறு கா
டனிப் பகலவ னீச, நடருறு மாயையி னுயிருள் வீசி, நுடனுறு
ஞானத துறவிய ஞமே (கச)

ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்ற, அளிபவளச் செம்
பொன் னுதிப் பிரானுங், களிபவ ளததினை காரிரு ணீங்கி,
யொளிபவ ளத்தென்று டசனின் றானே. (கரு)

ஈசனின றுனிமை யோர்கணின் றார்நின்ற, தேசமொன

றீன்றித் திகைத்திழைக் கின்றனர், பாசமொன் முகப் பழவி னைப் பற்றற, வாசமொன் மூலர் போற்றது தானே. (௧௬)

தானே யிருக்கு மவற்றிற றலைவனுந், தானே யிருக்கு மவ னென நண்ணிடும், வானு யிருக்குமிட மாயிரு ஞாலத்துப, பா ரு யிருக்கப பரவலு மாமே (௧௭) ஆ. ௬௪.

தூலபஞ்சாக்கரம்.

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்து வேதங்களு, மைம்ப தெழுத் தே யனைத்தாக மங்களு, மைம்ப தெழுத்தி னடைவை யறிந்த பி, னைம்ப தெழுத்தே யஞ்செழுத் தாமே (௧)

அகார முதலாக வைம்பத்தொன் ருகி, யுகார முதலாக வோங்கி யுதித்து, மகார விறுதியாய மாய்ந்துமாய்ந் தேறி, ந கார முதலாகு நந்திதன் னாமமே (௨)

அகராதி யீரெண் கலந்த பரையு, முகராதி தன்சத்தி யுள ளொளி யீசன, சிகராதி தானசிவ வேதமே கோண, நகராதி தான்மூல மந்திர நண்ணுமே. (௩)

வாயொடு கண்ட மிதய மருவுந்தி, யாய விலிங்க மவற்றி ன்மேலேயவ்வாய், தூயதோ ராண்ட மிருமத்த கஞ்சொல் ல, லாயதி ருமைந்தோ டாமெழுத் தஞ்சுமே (௪)

கிரணங்க ளேழுங் கிளர்ந்தெரி பொங்கி, கரணங்கள் வி ட்டுயிர் தானெழும் போது, மரணங்கை வைத்துயி ராறற்றிடும் போது, மரணங்கை கூட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே. (௫)

ஞாயிறு திங்க ளவினறெழு காலத்தி, லாயுறு மந்திர மாரு மறிகிலா, சேயுறு கண்ணி திருவெழுத் தஞ்சையும், வா யுற வோதி வழுத்தலு மாமே. (௬)

தெள்ளமு தூறச் சிவாய நமவென்று, வுள்ளமு தூற வொ ருக்கா லுரைத்திடும், வெள்ளமு தூறல் விரும்பியுண் ணுதவர், தள்ளிய நீர்போற் சுழல்கின்ற வாறே. (௭)

குருவழி யாய குணங்களி னின்று, கருவழி யாய கணக்கை யறுக்க, வரும்வழி மான மறுக்கவல் லார்கட், கருள்வழி காட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே. (அ)

வெறிக்க வினைத்துயர் வந்திடும் போது, செறிக்கின்ற நந்தி திருவெழுத் தோதுங், குறிப்பது வுன்னிற் குரைகழல் கூட்டுங், குறிப்பறி வானற வங்கோனுரு வாமே. (௯)

நெஞ்சு நினைந்துதம் வாயாற் பிரானென்று, துஞ்சம் பொழுதன் றுணைத்தாள சரணென்று, மஞ்சு தவழும வடவரை மீதுறை, யஞ்சி லிறைவ னருள்பெற லாமே. (௧௦)

பிரான்வைத்த வைந்தின பெருமை யுணரா, திராமாறா ஞ்செய்வார்கொ லேழை மனிசா, பராமுற்றுங் கீழொடு பல்வகை யாலும், மராமுற்றுஞ் சூழ்ந்த வகலிடந் தானே. (௧௧)

ஆக ௬௦

சூக்குமபஞ்சாக்கரம்.

எளிய வாதுசெய வாரெங்க ளீசனை, யொளியை யுன்னி யுருகு மனத்தராய்ச், தெளிய வோதிச் சிவாய நமவெனுங், குளிகை யிட்டுப்பொன னாக்குவன கூட்டையே. (௧)

சிவன்சத்தி சீவன் செறுமல மாயை, யவஞ்சேர்த்த பாச மலமைந் தகலச், சிவன்சத்தி தன்னுடன் சீவனார் சேர, வவஞ்சேர்த்த பாச மணுககி லாவே. (௨)

சிவனரு ளாய சிவன்றிரு நாமஞ், சிவனரு ளான்மாத் திரோத மலமாயை, சிவன்முத லாகச் சிறந்த நிரோதம், பவம தகன்று பரசிவ னாமே (௩)

வோதிய நமமல மெல்லா மொழித்திட்டவ, வாதி தனைவிட் டிறையருட் சத்தியாற், றீதிற் சிவஞான யோகமே சித்திக்கு, மோதுஞ் சிவாய மலமற்ற வுண்மையே. (௪)

நமாதி நனாதி திரோதாயி யாகித், நமாதிய தாய்நிற்கத

தானந்தத தற்றுச், சமாதித் துரியத தமதாக மாமே, சமாதி
சமாதி சிவமாத லெண்ணமே (௫)

அருடரு மாயமு மத்தனுந தம்மி, லொருவனை யீனறவ ளுரு
ளொருறு மாயை, திரிமல நீஙகிச சிவாயவென ரோது, மருவினை
தீரப்பது மவவெழுத தாமே. (௬)

சிவசிவ வென்றே தெளிகிலா ரூமர், சிவசிவ வாயுந் தோ
நதின் னாடடகச, சிவசிவ வாய தெளிவினுள ளார்கள, சிவசிவ
வாகுந திருவரு ளாமே. (௭)

சிவசிவ வெனகிலர் தீவினை யாளர், சிவசிவ் வெனறிடத
தீவினை மாளுஞ், சிவசிவ வெனறிடத தேவரு மாவர், சிவசிவ
வெனனச் சிவகதி தானே. (௮)

நமவெனனு நாமததை நாவி லொடுக்கிச, சிவவெனனு நா
மததைச சிநதையு ளேறறிப, பவமதத தீரும பரிசும தறறு,
லவமதி தீரு மருமபிறப பனறே. (௯) ஆ கக

அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம்.

சிவாய நமவெனச சித்த மொருககி, யவாய மறவே யடி
மைய தாககிச், சிவாய சிவசிவ வெனறெனறே சிநதை, யவா
யங கெடநிற்க வானநத மாமே (௧)

செஞ்சுடர் மணடலத தூடுசென் றப்பா, மஞ்சண வு
முறை யேறி வழிககொணடு, துஞசு மவனசொனன காலத
திறைவனை, நெஞசென நீஙகா நிலைபெற லாகுமே. (௨)

அஞசெழு மாகம வேதம தோதினு, மெங்கள் பிரானெழு
த தொனறி லிருப்பது, சங்கைகெட் டவவெழுத தொனறை
யுந சாதிககா, லஙகனை ரோகதி வருங்கல மாமே (௩)

பழுததன வைந்தும் பழமறை யுள்ளே, விழித்தங் குற
ஙகும் வினையறி வாரில்லை, யெழுத்தறி வோமென் றுரைப்பர்க
ளேது, மெழுத்தை யழுத்து மெழுத்தறி யாரே. (௪) ஆ எங

திருக்கூத்துத்தரிசனம்

எங்குந் திருமேனி யெங்குஞ் சிவசத்தி, யெங்குஞ் சிதம்பர மெங்குந் திருநட்ட, மெங்குஞ் சிவமா யிருத்தலா லெங்கெங்குந், தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டதே. (க)

சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச், சொற்பத மாமந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப், பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை, யற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே. (உ)

சிவானந்தக்கூத்து.

தானந்த மில்லாச் சதானந்த சத்திமேற், றேனுந்து மானந்த மாநடங் கண்டீர், ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யு நம்பிக்கங், கானந்தக் கூத்தாட வாடரங் கானதே (௩)

ஆனந்த மாடரங் கானந்தம் பாடல்க, ளானந்தம் பல்லிய மானந்த வாச்சிய, மானந்த மாக வகில சராசர, மானந்த மானந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே (௪)

ஒளியாம் பரமு முளதாம் பரமு, மளியார் சிவகாமி யாகுஞ் சமயங், களியார் பரமுங் கருத்துறை யந்தத், தெளிவாகுஞ் சிவானந்த நட்டத்தின் சித்தியே (௫)

ஆன நடமைந் தகளச் சகளத்த, ரான நடமாடி யைங்கரு மத்தாக, வான தொழிலரு ளாலைந் தொழிற்செய்தே, தேன்மொழி பாகன் றிருநட மாடுமே. (௬)

பூதாண்ட பேதாண்ட போகாண்ட யோகாண்ட, மூதாண்ட முத்தாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட, தாகாண்ட மைங்கரு மத்தாண்ட தற்பரத், தேகாந்த மாம்பிர மாண்டத்த வென்பவே (௭)

வேதங்க ளாட மிகுவா கமமாடக், கீதங்க ளாடக் கிளரண்ட மேழாடப், பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாடக், காதங்கொ

ண் டாடி ஞான் ஞானனந் தக்கூத்தே. (௮)

பூதங்க ளைந்திற பொறியிற் புலனைந்தில், வேதங்க ளாந

தின மிருமாக மகத்தனனி, போதங்க கலைகால மூழி யுடனண்ட

ப, போதங்க ளாநதிற் புணர்நகாடுஞ சித்தனே. (௯)

தேவா சுரர்நரர் சித்தர்வித் தியாதரா, மூவர்க ளாதியி

ன முப்பத்து மூவர்கள், தாபதர் சத்தர் சமையஞ் சராசரம்,

யாவையு மாடிடு மெம்மிறை யாடவே. (௧௦)

சுந்தரக்கூத்து

அண்டங்க ளேழினுக கப்புறத் தப்பா, லுண்டென்ற சத்

தி சதாசிவத் துச்சிமேற், கண்டங் கரியாக கருணை திருவுருக,

கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே. (௧௧)

கொடுகொட்டி பாண்டங் கோடுசங் காரம், நடமெட்டோ

டைந்தாறு நாடியு ளாடுந், திடமுற ரெழுந்தேவ தாருவந் தில

லை, வடமுற்ற மாவன மன்னவன் றானே (௧௨)

பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம், பரமாண்டத் தூ

டே படரொளி யீசன, பரமாண்டத் தூடே படர்தரு நாத

ம், பரமாண்டத் தூடே பரனட மாடுமே (௧௩)

அங்குச வென்ன வெழுநாதகம் போதத்திற், றங்கிய

தொந்தி யெனுங்காள வொத்தினிற், சங்கரன மூலநா டிசுகுட

டரித்தாடற், பொங்கிய காலம புகும்போக மில்லையே. (௧௪)

ஆனந்தி யாடிப் பின்னவக கூத்தாடிக, காளத்தி யாடிக

கருமத்திற் றரித்தாடி, மூளச சுழுனையு ளாடி முடிவில்லா, ஞா

னத்து ளாடி முடித்தானென் னுந்தனே. (௧௫)

சத்திக ளைந்துஞ் சிவபேதந் தானைந்து, முத்திக ளெட்டு

முதலாம் பதமெட்டுஞ், சித்திக ளெட்டுஞ் சிவபதந் தானெட

டு, சத்திக ளெட்டுசன் றானட மாடுமே. (௧௬)

மேகங்க ளேழும் விரிகடற் றீவேழுந், தேகங்க ளேழுஞ

சிவபாற் கரனேழுந் தாகங்க ளேழுஞ் சாந்தி தனிலேழு, மீ
தினறநந்தி யடிகதி ழடங்குமே (கஎ)

பொறபதிக கூத்து.

தெற்கு வடக்குக் கிழக்குமேற குச்சியி, லற்புத மான
கோ ரஞ்ச முகததிலு, மொபபில்பேரினபத துபய வுபயதத
ட, டற்பர வினறு தனிநடஞ் செயயுமே. (௪அ)

அடியா ரரனடி யானநதங் கணடோ, ரடியா ரானவ ர
தகரு ளுறறே, ரடியாா பவரே யடியவ ராமா, லடியார்பொ
ன னமபலத தாடல்கண் டோரே. (௧௯)

அடஙகாத வெனனை யடககி யடிவைத, திடங்காணப ரா
னநதத தேயெனனை யிட்டு, நடநதான செயுநநதி நனஞானக
கூததன, படந்தானசெய் துளளுட படிநதிருந தானே. (௨௦)

உமபறிற கூததனை யுததமக கூத்தனைச், செமபொற் றிரு
மனறுட சேவகக கூததனைச, சம்பநதக கூததனைத தறபரக
கூததனை, யினபுற நாடியென னைபில்வைத தேனே. (௨௧)

மாணிககக கூததனை வண்டில்லைக கூததனைப், பூணுற்ற
மனறுட் புரிசடைக கூத்தனைச, சேணுற்ற சோதிச் சிவானந
தக கூததனை, யாணிப்பொற் கூததனை யாருரைப் பாரே ()

விமமும வெருவும் விழுமெழு மெய்சோருந, தம்மையுந்
தாமறி யாாகள் சதிர்கெடுஞ், செமமை சிறந்த திருவம் பலக்
கூத்து, ளமமலாப் பொற்பாதந தனபுவைப் பாாகட்கே. ()

தேடடறுஞ் சிநதை திகைப்பறும் பிணடத துள, வாட்ட
றுங் கால்புநதி யாகி வறும்புல, ஞேட்டறு மாசை யறுமுளாத
தானநத, நாட்ட முறுக்குறு நாடகங் காணவே. (௨௪)

காளிபோ டாடிக் கனகா சலததாடிக, கூளியோ டாடிக
குவலயத தேயாடி, நீடிய நீர்தீகால் நீள்வா னிடையாடி, நா

ஞூற வம்பலத் தேயாடு நாதனே. (உரு)

மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை, கூருமிவ் வானிளி லங்கைக் குறியுறுஞ், சாருந் திலைவனத் தனமா மலயத்து, மேவுஞ் சுழுனை யிவைசிவ பூமியே. (உசு)

பூதல மேருப் புறத்தான தக்கண, மோது மிடைபிங் கலையொண் சுழுனையாம், பாதி மதியோன பயிற்றிரு வம்பல, மேதமிம் பூதாண்டத் தெல்லையி னீறே. (உஎ)

பொற்றில்லைக்கூத்து

அண்டங்க ளோரேழு மம்பொற் பதியாகப், பண்டையா காசங்க ளைந்தும் பதியாகத், தெண்டினிற சத்தி திருவம் பலமாகக், கொண்டு பரஞ்சோதிக் கூத்துகந் தானே. (உஅ)

குரானந்த ரேகையாய்க் கூர்ந்த குணமாய், சிரானந்தம பூரித்துத் தென்றிசை சேர்ந்து, புரானந்த போகனும் பூவையு ந் தானும், சிரானந்த மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே (உகூ)

ஆதி பரனாட வங்கைக் கனலாட, வோதுஞ் சடையாட வுன்மத்த முற்றாடப், பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட, நாதமோ டாடினன் ஞானாந்த நட்டமே. (௩௦)

கும்பிட வம்பலத் தாடிய கோனட, மம்பர னாடு மகிலாண்ட நட்டமாஞ், செம்பொரு ளாகுஞ் சிவலோகஞ் சேர்ந்தற்று, லும்பர மோனஞா னாநந்த த்தி லுண்மையே. (௩௧)

மேதினி மூவேழு மிகுமண்ட மோரேழு, சாதக மாகுஞ் சமயங்க ளாறெட்டு, நாதமொ டந்த நடானந்த நாற்பதப், பாதியோ டாடிப் பரனிரு பாதமே. (௩௨)

இடைபிங் கலையிம வானொ டிலங்கை, நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுனை, கடவுந் திலைவனங் கைகண்ட மூலம், படர்வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமே. (௩௩)

ஈறுன கன்னி குமரியே காவிரி, வேறு நவதீர்த்த மிக்கு ள்ள வெற்பேழுள, பேறுன வேதா கமமே பிறந்தலான, மா ருத தென்றிசை வையகஞ் சுத்தமே. (௩௪)

நாதத தினிலாடி நாறபதத தேயாடி, வேததநி லாடித தழலநத மீதாடிப், போதததிலாடிப் புவந முழுகாடுக, நீத ற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே. (௩௫)

தேவரோ டாடித திருவம பலததாடி, மூவரோ டாடி முனிசனத தோடாடிப, பாவினு ளாடிப் பராசத தியிலாடி க, கோவினு ளாடிடு கூததப பிரானே (௩௬)

ஆறு முகததி லதிபதி நானென்றுங, கூறு சமயக் குருப ர னுனென்றுங, தேறினா தெற்குத திருவம் பலத்துளே, வே றின்றி யண்ணல் விளங்கின் றுனே. (௩௭)

அம்பல மாடரங் காக வதனமீதே, யெம்பர னுடு மிரு தாளி னீரொளி, யும்பர மாமைநது நாததது ரேகையு—, டம பத மாய்நின்று தானவந தருளுமே. (௩௮)

ஆடிய காலு மதிற்சிலம் போசையும், பாடிய பாட்டுமே ப லவான நட்டமுங், கூடிய கோலங் குருபரன் கொண்டாடத, தேடியு ளேகண்டு தீரந்தற்ற வாறே. (௩௯

இருதயந தன்னி லெழுநத பிராணன, கரசர ணுதி கலக் கும்படியே, வரதன மன்றினின் மாணிக்கக் கூத்தன, குரவ னு யெங்கணுங் கூத்துகந தானே. (௪0)

அற்புதககூத்து.

குருவுரு வன்றிக குனிககு முருவ, மருவுரு வாவது மக்க வருவே, திரிபுரை யாகித் திகழுகரு வாளு, முருவரு வாகு மு மையவ டானே. (௪௧)

திருவழி யாவது சிற்றம் பலத்தே, குருவடி யுள்ளாக் குனிக்கு முருவே, யுருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு, வருள்வழி யாவது மவ்வழி தானே. (௪௨)

நீருஞ் சிரசிடை பன்னிரண் டங்குல, மோடு முயிரெழுந் தோங்கி யுதித்திட, நாடியி னூடேநந் நம்பெரு மானுக்கு, நாடு மிடந்திரு வம்பலந் தானே. (௪௩)

வளிமேக மின்வில்லு வானக வோசை, தெளிய விசும்பிற் றிகழ்தரு வாறுபோல், களியொளி யாறுங் கலந்துடன் வேறு, யொளியுரு வாகி யொளித்துநின் றானே. (௪௪)

தீமுத லைந்துந் திசையெட்டுங் கீழ்மேலு, மாயு மறிவினுக் கப்புற மானந்த, மாயைமா மாயை கடந்துநின் றார்காண, நாயக னின்று நடஞ்செய்யு மாறே. (௪௫)

கூத்தனைக் கலந்திடு கோலவளை யாளொடுங், கூத்தனைக் கலந்திடு கோதிலா வானந்தங், கூத்தனைக் கலந்திடு கோதிலா ஞானத்துக், கூத்தனுங் கூத்தியுங் கூத்தினின் மேலே. (௪௬)

இடங்கொண்ட சத்தியு மெந்தை பிரானு, நடங்கொண்டு நின்றமை யானு மறிந்தேன, படங்கொடு நின்றவிப் பல்லுயி ரெல்லா, மடங்கலுந் தாமாய்நின் றுநின் றாரே. (௪௭)

சத்தி வடிவு சகலவா னந்தமு, மொத்தவா னந்த முமையவள் மேனியாஞ், சத்தி வடிவு சகளத் தெழுந்திரண், டொத்தவா னந்த மொருநட மாமே. (௪௮)

நெற்றிக்கு நேரே புருவத் திடைவெளி, யுற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம், பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரம னிருந்திடஞ், சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே. (௪௯)

அண்டங்க டத்துவ மாகிச் சதாசிவந், தண்டினிற் சாத்தவி சாம்பவி யாதனந், தெண்டினி லேழுஞ் சிவாசன மாகவே, கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (௫௰)

மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர், நன்றிது தானித
ழநாலொடு நூறவை, சென்றது தானொரு பத்திரு நூறுள, நி
ன்றது தானெடு மண்டல மாமே. (ருக)

அண்ட மெழுகோடி பிண்ட மெழுகோடி, தெண்டிரை
சூழ்ந்த திசைக ளெழுகோடி, யெண்டிசை சூழ்ந்த விலிங்க
மெழுகோடி, யண்ட நடஞ்செயு மாலயந் தானே. (ருஉ)

ஆகாச மாமுட லங்கா ரமுயலக, னேகாச மாந்திசை யெ
ட்டுந் திருக்கைகண், மோகாய முக்கண்கள் மூன்றொளி தானு
க, மாகாயன் மன்றுள் நடஞ்செய்கின் றானே. (ருங)

அம்பல மாவ தகில சராசர, மம்பல மாவது வாதிப்பி
ரானடி, யம்பல மாவது வப்புத்தீ மண்டல, மம்பல மாவது
வஞ்செழுத் தாமே (ருச)

கூடிய திண்முழ வங்குழ லோமென்று, வாடிய மானுட
ராதிப் பிரானென்ன, நாடிய நற்கண மாரமபல் பூதங்கள்,
பாடிய வாறொரு பாண்டரங் காமே (ருரு)

அண்டத்திற் றேவாக ளப்பாலைத் தேவர்க, ளெண்டிசை
சூழ்புவிக் குள்ளுள்ள தேவர்கள், புண்டரீ கப்பதப் பொன்ன
ம பலக்கூத்து, கண்டுசே வித்துக் கதிபெறு வார்களே (ருசு)

புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலூறு மாபோற், களிக்குந் திரு
க்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லா, மளிக்கு மருட்கண்ணீர் சோர்
நெஞ் சுருக்கு, மொளிக்கு ளானந்த தமுதூறு முள்ளத்தே

திண்டாடி வீழ்கை சிவானந்த மாவது, வுண்டார்க்கு
ணர்வுண்டா முன்மத்தஞ் சித்திக்குங், கொண்டாடு மன்றுட்
குனிக்குந் திருக்கூத்து, கண்டார் வருங்குணங் கெட்டார்க்கு
மொக்குமே. (ருஅ)

அங்கி தமருக மக்குமா லைபாச, மங்குசஞ் சூலங் கபால
முடனஞானந், தங்கு மபயந் தருநீல முமுடன், மங்கையோ
ர் பாகமாய் மாநட மாடுமே. (ருகூ)

ஆடல் பதினொ ருறுப்பு மடைவாகக், கூடிய பாதஞ் சி
லம்புகைக கொளதடி, நீடிய நாதம் பராற்பர நேயததே,
யாடிய நந்தி புறமகத தானே. (கூ०)

ஒனபது மாட வொருபதி னாருட, வனபுறு மார்க்கங்க
ளாறு முடனாட, வினபுறு மேழினு மேழைம்பத தாருட, வ
னபது மாடின னனநதக கூததே. (கூக)

ஏழினி லேழா யிகழ்ந்தெழுந தேழ்நதா, மேழினி லொன
று யிழநதமைந நோனறுகி, யேழினிற சன்மார்க்க மெங்கள
பரஞ்சோதி, யேழிசை நாடகத தேயிசைந தானே (கூஉ)

மூனறினி லஞசாகி மூநநூற் றறுபதாய், மூனறினி லாறு
ய முததறபன்னீர மூலமாய், மூனறினி லககமுடிவாகி மூநதி
யே, மூனறினு மாடினன யோகாநதக கூததே. (கூ௩)

காமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை, மாமணி யீசன மல
ரடித தாளிணை, வாமணி யன்புடை யார்மனத் துள்ளெழுங்,
காமணி ஞாலங கடநதுநின றானே (கூ௪)

புரிநதவ ளுடிற் புவநங்க ளோடுந, தெரிநதவ னாடுமன
வெங்கள சிநதை, பரிநதவ னாடிறபல் பூதங்க ளாடு, வரிந
தவ னாடல்கண் டின்புற்ற வாறே. (கூரு)

ஆதி நடஞ்செய்தா னென்பாக ளாதர்க, ளாதி நடஞ்செய்
கை யாரு மறிகில, ராதி நடமாட லாரு மறிநதபி, னாதி நடமா
ட லாமருட் சததியே. (கூசா)

ஒனபதோ டொனபதா முற்ற விருபத்த், தனபுறு கோ
ணமிபதத தாடிடத், தனபுற சததியுட் டோன்றிநின றாட
வே, யன்புற வெங்கைநதின றாடலுற் றானே. (கூஎ)

தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தானாடச், சித்தமு மாடச் சிவ
சததி தானாட, வைத்த சராசர மாட மறையாட, வத்தனு மா
டின னானந்தக் கூத்தே. (கூஅ)

இருவருங் காண வெழிலம் பலத்தே, யுருவோ டருவோ
டுருபர ரூபமாய்த், திருவருட் சத்திக்குள் சித்தனா னந்த, ன
ருளுரு வாகநின் றாடலுற் றானே (௬௯)

சிவமாடச் சத்தியு மாடச் சகத்தி, லவமாட வாடாத வ
ம்பர மாட, நவமான தத்துவ நாதாந்த மாடச், சிவமாடு
வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே. (௭௰)

நாதத்தி னந்தமு நற்போத வந்தமும், வேகத்தி னந்தமு
மெய்ச்சிவா னந்தமுந், தாகற்ற நல்ல சதாசிவா னந்தத்து,
நாதப் பிரமஞ் சிவநட மாகுமே (௭௧)

சிவமாதி யைவர் திண்டாட்ட முந்திரத், தவமாரா பசுபா
ச மாங்கேச தனித்துத், தவமாம பரனெங்குந் தானாக வாடுந்,
தவமாஞ் சிவானந்தத் தேர்ஞானக் கூத்தே. (௭௨)

கூடிநின் றொருகாலத்துத் தேவர்கள், வீடநின் றானை
விகிர் தாவென்று நாமத்தைத், தேடநின் றார்க முஞ்சடா
ரனொருளி, யாடநின் றானென்னை யாடகொண்ட வாறே (௭௩)

நாதத் துவங்கடந் தாதி மறைநம்பி, பூதத் துவத்தே பொ
லிந்தின்ப மெய்தினா, பேதத் துவமு மயற்றொரு பேதியும், பே
தப் படாவண்ணம் பின்னிநின் றானே. (௭௪)

ஆனந்த மானந்த மென்ப ரறிவில, ரானந்த மாநட மாரு ம
றிகில, ரானந்த மாநட மாரு மறிந்தபின், னானந்த மற்றிட மா
னந்த மாமே (௭௫)

திருந்துநற் சீயென் றுதறிய கையு, மருந்தவர் வாவென்ற
ணைத்த மலர்க்கையும், பொருந்தி லிமைப்பிலி யவ்வென்ற பொ
ற்கையுந், திருந்தத் தீயாந் திருநிலை மவ்வே (௭௬)

மருவுந் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு, மருவிய வப்பு மனலு
டனே கையுங், கருவின் மிதித்த கமலப் பதமு, முருவிற் சிவாய
நமவென வோதே. (௭௭)

அரன்றுடி தோற்றமமைத்த நிதியா, மாணங்கி தன்னி லறையிற சயகார, மாறுற றணைப்பி லமருந் திரோதாயி, யர ணடி யெனறு மறுககிரக மெனனே. (௭௮)

நிததிரட சோதி நிகழொளி யுளளொளி, கூததனைக க ளடவக கோமளக கணணினா, மூர்த்திகண மூவா முதல்வ னிடைசெல்லப, பாாததனள வேதஙகள பாடினா தானே.

நநதியை யெங்கையை ஞானத நலவனை, மந்திர மொன றுண மருவி யதுகடந, தநதர வானததி னபபுறத தப்பா, சுந தரக கூததனை யெனசொல்லும வாறே. (௮௧)

சிப குருநநதி திருவம் பலததிலே, யாயுறு மேனியை யா ரு மறிகிலா, தீயுறு செமமை வெளுபபொடு மததனமை, யாயு று மேனி யணைபுக லாமே (௮௪)

தானுன சததியுந தறபரை யாய்நிறகுந், தானும பரற கு முயிாகருந சகுதிசகை, ஞானுதி பேத நடததந நடிததகரு, ளானு லரனடி நேயதத தாமே (௮௨) ஆ கடுடு.

ஆகாசபபேறு

உளளத்து ளோமென வீச னொருவனை, யுள்ளதது ளேயங் கி யாய வொருவனை, யுளாததது ளேதீ யாய வொருவனை, யுள ளத்து ளேயுட லாகாய மாமே. (௧)

பெருநிலை மாயணட மாயணடத தப்பாற், றருநில மாய் நின்ற கொளகைய னீசன, பெருநில மாய்நின்று தாஙகிய தா ளோ, னருநிலை யாய்நின்ற வாதிப் பிரானே. (௨)

அணட வொளியு மகண்ட வொளியுடன், பிணட வொளி யாற் பிதற்றும் பெருமையை, யுண்ட வெளிகளுள் ளொளிகளு ளொளிததது, கொண்ட குறியைக் குலைததது தானே. (௩)

பயனுறு கனவியர் போகத்தி னுள்ளே, பயனுறு மாதிப் ப
ரஞ்சுடாச சோதி, யயனொடு மாலறி யாவகை நின்றிட, டியா
நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே (௪)

அறிவுக் கறிவா மகண்ட வொளியும், பிறியா வலத்தினிற்
பேரொளி மூன்று மறியா திடங்கிடி லத்த னடிக்குட, பிறியா
திருக்கிற் பெருங்கால மாமே. (௫)

ஆகாச வண்ணா னமரா திலககொழுந், தேகாச மாசுண மி
ட்டங் கிருந்தவ, ளாகாச வண்ண மமாநதனின றப்புற, மாகா
ச மாயங்கி வண்ணனு மாமே. (௬)

உயிர்க்கின்ற வாறு முலகமு மொக்க, வுயிர்க்கின்ற வுள
ளொளி சோகின்ற போது, குயிரகொண்ட போதை குலாவி யு
லாவி, வெயிறகொண்டென னுள்ளம் வெளியது வாமே. (௭)

நனுகி லககில ஞாக னுலகத, தனுகி லகன்ற பெரும்பதி
நந்தி, நனுகிய மினனொளி சோதி வெளியைப், பணியி னமுத
ம பருகலு மாமே (௮)

புறத்துளா காசம புவன முலக, மகத்துளா காசமெம மா
தி யறிவு, சிவத்துளா காசஞ் செழுஞ்சுடாச சோதி, சகத்து
ளா காசந் தானஞ் சமாதியே. (௯) ஆ. ௧௬௪

ஞானோதயம்.

மனசக்தி யிற்கண்ட மன்னன வாகுங், கனவுற வானந்
த காண்ட லதனை, வினவுற வானந்த மீதொழி யெனப, வின
புற்று னந்தியா னந்த மிரண்டே. (௧)

கரியட்ட கையன் கபாலங்கை யேந்தி, யெரியு மிளம்பிறை
சூடுமெம மானை, யரியன பெரிய னென் றுட்பட்ட தல்லார், கரி
யனகொல் சேயன்கொல் காண்கின்றி லேனே. (௨)

மிககா ரமுதன்னை நஞ்சுண்ட மேலவன், நக்கா ருரைத்த தவநெறி யேசென்று, புககா லருளும் பொன்னுரை ஞானத்தை, நககா கழல்வழி நாடுமி னீரே (௩)

விளக்கைப் பிளந்து விளக்கினை யேற்றி, விளக்கினுக் குள்ளே விளக்கினைத் தூண்டி, விளக்கில் விளக்கை விளக்கவல் லார்க்கு, விளக்குடை யான்கழல் மேவலு மாமே. (௪)

தத்துவ மெங்குண்டு தத்துவ னங்குண்டு, தத்துவ மெங்கில்லை தத்துவ னங்கில்லை, தத்துவ ஞானத்தி னன்மை யறிந்தபின், றத்துவ னங்கே தலைப்படுந் தானே. (௫)

விசும்பொன்று தாங்கிய மெய்ஞ்ஞானத் துள்ளே, யசும்பினின் றூறிய தாரமு தாகும், பசும்பொன் றிகழும் படர்சடை மீதே, குசும்ப மலர்க்கந்தங் கூடிநின் றானே. (௬)

முத்தினை வயிரத்தினை முன்னீர்ப் பவளத்தினை, கொத்தும பசும்பொன்னினை றாவொளி மாணிக்க, மொத்துய ரண்டத் துள்ளமா சோதியை, யெத்தன்மை யேறென்று கூறுசெய் கின்றீரே. (௭)

நானென்றுந் தானென்று நாடினே னாடலு, நானென்று தானென் றிரண்டில்லை யென்பது, நானென்ற ஞான முதல்வனே நல்கினன், றானென்று நானு நினைப்பொழிந் தேனே ()

ஞானத்தி னன்னெறி நாதாந்த னன்னெறி, ஞானத்தி னன்னெறி நானென்ன றிவோர்க்கன, ஞானத்தி னல்லியோக நன்னிலை யேநிற்கன, ஞானத்தி னன்மோன நாதாந்த வேதமே

உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவ ஞானமே, யுய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவந் தெய்வமே, யுய்யவல் லார்கட் கொடுக்கும் பிரணவ, முய்யவல் லாரறி வுள்ளறி வாமே. (௧௦)

காணவல் லார்க்கவன் கண்ணின் மணியொக்குங், காணவல் லார்க்குக் கடலி னமுதொக்கும், பேணவல் லார்க்குப் பி

ழைப்பிலன் பேர்நந்தி, யாணவல் லார்க்கே யவன்றுணை யாமே.

ஓமெனு மோரெழுத் துண்ணின்ற வோசைபோல், மேலி னின்றதேவ ரிருபும் மிழப்பொருள், சேயநின்ற செஞ்சுட ரெம்பெரு மானடி, யாரறிந்த தேவ ரகம்படி யாமே. (கஉ)

ஆ. கஎசு.

சத்தியஞானானந்தம்.

எப்பாழும் பாழு மியாவுமா யன்றாகி, முப்பாழுங் கீழா முப்பாழு முன்னியே, யிப்பாழு மின்னவா றென்ப திலாவின்ப, தற்பரஞா னானந்தந் தானது வாகுமே (க)

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்ன துரியம்போ, னம்பிய மூன்று துரியத்து நன்றும, மம்புவி யுன்று வதிக்க மப்பாலைச், செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே (உ)

மனனுஞ் சத்தியாதி மணியொளி மாசோபை, யனனோ டொப்ப மிடலொன்று மாறது, வினவிய வுறபல மொண்சீ ரிடமணம, பனலிய சோபை பகராறு மானதே (௩)

சத்தி சிவன்பர ஞானமுஞ் சாற்றுங்கா, லுய்த்த வனந்தஞ் சிவமுய ரானந்தம், வைத்த சொரூபத்த சத்தி வருகுரு, வுய்த்த வுடலிவை யுற்பலம் போலுமே. (௪)

உருவுற் பலநிற மொண்மணஞ் சோபை, தரநிற்ப போலுயிர் தற்பரந் தன்னின், மருவச் சிவமென்ற மாமுப் பதத்தின், சொரூபத்தன் சத்தியாதி தோன்றநின் றானே (௫)

நினையு மளவி னெகிழ வணங்கிப், புனையி லவனைப் பொதியலு மாகும், பினையுமெங் கோனந்தி தன்னருட் கூட்டி, நினையு மளவி னினைப்பித்த தன்னே. (௬)

பாலொடு தேனும் பழத்து ளிரதமும், வாலிய பேரமு தாகு மதுரமும், போலுந் துரியம் பொடிபட வுள்புகச், சீல மயிர்க்கரை யெறுந்தேன் றேமே. (௭)

அமரர் துவங்கடந் தண்டங் கடந்து, தமர்ந்து நின்ற தனிமைய னீசன், பவளத்து முத்தம பணிமொழி மாதா, தவளற்ற சோதி தொடர்ந்துநின் றானே (அ)

மதிம மாருறு மாறறி மலநீக்கிச, சுத்தம தாகுந துரிய துரிசற்றுப், பெத்த மறசிவ மாசிப பிறழ்வுற றுச, சத்திய ஞானந்தரு சாரந்தன்ன ஞானியே. (௯)

சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப, பவமான முப்பாசப் பற்றப பறறத், தவமான சத்திய ஞானனந்தத்தே, தவ மாா துரியஞ் சொருபம தாமே (௧௦) ஆ உ௮௬.

சொருபோதயம

பரம குரவன பரமெங்கு மாகித, திரமுற வெங்கணுஞ் சேரந்தொழி வற்று, நிரவு சொருபத்து ளீடுஞ் சொருப, மரிய துரியத் தணைந்துநின் றானே. (௧)

குலைக்கின்ற நீரிற குவலய நீரு, மலைக்கின்ற காற்று மனலோடா காச, நிலத்திடை வானிடை நீண்டகன் றானை, வளைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே. (௨)

அங்குநின் றானயன் மால்முதற் றேவாக, ளெங்குநின் றானிறை வனென்ன றேத்தவா, தங்கிநின் றானரனி நாயக னெம மிறை, பொங்கிநின் றானபுவ லூடதி தானே (௩)

சமையச சுவடுந் தனையறி யாமற,சமையற்ற காமாதி காரண மெட்டுந, திமிரச செயலுந தெளிவுட னனறே,ரமராக கதி பதி யாகின்ற போரோ. (௪)

மூவகை தைவத தொருவன முதலுரு, வாயது வேறும் தபோ லணுப்பரன, சேய சிவமுத துரியத் துச சீர்பெற, வேயு நெறியென நிறைநா லியமபுமே. (௫)

உருவனறி யேநின றுருவம் புணர்க்குங், கருவனறி யோகி

னறு தானக ருவாகு, மருவனறி யேநின்ற மாயப் பிரானைக, கு
ருவனறி யாவாககுங கூடவொணணாதே (௬)

உருவ நினைப்பவாக குள்ளுறுஞ் சோதி, யுருவ நினைப்பவ
ருழியங் காணப, குருவ நினைப்பவ ரும்பரு மாவ, குருவ நினைப
படவருலகத்தில யாரே (௭)

பரஞ்சோதி யாகும் பதியினைப பற்றுப, பரஞ்சோதி யெ
னறுட பதநததற பின்னைப, பரஞ்சோதியுணணை பற்றிய ப
றியட, பரஞ்சோதி தன்னைப பறையககணடேனே (௮)

சொரூப முருவங் குணங்கொல விழுங்கி, யரிபன வுறபல
மாமாறுபோல, பருவப சத்தி பாதி நானகுமதிதத, சொரூப
க நாவன சகோதயத தானே (௯)

உணாயறற வானந்தோன சொருபததன, கரையற்ற ச
ததியாதி காணி லகார, மருவுற றுகார மகாரம தாக, வணாய
றற தாரத்தி னுள்ளொளி யாமே (௰)

தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய, முலைநின்ற மாதுற
மோதகியை யாமைய, பலைநின்ற பொல்லாப பிறவு கடந்து, க
லைநின்ற கள்வனைக கணடுகொணடேனே (௧௧)

நாமா றறிந்தேன அகத்தி னருமபொருள, போமா றறிந்தே
னை புகுமாறு மீதென்றே, மோட்ப திலலை யினியோர் நிடரிலலை
நாமா மூலவனு நானென்ன லாமே (௧௨) ஆ ௧௯௮

---

௭ ழ.

செறிவென சிவ்வென செஞ்சாந் தணியிவென, மததகத
தேவள நாடி மறிக்கவென, வித்தக னாகி விதிவழி யல்லது,
தத்துவ ஞானிக டனமைகுன றாமே (௩)

தானமுனனரு செய்த விதிவழி தானல்லால, வானமுன
னரு செய்தது வைததகோ மாட்டிலலை, கோனமுனனரு

சென்னி குறிவழியே சென்று, நான்முன்னஞ் செய்ததே னெல்லா மானதே (௨)

ஆறிட்ட நுண்மணலாறே சுமவாதே, கூறிட்டுக் கொண்டு சுமந்தறி வாரில்லை, நீறிட்ட மேனி நிமிர்சடை நந்தியைப், பேறிட்டென் னுள்ளம் பிரியகி லாவே (௩)

வானின் றிடிக்கிலென் மாகடல் பொங்கிலென், கானின்ற செந்தீக் கலந்துடன் வேகிலென், றானின்ற மாருதஞ் சண்டமடிக்கிலென், நானின்ற நாதனை நாடுவ னானே (௪)

ஆனை துரக்கிலென் அம்பூ டறுக்கிலென், கானத் துழுவை கலந்து வளைக்கிலென், ஏனைப் பதியினி லெம்பெருமானை வைத்த, ஞானத் துழவினை நானுழு வேனே (௫)

கூடு கெடினமற் றோர்கூடு செய்வா னுள, னோடு கெடினு நாராசெடு வாரில்லை, வீடு கெடினமற் றோர்வீடுபுக் காலொக்கும், பாட்டு நந்தி பரிசறி வார்க்கே (௬) ஆ. ௨௭௪

சிவதரிசனம்

சிந்தைய தென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை, சிந்தையி னுள்ளே சிவனும் வெளிப்படுஞ், சிந்தை தெளியத் தெளியவல் லார்கட்குச், சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே (௧)

யாக்கு மனமு மறைந்த மறைப்பொரு, ளோக்கு மினநோக்கப் படும்பொரு ளுணர்ந்து, போக்கொன் றிலலை வரவில்லை கேடில்லை, யாக்கமு மத்தனை யாய்ந்துகொள் வார்க்கே ()

பரனாய பராபர னாகிய பாசென, னாராய வழக்க றவொண்ணா தாராயத், தாராயத் தருந்தென வாறறி, வொண்ணா வாறு யுலகிலருள்புரிந் தானே. (௩) ஆ. ௨௭௭.

சிவரூபதரிசனம்.

ஓது மயிர்க்கா றொறுமமு தூறிய, பேத மபேத மபிரபு
த வானந்த, மாதிச சொரூபங்கண் மூன்றகன் றப்பாலை, வே
தக மோதுஞ் சொரூபிதன் மேன்மையே (க)

உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே, புணரு மவனே புலவி ய
வனே, யிணரு மவன்றன்னை யெண்ணலு மாகான, றுணரின ம
லர்க்கந்தந் துன்னிநின் றானே (உ)

துன்னிநின் றானறன்னை யுன்னிமுன் னாவிரு, முன்னி யவ
ர்தங் குறையை முடித்திடு, மன்னிய சேவடி மறையவன் மா
தவன, சென்னியு ணின்றதோர் தேற்றத்த னாமே (௩)

மின்னுற்ற சிந்தை விழித்தேன் விழித்தலுந், தன்னுற்ற
சோதி தலைவ னிணையிலி, பொன்னுற்ற மேனிப் புரிசடை நந்
தியு, மென்னுற்ற றறிவனெ னெனவிழ்ந் தானே (௪)

சத்திய ஞானத் தனிப்பொரு ளானந்தஞ், சித்தத்தி வி
லாச சிவானந்தப் பேரொளி, சுத்தப் பிரம துரியந் துரியத்த,
ளுப்தத் துரியத் துறுபே ரொளியே (௫)

பரனல்ல நீடும பராபர னல்ல, வுரனல்ல மீதுண ரோண
சுட ரல்ல, தரனல்ல தானவை யாயல்ல வாகு, மரனல்ல வா
னந்தத் தப்புறந் தானே. (௬)

முத்தியுஞ் சித்தியு முற்றிய ஞானத்தோன், பத்தியு ணின்
று பரந்தனு ணின்றுமா, சுத்தியு ணின்றோர் சுகருத்தத் தத்துவங்
கூடலா ற, சுத்தி யகன்றோ சுகானந்த போதரே (எ)

துரிய வதீதஞ் சொல்லறும் பாழாந், துரிய துரிய மதீதம்
புரியில், விரியுங் குவியும் விள்ளா மிளிருந்தன், னுருவுந் திரியு மு
ரைப்பதெவ் வாறே. (அ) ஆ. உ௧௫.

முத்திபேதம, கர்மநிர்வாணம்.

ஒஇய முத்தி யடைவே யுயிபர, பேதமி லச்சிவ மெய்
தூந் துரியமோ, டாதி சொருபச சொருபதத தாகவே, பேதமி
லாநிரு வாணம பிறநதகதே (௧)

பறறற றவாபற்றி நினற பரம்பொருள, கற்றற் றவாகற
றுக கருதிய கணணுதல, சுறறற் றவர்சுற்றி நினறவென சோதி
யைப, பெறறுற் றவாகள பிதற்றெழிநதாரே. (௨) ஆ. உ௧௭.

சூநநியசமபாஷணை.

காயம் பலகை கவறைநது கணமூனறு, மாயம் பொருவ
தோ ரைமபததோ ரககர, மேய பெருமா னிருநது பொருகினற
ற, மாயக கவறறின மறைப்பறி யேனே. (௧)

தூறு படாநது கிடநதது தூநெறி, மாறிக கிடககும வகை
யறி வாரில்லை, மாறிக கிடககும வகையறி வாளாக்கு, ஊறிக
கிடநததென னுளளனபு தானே (௨)

ஆறு தெருவி லகபபட்ட சநதியிற, சாறு படுவன நாலகு
பனையுள, வேறற் கரியதோ ரேணியிட டப்பனை, யேறலுற் றே
னகட லேழுங கணடேனே (௩)

வழுதலை விததிடப் பாகல முளைததது, புழுதியைத தோ
ணடினேன பூசணி பூததது, தொழுதுகொண டோடினா தோ
டடக குடிகண, முழுதும பழுததது வாழைக கனியே (௪)

ஐமெனனும விததினி லானை விளைப்பதோா, செய்யுமடு
செய்யின றெளிவறி வாரில்லை, மையணி கணடன மனம்பெறி
னநிலம, பொய்யொனறு மினறிப் புகவெளி தாமே. (௫)

பளளசெய் யொனறுணடு பாழசெய யிரணடுள, களள
சசெய யஙகே கலநது கிடநதது, வுளளசசெய் யஙகே யுழவுசெ
ய வாாகடகு, வெளளசசெய் யாகி விளைநதது தானே. (௬)

மூவணை யேரு முழுவது முக்காணி, நாமணி கோலித த
நியுறப் பாய்நதிடு, காவணை கோலி நடுவிற் செறுவுழா; கால

ளை கோலிக் களருழு வாரே (எ)

ஏத்த மிரணமுள் வேழு துரவு, மூத்தா ரிறைக்க விளையா
ன படுத்தசீர், பாத்தியிற் பாயாது பாழ்ப்பாய்ந்து போயிடு
ற, கூத்தி வளர்த்ததோர் கோழிப்புள் ளாமே (அ)

பட்டிப் பசுக்க ளிருபத்து நாலுள, குட்டிப் பசுக்களோ
ரேழுள வந்தன, பட்டிப் பசுக்கள் குடப்பாற் சொரியினும், ப
ட்டிப் பசுவே பனவற்கு வாய்த்ததே (௯)

ஈற்றுப் பசுக்க ளிருபத்து நாலுள, ஊற்றுப் பசுக்க ளொ
ருகுடம் பால்போதும், காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுங் கால
த்து, மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே (௰)

சட்டா னகத்திற் றலையான மச்சின்மேல், மொட்டா
யெழுந்து செம்பான் மலர்ந்தது, வட்டம் படவேண்டி வாய்
மை மடித்திட்டுத், தட்டா னதனைத் தகைந்துகொண் டானே

அரிக்கின்ற நாற்றங்கா லல்லற் கழனி, இரிக்கின்ற வோட்
டருஞ் செங்கனக் கட்டி, வரிக்கின்ற நல்ல வறவையைப் பூட்டி
ல், விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்துவித் தாமே (௧௨)

இடாக்கொண்டு தூவி யெருவிட்டு வித்திக், கிடாக்கொ
ண்டு பூட்டிக் களறி முளைப்ப, மிடாக்கொண்டு சோறட்டு
மெள்ள விழுங்கா, ரடாக்கொண்டு செந்நெ லறுக்கின்ற வா
றே (௧௩)

விளைந்து கிடந்தது மேலைக்கு வித்தது, விளைந்து கிடந்
து மேலைக்குக் காதம், விளைந்து விளைந்து விளைந்துகொள் வா
ர்க்கு, விளைந்து கிடந்தது மேவுமுக் காதமே (௧௪)

களருழு வார்கள் கருத்தை யறியோர், களருழு வார்க
ள் கருத்திலு மில்லை, களருழு வார்கள் களரின் முளைத்த, வளரி
ள வஞ்சியின் வாய்த்தலு மாமே. (௧௫)

கூப்பிடு கொள்ளாக் குறுநரிக் கொட்டகத், தாப்பிடு பா

சத்தை யங்கியுள் வைத்திட்டு, நாட்பட நின்று நலம்புரிந் தா
யிழை, யேற்பட வில்லத இனிதிருந் தானே (௧௬)

மலைமேன் மழைபெய்ய மானங் கன்று துள்ளக், குலைமேலி
ருந்த கொழுங்கனி வீழ, வுலைமே லிருந்த வுறுப்பெனக் கொன்
னை, முலைமே லமிர்தம் பொழியவைத் தானே (௧௭)

பாரப்பா னகத்திலே பாம்பு சுவைத்துண்டு, மேய்ப்பாரு
மின்றி வெறித்துத் திரிவன, மேய்ப்பாரு முண்டாய் வெறிய ம
டங்கினாற், பார்ப்பான பசுவைந்தும் பாலாச் சொரியுமே (௧௮)

ஆமாக்க வைந்து மரியேறு முப்பதும், போமா விரணமொ டொ
டு திடபிலி யொன்பதும், தாமாக் குராலசொலி ரம்மனந் து
ள்ளன, மூவாக் கடாவிடின் மூடமிக்கின் றனே (௧௯)

எழுதாத பொத்தகத் தேடின பொருளைத், தெருளாக்
கன்னி தெளிந்திருந் தோத, மலராத மாட்டின மனத்தின ம
துவைப், பிறவாத வண்டு மணமுகை கொண் டவாறே (௨௦)

போகின்ற பொய்யும் புகுகின்ற பொய்யித் துங், கூகின்ற
நாவலின் கூழைத் தருக்கனி, யாகின்ற பைங்கூ ழவையுண்ணு
மைவரும், வேகின்ற கூரை விருத்திபெற் றாரே (௨௧)

மூங்கி லெழுந்தோர் வேம்புண்டு வேம்பினிற், சார்ந்து
கிடந்த பனையிலோர் பாம்புண்டு, பாம்மைத் தூர்த்திட்டு வேம்
மைத்தின் பாரின்றி, வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே ()

பத்துப் பரும்புலி யானை பதினெட்டு, வித்தக வைவா வி
னோதக் கீரணம், ரத்தகு மூவ ரறுவா மருத்துவ, ரத்தவை
யைவ ரமாந்தின் றரே. (௨௩)

இரண்டு கடாவுண்டி வ்வூரி னுளளே, யிரண்டு கடாவுக்
கு மொன்றே தழும்ப, விரண்டு கடாவு மிருத்திப் பிடிக்கி, வி
ரண்டு கடாவு மொருகடா வாமே. (௨௪)

ஒத்த மனக்கொல்லை யுள்ளே சமனகட்டிப், பத்தி யவலையி

ற பருத்தி நிறுத்தலான, முத்தக் கயிற்க மூவர்களுரினு, லவி
ந்தம பொருது நிரம்பநின ருரே (௨௫)

கூகையும பாமபுங கிளியொடு பூனையு, நாகையும் பூமு ந
லவி லுறைவன, நாவசயைக கூகை நனுக நிறுதலலுங, கூகை
யைக கணடெலி கூபபிடு மாறே (௨௬)

குலைககினற நனனகை யாங்கொங் குழக்கி, விலைககினற
வெளளொலி மூனறு குணநதா, னுலைககுப் புறமெனி லோடு யி
ருககும, புலைககுப பிறநதவை போகினற வாறே (௨௭)

காடுபுக காரிலி காணா கடுவெளி, கூடுபுக கானது வைய
நு குதிரையு, மூடுபுக கானது வாறுள வொட்டக, மூடுபு நாவி
டின மூவனை யாமே (௨௮)

கூரையுஞ சோறும குழாயகத தெண்ணெயுங், காரையு நா
னும வளையலுங கண்டவா, பாறையி லுற்ற பறககினற சில
போ, லாறைக குழியி லழுநதுகின ருரே. (௨௯

அருத்தியுள ளககரை தோனறு மலைமேல், விருததிகண
சாணககப போவாமுப் போதும, வருததியுண் ணினற மலை
யைத தவிரபபா, ரொருததியுள ளாளவ னூரறி யோமே ()

பருநதுங கிளியும் படுபறை கொட்டச், திருநதிய மாதர்
திருமணப பட்டார, பெருநதவப பூதம் பெறறுரு வாகு, மிரு
நதிய டேறின பினபுறு வாரே. (௩௧)

கூடிர பறவை யினைகொகதி மற்றத, னூடுபுக் குண்டி ய
றுககுறி லெனனெக்குஞ, குடெறி செய்புணடு மைகான நிடுகி
னற, பாடறி வாககுப் பயனெளி தாமே. (௩௨)

இலையில்லை பூவுண டினவண்டு கில்லை, தலையில்லை வேரு
ணடு தாளில்லை பூவின, குலையில்லை கொய்யு மலருணடு கொய்யு
க், தலையில்லை தாழநத மயிர்புல ராதே. (௩௩)

அகண்ணினிறந்தோ ராலமரங்கண்டு,நக்கண் வாழ்ந்தி
டுவே பயன்கொள்வா, மிக்கவ ரஞ்சு துயரமுங் கண்டுபோய்த்,
தக்கவா தாழ்ந்து கிடக்கின்ற வாறே. (௩௪)

கூப்பிடு மாற்றிலே வணிகா டிருகாதங், காப்பிடு களாக
லந்துநின் முருளா, காப்பிடு கள்ளனை வெள்ளர் தொடர்ந்திடு
க, கூப்பிடு மீண்டகோர் கூலிகொண் டாரே. (௩௫)

கொட்டியு மாம்பலு மாம்பூத்த குளத்திடை, யெட்டியும
வேம்பு மினியதோர் வாழையுங், கட்டியுந் தேனுங் கலந்தனை
மாட்டாதா, ரொட்டிப் பழத்துக் கிளைக்கின்ற வாறே. (௩௬)

பெண்டவண்டு மாணவண்டும் பூடிகை வணங்க, கொண்டை
கொண்ட பாசத்துக் கோலமுண் டானுங், கண்டவண்டு தானு
ணுங் கண்கலந் திட்ட, பெண்டவண்டு தானபெற்ற இன்பமு
மாமே (௩௭)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவ, னெல்லை கட
ப்பித் திறையடி கூட்டியே, வலலசெய் தாற்றன் மதித்தபின
லலது, கொல்லைச் செ நெஞ்சங் குறியறி யாதே (௩௮)

தட்டத்து நீரிலே தாமரை பூத்தது, குட்டத்து நீர்ற குவ
ளை யெழுந்தது, விட்டத்தி னூரே விளங்கவல் லார்கட்குக,
குட்டத்தி லிட்டதோர் கொம்மட்டி யாமே. (௩௯)

ஆறு பறவைக ளைந்தகத் துள்ளன, நூறு பறவை நுனிக
கொம்பின மேலன, வேறும் பெரும்பதி யேழுங் கடந்தபின,
மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே. (௪௰)

கொட்டனஞ் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள், வட்டனப
பூமி மருவிவந் தாறிடுங், கட்டனஞ் செய்து கயிற்றுற் றெழுமி
யு, மொட்டனஞ் செய்கொளி யாவர்க்கு மாமே. (௪௧)

ஏழு வளைகட லெட்டுக் குலவரை, யாழும் விசும்பினி லங்
கி மழைவளி, தாழு மிருநிலத் தன்மை யதுகண்டு, வாழு நினைக்
கில தாலய மாமே. (௪௨)

ஆலிங கனஞ்செய் தகஞசுடச சூலததுச், சாலிங் கனைத் தத தலைமை தவிரததனா, கோலிங கனைததபின கூபப பற வைகலை, மாலிஙகன வைததது முனபின வழியே (௪௩)

கொட்டிசகுந தாலி யிரணடே யிரணடுககுங, கொட்டுககு ந தாலிககும பாரை வலிசெனபா, கொட்டுககுந காலிககும பாரைககு மூனறுககு, மிட்டம வலிசெனப ரீச னருளே ()

கயலொனறு கணடவா கணடே யிருப்பா, முயலொனறு கணடவா மூவரு முப்யா, பறையொனறு பூசல் பிடிபபா னொ ருவன, மறையொனறு கணட தருவமபொன றாமே (௪௫)

கோளை பெழுந்து கிடநத குரக்கினி, லாளை பட்டாநது தொடாநது கிடநதது,நாளை படுகினறுப போலலல காதறா, பாளை கட்டசசுப படிககினற வாறே (௪௬)

கொலலைமுக காதமுங காட்டைக காதமு, மெல்லை மயங கிக கிடநத விருசெறி, யெலலை மயஙகா தியஙகவல லாகட்டு, வொலலை கடநதுசென றாபுக லாமே (௪௭)

ஆழுவொனறு வித்து வொருஙகின காலத, தொழுமழை பெய்யா திருநிலச செவவி, தழுவி வினைசசென று தாமபய வா து, வழுவாது போவா வளாசடை யோனே (௪௮)

பதுஙகிலும் பாயபுலி பனவிரு காத, மொதுஙகிய தண கட லோத முலவ, மதுஙகிய வாகனி யாரமு துறப, பொ துஙகிய வவவரைப போயவிளைத தானே. (௪௯)

தோணிபொன றேறித தொடாநது கடல்புககு,வாணிபஞ செயது வழஙகி வளாமக, வீலிக கிறையுமே கெஞசி விலைநள ாங, தாலிப பழமபோ லளிககினற வபபே (௫௦)

முககாத மாரறிலே மூனறுள வாழைகள, செக்குப பழு தத திரிமலங் காய்ததன, பககஞர் மிககார் படஙகிஞா கனி யர், ககரு மலருணடு கடுயுகின றாரே (௫௧)

அடியு முடியு மமைததனோ ராநதி, முடியு நுனியினகண்

முத்தலை மூங்கில, கொடியும படையுங கோட்சர ணையைந்து,
மடியும வலம்புரி வாயத்தவ வாறே (௫௨)

குன்றியும பாம்பும பசுமுசு வானரங, கொன்றிக கிடக்கு
சிறுநரிக கூட்டத்துக, குன்றுமை கூடித தாசி னிருந்தபின.
பன்றி நிரையைக குறைக்கின்ற வாறே (௫௩)

பொட்டித தெழுந்தோர பொட்டுண்டு மொட்டினைக,
கட்டுவிட் டோடி மலர்ந்துங, காணலாம, பற்றுவிட் டமயனை
பாழ்பட நோக்கின்ற, கட்டுவிட் டாக்கன்றிக காணவொண
ணாதே (௫௪)

நிரன்றிப பாயு நிலத்தினிற பசசையாம, யாவரு மென்று
மறிபவல் லாரில்லை, கூரு மழைபொழி யாது பொழிபுனல,
தேரினிக காமை திடரினில லாதே (௫௫)

கூகை குருக்கம தேறிக குணம்பயில், மோக முலருக கு
ளாசின்ற காலத்து, நாகமு மொன்று நடவுரை செய்திடும,
பாகனு மாய்நின்ற பண்பனு மாமே (௫௬)

வாழையுஞ் சூரையும வந்திடங கொண்டது, வாழைக்கு
ச சூரை வலிந்து வலித்தனபா, வாழையுஞ் சூரையை வன்றுண்ட
ஞ் செபதிடடு, வாழை யிடங்கொண்டு வாழ்கின்ற வாறே ()

நிலத்தைப் பிளந்து நெடுங்கட லோட்டிப, புனத்துக குர
வன புணர்நத கொழுமீன, விலக்கு மின யாவர்க்கும வேண்டி
ற குறைபா, கருத்தமு மின்றி யடுவது மாமே. (௫௮)

தனிசக்கு மொருபிள்ளை தட்டா னகத்தில், விளிப்பதோ
ர சங்கு வடு வேந்தனை நாடிக, களிக்குங குசவர்க்கு காவித
யாகக்கு, மளிக்கும பத்தொன குயத்துகொள வாரகக ()

குடைவிடடு போந்தது கோயி லெருமை, படைகண்டு மீ
ண்டது பாதி வழியில், உடையவன மந்திரி யுள்ளளு மூரார,நடை
யா நெடுங்கடை யைந்தொடு கானகே. (௬௦)

போகின்ற வெட்டும புகுகின்ற பதநெட்டு, மாகிப் படைத்
தன வொனபது வாய்தலு,காகமு மேட்டொடு நாலு புரவியும,
பாகன விடாவிடிற் பனறியு மாமே. (௩௧)

பாசி படாந்து கிடந்த குளத்திடைக, கூசி யிருக்குங் குரு
கின நோநதுணணுந, தூசி மறவன றுணைவழி யெய்திடப,
பாசங் கிடந்து பதைககினற வாறே. (௩௨)

குமப மலைமே லெழுந்ததோர கொமபுணடு, கொமபுக்கு
மபபா லடிபபதோர காறறுணடு, வமபாய மலாநததோர பூவு
ணடட பூவுக்கு, வணடாய கிடநது மணங்கொளவ னீசனே ()

விளையுந தணடும விரவி யிசைமுரல், தாறுவு யேவித த
தலைப பெயதது,வாணிபஞ் சிக்கென றுவணடை யாமுனனங்,
காணயு மங்கே கலககினற வாறே (௩௪)

கொங்குபுக காரொடு வாணிபஞ் செயதது, வங்குபுக கா
லனறி யாடநதறி வாரிலலை, திங்களபுக காலிரு ளாவ தறிநதி
லா, தங்குபுக காசிலா தாபதா தாமே (௩௫)

போதும புலாநதது பொனனிறங் கொணடது, தாதவி
ழ புனனை தயங்கு மிருகரை, யேநமி லீச னியங்கு நெறியிது,
மாத ரிருநததோர மணடலந தானே (௩௬)

கோமுற றமருங் குடிகளுந தமமிலே, காமுற் றகததி யி
டுவா ரடைதொறு, மீவறற வெல்லை விடாது வழிகாட்டி, யா
முற றதடிஞ் ஞைநதுணண லாமே. (௩௭)

தோட்டததில மாமபழந தோணடி விழுநதககா, லாட
டின புறத்தி னரியழைத் தெனசெயு, மூட்டிக் கொடுதது மூக
வெனை முனனிட்டுக, காட்டிக் கொடுததவர கைவிட்ட வாறே.

புலாநதது தாமெனறு புடகள சிலம்பப், புலரநதது போ
தெனறு பூங்கொடி புலலி, புலமபி னவளோடும் போக நுகரு
ம, புலமடலுக கெனறும புலரநதிலை போதே. (௩௯)

தோணியொன றுணடு துறையில விடுவன, வாணி மிதித
துநின றைவாகோ லூனறலும, வாணிபஞ செயவாா வழிபி
டை யாறறிடை, யாணி கலஙகி லதுவிது வாமே. (௭0)

ஆ ௨௮௭.

மோன சமாதி

நினறி ருநதாா கிடநதா ரெனவில்லை, செனறாாதரு சி
நத மோன சமாதியா, மனறேயு மஙகே மறைப்பொரு ளொ
னறுணடு, செனறுங கணைநதவா சோகினற வாறே (௧)

காடடுக குறியுங கடநதவா காரண,மேடடின புறததிலெ
ழுதிவைத தெனபயன, கூடடிய குருநதி கூடடிடி னலலாது,
வாடடின கழுததி லதாகிடந தறறே (௨)

உணாவுடை யாாகட குலகமுந தோனறு, முணாவுடை
யாாகட குறறுய ரிலலை, யுணாவுடை யாாக ளுணாநதவக கா
ல, முணாவுடை யாாக ளுணாநதுகண டாரே (௩)

மறபபது வாயநினற மாயநன ளுடன, பிறப்பினை நீஙகி
ய பேரரு ளாளன, சிறபபுடை யாளதிரு மஙகையுந தானு, மு
றககமில போகத துறஙகிடுந தானே (௪)

துரியஙகள மூனறுங கடநதொளிா சோதி, யரிய துரி
ய மதினமீது மூனறுய, விரிவு குவிவு விழுஙகி யுமிழநதே, யரை
யி லறுபூ திகததினுள ளானே. (௫)

உருவிலி யூனிலி யூனதொன றில்லி, திருவிலி தீதிலி தே
வாசகுந தேவன, பொருவிலி பூதப படையுடை யாளி, மருவி
லி வநதென மனமபுகுந தானே. (௬)

கணடறி வாரில்லை காயததி னநதியை, யெண்டிசை யோ
ரு மிறைவனெனன றேததுவ, ரண்டங கடநத வளவிலா வான
நதத, தொணடா் முகநத துறையறி யோமே. (௭)

சறபர மல்ல சதாசிவ னுமலல, நிடகள மல்ல சகள ங்
கையலல, யறபுத மாகி யநுபோகக் காமமபோற, கறபனை யின
றிக் கலநதுநின் றானே (௮)

மூகத்திற கணகொண்டு காணகின்ற மூடர்கா, ளகத்திற
கணகொணடு காணபதே யானநத, மகடருத தாய்தன மணவா
ளனொ டாடிய, சுகததைச் சொலலெனறாற சொலலுமா றெங
ஙனே (௯)

உடலினி லுமபெண வதத னையைநதிடடீச, செபபு பராப
ரஞ் சோபர முமவிடடுச, கபபுறு சொறபதமாமக கலநத
னை, யெபபடி யபபடி யெனறுமைய வாறே (௰)

கணடாாககழுக்கிதாய காஞ்சிரத் தினபழுந, தினறாரக் க
றியலா மபபழத் தினசுவை, யெணடா னிரமபி மடவிய ளா
ரூர், கொணடா னறிவன குணமபல தானே (௧௧)

நநதியிருநதா னறிவு டெருவிமே, சநதி சமாதிகடானே
யொழிநதது, வுநதியி னுர்னோ யுதிதெழுஞ சோதியைப, பு
நதியி ருமேல புணாநதுகொணடேனே (௧௨)

வித்து படாவணணம வெறிநத தாயநது, பத்து படாதே
பழுமறை பாரதது, கதறிப பாறைக கடநநதசக் கறபனை, பு
தறிய பாழி லொடுஙகுகின றேனே (௧௩)

வாடா மலாடபுனை சேவடி வானவா, கூடா ரரநெறி நா
டொறு மினபுறச, சேடார கமலச செழுஞசுட ருடசெனறு, நா
டா ரமுதுற நாடா ரமூதே (௧௪)

அதுககெனறிருவ ரமாநதசொற கேட்டிர, பொதுககென
க காமம புலபபடு மாபோல, லதுககெனறு வேறே சமைநதா
ரைச காண, மதுக்கொனறைத தாரான வளங்கரு மனறே ()

தானு மழிநது தனமு மழிநதுநீ, ஙினு மழிநது வுயிரு மழி
நதுடன, வானு மழிநது மனமு மழிநதபி, னானு மழிநதமை
நானறி யேனே. (௧௬)

இருளும வெளியு மிரணடையு மாறறிய, பொருளிற பொருளாய பொருளதவுள னாகி, யருளா லழிததிடு மததன வடிகளே, யுருளாத கனமன முறறுநின றனே (௧௭)

ஒனறிநின றுளளே யுணாநதேன பராபர,மொனறிநின றுளளே யுணாநதேன சிவசகதி, யொனறிநின றுளளே யுணாநதே னுணாவினை, யொனறிநின றேபல வூழிகண டேனே (௧௮)

ஆ. ௩௭௦

வரையுரைமாட்சி.

தானவனா வறறபின றனா வனாவது, தானவ னனபி னா நினைவது, காமனை வெனறகண ணுனையுகபபது, ஆமொழி வாசகஞ சொலலுமி னீரே (௧)

உரையறற வொனறை யுரைசெயயு மூமாகாள, கரையறற வொனறைக கரைகாண லாகுமோ, திரையறற நீரபோற சிநதை தெளிவாரககுப, புரையறறிருநதான புரிசடை யோனே

மனமாயை மாயையின மாயை மயகக, மனமாயை தானு மாயு மறறொனறு மிலலை, பினமாயவ திலலை பிறநதுவு மவெ வொடாத, தனையாயத திருபபது தததுவத தானே (௩) ஆ. ௩௭௩

அணைநதோர தனமை

மலமிலலை மாசிலலை மானபி மானக, குலமிலலை கொளளுங குணஙகளு மிலலை, நலமிலலை நநதியை ஞானததி னாலே, பலமனனி யனபிற பதிதததுவைப போககே (௧)

ஒழிநதேன பிறவி யுறவெனனும பாசங, கழிநதேன கடவுளு நானுமொன றனே, னழிகதாக கினிவரு மாககமும வேணடேன, செழுஞசா புடைய சிவனைககண டேனே (௨)

ஆலைக் கரும்பு மழுந்தமக் காரமுஞ், சோலைத்தண் ணீருமு டைத்தெங்க ளூட்டிடைப், பீலிக்கண் ணன்ன வடிவுசெய் வாளொரு, கோலப்பெண் ணுட்குக் குறையொன்று மில்லையே ()

ஆராலு மென்னை யமட்டவொண் ணுதினிச், சீரார் பிரானவந்தென் சிந்தை புகுந்தனன், சீரடி யங்கே திரிவதல லாதினி, யாாபாடுஞ் சாரா வறிவறிந் தேனே. (௪)

பிரிந்தேனப் பிரமன் பிணித்தந்தோர் பாசஞ், செரிந்தேன சிவகதி செல்லு நிலையை, யரிந்தேன வினையை யயில்மன வாளால், முரிந்தேன் புரத்தினை முந்துகின் றேனே (௫)

ஒன்றுகண் டீருல குக்கொரு தெய்வமு, மொன்றுகண் டீருல குக்குயி ராவது, நன்றுகண் டீரினி நமசிவா யப்பழந், தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே. (௬)

சந்திரன் பாம்பொடுஞ் சூடுஞ் சடாதரன், வந்தென்னை யாண்ட மணிவிளக் காவது, நந்தமு மாதியு மில்லா வரும்பொருள், சிந்தையின் மேவித் தியக்கறுந் தானே (௭)

பண்டெங்க ளீசனெடுமால் பிரமனைக், கண்டது சிருட்டுங் கருத்தறி வாரில்லை, விண்டதுக் கேதோன்றி வெறுமன மாயிடிற், றுண்டது கிருந்தோர் தூறது வாமே (௮)

அன்னையு மத்தனு மன்புற்ற தல்லது, வன்னையு மத்தனு மாரறி வாரென்னை, யன்னையு மத்தனு மியானுமுடனிருந், தன்னையு மத்தனை யானபுரந் தேனே (௯)

கொண்ட சுழியுங் குலவரை யுச்சியு, மண்டரு மண்டத் தலைவரு மாதியு, மெண்டிசை யோருமவந் தென்கைத் தலத்துளே, யுண்டனர் நாணினி யுய்ந்தொழிந் தேனே. (௧௦)

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந், தானே வடவரை யாதியு மாய்நிற்குந், தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந், தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே. (௧௧)

நமனவரின ஞானவாள கொணடே யெறிவன, சிவனவரி
னுடன போவது திணணம, பவமவரும வலவினைப பணடே
யறுததேன, றவம வருஞ சிநதைககுத தானெனறி ராதே ()

சிததஞ சிவமாய மலமூனறுஞ செறறவா, சுததச சிவ
மாவா தோயாா மலபநதங, கததுஞ சிலுதங கலகமுங கை
காறா, சததம பரவிநது தாறுமென றெணணியே (௧௬)

நினைபபு மறபபுமிலாதவா நெஞசம, வினையபற றறுககு
ம விமல னிருககும, வினையபற றறுககும விமலனைத தேடி,
நினைககப பெறிலவ னீளிய னாமே (௧௭)

சிவபெரு மானெனறு நானழைத தேததத, தவபெரு
மானெனறு தானவநது நினறு, னவபெரு மானெனனை யாளு
டை நாதன,பவபெரு மானைப பணிநதுநின றேனே (௧௮)

பணிநதுநின றேபர மாகிப பதியைத, துணிநதுநின றே
னினி மறறொனறும வேணடேன, னணிநதுநின றேயுட லாதிப
பிராணைத, தணிநதுநின றேனசிவன றனமைகண டேனே ()

எனனெஞச மீசனி னையடி தாழநதது,முனனஞசெய
தேசம முழுதும பிறபபறுங, தனனெஞச மிலலாத தலைவன
றலைவிதி, பினனஞசெய் தெனனைப பிணககறுத தானே ()

பிணககறுத தானபிணி மூபபறுத தெனனுங, கணககறு
த தாணடனன கானநதி பெனனைப, பிணககறுத தெனனுட
ன முனவநத துனபம,வணககுற றேனசிவம வநதது தானே

சிவனவந ததேவா குழாமுடன கூடப, பவமவந திட
நினறபாச மறுததிட, டவனெனனை யாணடரு ளாதிப பெரு
மா, னவனவநதென னுளளே யகபபடட வாறே (௧௯)

கருமபுந தேனுங கலநதசோா காயததி, லருமபுங கந
தமு மாகிய வானநதம, விருமபியே யுளளம வெளிபுறக கண
டபின, கருமபுங கைததது தேனும புளிததே (௨௦)

உள்ள சரிதாதி யொட்டியே யிட்டேன்பால், வள்ள லரு
ததியே வைதத வளமபாடிச, செயவன வெல்லாஞ் சிவமாக
கண்டலாற, தைவள மின்றிக கருக்கட்டு தேனே (௨௧)

பண்டார கமலதது ளுங்கி மிகசசென்று, துண்டார் வி
ளக்கின றகளிநெய சோரதலும, பூண்டா ரொருததி புவந
்து டாமணி, மாண்டா ரொருவனை வநதது தானே (௨௨)

ஆறே யருவி யகங்குள மொன்றுண்டு, நூறே சிவகதி ந
ண்ணொத்து வண்ணமுங, கூறே குவிமுலைக கொம்பனை யாளோடு
ட, வேறே யிருக்கும விருப்பபொரு டானே (௨௩)

அன்பு ருருகி யழுவ னரற்றுவ, னென்பு முருக விராப
பக லேததுவ, னென்பொன மணியை யிறைவனை யீசனைத,
தின்பன கடிப்பன திருததுவன றானே (௨௪)

மனம விரிநது குவிநதது மாறவ, மனம விரிநது குவிந
ததுவாயவு, மனம விரிநது குவிநதது மனறுயிர, மனம விரி
நதனை மாண்டது முததியே (௨௫) ஆ ௩௩௩

தோததிரம

மாயனை நாடி மனநெடுந தேரேறிப், போயின நாடறி
யாதே புலம்புவா, தேயமு நாடுந திரிந்தெங்கள செல்வனைக,
காயமி னாட்டிடைக கண்டுகொண டேனே (௧)

மன்று மலைபோன மதவா ரணததினமே, விளனிளை
பாட விருநதவ ராரெனின, முனனியல கால முதலவனு நா
மதனைப, பனனின றெனறே பாடறி வீரே. (௨)

முதலிலின முததை முகிழின ஞாயிறறை, யெததனை வா
னொருமேதது மிறைவனை, யததனை காணு தரறறுகின றேனை
யோர, பிததன சிவனென்று பேசுகின றூரே. (௩)

புகுநதுநின றனெங்கள புண்ணிய மோததி, புகுநதுநின
றனெங்கள போறறி வானன, புகுநதுநின றனடி யாததங்க

னொருசம, புகுந்தநின் ருனையே போற்றுகின் றேனே. (௭)

புக்கனை ருடிபிற புகுந்திலன் போதுளன, வேதக்கண் ருடிபில் வேறே வெளிப்படு, நீதிக்கண ருடி நினைவார மனத் துளன, தித்தகண ருடிபிற கேட்டுநின றேனே (௬)

நாமமோ ராயிர மோதுமி னுதனை, யேமமோ ராயிரத் துள்ளே யிசைவீரக, ஒாமமோ ராயிர மோதவல் லாகட்கு க, காமமோ ராயிரங் கண்டொழிந் தாகளே (௯)

போற்றுசின றேனபுகழ்ந் துமபுகழ ஞானத்தைத்,தேற்று கின றேனசிந்தை நாயகன சேவடி, சாற்றுகின றேனற யோசிய யொகத்தைப், போற்றுகின றேனெம பிரானெனறு நாளே. (௫)

நாளு விந்துசெய்து நாடுமி னநதியை, பூளுா கமலத் துநிசென றபபுரம,வாறு ருலகம வழிப்பட மீணடபின,றே ருர வுதடு தெவிட்டலு மாமே (௯)

வந்துநின் ருனடி யாரகட கரும்பொரு, ளிநதிர ருதி யிமையவர வேணடிறுரு, சுநதர மாதா துழனியொன பலவ து, வநதர வானததி லபபுற மாமே. (௯)

மணணிற கலநகிய நீர்போன மனிதர்க, ளெணணிற கல நதி யினைவ னிவனெனு, ருணணிற குளததின முககதொரு பாலவைததுத், தெணணிற் படிதத சிவனவ ருமே. (௧0)

மெய்த்தவத தானை விருமபு மொருவாக்குக், கைததலஞ் சேர தரு நெல்லிக் கனியொக்குஞ், சுததனைத் தூய்நெறி யாய் நின்ற தேவாக, ளததனை நாடி யமைநதொழிந் தேனே (௧௧)

அமைநதொழிந் தேனளவில்புகழ ஞானறு, சமைநதொ ழிந் தேனறவு மாறறமொான றில்லை, புகைநதெழும பூதலம பு ணணிய னணணி, வகைநது கொடுக்கின்ற வள்ளலு மாமே ()

வள்ளற் றலைவனை வானநா டனை, வெள்ளப புனற்ச

டை வேத முதலவனைக், கள்ளப் பெருமக்கள் காணப்பாகோ
லோவென்று, வுள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்திருந் தானுமே ()

ஆறு மலாப்பதங் சந்த கடவுளை, நாளும் வழிபட்டு நன
மையு ளின்றவா, கோளும் வினையு மறுக்கும் குரிசிலின், வாரு
மனத்தொடும் வைத்தொழிந் தேனே (௧௪)

விரும்பி லவனடி யீர சுவாக்கம், பொருந்தி லவனடி புண
ணிய லோகந், திருந்தி லவனடி தீர்த்தமு மாகும், வருந்தி
யவனடி வாழ்த்தவல் லார்க்கே. (௧௫)

வானக மூடறுத் தானிவ் வுலகினிற், றானக மில்லாத் த
னியாகும் போதகன், ஏனக வாழைக் கனிநுகர்ந் துள்ளுறு
ம், பானக்ச் சோற்றையைப் பற்றிநின் றேனே (௧௬)

விதியது மேலை யமரருறை யுட், பதியது பாய்புனற் கங
கையு முண்டு, துதியது தொல்வினைப் பற்றறு விக்கும், பதியது
வவ்விட்டத் தகமு மாமே (௧௭)

மேலது வானவர் கீழது மாதவர், தானிடர் மானுடர் கீ
ழது மாதனது, கானது கூவிள மாலை கமழ்சடை, யானது செ
யயுமெம் மாருயி தானே (௧௮)

சூழுங் கருங்கட னஞ்சுண்ட கண்டனை, யேழு மிரண்டி
லு மீசன பிறப்பிலி, யாழுஞ் சுனையு மடவியு மங்குள்ள, வாழு
மெழுத்தைந்து மன்னனு மாமே (௧௯)

உலகந் தொத்தமனை ஞெத்துயர் காற்றை, யலாகதி ர
வகிபோத தாதிப பிரானு, நிலவிய மாமுகி னீரோத்து மீண்டச,
செலவொக தமாதிகைத் தேவா பிரானே. (௨௦)

பரிசறிந் தங்குள ளங்கி யருக்கன், பரிசறிந் தங்குள்ள மா
ருதத் தீசன, பரிசறிந் தங்குளன் மாமதி ஞானப், பரிசறிந் தன
னிலம் பாரிக்கு மாறே. (௨௧)

அந்தங் கடந்து மந்தவந்து வாய்நிற்கும், பந்த வுலகினிற் கீழோர் பெரும்பொருள், தந்த வுலகெங்குந் தானே பராபரன், வந்து படைக்கின்ற மாண்பது வாமே. (உஉ)

முத்தண்ட வீரண்ட மேமுடி யாகிலு, மத்த னுருவ முலகே ழெனப்படு, மத்தனின் பாதாள மளவுள்ள சேவடி, மத்த ரதனை மகிழ்ந்துண ராரே. (உ௩)

ஆதிப் பிரானம் பிரானவ் வகலிடஞ், சோதிப் பிரான்சுடர் முன்னொளி யாய்நிற்கு, மாதிப் பிரானண்டத் தப்புறங் கீழவ, னாதிப் பிரான்நடு வாகிநின் றானே (உ௪)

அண்டங் கடந்துயர்ந் தோங்கும் பெருமையன், பிண்டங் கடந்தப் பிறவிச் சிறுமையன், றொண்டர் நடந்த தனைக்கழல் காணவொட் டாறுந், தொண்டர்கள் தூயநெறி தூங்கிநின் றானே (உ௫)

உணர்வுசெய் நோக்கம் பெருங்கடல் சூழ, நிலமுழு தெல்லா நிறைந்தன னீசன், பலமுழு தெல்லாம் படைத்தனன் முன்னே, புலமுழு பொன்னிற மாகிநின் றானே (உ௬)

பராபர னாகிப்பல் லூழிக டோறும், பராபர னாயிவ் வகலிடந் தாங்கித், தராபர னாய்நின்ற தன்மை யுணரார், நிராபர னாகி நிறைந்துநின் றானே (உ௭)

போற்றும் பெருந்தெய்வந் தானே பிறிதில்லை, யூற்றமு மோசையு மோசை யொடுக்கமும், வேற்றுடன் றானென் றதுபெருந் தெய்வமாங், காற்றது வீசன் கலந்துநின் றானே (உ௮)

திகையனைத் துஞ்சிவ னேயவ னாகி, மிகையனைத் துஞ்சொல்ல வேண்டா மனிதரே, புகையனைத் தும்புற மங்கியிற் கூடு, முகையனைத் தும்மெங்க ளாதிப் பிரானே. (உ௯)

அகன்று னகலிட மேழுமொன் றாகி, யிவன்று னென்னநின் றொளியது மல்லன், இவன்றன் பலபல சீவனு மாகி, நவின்று நுலகுறு நம்பனு மாமே. (௩௰)

கலையொரு மூன்றுங் கடந்தப்பா லின்ற, தலைவனை நாடு
மின்றத்துவ நாதனை, விலையில்லை விண்ணவ ரோடு முரைப்ப,
னலையில்லை புள்ளொரு முள்ளவன் றானே (௩௧)

படிகால் பிரமனசெய் பாச மறுத்து, நெடியான குறுமை
செய் நேச மறுத்துச, செடியார் தவத்தினிற செபதொழு வீ
க்கி, யடியேனை யுய்யவைத் தன்புகொண் டானே (௩௨)

ஈசனென் றெட்டுத் திசையு மியங்கின, வோசையி னின்
றெழு சத்த முலப்பிலி, தேசமொன் றாங்கே செழுங்கண்ட
மொன்பதும, வாச மலர்போன மருவிநின் றானே (௩௩)

இவ்வணு மலல னுள்ளனல்ல னெமமிறை, நல்லது நெஞ்சம
மிளந்திடுங் காட்சியன், றொல்லையன் றூயன் றுளக்கிலன் றூய்
மணி, சொலலருஞ் சோதி தொடர்ந்துநின் றானே. (௩௪)

உள்ளத் தொடுங்கும புறத்துளு நானென்ப, கள்ளத் தலை
வன கமழ்சடை நந்தியும, வள்ளற பெருமை வழக்கஞ்செய்வா
னுந், லள்ளற கடலை யறுத்துநின் றானே. (௩௫)

மாறெதிர் வானவர் தானவர் நாடொறுங், கூறுதல் செய
து குரைகழ லுடுவார், உள்ளுவ ருள்ளத் தகத்தும் புறத்துளும,
வேறுசெய தாங்கே விளக்கொளி யாமே. (௩௬)

விண்ணினும் வந்த வெளியிலன மேனியன், கண்ணினும் வ
ந்த புலனல்லன காட்சியன், பண்ணினிற், வந்த பயனல்லன
பான்மைய, னெண்ணிலா னந்தமு மெங்கள் பிரானே. (௩௭)

உத்தம னெங்கு முககருமப பெருங்கட, லித்திலச சோதி
யனீலக கருமைய, னெத்தனை காலமு மெண்ணுவ ரீசனை, சி
த்த ரமரர்க டொந்தறி யாரே (௩௮)

நிறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசன், நறம்பல வெ
வ்வண்ண மவ்வண்ண மின்ப, மறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண
ணம் பாவம், புறம்பல காணினும போற்றகி லாரே. (௩௯)

இஙகுநின ருனஙகு நின்றன னெஙகுளன, பொஙகிநின ரு
னபுவ னாபதி புணணியன, கஙகுநின ருனகதிர மாமதி ஞாயி
று, வெஙகுநின ருனமழை போலிறை தானே (௪0)

உணாவது வாயுமே யுததம மாயு, முணாவது நுணணறி
வெமபெரு மானைப, புணாவது வாயுவும புல்லிய தாயு, மு ணா
ரவுட லவாடமு மாகினின ருனே. (௪௧)

தனவலி யாயுல கேழுந தரிததவன, றனவலி யாலே ய
ணுவிலுந தாசெயயன, றனவலி யானமலை யெடடினுந தான
சாரான, தனவலி யாலே நடஙகட லாமே. (௪௨)

ஏரோா பெருமைய ஞகிலு மெமமிறை, நூனே சிறுமையு
ள ஞானலந கிஙகுளன, வாநோ ரறியு மளவலலன மாதேவ
ன, ருனே யறியுந தவததி னளவே (௪௩)

பிணடாலம விததி லெழுநத பெருமுளைக, குணடாலங
காயததுக குதிரை பமுததது, வுணடன ருணடா ருணாவிலா
மூடாகள, பிணடததுட படடெ பிணஙகுகின ருாகளே (௪௪)

ஆ ௩௭௭

சாவவவியாபி

ஏயுரு சிவபோக மீதனறி யோரொணி, யாயுமறிவயு மா
யா வுபாதியா, லேய பசிய புரியுந தனசெயதுரு, சாயுந தனது
வியாபகந தானே (௧)

நானறிந தபபொரு ணடவிட மிலலை, வானறிந் தஙகே வ
ழியுற விமமிடு, மூனறிந துளளே யுயிாககினற வொணசுடா, தா
னறிந தெஙகுந தலைபபட லாமே. (௨)

கடலிடை வாழகினற கௌவை யுலகத, துடலிடை வா
ழுகொண டுளளொளி நாடி, யுடலிடை வைகினற வுளளுறு
தேவனைக, கடலின மலிதிரைக காணலு மாமே (௩)

பெருஞ்சுடர் மூன்றினு முள்ளொளி யாகித், தெருஞ்சுட
ராய்ந்தருந் தேவர் பிரானு, மிருஞ்சுடர் விட்டிட் டிகலிட
மெல்லாம், பரிந்துடன் போகின்ற பல்கோளை யாமே (௪)

உறுதியி னுள்வந்த வுள்வினைப் பட்டு, விறுதியின் வீழ்ந்தா
ரிரண்ட மதாகுஞ், சிறுதியி னுள்ளொளி திப்பிய மூர்த்தி, பெறு
தியின் மேலோர் பெருஞ்சுட ராமே. (௫)

டற்றிவி னுள்ளே பரமாய பரஞ்சுடர், முற்றினு முற்றி
முளைக்கின்ற மூலவொளி, நெற்றியி னுள்ளே நினைவாய நிலைதரு
மற்றவ ருயர்நின்ற மாதவன் றானே. (௬)

தேவனு மாகுந் திசைதிசை பத்துளுந், மேவனு மாமவிரி
நீருல கேழையு, மாவனு மாமமாந் தெங்கு முலகினு, நாவனு
மாகி நவிற்றுகின் றானே (௭)

நோக்குங் கருடனொடியே முலகையுங், காக்கு மவனித்
தலைவனு மங்குள, நீக்கும் வினையென் னிமலன் பிறப்பிலி, போ
க்கும் வரவும் புணரவல் லானே (௮)

செழுஞ்சடை யன்செம் பொனேயொக்கு மேனி, பொழி
ந்தன வாயு வொருங்குடன் கூடுங், கழிந்தில னெங்கும் பிறப்பி
லனீச, னொழிந்தில் சேழுல கொத்துநின் றானே (௯)

உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே, புணர்வு மவனே புலனு
மவனே, யிருண்மவ னற்றனை யென்னனலு மாகான், ஞானின்
மலர்க்கந்த துலவிநின் றானே (௰)

புலமையி னாற்றமில் புண்ணிய னெங்கை, நலமையின் ஞா
ன வழக்கமு மாகும், விலமையில் வைத்துள வேதியர் கூறும்,
பலமையி லெங்கும் பரந்துநின் றானே (௧௧)

விண்ணவ ருயுல கேழுக்கு மேலுளன், மன்னவ ரியல
லஞ் சூழ்கடல் லேழுக்குந், தண்ணவ ருயது தன்மையி னிற்ப
தோர், கண்ணவ னாகி கலந்துநின் றானே. (௧௨)

நின்றனன மாலொடு நானமுகன றானாகி, நின்றனன றானிலங கீழொடு மேலென, நின்றனன றானெடு மாலவரை போழகட, னின்றனன றானே வளங்கனி யாயே (௧௩)

புவனா பதிமிகு புண்ணிய னெநதை, யவனே யுலகி லடா பெரும பாக, னவனே யருமபல சீவனு மாகு, மவனே யிறையென மாலுறற வாறே (௧௪)

உணணின றொளிரு முலவாப பிராணனும, விணணின றிங்கும விரிகதி ராசசெலவு, மணணின றியங்கியும வாயுவு மோய்நிற்கும, கணணின றிலங்கும கருததவன றானே (௧௫)

எண்ணு மெழுத்து மினனுசெய லவவழி, பணணுந திறனும படைதத பரமனைக, கணணின கவருங கருததி லதுவிது வுணணின றுருககியோ ராயமு மாமே (௧௬)

இருககின்ற தெண்டிசை பணடமபர தானா, முருககொடு தனனடி வோதஙகலிய வணணக, கருககொணடு வெஙகுரு கலநதிவன றானே, திருக்கொன்றை வைதத செழுஞசடை யானே

பலவுடன சென்றவப் பாரமுழு தீசன, செலவறி வாரில்லை சேய னணிய, னலவியன சஙகர னாதியெம் மாதி, பலவிசை தாயநிறகும் பானமைவல் லானே (௧௮)

அறுவறி வானவ ரூதிப புராண, னறுவறி யாவகை நினறன னீசன, பொதுவது வான புவனஙக ளெட்டு, மிதுவறி வானநதி யெஙகள பிரானே (௧௯)

நீரு நிலனும விசுமபஙகி மாருத, தூறு முடம்புறு சோதியுமாயுள்ள, பேரும பராபரன பிஞஞக னெமமிறை, யூருஞ சகல னுலபபிலி தானே (௨௦)

மூல னுரைசெயத மூவா யிரநதமிழ, மூல னுரைசெயத முனனூறு மநதிரம, மூல னுரைசெய்த முப்ப துபதேசம், மூல னுரைசெய்த மூனறுமொன றாமே. (௨௧)

வாழ்கவே வாழ்கவென் நந்தி திருவடி, வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத தாளபதம், வாழ்கவே வாழகமெஞ் ஞானத தாளருள, வாழகவே வாழக மயமிலான பாதமே. (௨௨)

ஆ அதிகாரம் - ௨௪௰ - திருமந்திரம் - ௩௧௧.

ஒனபதாந தநதிர முற்றும.

ஆ சிறப்புப்பாயிர முட்பட - அதிகாரம்

௨௩௰௰ - கூடியதிருமந்திரம் - ௩௦௮௩.

திருமந்திர முற்றும்.

